

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΙΑΤΙΣΤΑΣ

ΑΡΙΘΜ. ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ

351/02

23-09-02

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΑΡΧ.

ΑΠΟ ΑΓΟΡΑ

ΑΠΟ ΔΩΡΕΑ

Π. Χαραλαμπίδης Καθη

17
158
17
158
99
146
2696
910
1786
1692
94

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανού"

ΑΓΙΑΣΜΑΤΑΡΙΟΝ

ΤΟ ΜΕΓΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΚΑΙ ΕΥΧΑΣ, ΕΒΛΕΧΘΕΙΣΑΣ

ΕΚ ΤΟΥ

ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΥ

ΤΑΣ ΧΡΗΣΙΜΩΤΕΡΑΣ ΤΟΙΣ ΙΕΡΕΤΣΙ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΒΔΟΜΗ

-Διορθωθείσα πρὸς τὴν κατὰ τὸ 1861 παρα τῷ Φοίνικι Ἐκδοσιν
αὐτοῦ τούτου τοῦ Μ. Εὐχολογίου,

Τῃ ΕΥΧΑΡΩΤΗ ΑΔΕΙΑ

Τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγαλῆς Ἐκκλησίας

ΒΕΝΕΤΙΑ

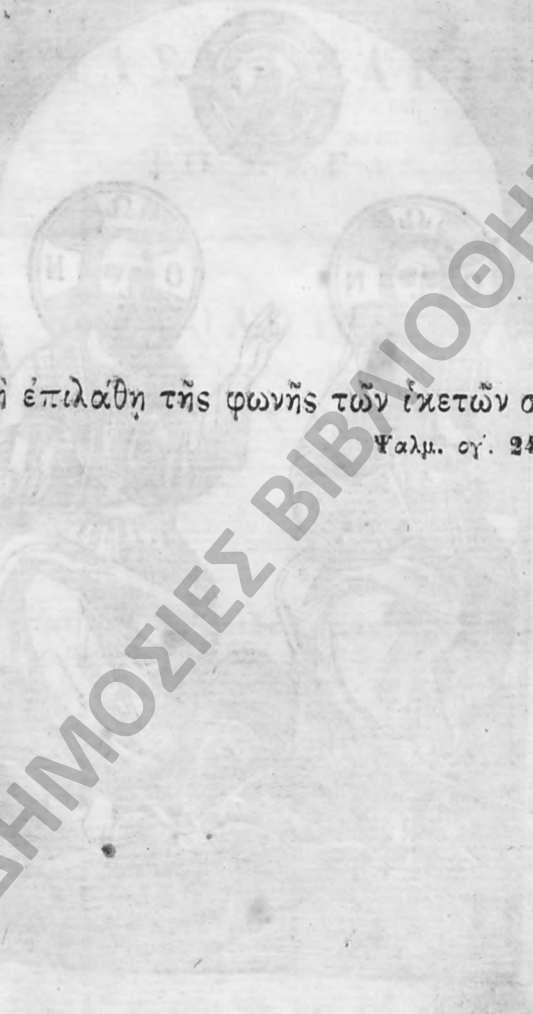
ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ο ΦΟΙΝΙΞ

1887

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Μὴ ἐπιλάβῃ τῆς φωνῆς τῶν ἰκετῶν σου.

Ψαλμ. σγ'. 24.

Δημόσια Κεντρικὴ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΑΓΙΑΣΜΑΤΑΡΙΟΝ

ΤΟ ΜΕΓΑ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΛΥΧΝΙΚΟΥ.

ΕΥΧΗ ΠΡΩΤΗ.

Κύριε, οίκτιρμον και ἐλεῆμον, μακρόθυμε και πολυέλεε, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν, και πρόσχεε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν. Ποίησον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν· ὁδηγήητον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου, τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανον τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ Ὄνομά σου τὸ ἅγιον· διότι μέγχε εἰ σὺ, και ποιῶν θαυμάσια· σὺ εἶ Θεὸς μόνος, και οὐκ ἔστιν ὁμοίος σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, δυνατὸς ἐν ἐλέει, και ἀγαθὸς ἐν ἰσχύϊ, εἰς τὸ βοηθεῖν, και παρακαλεῖν, και σώζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ Ὄνομά σου τὸ ἅγιον. Ὅτι πρέπει σοι πάντα δόξα, τιμὴ και προσκύνσεις, τῷ Πατρὶ, και τῷ Υἱῷ, και τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, και αἰεὶ, και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Δημόσια Κεντρικὴ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΕΥΧΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς, ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα Σελήματός σου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρουσίας ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΤΡΙΤΗ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον Ὄνομά σου, καὶ μὴ κατασχύνης ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, Κύριε, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν καὶ φοβέσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ Σέλημά σου. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Ο τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις, καὶ ἀπαύστοις δοξολογίαις, ὑπὸ τῶν ἀγίων Δυνάμεων ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν τῆς αἰνέσεώς σου, τὸ δοῦναι μεγαλωσύνην τῷ

Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Ὄνόματί σου τῷ ἁγίῳ· καὶ δὸς ἡμῖν μερίδα καὶ κληρὸν μετὰ πάντων τῶν φοβουμένων σε ἐν ἀληθείᾳ, καὶ φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Κύριε, Κύριε, ὁ τῇ ἀγράντῳ σου παλάμη συνέχων τὰ σύμπαντα, ὁ μακροθυμῶν ἐπὶ πάντας ἡμᾶς, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου καὶ τοῦ ἐλέους σου· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ δὸς ἡμῖν διαφυγεῖν καὶ τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας, τῇ σῇ χάριτι, ἐκ τῶν τῆς πονηρῆς ποικίλων μηχανημάτων, καὶ ἀνεπιβούλευτον τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφυλάξον, τῇ χάριτι τῆς παναγίου σου Πνεύματος, ἐλέει καὶ φιλανθρωπία τῆς μονογενοῦς σου Υἱοῦ· μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΕΥΧΗ ΕΚΤΗ.

Ο Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ ἀνεκδιηγήτῳ ἀγαθωσύνη, καὶ πλουσίᾳ προνοίᾳ διοικῶν τὰ σύμπαντα· ὁ καὶ τὰ ἐγκόσμια ἀγαθὰ ἡμῖν δωρησάμενος, καὶ κατεγγυήσας ἡμῖν τὴν ἐπηγγελμένην βασιλείαν, διὰ τῶν ἤδη κεχαρισμένων ἀγαθῶν· ὁ ποιήσας ἡμᾶς καὶ τῆς νῦν ἡμέρας τὸ παρελθὸν μέρος ἀπὸ παντός ἐκκλίνειν κακοῦ, δώρησαι ἡμῖν καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἀμέμπτως ἐκτελέσαι, ἐνώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου, ὑμνῶντας σέ τὸν μόνον ἀγαθόν, καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ

ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΒΔΟΜΗ.

Ο Θεός, ὁ μέγας καὶ ὑψίστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας· ὁ διαχωρίσας ἀναμέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκοτός· καὶ τὸν μὲν ἥλιον θέμενος εἰς ἔξουσίαν τῆς ἡμέρας, σελήνην δὲ καὶ ἀστέρας εἰς ἔξουσίαν τῆς νυκτός· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τῆς ἀμαρτωλῆς, καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης ὥρας, προφθάσαι τὸ πρόσωπόν σου ἐν ἔξομολογήσει, καὶ τὴν ἐσπερινὴν σοὶ δοξολογίαν προσαγαγεῖν· αὐτός, φιλάνθρωπε Κύριε κατεύθυνον τὴν προτευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὄσμὴν εὐωδίας. Παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα, εἰρηνικὴν. Ἐνδύσον ἡμᾶς ὄπλα φωτός· ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, καὶ ἀπὸ παντός πράγματος ἐν σκοτει διαπορευομένων· καὶ δός ἡμῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῆ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδώρησω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένοι. Ναι, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, τῶν ἀγαθῶν χορηγέ· ἵνα καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ἡμῶν καταλυγόμενοι, μνημονεύωμεν ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου· καὶ τῆ μελέτη τῶν σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διανεισῶμεν, πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεήτεις καὶ ἰκεσίαι· τῆ σῆ εὐσπλαγγνία προσάγοντες, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτημάτων, καὶ παντός τοῦ λαοῦ σου· ὃν, ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι. Ὅτι ἀγαθός, καὶ φιλάνθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν. Πληρωθέντος δὲ τοῦ Προοιμιακοῦ Ψαλμοῦ, λέγει ὁ Ἱερεὺς ἢ ὁ Διάκονος·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο' Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Υ'πὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας.

Υ'πὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Υ'πὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως.

Υ'πὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τῶν εὐσεβεισταίων καὶ Θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν παντός τοῦ Παλατίου καὶ τοῦ Στρατοπέδου αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκιστῶν ἐν αὐταῖς, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καρπῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ πλοῦντων, ὀδοιπορῶντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τῆ ρύσθη ναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβῶ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς.

Τῆς παναχίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδοξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ο' Χορός· Σοὶ Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶτα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο' Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ.

Καὶ μετὰ τὸ Κάθισμα, λέγει τὴν μικρὰν Συναπτὴν.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο' Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον.

Τῆς παναγίας ἀγράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Ὁ Χορός· Σοὶ Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τῷ Πατρὶ, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα τὸ, Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου.

Ἐπειτα τὰ Στιχηρά· Δόξα, καὶ νῦν.

ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΙΣΟΔΟΥ.

Ἐσπέρας, καὶ πρωὶ, καὶ μεσημβρίας, αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν, καὶ διόμεθά σου, Δέσποτα τῶν ἀπάντων· Κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν θηρευόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, καὶ ἐπὶ σοὶ ἠλπίσαμεν· μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα εὐλογεῖ τὴν Εἴσοδον, καὶ λέγει ὁ Διάκονος· Σοφία, ἄρθοι. Τὸ, Φῶς ἰλαρὸν ἁγίας δόξης.

Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον, βαλὼν τὴν συνήθη μετάνοιαν ὁ ταχθεὶς Μοναχός, ψάλλει τὸ τῆς ἡμέρας Προκείμενον δίστιχον. Εἰ δὲ ἐστὶ Σαββάτου ἑσπέρας, λέγει τὸ, Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.

Στίχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην.

Στραφεὶς δὲ ὁ Ἱερεὺς πρὸς δυσμὰς, δεδεμένος ἔχων τὰς

χειρας, ισταται περιμένων τὴν πλήρωσιν τοῦ Προκειμένου· εἶτα βάλλει μετάνοιαν, καὶ ἀπέρχεται εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸ Προκείμενον, λέγει ὁ Διάκονος·

Εἰπώμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπώμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον, γ'.

Κύριε παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἰλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Εἴ τι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεινός), καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Εἴ τι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων Κτιτῶν τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυταμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθόδοξων.

Εἴ τι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλείους, ζωῆς εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἀδελφῶν τῆς Ἀγίας Μονῆς ταύτης.

Εἴ τι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ Ναῷ τούτῳ, κοπιούντων, ψαλλόντων· καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος Λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ Λόγος· Εἰς πολλὰ ἔτη, Δίεσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Καὶ ὁ Προεστῶς τὸ, Καταξίωσον, Κύριε.

Ὁ Διάκονος· Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν.

Ὁ Χορός· Παράσχου Κίριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Συγγνώμην, καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ Ἱερεὺς ἐνφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Χορός· Σοὶ Κύριε.

ΕΥΧΗ

ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΟΚΛΙΣΙΑΣ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς, καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἐπίθε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ, καὶ φιλάνθρωπῳ Κριτῇ, οἱ σοὶ δούλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν ἀχένας· οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὴν σὸν περιμένοντες.

ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν· οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σε εὐλογημένον, καὶ δεδοξαμένον, τῷ Πατρὶ, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶθ' οὕτω ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου, λιτανεύοντες ἐν τῷ Νάρθηκι, τοῦ Ἱερέως καὶ τοῦ Διακόνου προπορευομένων μετὰ λαμπάδων καὶ θυμιατοῦ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Καὶ μετὰ ταῦτα, λέγει ὁ Διάκονος, εἴπερ τύχη, ταῦτα· εἰδὲ μὴ, ὁ Ἱερεὺς.

ΕΥΧΗ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σε· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῶ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· τῶν τιμίων καὶ ἐνδόξων Προφῆται, Προδρόμου καὶ Βαπτιστῆ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ ὁικουμενικῶν Διδασκάλων, βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου· τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὶς ἡμῶν Νικολαίου, Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλ-

λινίκων Μαρτύρων· τῶν δόσιων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης· τοῦ ἁγίου (τῆς Μονῆς), καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων· ἱκετεύομέν σε, πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ὁ πρῶτος Χορὸς τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἔγ.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ Θεοφυλάκτων Βασιλείων, κράτους, νίκης, διαμονῆς, ὑγείας, σωτηρίας αὐτὸν, καὶ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλείον συνεργῆσαι, κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν, πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον.

Εἶτα πάλιν ὁ δεῦτερος Χορὸς τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἔγ.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ἢ Ἐπισκόπου (τοῦ δεῖνος), καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος· καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν ἑλιβομένης τε καὶ καταπονουμένης, ἐλέους Θεοῦ καὶ βοηθείας ἐπιδεομένης· σκέπης τῆς ἁγίας Μονῆς (ἢ τῆς πόλεως) ταύτης, καὶ τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ· εἰρήνης καὶ καταστάσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου· εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν· σωτηρίας τε καὶ βοηθείας τῶν μετὰ σπουδῆς καὶ φόβου Θεοῦ κοπιούντων, καὶ διακονούντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν. Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων, καὶ τῶν ἐν ἀποδημίαις ὄντων· ἰάσεως τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων. Ὑπὲρ κοιμήσεως, ἀνέσεως, μακαρίας μνήμης, καὶ ἀφέσεως ἀμαρτιῶν, πάντων τῶν προαπελθόντων εὐσεβῶς πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων. Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων, καὶ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐν ταῖς διακονίαις ὄντων, καὶ πάντων τῶν διακονούντων, καὶ διακονησάντων ἐν τῇ ἁγίᾳ Μονῇ ταύτῃ, εἶπωμεν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἔγ.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Μονὴν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας, ἐπίδρο-

μῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου. Ὑπὲρ τοῦ Ἰλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι πᾶσαν ὀργὴν τὴν κατ' ἡμῶν κοινουμένην, καὶ ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπιχειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακουῆσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'.

Εἶτα μνημονεύει ὧν θέλει ζώντων καὶ τεθνεώτων.

Ἐπειτα λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρᾷ· καὶ Ἰλεως, Ἰλεως γενοῦ ἡμῖν Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς· ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. Καὶ πάντων κλινάντων τὰς κεφαλὰς, καὶ ἐπὶ γῆς κεκυφῶτων, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως.

ΕΥΧΗ.

Δέσποτα, πολυέλεε Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων· τῆς τιμῆς καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἐν

ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ αἰκσμενικῶν
 Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τῷ Θεο-
 λόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου· τῶν ἐν ἀγίοις Πα-
 τρός ἡμῶν Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας,
 τῷ Σαυματρῶν· τῷ ἀγίῳ καὶ ἐνδόξῳ Μεγαλομάρτυρος Γεωρ-
 γίου τοῦ Τροπαιοφόρου· τοῦ ἀγίου (τοῦ δεῖνος,) οὐ καὶ
 τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεο-
 πατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σὺ τῶν Ἀγίων.
 Εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν
 τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν
 τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγίων σου· ἀποδιώξον ἀφ' ἡμῶν πάντα
 ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν. Κύριε,
 ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς
 ἡμῶν ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἶτα ἀρχόμεθα τῶν Ἀποστίχων, καὶ ψάλλοντες αὐτὰ, εἰσ-
 ερχόμεθα ἐν τῷ Ναῶ, ἐπαθόντες καὶ τὰς τυχόντας Στί-
 χους αὐτῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἶτα τὸ, Νῦν ἀπολύεις. Τὸ Τρισάγιον. Μετὰ δὲ τὸ,
 Πάτερ ἡμῶν,

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ·

Ὅτι σὺ εἶσιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα,
 τοῦ Πατρός, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν,
 καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἡμεῖς τὸ Ἀπολυτίκιον, Θεοτόκε Παρθένε, λέγοντες
 αὐτὸ ἐκ γ'.

Ὁ δὲ Κελλαρίτης προτίθηναι ἐν τῷ ἀναλογίῳ Ἄρτους ἐ-
 ξ ὧν ἐσθίωμεν ἐν τῇ τραπέζῃ, ὡσαύτως καὶ στάμνον με-
 στήν οἴνου τοῦ καλλίστου. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαβὼν Ἄρτον
 ἕνα ἐπὶ χειρὸς καὶ τυπώσας ἐν αὐτῷ σταυρὸν, ἐπέυχεται
 μεγαλοφωνῶς.

ΕΥΧΗ.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πεντακισχιλίους ἀνδρας χορτάσας· αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους, τὸν οἶνον, τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ πλῆθυνον αὐτὰ ἐν τῇ ἀγίᾳ Μοῦσῃ ταύτῃ, καὶ εἰς τὸν κόσμον σε ἅπαντα, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους σου ἀγιάσον.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, λέγομεν·

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντί καιρῷ.

Ἔως τοῦ, Οὐκ ἐλαττωθήσονται πάντος ἀγαθοῦ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀπελθὼν, ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν ἀγίων θυρῶν, βλέπων πρὸς δυσμὰς. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ψαλμοῦ ἐπέχεται ὁ Ἱερεὺς, λέγων·

Εὐλογία Κυρίου ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ γίνεται: Ἀπόλυσις.

Ἰστέον, ὅτι ὁ εὐλογηθεὶς ἄρτος ἐστὶν ἀλεξιτήριον παντοίων κακῶν, εἰ μετὰ πίστεως λαμβάνοιτο.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ Τρισαγίου, τοῦ Παναγία Τριάς, τοῦ Πάτερ ἡμῶν, ὅτι σου ἔστιν ἡ βασιλεία. Εἶτα λέγομεν τὰ Τροπάρια.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεύς.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλήθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς·

Δόξα τῇ ἀγίᾳ, καὶ ὁμοσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγομεν τὸν Ἐξάψαλμον μετὰ πάσης προσοχῆς καὶ φόβου Θεοῦ, ὡς αὐτῷ λαλοῦντες ἀοράτως, καὶ δυσωποῦντες ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν.

Μετὰ δὲ τοὺς τρεῖς Ψαλμοὺς, ὁ Ἱερεύς λέγει τὰς Εὐχὰς τοῦ Ὁρθροῦ, ἱστάμενος ἀσκεπῆς ἔμπροσθεν τῶν ἀγίων Θυρῶν.

ΕΥΧΗ ΠΡΩΤΗ.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ἐξαναστήσαντι ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, καὶ ἐμβαλλοντι εἰς τὸ

Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανοῦσεια"

στόμα ἡμῶν λόγον αἰνέσεως, τοῦ προσκυνεῖν καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ δεόμεθα τοῖς σοῖς οἰκτιρμοῖς, ὡς πάντοτε ἐχρήσω περὶ τὴν ἡμετέραν ζωὴν. Καὶ νῦν ἐξαπέστειλον τὴν βοήθειάν σου ἐπὶ τοὺς ἐστώτας πρό προσώπου τῆς ἀγίας δόξης σου, καὶ ἀπεκδεχομένους τὸ παρά σου πλούσιον ἔλεος· καὶ δὲς αὐτοῖς μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης πάντοτε σοὶ λατρεύοντας, αἰνεῖν τὴν ἀνεκδιήγητόν σου ἀγαθότητα.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς σέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς· δικαιοσύνην καὶ ἁγιασμόν ἐπιτελεῖν ἐν τῷ φόβῳ σου συνέτισον ἡμᾶς· σέ γὰρ δοξάζομεν τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν ἡμῶν· κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν· καὶ μνήσθητε Κύριε, τῶν συμπαρόντων καὶ συνευχομένων ἡμῖν πάντων κατ' ὄνομα, καὶ σῶσον αὐτοὺς τῇ δυνάμει σου· εὐλόγησον τὸν λαόν σου, καὶ ἁγιάσον τὴν κληρονομίαν σου· εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου.

Ὅτι ἠυλόγηται καὶ δεδόμεσται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΤΡΙΤΗ.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς σέ, ὁ Θεὸς διότι φῶς τὰ προστάγματά σου. Δίδαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τὴν δικαιοσύνην σου, τὰς ἐντολάς σου, καὶ τὰ δικαιώματά

σου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν διανοιῶν ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν ἐν ἁμαρτίαις εἰς θάνατον· ἀπέλασον πάντα ζόφον ἀπὸ τῶν καρδιῶν ἡμῶν· χάρισαι ἡμῖν τὸν τῆς δικαιοσύνης ἥλιον, καὶ ἀνεπηρέαστον τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφύλαξον ἐν τῇ σφραγίδι τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος· κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης· ὁὗς ἡμῖν ἰδεῖν τὸν ὄρθρον καὶ τὴν ἡμέραν ἐν ἀγαλλιάσει, ἵνα σοὶ τὰς ἐσθινὰς ἀναπέμπωμεν εὐχάς.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Δείσποτα ὁ Θεός, ὁ ἅγιος καὶ ἀκατάληπτος, ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὁ ἀναπαύσας ἡμᾶς ἐν τῷ τῆς νυκτὸς ὕπνῳ, καὶ διαναστήσας πρὸς δοξολογίαν καὶ ἰκεσίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δυσωπούμενος ὑπὸ τῆς ἰδίας σου εὐσπλαγγνίας, προσδεξαί ἡμᾶς καὶ νῦν προσκυνούντάς σε, καὶ κατὰ δύναμιν εὐχαριστοῦντάς σοι· καὶ δώρησαι ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· ἀνάδειξον ἡμᾶς υἱοὺς φωτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ κληρονόμους τῶν αἰώνιων σου ἀγαθῶν· μνησθήτι, Κύριε, ἐν τῷ πλήθει τῶν αἰκτιρμῶν σου, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, τῶν συμπαρόντων καὶ συνευχομένων ἡμῖν, καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν γῆ, τῶν ἐν θαλάσῃ, τῶν ἐν παντί τόπῳ τῆς δεσποτείας σου, δεομένων τῆς σῆς φιλανθρωπίας καὶ βοηθείας, καὶ πᾶσι χορήγησον τὸ μέγα σε ἔλεος· ἵνα σεσωσμένοι ψυχῇ τε καὶ σώματι πάντοτε διαμένοντες, μετὰ παρρησίας δοξάσωμεν τὸ θαυμαστόν καὶ εὐλογημένον Ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Ἄγαθῶν Ξησαυρέ, πηγὴ αἰένου, Πάτερ ἅγιε, θαυμαστοποιέ, παντοδύναμε, καὶ παντοκράτωρ, πάντες σε προσκυνούμεν, καὶ σοῦ δεόμεθα τὰ σὰ ἐλέη καὶ τοὺς σοὺς οἰκτιρμοὺς, ἐπικαλούμενοι εἰς βοήθειαν καὶ ἀντίληψιν τῆς ἡμετέρας ταπεινώσεως. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν σῶν ἱκετῶν, πρόσδεξαι πάντων ἡμῶν τὰς ἐθθινὰς δεήσεις ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ μηδένα ἡμῶν ἀδόκιμον ποιήσης, ἀλλὰ πάντας ἡμᾶς περιποίησαι διὰ τῶν οἰκτιρμῶν σου. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἀγρυπνούντων καὶ ψαλλόντων εἰς δόξαν σὴν, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος. Γενοῦ αὐτῶν βοηθός καὶ ἀντιλήπτωρ· πρόσδεξαι αὐτῶν τὰς ἱκεσίας εἰς τὸ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν σου Ξησαυτήριον.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΚΤΗ.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν ὅτι πάντας ποιεῖς εἰς εὐεργεσίαν τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἵνα διαπαντὸς πρὸς σὲ ἀποβλέπωμεν, τὸν σωτῆρα καὶ εὐεργέτην τῶν ἡμετέρων ψυχῶν· ὅτι διανέπαυσας ἡμᾶς ἐν τῷ παρελθόντι τῆς νυκτὸς μέτρῳ, καὶ ἐξήγειρας ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, καὶ ἕστησας εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου ὀνόματός σου. Διὸ δεόμεθά σου, Κύριε· Δός ἡμῖν χάριν καὶ δύναμιν, ἵνα καταξιωθῶμεν ψάλλειν σοι συνετῶς, καὶ προσεύχεσθαι ἀδιαλείπτως ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ, τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργαζόμενοι διὰ τῆς ἀντιλήψεως τοῦ Χριστοῦ σου. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ τῶν ἐν νυκτὶ πρὸς σὲ βωόντων· ἐπάκουσον αὐτῶν καὶ ἐλέησον, καὶ σὺντρι-

φον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν τοὺς ἀοράτους καὶ πολεμίους ἐχθρούς.

Σὺ γάρ εἰ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΒΔΟΜΗ.

Ο Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ἐξαναστήσας ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, καὶ ἐπισυναγαγὼν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς, δὸς ἡμῖν χάριν ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς κατὰ δύναμιν εὐχαριστίας· καὶ διδάξον ἡμᾶς τὰ δικαιώματά σου, ὅτι προσεύξασθαι κατ' ὃ δεῖ οὐκ οἴδαμεν, ἐὰν μὴ σὺ, Κύριε, τῷ Πνεύματι σου τῷ ἁγίῳ ὀδηγήσῃς ἡμᾶς. Διὸ δεόμεθά σου, εἴτε ἡμάρτομεν μέχρι τῆς παρουσίας ὥρας, ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ἄνευ, ἄφες, συγχώρησον· ἐὰν γὰρ ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ἡ ἀπολύτρωσις· σὺ εἶ μόνος ἅγιος, βοηθός, κραταίος, ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ ἐν σοὶ ἡ ὑμνησις ἡμῶν διαπαντός.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον, καὶ δεδοξαζόμενον, τῷ Πατρὶ, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΟΓΔΩΗ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν τοῦ ὕπνου ῥαθυμίαν ἀποσκεδάσας ἀφ' ἡμῶν, καὶ συγκαλέσας ἡμᾶς κλήσει ἁγία, τοῦ καὶ ἐν νυκτὶ ἐπάραι τὰς χεῖρας ἡμῶν, καὶ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, τὰς ἐντεύξεις, τὰς ἐξομολογήσεις, τὰς

νυκτερινὰς λατρείας· καὶ χάρισαι ἡμῖν, ὁ Θεὸς, πίστιν ἀκαταίσχυντον, ἐλπίδα βεβαίαν, ἀγάπην ἀνυπόκριτον· εὐλόγησον ἡμῶν εἰσόδους καὶ ἐξόδους, πράξεις, ἔργα, λόγους ἐνθυμήσεις· καὶ δὸς ἡμῖν καταντῆσαι εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας, αἰνοῦντας, ὑμνοῦντας, εὐλογοῦντας τῆς σῆς ἀφράστου χρηστότητος τὴν ἀγαθότητα.

Ὅτι ἡλόγηται τὸ πανάγιόν σου Ὄνομα, καὶ δεδόξασται σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΝΝΑΤΗ.

Λάμπρον, Δέσποτα φιλόθρωπε, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν ὀφθαλμοὺς διάνοιξον, εἰς τὴν τῶν εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν. Ἐνθες ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μηχανημάτων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα πάσας τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλωμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐαρίστησιν τὴν σὴν φρονοῦντες καὶ πράττοντες.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς καὶ ὁ φωτισμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΔΕΚΑΤΗ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν διὰ μετανοίας ἄφεισιν τοῖς ἀνθρώποις δωρησάμενος, καὶ τύπον ἡμῖν ἐπιγνώσεως ἀμαρτημάτων καὶ ἐξομολογήσεως, τὴν τοῦ Προφήτου Δαυὶδ μετάνοιαν, πρὸς συγχώρησιν ὑποδείξας· αὐτὸς, Δέσποτα, πολλοῖς ἡμᾶς καὶ μεγάλοις περιπεπτωκότας πλημμελήμασιν, ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, καὶ κατὰ τὸ πλη-

δος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὰ ἀνομήματα ἡμῶν ὅτι σοὶ ἡμάρτομεν, Κύριε, τῷ καὶ τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων γινώσκοντι, καὶ μόνω ἔχουσι ἀφίεναι ἀμαρτίας. Καρδίαν δὲ καθαρὰν κτίσας ἐν ἡμῖν, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξας ἡμᾶς, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου γνωρίσας ἡμῖν, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ἄλλ' εὐδόκησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, προσφέρειν σοὶ θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἀναφορὰν ἐν τοῖς ἁγίοις σου θυσιαστηρίοις.

Ἐλεεί, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μετ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

ΕΥΧΗ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

Ο Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς νοεράς καὶ λογικὰς ὑποστησάμενος Δυνάμεις τῷ σῶ Σελήματι, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ ἱκετεύομεν. Πρόσδεξαι ἡμῶν, μετὰ τῶν κτισμάτων σου πάντων, τὴν κατὰ δύναμιν δοξολογίαν, καὶ ταῖς πλουσίαις τῆς σῆς ἀγαθότητος ἀντάμειψαι δωρεαῖς ὅτι σοὶ κάμπτει πᾶν γόνυ ἐπουρανίων, καὶ ἐπιγείων, καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα πνοή καὶ κτίσις ὑμνεῖ τὴν ἀκατάληπτόν σου, δόξαν ἄμωτος γὰρ εἶ Θεὸς ἀληθινὸς καὶ πολυέλεος.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

ΕΥΧΗ ΔΩΔΕΚΑΤΗ.

Αἰνοῦμεν, ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ εὐχαριστοῦμεν σοὶ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὅτι παρήγαγες τὴν σκίαν

τῆς νυκτός, καὶ ἔδειξας ἡμῖν πάλιν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας· ἀλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀγαθότητα· Ἰάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν ἐν τῇ μεγάλῃ σου εὐπλαγχνίᾳ, ὅτι πρὸς σέ καταφεύγομεν, τὸν ἐλεήμονα καὶ παντοδύναμον Θεόν. Λάμπσον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸν ἀληθινὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης σου· φωτίσου τὸν νοῦν ἡμῶν, καὶ τὰς αἰσθήσεις ὅλας διατήρησον, ἵνα ὡς ἐν ἡμέρα εὐσχημόνως περιπατοῦντες τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου, καταντήσωμεν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· ὅτι παρὰ σοί ἐστὶν ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς· καὶ ἐν ἀπολαύσει γενέσθαι καταξιωθῶμεν τοῦ ἀπροσίτου φωτός.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει τὴν μεγάλην Συναπτὴν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υἱὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας.

Υἱὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Υἱὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως.

Υἱὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος),

Υἱὲρ τῆς πόλεως ταύτης, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων.

Υἱὲρ εὐκрасίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν.

Υἱὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων.

Υἱὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Ἐκφώνως· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλεται τὸ Θεὸς Κύριος.

Εἶτα, τὸ Τροπᾶριον τῆς Κυριακῆς, εἶπερ τύχη, ἐκ β'. ἔπειτα τὸ Τροπᾶριον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἀγίου, εἶπερ ἐστὶν ἑορτάσιμος· εἰδ' οὗ, τὸ ἁ. Θεοδοκίου τοῦ Ἡγίου. Μετὰ δὲ τοῦτο, ἡ συνήθης Στιχολογία. Μετὰ δὲ

τὴν συμπλήρωσιν τῆς Στιχολογίας, ποιῆ ὁ Ἱερεὺς μι-
κράν Συναπτήν.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον.

Τῆς παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δε-
σποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ
πάντων τῶν Ἁγίων.

Ἐκφώνως· Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστίν.

Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν. Ἔτι, καὶ ἔτι.

Ἐκφώνως· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνηρος Θεός.

Μετὰ δὲ τὸν Ἀνωμον, καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἐκφωνεῖ·

Ὅτι ὑλόγηται σου τὸ Ὄνομα, καὶ δεδόξασται σου ἡ βα-
σιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύ-
ματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
Ἀμήν.

Ἡ Ὑπακοή. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκείμενον Ἀ-
ναστάσιμον.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως· Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν
Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ.

Τὸ, Πᾶσα προῆ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· καὶ μετὰ τοῦτο,
ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι· καὶ
λέγει τὸ Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον, εἴπερ τύχη Ἀυριακὴ.
Εἰδ' οὕτως. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Καὶ ὁ Ν'. Μετὰ δὲ
τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου, λέγει ὁ Διάκονος·

ΕΥΧΗ.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρο-
νομίαν σου. Ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρ-
μαῖς· ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον
ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια, πρεσβείαις τῆς πανα-
χράντου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μα-
ρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστα-

σίαις τῶν τιμίων ἑπουρανίων Δυναμέων ἁσμημάτων· τοῦ τιμίου, ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων.

Καὶ τὰ λοιπὰ τούτων, ὡς ἐν τῇ Λιτῇ γέγραπται.

Εἶτα ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς·

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς Θεοῦ Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα τῶν Κανόνων, τοῦ Ἀναστασίου, Σταυρο-
αναστασίου, τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Μηναίου. Ἀπό γ.
ᾨδῆς ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς μικρὰν Συναπτήν, Ἔτι, καὶ ἔτι.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον. Τῆς παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Μηναίου. Ἀφ' ε'. Συναπτή.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Τῆς παναγίας, ἀχράντης, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σοὶ τὴν δόξαν.

Τὸ Κοντάκιον, καὶ ὁ Οἶκος. Καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὸ Συναξάριον. Ἀπό ε'. ᾨδῆς, Συναπτή.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν.

Εἶτα τὸ, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός.

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον, καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰ ἐορτάζεται.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Ἀνατολικά γ'. Λέγομεν καὶ Στίχους δύο.

Στίχος α'. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου.

Στίχος β'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε.

Δόξα, τὸ Ἐωθινόν. Καὶ νῦν, Ὑπερουλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη. Λέγομεν καὶ τὸ παρὸν Τροπάριον Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος β'.

Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἄδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου, Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ρυσάμενος· ἐμφανίσας δὲ σεαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτούς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

Ἰστίον δέ, ὅτι τὸ παρὸν Τροπάριον λέγεται εἰς τὸν πλ. α'. πλ. β'. βαρύν, καὶ πλ. δ'. Ἦχον· εἰς δὲ τοὺς λοιπούς, τὸ παρὸν Ἀναστάσιμον Τροπάριον τοῦ αὐτοῦ.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν. Ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καβελῶν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἶτα λέγει ὁ Διακονος, εἶπερ τύχη, τὴν Ἐκτενῆ.

Ε'λέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ε'τι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ε'τι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων χιτιόρων.

Ε'τι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόνητος Θεός.
 Πληρώσωμεν τὴν ἐσθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον.
 Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν.
 Ἀγγελῶν εἰρήνης, πιστῶν ὁδηγῶν, φύλακα.
 Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν.
 Τὰ κατὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.
 Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ.
 Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα.
 Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.
 Ὅτι Θεός ἐλέους, καὶ οἰκτιρῶν.
 Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.
 Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

ΕΥΧΗ.

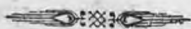
Κύριε ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφώρῳ σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου, Ἄγιε Ἁγίων. Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀράτον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος Θεός, συγχώρησον, δωρέμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.
 Ἐκφώνως· Σὺν γάρ ἐστι τὸ ἐλεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς.
 Εἶτα ὁ Διάκονος· Σοφία. Καὶ ὁ Ἱερεύς· Ὁ ὢν Εὐλογητὸς Χριστός. Μετὰ ταῦτα ψάλλομεν τὴν Πρώτην Ὠραν, καὶ εἶτα γίνεται Ἀπόλυσις.

Δημόσια Κέντρικὴ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΛΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ, Κύριε, εἰσακουσον τῆς προσευχῆς μου. Εἶτα τὸ, Θεὸς Κύριος, καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος δ'.

Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ, καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετάνοιᾳ κρᾶζοντες ἐκ βαθεύς ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον, ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. Μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα. Δόξα, καὶ νῦν.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὶ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σε λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σῆ' σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Πεντηκοστός Ψαλμός. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἡ τὸ Χαῖρε δι' Ἀγγέλου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα
» τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένη σωζε τοὺς σὲ μεγα-
» λύνοντας. Δίς.

Ἀνυμνοῦμεν τὸν Υἱόν σου Θεοτόκε, καὶ βοῶμεν πανάχραντε Δέσποινα· Παντὸς κινδύνου ῥῦσαι τοὺς οἰκίτας σε.

Βασιλέων Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων ὑπάρχεις τὸ καύχημα, καὶ προστασία τοῦ κόσμου Πανάμωμε.

Γλώσσα πάσα εὐφημῆ καὶ μακαρίζει, καὶ δοξάζει τὸν ἄχραντον τόκον σου, τῶν Ὁρθοδόξων Μαρία Θεόνηφε.

Δὸς Χριστέ μου καὶ ἐμοὶ τῷ ἀναξίῳ ἔφλημάτων τὴν ἄφεσιν δέσμαι, τῆς σέ τεκούσης πρεσβείαις ὡς εὖσπλαγχνος.

Ἐπί σέ μου τὰς ἐλπίδας ἀνεθέμην, Θεοτόκε· σῶσον ταῖς πρεσβείαις σε καὶ δώρησάι μοι πταισμάτων τὴν ἄφεσιν.

Ζώωσόν με ἡ τεκοῦσα Ζωοδότῃν, καὶ Σωτῆρα· σῶσον ταῖς πρεσβείαις σου, εὐλογημένη ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων ἐν γαστρί σου συλλαβοῦσα, Παρθένε πανάμωμε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα διὰ λόγου, ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον Πανύμνητε, αὐτὸν δυσώπει σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦλιών μοι τὸν Κρινὴν τε καὶ Υἱόν σου, ἐπταικότε ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀπέργασαι Δέσποινα.

Καταχρέως ἐκδοῶμί σοι τὸ Χαῖρε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε, ἐκδυσωποῦντες πρεσβείαις σου σῶζεσθαι.

Λύτρωσαι με τοῦ πυρός τοῦ αἰωνίου, καὶ βασάνων τῶν ἀποκειμένων μοι, Θεογεννητορ, ὅπως μακαρίζω σε.

Μὴ παρίδῃς τὰς δεήσεις τῶν σῶν δούλων, δυσωποῦμεν Δέσποινα πανύμνητε, ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης περιστάσεως.

Νοσημάτων καὶ παντοίων ἀλγηδόνων, καὶ κινδύνων ἡμᾶς ἐλευθέρωσον τῇ ἱερά σου σκέπῃ καταφεύγοντας.

Ξένον θαῦμα τὸ ἐν σοὶ Θεοκνήτορ· δι' ἡμᾶς γὰρ καθ' ἡμᾶς γηγίνηται, ὁ πάντων Κτίστης ἐκ σοῦ καὶ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ ναός σου Θεοτόκε ἀνεδείχθη, ἰατρεῖον νοσημάτων ἀμίσθον, καὶ θλιβομένων ψυχῶν παραμύθιον.

Παναγία Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα, τὸν Σωτῆρα, κινδύνων διάσωσον, καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγκης τοὺς δούλους σου.

Ῥῦσαι πάσης ἀπειλῆς ἀπερχομένης, τοὺς σοὺς δούλους, Παναγία Δέσποινα, καὶ πάσης βλάβης ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Σῶσον πάντας ταῖς πρεσβείαις σου, Παρθένε Θεοτόκε,

τούς εἰς σὲ προστρέχοντας, καὶ ρῦσαι πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τίς προστρέχων τῷ ναῷ σε Θεοτόκε, οὐ λαμβάνει ταχέως τὴν ἴασιν, ψυχῆς ἢ οἰμοῦ τε καὶ σώματος Ἄχραντε;

Ἐπὶ πάντων δυσωπούμενος Οἰκτίρμον, τῶν Ἁγίων καὶ ἄνω Τάξεων, ἰλάσθητί μοι διὰ τῆς Τεκούσης σε.

Φεῖσαι Σῶτερ τῶν ψυχῶν τῶν τεθνεώτων, ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἄνες, ἄφες αὐτοῖς τὰ ἐγκλήματα.

Χαῖρε κόσμου ἰλαστήριον Παρθένε, χαῖρε στάμνε καὶ λυχνία πάγχρυσε, τοῦ Σείου μάννα καὶ φωτὸς Θεοῦνυφε.

Τριαδικόν.

Υἄλλομέν σοι τῷ Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι, ἐκδοῦντες φωνὴν τὴν τρισάγιον, ἐκδυσωποῦντες σωτηρίας τεύξασθαί.

Θεστοκίον.

Ὁ Παρθένε ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, καὶ Δεσπότην τοῦ κόσμου καὶ Κύριον, αὐτὸν δυσώπει σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χαῖρε ἕρως, χαῖρε βάτε, χαῖρε πύλη, χαῖρε κλίμαξ, χαῖρε Σεία τράπεζα, ἡ πάντων χαῖρε βοήθεια Δέσποινα.

Ταῖς πρεσβείαις Ἐλεῆμον τῆς Μητρός σε, τῆς ἄχραντε, καὶ πάντων Ἁγίων σε, τὰ σὰ ἐλέη τῷ λαῷ σου δώρησαι.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀρχαγγέλων, καὶ Ἀγγέλων, καὶ τῶν ἄνω Τάξεων, σοὺς δούλους Σῶτερ καλῶς διαφύλαξον.

Τῇ πρεσβείᾳ τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, Βαπτιστοῦ σου Προφήτου Προδρόμου τε, Χριστέ μου Σῶτερ τοὺς δούλους σου φύλαξον.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων, καὶ πάντων Ἁγίων σε, τὰ σὰ ἐλέη τῷ λαῷ σου δώρησαι.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀναργύρων, Θεοτόκε τὸς δούλους σε φύλαττε, ὡς προστασία τοῦ κόσμου καὶ στήριγμα.

Δόξα Πατρί.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν δοξολογοῦμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον λεγόντες· Τριάς Ἁγία σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ ἀρρήτως ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα τὸν
Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Τῆς εὐσπλαγγίας τὴν πύλην ἀνοιξοῦ ἡμῖν, εὐλογημένη
Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀστοχήσωμεν· ῥυσθείημεν
διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους
τῶν Χριστιανῶν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμ-
πομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τροπάρια.

Νῦν ἐπίστη ὁ καιρὸς ὁ πάντας ἀγιάζων, καὶ ὁ δίκαιος
ἡμᾶς ἀναμένει Κριτής· ἀλλ' ἐπίστρεψον ψυχὴ πρὸς μετάνοιαν,
ὡς ἡ Πόρνη κράζουσα σὺν δάκρυσιν· Κύριε ἐλέη-
σόν με.

Νάμασιν ἐπομβρίας Χριστέ, πηγὴν τῶν ἰάσεων, ἐν τῷ
πανσέπτῳ ναῷ τῆς Παρθένου σήμερον, τῷ τῆς σῆς εὐλο-
γίας ῥαντισμῷ, φυγαδεύεις τὰς νόσους τῶν ἀσθενούντων,
ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας Μη-
τηρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία· Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν,
ἐκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Παναγία Θεοτόκε Παρθένε, τῶν χειρῶν ἡμῶν τὰ ἔργα
κατεύθυνον, καὶ συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν αἰτη-
σαι, ἐν τῷ ψάλλειν ἡμᾶς τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος ἰσχυρός, Ἄγιος ἀθάνατος.

Καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτὴρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστής τῆς ζωῆς μου.

Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφάλαιον β'. 11.

Αδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες· οἱ δὲ ἦν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφούς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἴδού ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινωνήκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τῆς θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν Διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τήτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διαπαντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ οὐδὲν ἄγγελων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται· ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. β'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ε'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσόλυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱερουσόλυμοις ἐπὶ τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρα, ἢ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδα, πέντε στοάς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινε ἐν τῇ κολυμ-

βίβρα καὶ ἐτάραττε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν παραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιὴς ἐγένετο, ᾧ δῆποτε κατείχετο νοσήματι.

Εἶτα ὁ Διάκονος λέγει εὐθὺς τὰ Εἰρηνικά.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Υἱὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας.

Υἱὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Υἱὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως.

Υἱὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Υἱὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ Θεοφυλάκτων.

Υἱὲρ τῆς πόλεως ταύτης, καὶ τῶν πιστεὶ οἰκούντων.

Υἱὲρ εὐκρασίας αἰρῶν, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν.

Υἱὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων.

Υἱὲρ τῆ ἀγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τῆτο τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιφοιτήσει τῆ ἁγίᾳ Πνεύματος, τῆ Κυρία δεηθῶμεν.

Υἱὲρ τῆ καταφοιτήσει τῷ ὕδατι τῆτω τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνεργείαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υἱὲρ τοῦ γενέσθαι τὸ ὕδωρ τοῦτο, ἱαματικὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, καὶ πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως ἀποτρεπτικόν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υἱὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υἱὲρ πάντων τῶν χρηζόντων τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ βοήθειας καὶ ἀντιλήψεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υἱὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως διὰ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀναδείξῃ ἡμᾶς υἱοὺς καὶ κληρονόμους τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ βάντισμοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υἱὲρ τοῦ ῥυθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξου ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ε Τ Χ Η.

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ μέγας τῇ βουλῇ καὶ θαυμαστός τοῖς ἔργοις, ὁ πάσης ὀρατῆς τε καὶ ἀοράτου κτίσεως δημιουργός· ὁ φυλάσσω τὴν διαθήκην σου καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε καὶ τηροῦσι τὰ σά προστάγματα· ὁ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις ἐλεεινὰ προσδεχόμενος δάκρυα· διὰ γὰρ τοῦτο παραγέγονας ἐν δούλου μορφῇ, οὐ φάσμασιν ἡμᾶς ἐκδειματούμενος, ἀλλ' ὑγίαν τῷ σωματι ἀληθῆ ὀρέγων, καὶ λέγων· Ἴδε ὕψης γέγονας, μηκέτι ἀμάρτανε· ἀλλὰ καὶ ἐκ πηλοῦ ζῶντας ὀφθαλμοὺς εἰργάσω, καὶ, νίψασθαι κελεύσας, τὸ φῶς οἰκῆσαι παρεσκευάσας λόγῳ· ὁ τας τῶν ἐναντίων παθῶν σπιλάδας ταραττων, καὶ τὴν τῆ βίου τούτου ἀλμυρὰν θάλασσαν καταστείλας, καὶ τὰ ἀχθηφόρα τῶν ἡδονῶν κατευνάσας κύματα· Αὐτός, φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, ὁ δούς ἡμῖν χιονοφεγγῶτον φορέσαι στολήν ἐξ ὕδατός τε καὶ πνεύματος, καὶ δια τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ βάντισμοῦ τὴν σὴν εὐλογίαν ἡμῖν κατάπεμψον, τὸν ρύπον τῶν παθῶν ἀποσμήχουσαν. **Ναί, δεόμεθα· Ἐπίσκεψαι ἡμῶν, Ἀγαθὲ, τὴν ἀσθένειαν,**

καὶ ἴασαι ἡμῶν τὰς νόσους ψυχῆς τε καὶ σώματος τῷ ἔ-
 λεί σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεο-
 τόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
 ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
 Δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου,
 Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων
 καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων
 Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἐν Ἁγίοις μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ
 οἰκουμενικῶν διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγο-
 ρίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου· τῶν
 ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Πα-
 τριαρχῶν Ἀλεξανδρείας· τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν
 Σπυριδῶνος Τριμυθοῦντος, τοῦ Σαυματοουργοῦ· τοῦ ἐν Ἁ-
 γίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυ-
 κίας, τοῦ Σαυματοουργοῦ· τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλο-
 μάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου· τοῦ ἁγίου καὶ ἐν-
 δόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου· τῶν
 ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατέρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τῶν
 ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ Σαυματοουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμά
 καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ
 Ἐρμολάου, Σαμφῶν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνικλή-
 του, Θαλελαίου καὶ Τρύφωνος· τοῦ Ἁγίου (τοῦ δε), οὗ
 καὶ τὴν μνῆμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων σε τῶν Ἁγίων.
 Καὶ φύλαττε, Κύριε, τοὺς δούλους σου τοὺς πιστοὺς Βασι-
 λεῖς ἡμῶν (γ.), χάρισαι αὐτοῖς ψυχῆς καὶ σώματος τὴν
 ὑγίαν, καὶ τῇ δουλικῇ σου ταύτῃ τῶν Χριστιανῶν πολι-
 τείᾳ ποίησον κατὰ πάντα ἐπιεικεῖς. Μνήσθητι, Κύριε,
 πάσης ἐπισκοπῆς Ὁρθοδόξων, τῶν ἀρθοτομούντων τὸν λό-
 γον τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ καὶ μοναρχι-
 κοῦ τάγματος· καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύ-
 ριε, τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς, τῶν διακονούν-
 των ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν περιστάτων, καὶ τῶν δι' εὐλό-
 γους αἰτίας ἀπολειφθέντων, καὶ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν
 τοῖς ἀναξίοις εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν

ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ θλίψεσιν ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐ-
λέησον αὐτοὺς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, πάσης ἀνάγκης
ῥυόμενος.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πα-
τρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύμα-
τι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Καὶ λέγει τὴν Εὐχὴν μυστικῶς.

Ε Υ Χ Η.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν
Γορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος καὶ ἀγιάσας τὰ ὕδα-
τα· καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τῆς διὰ τῆς κλίσεως τοῦ
ἑαυτῶν ἀχένος σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα·
καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἀγιασμοῦ σου διὰ
τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεως· καὶ γενέσθω ὑμῖν,
Κύριε, εἰς ὑγίαν ψυχῆς καὶ σώματος.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ
εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀ-
ναρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωο-
ποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαθὼν τὸν τίμιον Σταυρὸν, εὐλογεῖ τὰ ὕδατα ἐκ
τρίτου, κατὰ γων καὶ ἀνά γων αὐτὸν ὄρθιον, καὶ ψάλλων
τὸ, Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, ἐκ γ'.

Εἶτα ῥαντίζων σταυροειδῶς, λέγει τὸ Τροπάριον.

Ἦχος β'.

Τῶν σῶν δωρεῶν ἀξίους ἡμᾶς ποίησον, Θεοτόκε Παρ-
θένη παρορῶσα τὰ πλημμυλήματα ἡμῶν, καὶ παρέχου-

σα ἰάματα, τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι τὴν εὐλογίαν σου Ἀρχραντε.

Εἶτα ἀσπάζεται ὁ Ἱερεὺς τὸν τίμιον Σταυρὸν, ὡσαύτως καὶ πᾶς ὁ λαός· εἶθ' οὕτω βαντίζει πάντα τὸν λαόν, καὶ τὴν Μοῦνὴν μετὰ τοῦ Ἀγιάσματος.

Ὁ δὲ Χορὸς ψάλλει τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος δ'.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιόθύντες, παρὰ τῆς αἰωνίου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων· Ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προσταγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάσετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατροῦντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Δόξα Πατρί.

Νεῦσον παρακλήσεσι σῶν ἰκετῶν Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. Μὴ αἰσχυθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι· σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ὁ Διάκονος, Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας.

Ὁ Ἱερεὺς, Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΕΥΧΗ.

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῆ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυναμίεων ἄσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλι- νίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ Σεφοίων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων· εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἔφεσιν τῶν παρα- πτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτε- ρύγων σου· ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέ- μιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὡς ἀγα- θὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ, Κύριε, εἰσακούσον τῆς προσευχῆς μου. Εἶτα, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετάνοιᾳ, κρᾶζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεύσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δίξα, καὶ νῦν.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προϊστάσο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα τὸν Πεντηκοστόν, καὶ μετὰ τοῦτον ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ὡδή α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἴγυπτιαν,
» μοχθηρίαν διαφυγῶν ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ λυτρω-
» τῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφυγῶ,

σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὁ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένη,
τῶν δυσχερῶν καὶ θεινῶν με διάσωσον.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμ-
πιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρηνέυσον Κόρη τῇ γαλήνῃ,
τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάρωμε.

Δόξα Πατρί.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένη, λυτρω-
θῆναί με τῶν θεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω,
καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Καὶ νῦν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς Σείας,
καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξιώσον μόνη Θεομητορ, ὡς
ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Οὐρανίας ἀψίδος, ὄροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλη-
- » σίας δομητορ, σὺ με στερεώσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν
- » ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
- » λάνθρωπε.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεν-
νήτορ Παρθένη· σὺ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου,
τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύ-
μνητε.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω Παρθένη, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυ-
μίας τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν
ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας Θεομακάριστε.

Δόξα Πατρί.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἰτιον, τῆς εὐεργε-
σίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι,
ὡς δυνατόν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα μόνη Πανά-
κραντε.

Καὶ νῦν.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιάις, καὶ νοσεροῖς πάθεσι, ἐξεταζομένῳ

Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, Ξησαυρὸν ἠανάμωμε τὸν ἀδαπάνητον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τείχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κακώσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Εἶτα μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς, δι' οὗς ἡ Παράκλησις γίνεται· καὶ ψάλλομεν τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιε.

Ὁ Ἱερεὺς, ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος Θεός.

Κάθισμα, Ἦχος β'.

Πρεσβεία Σερμῆ, καὶ τείχος ἀπροσμάχητον, ἐλείους πηγῆ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς ἡ μόνη ταχίως προστατεύουσα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἶρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, » κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν παθῶν μου τὸν ταραχον, ἢ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεοσύμφευτε.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Εὐσπλαγγνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἢ τὸν εὐσπλαγγνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνουῦντων σε.

Δόξα Πατρί.

Ἀπολαύοντες Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον· ἀναμέλλομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Καὶ νῦν.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τείχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρώμεθα.

Ὡδή ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ
» βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου ἡ-
» μῖν φιλόνηρωπε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἐμπλησον Ἄγνη, εὐφροσύνης τὴν ζωὴν ἡμῶν, τὴν σὴν
ἀκήρατον διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης ἣ γεννήσασα
τὸν αἴτιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε Ἄγνη, ἡ αἰ-
ωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νοῦν
ὑπερέχουσαν.

Δόξα Πατρί.

Λῦσον τὴν ἀγλὴν, τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε, τῷ
φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα τὸ θεῖον
καὶ προαιώνιον.

Καὶ νῦν.

Ἰασαι Ἄγνη, τῆς ψυχῆς με τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σε
ἀξιῶσασα, καὶ τὴν ὑγίαν τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Ὡδή ε΄. Εἰρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ
» μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ
» ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωᾶς·
» Ἐκ φθορᾶς, ὃ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὃς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκῶς
τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατα-
σχεθεῖσαν Παρθένε, δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν,
τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με βύσασθαι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφα-
λειστάτην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον, καὶ
ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν· καὶ δέομαι διαπαντός, ἐκ
φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με.

Δόξα Πατρί.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμόν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σε αἰεὶ ἀγαλλόμεθα. Ὁ Δείποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον. Καὶ νῦν.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου· ἀλλ' ἢ Θεόν, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κηύσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς. Ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, κτλ.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενίᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει ὡς δεδήλωται. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, εὐθὺς τὸ ἐπόμενον Κοντάκιον.

Ἦχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίθης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνᾶς, ἀλλὰ πρόφρασσον ὡς ἀγαθῆ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν τῶν πιστῶς κραυγαζόντων. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἢ προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμῶντων σε. Προκείμενον· Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Στίχος. Ἀκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε.

Ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν. Σοφία, ὀρθοί, Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Α'. 39.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀνασταῖσα Μαριὰμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰβδα, καὶ εἰσῆλθε

εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκήρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναίξιν, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδού γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκήρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πισεύσασα, ὅτι ἴσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαρίαμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου· ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσειν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδού γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαρισαί με πᾶσαι αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμείνε δὲ Μαρίαμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα Πατρὶ, Ἦχος β'.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἡ ἐν Μονάδι, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων. Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα· Ἐλέησον με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἦχος πλ. β'.

Μὴ καταπιστεύσῃς με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, Παναγία Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν τοῦ ἱκέτου σου· Ἐλίψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν Δαιμόνων τὰ τοξεύματα· σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλὴν σε. Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν μὴ μοῦ παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον πάρισσον.

Ὁ Ἱερεὺς· Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου.

Καὶ ψάλλομεν τὸ, Κύριε ἐλέησον, β'.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλίει καὶ οἱ κτιρμοῖς· καὶ τὰ λοιπά.

ᾠδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

» Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βα-
 » βυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς
 » καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡ-
 » μῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσα-
 σθαι, ἐν μήτρα τῆς Παρθένου, κατώκησας τῷ κόσμῳ, ἣν
 προστάτιν ἀνέδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλο-
 γητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μῆτερ ἀγνή δυσώ-
 πησον, ῥυθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων,
 τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,
 Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα Πατρί.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας Θεογεννή-
 τρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ Δεία, Θερα-
 πεύειν ἀξίωσον, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Καὶ νῦν.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κυή-
 σασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ Σύραν μετανόιας, τοῖς
 κραυγάζουσιν ἔδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐ-
 λογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η̄. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ
 » τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
 » αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρά σου δεομένους, μὴ παρίδης
 Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψῶντάς σε, Κόρη εἰς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαφιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσά-
 σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἀφραστὸν σου τόκον.

Agiasm. T. Φ.

4

Δόξα Πατρί.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς
τὰς δύναναι Παρθένη, ἵνα σε δοξάζω τὴν Κεχαριτωμένην.

Καὶ νῦν.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ πα-
σῶν τὰς ἐφόδους Παρθένη· ἔθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσω-
» σμένοι Παρθένη ἀγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις σὲ με-
» γαλύνοντες.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ῥοήν μου τῶν δακρῶν, μὴ ἀποποιήσης, ἢ τὸν παντὸς
ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφηρηκότα Παρθένη Χριστὸν
κυρίασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένη, ἢ τῆς
χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην
ἐξαφανίσασα.

Δόξα Πατρί.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα
Παρθένη θεράπευσον, ἐξ ἀρρώστιας εἰς ῥῶσιν μετασκευά-
ζουσα.

Καὶ νῦν.

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτῖαι, λάμπρουν Παρθένη, τὸ ζοφερὸν
τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκου σε καταγ-
γέλλοντας.

Καὶ εὐθὺς τὸ, Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μαχαρίζειν σε
τὴν Θεοτόκου.

Καὶ Συμεῶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον, καὶ τὸν λαόν,
καὶ ἡμεῖς τὰ παρόντα Θεοτοκία.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν λομπ-
ηδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατά-
ρας, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὕμνοις τιμῶμεν.

Ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ· πρὸς σὲ καταφεύγω τὴν Κεχαριτωμένην· ἐλπίς ἀπηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις, ἀναξίων ὧν οἰκετῶν, ἵνα μεσιτεύσης πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα· ὦ Δέσποινα τοῦ κόσμου, γενοῦ μείστρια.

Υἰάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν ὁδὴν, νῦν τῇ πανυμνίᾳ Θεοτόκῳ χαρμονικῶς· Μετὰ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, δυσώπει Θεοτόκε τοῦ οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς.

Ἄλαλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνούντων, τὴν εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, τὴν ἱστορηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου, Λουκᾶ ἱερωτάτου, τὴν Ὁδηγήτριαν.

Ἦλεως γενοῦ μοι τῷ ταπεινῷ, ὅτι πλήν σου ἄλλην, οὐ γινώσκω καταφυγὴν, ἃ ἐν ἁμαρτίαις παντοίαις πεπλησμένος· ἐλέησόν με μόνη, Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε προσδεῖαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήμεν· μὴ ἔργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην, ἀνοιξον ἡμῖν εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σὲ, μὴ ἀστοχήσωμεν· φυ-

σθειήμεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκεψέως, συγχωρήσεως, κατευδώσεως, καὶ ἀφίσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεινός), εἴπωμεν.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Μοῦνὴν ταύτην (ἢ τὸν οἶκον τοῦτον). Καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

Μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν, ψάλλονται τὰ παρόνται Θεοτοκία.

Πάντων προστατεύεις ἀγαθή.

Πάντων θλιβεμένων ἡ χαρά.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι.

Κ Α Ν Ω Ν

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ποίημα τοῦ Βασιλέως Θεοδώρου Δούκα τοῦ Ασκήρευς.

Ὡδή α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ,
 » Μωσαϊκῆ ράβδος σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελούσα
 » θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
 » ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμείποντα.

Τροπάρια.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγαὶ χειμάζουσι, τὴν ταπεινὴν μου
 ψυχὴν, καὶ συμφορῶν νέφη, τὴν ἐμὴν καλύπτουσι, καρ-
 δίαν Θεοσύμφευτε· ἀλλ' ἡ φῶς τετοκυῖα, τὸ θεῖον καὶ
 προαιώνιον, λάμψου μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσουνον.

Ἐξ ἀμετρήτων ἀναγκῶν καὶ θλίψεων, καὶ ἐξ ἐχθρῶν
 δυσμενῶν, καὶ συμφορῶν βίου, λυτρωθεὶς Πανάχραντε, τῇ
 κραταῖᾳ δυνάμει σου, ἀνυμνῶ μεγαλύνω, τὴν ἀμετρὸν σου
 συμπάθειαν, καὶ τὴν εἰς ἐμέ σου παράκλησιν.

Νῦν πεποιθῶς ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον, ἀντίληψιν κρα-
 ταταῖαν, καὶ πρὸς τὴν σὴν σκέπην, ὀλοψύχως ἔδραμον, καὶ
 γόνυ κλίνω Δέσποινα, καὶ θρηνῶ καὶ στενάζω· μή με πα-
 ρίδης τὸν ἄθλιον, τῶν Χριστιανῶν καταφύγιον.

Οὐ σιωπήσω τοῦ βοᾶν τρανώτατα, τὰ μεγαλεῖα τὰ σά·
 εἰ μὴ γὰρ σὺ Κόρη, πάντοτε προϊστασο, ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσ-

βεύουσα, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου, τίς ἐκ τοσούτου με κλύδωνος, καὶ δεινῶν κινδύνων ἐρρύσατο;

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτε πάντες μετὰ Θεοῦ εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὁδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐρανίας ἀψίδος, ἑροφουργί Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σὺ με στερεώσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων, ἄδουνηρῶς κράζω σοι· Πρόφθασον Σερμὴ προστασία, καὶ σὴν βοήθειαν, δός μοι τῷ δούλῳ σου, τῷ ταπεινῷ καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν ἀντίληψιν ἐπιζητοῦντι Σερμῶς.

Ἐθαυμάστωσας ὄντως, νῦν ἐπ' ἐμοὶ Δέσποινα, τὰς εὐεργεσίας σου Κόρη, καὶ τὰ ἔλεός σου· ὅθεν δοξάζω σε, καὶ ἀνυμνῶ καὶ γεραίρω, τὴν πολλὴν καὶ ἄμετρον κηδεμονίαν σου.

Καταιγίς με χειμάζει, τῶν συμφορῶν Δέσποινα, καὶ τῶν λυπηρῶν τρικυμῖαι καταποντίζουσιν· ἀλλὰ προφθάσασα, χειρά μοι δός βοηθείας, ἢ Σερμὴ ἀντίληψις καὶ προστασία μου.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέσποινα, σὲ τὴν τοῦ θανάτου τὸ κράτος ἐξαφανίσασαν· ὡς γὰρ φυσίζως, ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν τοῦ Ἄδου, πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες, εἰς γῆν με ρεύσαντα.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε. κτλ.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε. κτλ.

Ὁδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε, σὺ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός

» μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικούς κόλπους μὴ λιπῶν,
 » καὶ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ
 » Προφῆτῃ Ἀβδακούμ σοι κραυγάζω· Τῇ δυνάμει σου
 » δόξα φιλένθρωπε.

Τροπάρια.

Καὶ ποῦ λοιπὸν, ἄλλην εὐρήσω ἀντίληψιν; ποῦ προσ-
 φύγω; ποῦ δὲ καὶ σωθήσομαι; τίνα Σερμηὺν ἔξω βοηθὸν,
 Ψίψει τοῦ βίου, καὶ ζάλαις οἴμοι! κλονούμενος; εἰς σέ
 μόνην ἐλπίζω, καὶ θάρρῳ καὶ καυχῶμαι, καὶ προστρέχω
 τῇ σκέπῃ σου, σῶσόν με.

Τὸν ποταμὸν, τὸν γλυκερὸν τοῦ ἐλέους σου, τὸν πλου-
 σίαις δωρεαῖς δροσίσαντα, τὴν παναθλίαν καὶ ταπεινὴν,
 Πάναγε ψυχὴν μου, τῶν συμφορῶν καὶ τῶν Ψίψεων, κα-
 μινῶ φλογισθεῖσαν, μεγαλύνω κηρύττω, καὶ προστρέχω τῇ
 σκέπῃ σου, σῶσόν με.

Σέ τὴν ἀγνὴν, σέ τὴν Παρθένου καὶ ἄσπιλον, μόνην
 φέρω, τεῖχος ἀπροσμάχητον, καταφυγὴν, σκέπην κραταιάν,
 ὄπλον σωτηρίας· μὴ με παρίδῃς τὸν ἄσωτον, ἐλπίς ἀπηλ-
 πισμένων, ἀσθενῶν συμμαχία, Ψιλομένων χαρὰ καὶ ἀν-
 τίληψις.

Πῶς ἔξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσομαι, τοὺς ἀμέτρους
 οἰκτιρμοὺς ᾧ Δεσποινᾷ, τοὺς τὴν ἐμὴν πάντοτε ψυχὴν,
 δεινῶς πυρουμένην, ὡς ὕδωρ περιδροσίσαντας; ἀλλ' ᾧ τῆς
 σῆς προνοίας, καὶ τῆς εὐεργεσίας! ἧς ἀφθόνως αὐτὸς πα-
 ραπήλαυσα.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε. κτλ.

Ε'πίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε. κτλ.

Ἦδὴ ἐ. Ὁ Εἰρμός.

» Ἴνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, τὸ φῶς τὸ
 » ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δει-
 » λαιον; ἀλλ' ἐπίστρεφόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντο-
 » λῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δεῖσθαι.

Τροπάρια.

Εὐχαρίστως βοῶ σοι· Χαῖρε Μητροπάρθενε· χαῖρε Θεο-

νυμφε· χαῖρε Δεία σκέπη· χαῖρε ὄπλον, καὶ τεῖχος ἀπόρ-
 ρητου· χαῖρε προστασία, καὶ βοηθὲ καὶ σωτηρία, τῶν εἰς
 σὲ προστρεχόντων ἐκ πίστεως.

Οἱ μισοῦντές με μάτην, βέλεμνα καὶ ξίφη, καὶ λαίκκον
 νῦτρέπισαν, καὶ ἐπιζητοῦσι, τὸ πανάθλιον σῶμα σπαράξαι
 μου, καὶ καταβιδάσαι, πρὸς γῆν Ἀγνή ἐπιζητοῦσιν· ἀλλ'
 ἐκ τούτων προφθάσασα σῶσόν με.

Ἀληθῆ Θεοτόκου. πάντες ἐπιγνόντες σε πάναγνε Δέσποι-
 να, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες κηρύττομεν,
 ἐν δυσὶν οὐσίαις, θελητικαῖς αὐτεξουσίαις, ὑπὲρ λόγον καὶ
 νόμον τῆς φύσεως.

Τί σοι δῶρον προσάξω, τῆς εὐχαριστίας, ἀνθ' ὧν περ
 ἀπήλαυσα, τῶν σῶν δωρημάτων, καὶ τῆς σῆς ἀμετρήτου
 χρησιμότητος; τοιγαροῦν δοξάζω, ὑμολογῶ, καὶ μεγαλύνω,
 σοῦ τὴν ἄφατον πρὸς με συμπάθειαν.

Διάσωσάν ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε. κτλ.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε. κτλ.

Ὤδὴ 5. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν δέσπιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελοῦ
 » μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ
 » ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωάνης
 » Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε. Τροπάρια.

Τὰ νέφη τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν, τὴν ἀθλίαν μου ψυ-
 χὴν καὶ καρδίαν, καὶ σκοτασμέν, ἐμποιοῦσί μοι Κόρη·
 ἀλλ' ἡ γεννήσασα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἀπέλασον ταῦτα μα-
 κράν, τῇ ἐμπνεύσει τῆς Δείας πρεσβείας σου.

Παράκλησιν ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα, καὶ τῶν νόσων ἰα-
 τρὸν σε γινώσκω, καὶ παντελῆ, συντριμμὸν τοῦ θανάτου,
 καὶ ποταμὸν τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητον, καὶ πάντων τῶν ἐν
 συμφοραῖς, ταχυνὴν καὶ ὀξεῖαν ἀντίληψιν.

Οὐ κρύπτω σου τὸν βυθὸν τοῦ ἐλέους, καὶ τὴν βρύσιν
 τῶν ἀπείρων θαυμάτων, καὶ τὴν πηγὴν, τὴν ἀένναον ὄν-
 τως, τῆς πρὸς ἐμέ συμπαθείας σου Δέσποινα· ἀλλ' ἅπασαν
 ὁμολογῶ, καὶ βοῶ καὶ κηρύττω καὶ φθίγγομαι.

Ἐκύκλωσαν αἱ τοῦ βίου με ζάλαι, ὡσπερ μέλισσαι κη-
ρίου Παρθένη, καὶ τὴν ἐμὴν, κατασχοῦσαι καρδίαν, κα-
τατιτρώσκουσι βέλει τῶν θλίψεων· ἀλλ' εὐροίμι σε βοηθόν,
καὶ διώκτην καὶ ρύστην Πανάχραντε.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε. κτλ.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμεινείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε. κτλ.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεία Σερμῆ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πη-
γῆ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενωῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε
Δέσποινα πρόσφασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἢ
μόνη τάχως προστατεύουσα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ι'. 38, καὶ ια'. 27.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινὰ·
γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶ-
κον αὐτῆς. Καὶ τῇ δὲ ἦν ἀδελφή, καλουμένη Μαρία, ἣ
καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε
τῶν λόγων αὐτοῦ. Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπάτο περὶ πολλὴν
διακονίαν· ἐπιστάσα δέ, εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ
ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ οὖν αὐτῇ,
ἵνα μοι συναυτιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾶς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά·
ἐνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέ-
ξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δέ, ἐν
τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ
ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστασασά σε,
καὶ μαστοὶ οὗς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε μα-
κάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλασσον-
τες αὐτόν.

Ῥοδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Παῖδες Ἑβραίων ἐν καρμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα

» Ξαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶντες·
 » Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Φῶς ἢ τεπεῦσα Θεοτόκε, σκοτισθέντα με νυκτὶ ἀμαρτημάτων, φωταγώγησον σύ φωτὸς οὐσα δοχεῖον, τὸ καθαρὸν καὶ ἄμωμον, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Σκέπη γενοῦ καὶ προστασία, καὶ ἀντίληψις καὶ καύχημα Παρθένε, γυμνωθέντι μοι νῦν, ἀπάσης βοηθείας, ἀδοκίμων δυνάμεις, καὶ ἐλπίς ἀπηλπισμένων.

Δόξα Πατρί.

Ὅλη φυγῇ καὶ διανοίᾳ, καὶ καρδίᾳ σε καὶ χεῖλεσι δοξάζω, ἀπολαύσας τῶν σῶν, μεγάλων χαρισμάτων· ἀλλ' ὡ τῆς σῆς χρηστότητος, καὶ ἀπείρων σου θαυμάτων!

Καὶ νῦν.

Βλέψον ἰλέῳ ὀμματί σου, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν κάκωσιν, ἣν ἔχω· καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλάβης, καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν με λύτρωσαι, ἀμετρήτῳ σου ἔλεει.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε. κτλ.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε. κτλ.

Ὤδὴ ἢ. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐν Ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν Βάτῳ πυρὶ
 » τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῆ μυστήριον γνωρίσαντα,
 » Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Διὰ σπλάγγνα ἐλέους σου Παρθένε, μὴ παρίδῃς σεμνὴ, πουτούμενόν με σάλῳ, βιωτικῶν κυμάτων· ἀλλὰ δίδου μοι, χεῖρα βοηθείας, καταπονουμένῳ, κακώσεσι τοῦ βίου.

Περιστάσεις, καὶ Πλήψεις, καὶ ἀνάγκαι, εὐροσάν με Ἀγνή, καὶ συμφοραὶ τοῦ βίου, καὶ πειρασμοὶ με πάντοθεν ἐκύκλωσαν· ἀλλὰ πρόστηθί μοι, καὶ ἀντιλαβοῦ μου, τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ.

Δόξα Πατρί.

Ἐν ταῖς ζάλαις, ἐφεύρω σε λιμένα, ἐν ταῖς λύπαις χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ ἐν ταῖς νόσοις ταχυνὴν βοή-

Ζεταν, καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις, ρύσθιν καὶ προστάτιν ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

Καὶ νῦν.

Χαῖρε θρόνε, πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε θεία καὶ μανναδόχε στάμνε· χαῖρε χρυσῆ λυχνία, λαμπρὰς ἄσβεστε· χαῖρε τῶν παρθένων δόξα, καὶ φητέρων ὠραίσιμα καὶ κλέος. Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους Θεοτόκε. κτλ.
Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε. κτλ.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐξίστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη
» τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς,
» καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν·
» διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι με-
» γάλυνουσι.

Τροπάρια.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην Ἀγνή; ποῦ προσδράμω λοιπόν, καὶ σωθῆσομαι; ποῦ πορευθῶ; ποίαν δὲ ἐφεύρω καταφυγὴν; ποίαν θερμὴν ἀντίληψιν; ποίαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν; εἰς σέ μόνην ἐλπίζω, εἰς σέ μόνην κυχῶμαι, καὶ ἐπὶ σέ θάρρων κατέφυγον.

Οὐκ ἔστιν ἀριθμῆσασθαι δυνατόν, μεγαλεῖα τὰ σὰ Θεο-
νύμφευτε, καὶ τὸν βυθόν, τὸν ἀνεξερευνητὸν ἔξειπειν, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου, τῶν τετελεσμένων διηνεκῶς, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ πίστει προσκυνούσιν, ὡς ἀληθῆ Θεοῦ λοχεύτριαν.

Δόξα Πατρί.

Ἐν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ, καὶ γεραίρω τὸ ἄμετρον ἔλεος καὶ τὴν πολλήν, δύναμίν σου πᾶσιν ὁμολογῶ, καὶ τὰς εὐεργεσίας σου, ὡς ὑπερεκένωσας εἰς ἐμέ, κηρύττω μεγαλύνω, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ, καὶ λογισμῶ καὶ γλώσσει πάντοτε.

Καὶ νῦν.

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχράν, καὶ κλαυθμὸν μὴ παρίδης καὶ δάκρυα, καὶ στεναγμὸν· ἀλλ' ἀντιλαβοῦ μου

ὡς ἀγαθὴ, καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον· δύνασαι γὰρ πάντα ὡς πανθενούς, Δεσπότης Θεοῦ Μήτηρ, εἰ νεύσεις ἐτιμόνον, πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν ταπεινώσιν.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε. κτλ.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε. κτλ.

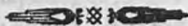
ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ.

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῆ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Υἱὲ καὶ Θεὲ μου, παραλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν ἑλιθομένων ἢ χαρὰ, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Καὶ σὲ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεόν· μὴ μου ἐλέγξης τὰς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· παρακαλῶ σε Παρθένε, βοηθησον μοι ἐν τάχει.

Χρυσοπλοκάτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοσάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

ΕΥΧΑΙ

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΛΕΧΩ

Τῆ α. ἡμέρα τῆς γεννήσεως τοῦ παιδίου αὐτῆς.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε παντοκράτορ, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν· Αὐτὸς καὶ τὴν παροῦσαν τὴν σήμερον τέξασαν δούλην σου (τὴν δε) ἴασαι, καὶ ἀνάστησον αὐτὴν ἀπὸ τῆς κλίνης, ἧς ἐπίκειται· ὅτι κατὰ τὸν τοῦ Προφήτου Δαυὶδ λόγον, ἐν ἀνομίαις συνελήφθημεν, καὶ διὰ ῥύπου πάντες ἐσμέν ἐνώπιόν σου. Φύλαξον ταύτην, καὶ τὸ παρὸν νήπιον, ὃ ἔτεκε· σκέπασον αὐτὴν ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου, ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῆς ἐσχάτης αὐτῆς τελειώσεως· πρεσβεΐαις τῆς παναχράντου Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ ὡς νήπιον ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, καὶ ὡς βρέφος ἀναδειχθεὶς· Αὐτὸς καὶ τὴν παροῦσαν δούλην σου (τὴν δε), τὴν σήμερον τέξασαν τὸ παρὸν παιδίον, ἐλέησον, καὶ συγχώρησον τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια αὐτῆς πταίσματα, καὶ διαφύλαξον αὐτὴν ἀπὸ πάσης τοῦ διαβόλου τυραννίδος· καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς κυθὲν νήπιον διατήρησον ἀπὸ πάσης φαρμακείας, ἀπὸ πάσης χαλεπότητος, ἀπὸ πάσης ζήλης τοῦ ἀντικειμένου, ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν ἡμερι-

νῶν τε καὶ νυκτερινῶν. Ταύτην εἰ διατήρησον ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖράν σου· καὶ δὲς αὐτῇ ταχινὴν ἐξανάστασιν, καὶ τοῦ ῥύπου κάθαρον, καὶ τοὺς πότους θέρραπευσον, καὶ ῥῶσιν καὶ εὐρωστίαν ψυχῆτε καὶ σώματι δώρησαι, καὶ δὲ Ἀγγέλων φαιδρῶν καὶ φωτεινῶν ταύτην περιβάλψον, καὶ περιφρούρησον ἀπὸ πάσης ἐπιλεύσειως τῶν ἀοράτων πνευμάτων. **Ναί, Κύριε,** ἀπὸ νόσου καὶ μαλακίας, ἀπὸ ζήλου καὶ φθόνου, καὶ ὀφθαλμῶν βασκανίας, καὶ ἐλέησον αὐτήν καὶ τὸ βρέφος, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος· καὶ καθάρισον αὐτήν ἀπὸ τοῦ σωματικοῦ ῥύπου, καὶ τῶν ποικίλων αὐτῇ ἐπερχομένων σπλαγγνικῶν ἐνοχλήσεων, καὶ ἔξαξον αὐτήν, διὰ τῆς ταχινῆς σου ἐλεημοσύνης, ἐν τῷ ταπεινῷ αὐτῆς σώματι εἰς ἐπανόρθωσιν· καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς κυηθὲν νηπίον ἀξιώσον προσκυνῆσαι τὸν ἐπίγειον ναόν, ὃν ἵτοίμασας εἰς τὸ δοξολογεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνσεις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐδοκίησας κατελθεῖν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ γεννηθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, ὁ γινώσκων τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, συγχώρησον τῇ δούλῃ σου (τῇ δε), τῇ τεξάσῃ σήμερον, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου· σὺ γὰρ εἶπας, Κύριε· Ἀύξανθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς οἱ δούλοι σου δεόμεθα, καὶ θάρρουντες διὰ τῆς ἀνεξικακῆς σου φιλάνθρωπίας, φόβῳ βωῶμεν πρὸς τὸ τῆς βασιλείας σου ἅγιον ὄνομα. **Επιβλέψον** ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἴδε τὴν ἀσθενεῖαν ἡμῶν τῶν καταδικῶν, καὶ συγχώρησον τῇ δούλῃ σου (τῇ δε), καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ, ᾧ ἐγεννήθη τὸ παιδίον· καὶ

τοῖς ἀψαμένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐνθάδε εὐρισκομένοις πα-
σιν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόφρων Θεὸς συγχωρήσον· ὅτι
μόνος ἔχεις ἐξουσίαν ἀφιέναι ἀμαρτίας· πρεσβείαις τῆς α-
γίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

ΕΥΧΗ.

Εἰς τὸ κατασφραγίσαι βρέφος, λαμβάνουν ὄνομα τῆ
ὀγδόῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν γέννησιν αὐτοῦ.

Γάτιον, ὅτι τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν γέννησιν, προάγε-
ται ἐν τῷ ναῷ τὸ βρέφος παρὰ τῆς μητρὸς, καὶ ἵσταται
πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ ναοῦ. Ὁ δὲ Ἱερεὺς, ποιῆ Ἐὐλόγητόν·
Τρισάγιον, τὸ, Παναγία Τριάς σὺν τῷ Πατέρῳ ἡμῶν· Ὅτι
σοῦ ἐστίν. Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας, ἢ τοῦ Ἁγίου
τῆς Μονῆς· καὶ σφραγίζει τὸ μέτωπον, τὸ στόμα, καὶ τὸ
στήθος τοῦ βρέφους, λέγων τὴν παρούσαν Εὐχὴν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν·
σημειωθήτω τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου ἐπὶ τὸν οὐλόν σου
(τόν δε), καὶ σημειωθήτω ὁ Σταυρὸς τοῦ μονογενοῦς σου
Υἱοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς διαλογισμοῖς αὐτοῦ, εἰς τὸ
φυγεῖν τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου, καὶ πᾶσαν τὴν πονη-
ρὰν ἐπιβουλήν τοῦ ἐχθροῦ, ἀκολουθεῖν δὲ τοῖς προσταγμασί
σου· καὶ ὅσοι, Κύριε, ἀνεξάρτητον μείναι τὸ ὄνομά σου
τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτόν, συναπτόμενοι ἐν καιρῷ εὐθελῶς πρὸς
ἀγία σου Ἐκκλησίᾳ, καὶ τελειούμενοι διὰ τῶν φοικητῶν μυσ-
τηρίων τοῦ Χριστοῦ σου· ἵνα κατὰ τὰς ἐπιτολάς σου πα-
λιτευσάμενος καὶ φυλάξας τὴν σφραγίδα ἀθανάτου, τι-
χῆ τῆς μακαριότητος τῶν ἐκλεκτῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.
Χάριτι καὶ φιλοφροσίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μετ'
οὐ ἐλόγητός εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ἁγίῳ

ποιῶ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἀνά χεῖρας λαβὼν τὸ παιδίον, ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν τοῦ ναοῦ, ἢ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ ποιεῖ Σταυροῦ τύπον, λέγων·

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε. Καὶ ἀπόλυσις.

Δεῖ γνωσκειν, ὅτι τὸ γεννηθέν βρέφος εἰν ἄρα ἀσθενοῦν μὴ θηλάζη ἀλλὰ πρὸς θάνατον ἀφραῖ, οὐ χρὴ περιμένειν, ὡς τινες κακῶς φασί, τὴν ἕκτην ἢ τὴν ὀγδόην ἡμέραν, καὶ οὕτω βαπτίζειν αὐτό· ἀλλὰ τῇ ὥρᾳ, ἢ ἐγέννηθη, μόνον ἀποπλυθῆναι, καὶ εὐθὺς βαπτισθῆναι; ἵνα μὴ τελευτήσῃ ἀφώτιστον. Αἱ γὰρ πέντε μῆνας ἐγκυμονοῦσαι, εἰ τύχῃ ἀπό τινος πληγῆς τὸ ἔμβρυον ἐκτρώσαι, φόνου δίκην κατὰ τοὺς νόμους καὶ τοὺς κανόνας ἐνέχονται· πολλῷ μᾶλλον τὸ κρίμα δεῖ ἐκφεύγειν τῶν γεννημένων, ἵνα μὴ ἀφώτιστα τελευτῶσιν.

ΕΥΧΑΙ

Εἰς τὸ ἐκκλησιαῖσαι Παιδίον, μεθ' ἡμέρας τεσσαράκοντα.

Τῇ τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ πάλιν προσάγεται τὸ βρέφος ἐν τῷ Ναῷ ἐπὶ τῷ ἐκκλησιασθῆναι. Προσάγεται δὲ παρὰ τῆς Μητρὸς, ἢ ἄλλῃ κεκαθαρωμένης, καὶ λεηκμένης ἕως, παρόντος καὶ τοῦ μελλοντος ἀναδέχεσθαι τοῦτο κατὰ τὸ βάπτισμα.

Ἰσταμένης δὲ αὐτῆς μετὰ τοῦ βρέφους ἐπὶ τῶν πυλῶν τοῦ ναοῦ, ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ Εὐλογητὸν· εἶτα Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία. Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον, ἢ τῆς ἡμέρας τὸ τυχόν, ἢ τοῦ λαχόντος Ἀγίου. Δόξα, καὶ νῦν. Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν Ἀγίων. Καὶ κλινοῦσης αὐτῆς τὴν κεφαλὴν, ἅμα τῷ βρέφει, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν τοῦ Σταυροῦ σφραγίδα ἐπ' αὐτῷ· καὶ ἀπτόμενος τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πᾶσαν φύσιν λογικὴν τε καὶ ἄλογον διὰ τοῦ λόγου σου δημιουργήσας, ὁ πάντα ἐξ οὐκ ἔντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν· Σοῦ θεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, ἦν τῷ σῶ Σιλήματι διέσωσας δούλην σου (τὴν δε), καθάρισον ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας καὶ ἀπὸ παντὸς ὄπου προσερχομένην τῇ ἀγία σου Ἐκκλησίᾳ, ἵνα ἀκατακρίτως ἀξιωθῆ μετασχεῖν τῶν ἀγίων σου Μυστηρίων.

Ἰστέον ὅτι, εἰ οὐχ εὐρίσκεται ἐν ταῖς ζῴσι τὸ βρέφος, ἀναγιώσκεται ἕως ὧδε ἡ Εὐχή· εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρί. κτλ.

Μετὰ ταῦτα ἀπτόμενος καὶ τῆς κεφαλῆς τῆ βρέφους, λέγει·

Καὶ τοῦτο δὲ τὸ ἐξ αὐτῆς τεχθέν παιδίον εὐλόγησον, ἀξήσον, ἀγίασον, συνέτισον, σωφρόνισον, καλοφρόνισον· ὅτι σὺ παρήγαγες αὐτό, καὶ ἔδειξας αὐτῷ τὸ φῶς τὸ αἰσθητόν, ἵνα καὶ τοῦ νοητοῦ καταξιωθῆ φῶτος ἐν καιρῷ ὧ ὥρισας, καὶ συγκαταριθμηθῆ τῇ ἀγία σου ποιμνῇ, διὰ τῆ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ πατρὶ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

ΕΥΧΗ

Εἰς τὴν Μητέρα τοῦ παιδίου.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐπὶ τὰ σπλάγχνα τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, παραγενεὺ καὶ ἐπὶ τὴν δούλην σου (τὴν δε), καὶ καταξίωσον αὐτήν, διὰ τῶν εὐχῶν.

Agiasm. T. Φ.

5

Δημόσια Κεραία
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας

μίου πρεσβυτερίου, καταφυγεῖν ἐν τῇ ἀγία σου Καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ τυχεῖν τῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ τῆς δόξης σου· καὶ ἀξιώσῃς αὐτὴν μεταλαβεῖν τοῦ τιμίου Σώματος, καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Ἀπόπλυνον αὐτῆς τὸν ῥυτίπον τοῦ σώματος, καὶ τὸν σπῖλον τῆς ψυχῆς, ἐν τῇ συμπληρώσει τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν· ὅπως, ἀξιωθείσα εἰσελθεῖν ἐν τῷ ἀγίῳ ναῷ σου, δοξάσῃ σὺν ἡμῖν τὸ πανάγιον Ὄνομά σου τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Εἰς τὸ Παιδίον, ἦν περ ὁ Ἱερεὺς, σφραγίζων αὐτὸ, ἐπεύχεται.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τεσσαράκοντα ἡμέραις βρέφος τῷ νομικῷ Ναῷ προσαχθεὶς ὑπὸ Μαρίας τῆς ἀπειρογάμου ἀγίας σου Μητρὸς, καὶ ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεων βασταχθεὶς· Αὐτὸς, Δέσποτα παντοδύναμε, καὶ τὸ προσαχθέν τοῦτο βρέφος, ἐμφανισθῆναι σοὶ τῷ πάντων Ποιητῇ, εὐλόγησον, καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σοὶ εὐάρεστον αὐξήσον, ἀποσοβῶν ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν ἐναντίαν δύναμιν, διὰ τῆς σημειώσεως τοῦ τύπου τοῦ Σταυροῦ σου· σὺ γὰρ εἶ ὁ φυλάσσων τὰ νήπια, Κύριε· ἵνα καταξιωθῆν τοῦ ἀγίου Βαπτίσματος, τύχη τῆς μερίδος τῶν ἐκλεκτῶν τῆς βασιλείας σου, φυλαττόμενον σὺν ἡμῖν, τῇ χάριτι τῆς ἀγίας, καὶ ὁμοουσίου, καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, καὶ εὐχαριστία, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαὸς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνεται.

Δημοσία Κεντρικῆ

Θεολογικὴ Σχολὴ Σιάτιστας, Μανρωσία

Ὁ Θεὸς ὁ Πατὴρ, ὁ Παντοκράτωρ, ὁ διὰ τοῦ μεγαλοφωνοτάτου τῶν Προφητῶν Ἠσαΐου προκαταγγείλας ἡμῖν τὴν ἐκ Παρθένου σάρκωσιν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν· ὅς ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, εὐδοκία σῆ, καὶ συνεργεῖα τοῦ ἁγίου Πνεύματος, διὰ τὴν τῶν βρωτῶν σωτηρίαν, ἀμέτρω εὐσπλαγχνία ἐξ αὐτῆς νηπιάσαι καταδεξάμενος, καὶ κατὰ τὸ εἰθισμένον ἐν νόμῳ ἁγίῳ σου, μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ καθαρισμοῦ, τῷ Γερῷ προσαχθῆναι ἠνέσχετο, ἀληθῆς νομοθέτης ὑπάρχων, καὶ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθῆναι κατεδέξατο· ὑπὲρ Μυστηρίου τὴν προτύπωσιν ἐν τῷ προλεχθέντι Προφῆτῃ, διὰ τῆς λαβίδος τοῦ ἄνθρακος, δηλωθεῖσαν ἐπέγνωμεν· οὐ καὶ ἡμεῖς οἱ πιστοὶ τὴν μίμησιν ἐν χάριτι κατέχομεν· Αὐτὸς καὶ νῦν, ὁ φυλάσσειν τὰ νήπια, Κύριε, εὐλόγησον τὸ παιδίον τοῦτο, ἅμα τοῖς γονεῦσι καὶ ἀναδόχοις αὐτοῦ, καὶ καταξιώσον αὐτὸ ἐν καιρῷ εὐθέτῳ, καὶ τῆς δι' ὕδατος καὶ πνεύματος ἀναγεννήσεως· συγκαταρίθμησον αὐτὸ τῇ ἀγίᾳ σου ποιμνῇ τῶν λογικῶν προβάτων, τῶν ἐπικεκλημένων τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ σου. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινά ἐφορῶν, καὶ σὲ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα, λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ παιδίον, σχηματίζει Σταυρὸν μετ' αὐτοῦ πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ ναοῦ, λέγων· Ἐκκλησιάζεται· ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα εἰσάγει αὐτὸ ἐν τῷ Ναῷ, λέγων·

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς τὸν ἅγιόν σου.

Καὶ εἰδέρχεται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, λέγων·

Ἐκκλησιάζεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ.

Εἶτα λέγει· Ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

Εἶτα εἰσάγει πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ Θυσιαστηρίου, λέγων·
 Ἐκκλησιάζεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ.

Καὶ εἰσάγει αὐτὸ εἰς τὸ ἅγιον Θυσιαστήριον, εἰ μὲν
 εἴη ἄρρεν· εἰ δὲ θῆλυ, ἕως τῶν ὠραίων πυλῶν, λέγων τὸ,
 Νῦν ἀπολύεις. Καὶ μετὰ ταῦτα τίθησιν αὐτὸ παρὰ τὰς
 θύρας τοῦ Θυσιαστηρίου. Καὶ οὕτως ὁ Ἀνάδοχος, προσκυ-
 νήσας γ. λαμβάνει αὐτὸ, καὶ ἐξέρχεται. Καὶ ὁ Ἱερεὺς
 ποιεῖ, ὡς ἔθος, Ἀπόλυσιν.

ΕΥΧΗ.

Εἰς γυναῖκα, ὅταν ἀποβάληται.

Παιεὶ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητόν. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς.
 Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν. Τὸ Ἀπολυτικίον τῆς ἡ-
 μέρας, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἶτα λέγει·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δείσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ τῆς ἁγίας
 Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ ἐν φάτνῃ ὡς βρέ-
 φος ἐνακλιθεὶς· Αὐτὸς τὴν παροῦσαν δούλην σου (τὴν δε),
 τὴν σημερον ἐν ἁμαρτίαις εἰς φόνον περιπεσοῦσαν ἐκου-
 σίως ἢ ἀκουσίως, καὶ τὸ ἐν αὐτῇ συλληφθὲν ἀποβαλομέ-
 νην, ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος· καὶ συγχώρησον
 αὐτῆς τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια πταίσματα· καὶ διαφύ-
 λαξον ἀπὸ πάσης τοῦ διαβόλου μηχανουργίας· καὶ τὸν ρύ-
 πον καθαρον, τοὺς πόνους θεραπεύσον, τὴν ῥῶσιν καὶ εὐ-
 ρωστίαν τῷ σώματι σὺν τῇ ψυχῇ αὐτῆς, φιλόανθρωπε, δώ-
 ρησαι, καὶ δι' Ἀγγέλου φωτεινοῦ ταύτην περιφρουρήσον
 ἀπὸ πάσης ἐπιλείσεως τῶν ἀσράτων δαιμόνων. Ναὶ Κύ-
 ριε, ἀπὸ νόσου καὶ μαλακίας· καὶ καθάρισον αὐτὴν ἀπὸ
 τοῦ σαρκωτικοῦ ρύπου, καὶ τῶν ποικίλων αὐτῇ ἐπερχομέ-
 νων ἐνοχλοῦσιν σπλαγχνικῶν, καὶ ἔξαξον αὐτὴν διὰ τῆς

Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσσια"

πολλῆς σου ἐλεημοσύνης ἐν τῷ ταπεινῷ αὐτῆς σώματι, καὶ ἀνάστησον αὐτὴν ἀπὸ τῆς κλίνης, ἧς ἐπίκειται· ὅτι ἐν ἀμαρτίαις ἐκυήθημεν καὶ ἐν ἀνομίαις, καὶ διὰ ῥύπου πάντες ἐσμέν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ μετὰ φόβου βοῶμεν, καὶ λέγομεν· Ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἴδε τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν τῶν καταδίκων· καὶ συγχώρησον τῇ δούλῃ σου ταύτῃ, τῇ ἐν ἀμαρτίαις φόνῳ περιπεσούσῃ ἑκουσίως ἢ ἀκουσίως, καὶ τὸ ἐν αὐτῇ συλληφθὲν ἀποβαλομένη, καὶ πάντας τοὺς εὐρισκομένους, καὶ ἀψαμένους αὐτῆς, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόθρωπος Θεὸς ἐλέησον καὶ συγχώρησον· ὅτι σὺ μόνος ἔχεις ἔξουσίαν ἀφιέναι ἀμαρτίας καὶ ἀνομίας· πρεσβείαις τῆς πανάγνου σου Μητρὸς, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΕΥΧΑΙ

ΕΙΣ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΟΝ.

Λύει ὁ Ἱερεὺς τὴν ζώνην τοῦ μέλλοντος φωτισθῆναι, καὶ ἀποδύει, καὶ ὑπολύει αὐτόν· καὶ ἴστησιν αὐτόν κατὰ Ἀνατολὰς, μονοχίτωνα, λυσιζωνον, ἀσκεπῆ, καὶ ἀνυπόδετον, ἔχοντα τὰς χεῖρας κάτω· καὶ ἐμφυσᾷ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ γ· καὶ σφραγίζει αὐτοῦ τὸ μέτωπον καὶ τὸ στήθος ἐκ γ· καὶ ἐπιτίθει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, λέγων·

ΕΥΧΗ.

Ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, Κύριε ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος, ἐπιτίθημαι τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸν δούλόν σου (τόν δε) τὸν καταξιωθέντα φυγεῖν ἐπὶ τὸ ἅγιον Ὄνομά σου, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερυγῶν σου διαφυλαχθῆναι. Ἀπόστησον ἀπ' αὐτοῦ τὴν παλαιὰν ἐκείνην πλάνην, καὶ ἔμπλησον αὐτόν τῆς εἰς σέ πίστεως, καὶ ἐλπίδος, καὶ ἀγάπης· ἵνα γνῶ, ὅτι σὺ εἶ μόνος, Θεὸς ἀληθινός, καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱός, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, καὶ τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα. Δός αὐτῷ ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς σου πορευθῆναι, καὶ τὰ ἀρεστά σοι φυλαξαι· ὅτι ἐὰν ποιήσῃ αὐτὰ ἀνδρως, ζήσεται ἐν αὐτοῖς. Γράψου αὐτῷ ἐν βίβλῳ ζωῆς σου, καὶ ἔνωσον αὐτόν τῇ ποίμνῃ τῆς κληρονομίας σε· δοξασθήτω τὸ Ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτῷ, καὶ τοῦ ἀγαπητοῦ σου Υἱοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος. Ἐστῶσαν οἱ ὀφθαλμοί σου ἀτενίζοντες εἰς αὐτόν ἐν ἐλπίει διαπαντός, καὶ τὰ ὠτά σε πρὸ ἀκούειν τῆς φωνῆς τῆς δεήσεως αὐτοῦ. Εὐφρανου αὐ-

τὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐν παντί τῷ γί-
νει αὐτῷ· ἵνα ἐξομολογήσῃται σοι, προσκυνῶν καὶ δοξάζων
τὸ Ὄνομά σου τὸ μέγα καὶ ὑψιστον, καὶ αἰνέσῃ σε διαπαν-
τός πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Σὺ γὰρ ὕμνεις
πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΑΦΟΡΚΙΣΜΟΣ Α΄.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπιτίμησον Κύριος, Διάβολε, παραγενόμενος εἰς τὸν
κόσμον, καὶ κατασκηνώσας ἐν ἀνθρώποις, ἵνα τὴν σὴν κα-
τέλη τυραννίδα, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐξέλῃται· ὅς ἐπὶ ξύ-
λου τὰς ἀντικειμένας δυνάμεις ἐθριάμβευσεν, ἡλὶς σκοτι-
σθέντος, καὶ γῆς σαλευομένης, καὶ μνημάτων ἀνοιγομέ-
νων, καὶ σωμάτων Ἁγίων ἀνισταμένων· ὅς ἔλυσε θάνατον
τὸν θάνατον, καὶ κατήργησε τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ
θάνατου, τουτέστι σὲ τὸν Διάβολον. Ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ
Θεοῦ, τοῦ δείξαντος τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τάξαντας τὰ
Χερουβιμ, καὶ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν τὴν στρεφομένην
φρουρεῖν αὐτό. Ἐπιτιμήθητι καὶ ἀναχώρησον· κατὰ τοῦ
γὰρ σε ὀρκίζω, τῷ περιπατήσαντος ὡς ἐπὶ ξηρᾶς, ἐπὶ νῦντα
θαλάσσης, καὶ ἐπιτιμήσαντος τῇ λαίλαπι τῶν ἀνέμων· ὃ τὸ
βλέμμα ξηραίνει ἀβύσσους, καὶ ἡ ἀπειλή τήκει ὄρη. Αὐτός
γὰρ καὶ νῦν ἐπιτάσσει σοι δι' ἡμῶν· Φοβήθητι, ἔξελθε,
καὶ ὑπαναχώρησον ἀπὸ τοῦ πλάσματος τούτου, καὶ μὴ
ὑποστρέψῃς, μηδὲ ὑποκρυβῆς ἐν αὐτῷ, μηδὲ συναντήσῃς
αὐτῷ, ἢ ἐνεργήσῃς, μὴ ἐν νυκτὶ, μὴ ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ἐν ὄρει,
ἢ ἐν μεσημβρίᾳ· ἀλλ' ἀπελθε εἰς τὸν ἴδιον τάρταρον, εἰς
τῆς ἡτοιμασμένης μεγάλης ἡμέρας τῆς κρίσεως. Φοβήθη-
τι τὸν Θεὸν τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβιμ, καὶ ἐπι-
βλέποντα ἀβύσσους· ὃν τρέμωσιν Ἄγγελοι, Ἀρχαγγέλοι,
Θρόνοι, Κυριότητες, Ἀρχαί, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις, ταυ-

λυόμενα Χερουβίμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφίμ· ὃν τρέμει ὁ οὐρανός, καὶ ἡ γῆ, ἡ θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Ἐξέλθε, καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ σφραγισθέντος νεολέκτου στρατιώτη Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· κατ' ἐκείνη γὰρ σε ὀρκίζω, τὸ περιπατῆντος ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων, τὸ ποιῆντος τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τῆς λειτουργίης αὐτῶ πῦρ φλέγον· ἐξέλθε, καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τῶ πλάσματος τοῦτ' σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει καὶ τοῖς ἀγγέλοις σου. Ὅτι δεδοξασται τὸ ὄνομα τῶ Πατρὸς, καὶ τῶ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΑΦΟΡΚΙΣΜΟΣ Β'

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ φοβερός καὶ ἐνδοξός, ὁ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις καὶ τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ ἀκατάληπτος καὶ ἀνεξιχνίαστος ὑπάρχων· αὐτὸς ὁ προστάξας σοι, Διάβολε, τῆς αἰωνίου κολάσεως τὴν τιμωρίαν, δι' ἡμῶν τῶν ἀχρείων αὐτοῦ ὄκλων κελεῖει σοι, καὶ πάσῃ τῇ συνεργῶ σου δυνάμει, ἀποστῆναι ἀπὸ τοῦ νεωστὶ σφραγισθέντος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὀρκίζω ἔν σοι, πᾶμπόνηρον, καὶ ἀκάθαρτον, καὶ μιαρὸν, καὶ ἐβδελυγμένον, καὶ ἀλλότριον πνεῦμα, κατὰ τῆς δυναμείως Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ πᾶσαν ἐξουσίαν ἔχοντος ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, τοῦ εἰπόντος τῷ κωφῷ καὶ ἀλάλῳ δαίμονι· Ἐξέλθε ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ μηκέτι εἰσέλθης εἰς αὐτόν. Ἀναχώρησον, γνῶρισον τὴν σὴν ματαίαν δύναμιν, τὴν μηδὲ χοίρων ἐξουσίαν ἔχουσαν. Ὑπομνήθητι τοῦ ἐπιτάξαντός σοι κατὰ τὴν σὴν αἴτησιν, εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χαίρων εἰσελθεῖν. Φοβήθητι τὸν Θεόν, οὗ τῷ προστάγματι ἡ γῆ κατ' ὕδατων ἐστήρικται· τὸν κτίσαντα τὸν οὐρανόν, καὶ στήσαντα τὰ ὄρη σταθμῶ, καὶ τὰς νάπας ζυγῶ, καὶ θέντα ἀμην θάλασση ὄριον, καὶ ἐν ὕδατι σφοδρῶ τρίβου ἀσφαλὲ τὸν ἀπτόμενον τῶν ὄρειων, καὶ καπνίζονταί τῶν

ἀναβαλλόμενον φῶς ὡς ἱμάτιον· τὸν ἐκτείναντα τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· τὸν στεγαζόντα ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ· τὸν θεμελιούντα τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· τὸν προσκαλούμενον τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέοντα αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. Ἐξέλθε, καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸ ἅγιον φῶσιμα εὐτρεπιζομένου. Ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ σωτηριώδους πάθους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ τιμίου αὐτοῦ σώματος καὶ αἵματος, καὶ κατὰ τῆς ἐλευσεως αὐτοῦ τῆς φοβεραῆς· ἤξει γὰρ ἐπὶ τῶν νεφελῶν, ἤξει, καὶ οὐ χρονιεῖ, κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ σέ, καὶ τὴν συνεργόν σε δύναμιν κολάσει εἰς τὴν γενναν τῆς πυρός, παραδοῦς εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ὅπου ὁ σκόληξ ὁ ἀκοίμητος, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. Ὅτι τὸ κράτος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΑΦΟΡΚΙΣΜΟΣ Γ'.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Σαβαώθ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν δεῦλόν σου, ἐκζήτησον, ἐξερεύνησον, καὶ ἀπέλασον ἀπ' αὐτοῦ πάντα τὰ ἐνεργήματα τοῦ Διαβόλου. Ἐπιτίμησον τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ δίωξον αὐτά, καὶ καθάρισον τὸ ἔργον τῶν χειρῶν σου, καὶ τῇ δόξῃ σου χρῆσάμενος ἐνεργείᾳ, σύντριψον τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν τάχει· καὶ ὡς αὐτῷ νίκας κατ' αὐτοῦ καὶ τῶν ἀκαθάρτων αὐτοῦ πνευματικῶν· ὅπως, τῆ παρα σὲ ἐλείους τυγχάνων, καταξιοθῆ τῶν ἀθανάτων καὶ ἐπουρανίων σου μυστηρίων, καὶ δόξαν σο ἀναπέμψῃ τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο "ὦν, Δέσποτα Κύριε, ὁ ποιήσας τὸν ἄνθρωπος κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, καὶ δούς αὐτῷ ἐξουσίαν ζωῆς αἰώνιου· εἶτα ἐκπέσόντα διὰ τῆς ἁμαρτίας μὴ παριδὼν, ἀλλ' οἰκονομήσας διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ σου τὴν σωτηρίαν τῷ κόσμῳ· Αὐτός, καὶ τὸ πλάσμα σου τῷ λυτρωσάμενος ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἔθρου, πρόσδεξαι εἰς τὴν βασιλείαν σου τὴν ἐπουράνιον. Διάνοιξον αὐτῷ τὰς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας, εἰς τὸ αὐγάσαι ἐν αὐτῷ τὸν φωτισμὸν τοῦ Εὐαγγελίου σου. Σὺζεύξον τῇ ζωῇ αὐτῷ Ἀγγελοῦ φωτεινόν, ῥόμενον αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς τῆς ἀντικειμένου, ἀπὸ συναυτήματος πονηροῦ, ἀπὸ δαιμονίου μεσημβρινοῦ, ἀπὸ φαντασμάτων πονηρῶν.

Καὶ ἐμφυσᾶ αὐτῷ ὁ Ἱερεὺς τὸ στόμα, τὸ μέτωπον, καὶ τὰ ὦτα, λέγων·

Ἐξέλασον ἀπ' αὐτοῦ πᾶν πονηρὸν καὶ ἀκάθαρτον πνεῦμα, κεκοιμημένον καὶ ἐμφωλευθὸν αὐτῷ τῇ καρδίᾳ (ἐκ τρίτου).

Πνεῦμα πλάνης, πνεῦμα πονηρίας, πνεῦμα εἰδωλολατρίας, καὶ πάσης πλεονεξίας· πνεῦμα ψεύδους, καὶ πάσης ακαθαρσίας, τῆς ἐνεργουμένης κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῷ Διαβόλου. Καὶ ποιήσον αὐτὸν πρόβατον λογικὸν τῆς ἀγίας ποιμνῆς τοῦ Χριστοῦ σου, μέλος τιμιὸν τῆς Ἐκκλησίας σου, υἱὸν καὶ κληρονόμον τῆς Βασιλείας σου· ἵνα, κατὰ τὰς ἐπιτάχας σου πολιτευσάμενος, καὶ φυλαξας τὴν σφραγίδα τῆς ἁγιαστικῆς σου, καὶ διατηρήσας τὸν χιτῶνα ἀμύλωντον, τύχη τῆς μακαριότητος τῶν Ἁγίων ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Χαριστὶ, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, μετ' οὐ ἐλλογητὸς εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀποδουμένου, καὶ ὑπολυομένου τοῦ βαπτιζομένου, στρέφει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ δεξιᾶς, ἄνω τὰς χεῖρας ἔχοντα, καὶ λέγει ἐκ τρίτου·

Ἀποτάσῃ τῷ Σατανᾷ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοι αὐτοῦ; καὶ πᾶσι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ; καὶ πάσῃ τῇ λατρείᾳ αὐτοῦ; καὶ πάσῃ τῇ κομπῇ αὐτοῦ.

Καὶ ἀποκρίνεται πρὸς ἕκαστον ὁ Κατηχούμενος, ἢ ὁ Ἀνάδοχος αὐτοῦ, εἰ ἔστιν ὁ βαπτιζόμενος βάρβαρος, ἢ παιδίον, καὶ λέγει· Ἀποτάσσομαι· Καὶ ὅτε εἶπῃ γ' ἐρωτᾷ πάλιν ὁ Ἱερεὺς τὸν βαπτιζόμενον·

Ἀπετάξω τῷ Σατανᾷ; καὶ ἀποκρίνεται ὁ Κατηχούμενος, ἢ ὁ Ἀνάδοχος· Ἀπεταξάμην. Καὶ ὅτε εἶπῃ τρίς, λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Καὶ ἐμφύσησον, καὶ ἐμπτυσον αὐτῷ. Καὶ τοῦτο ποιήσας, στρέφει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς κατὰ Ἀνατολᾶς, κατὰ τὰς χεῖρας ἔχοντα, καὶ λέγει αὐτῷ τρίς·

Συντάσῃ τῷ Χριστῷ; Καὶ ἀποκρίνεται ὁ Κατηχούμενος, ἢ ὁ Ἀνάδοχος, λέγων· Συντάσσομαι, ἐκ γ'. Ἐἶτα πάλιν λέγει αὐτῷ ὁ Ἱερεὺς·

Συνετάξω τῷ Χριστῷ; καὶ ἀποκρίνεται· Συνεταξάμην. Καὶ πάλιν λέγει·

Καὶ πιστεύεις αὐτῷ; Καὶ ἀποκρίνεται· Πιστεύω αὐτῷ, ὡς βασιλεῖ καὶ Θεῷ· Καὶ λέγει τὸ,

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν. Καὶ ὅτε πληρώσῃ τὸ ἄγιον Συμβολον, λέγει πάλιν πρὸς αὐτὸν ἐκ γ'.

Συνετάξω τῷ Χριστῷ; καὶ τὰ ἕτερα· ἀποκρίνομενος καθ' ἕκαστον τοῦ Κατηχούμενου, ἢ τοῦ Ἀναδόχου, ὡς εἶρηται. Ἐρωτηθέντος δὲ τοῖς, καὶ ἐκ τρίτου εἰπῆται τὸ ἄγιον Συμβολον, ἐρωτᾷ αὐτὸν ἐκ τρίτου·

Συνετάξω τῷ Χριστῷ; Καὶ ἀποκρίνεται· Συνεταξάμην. Καὶ λέγει ὁ Ἱερεὺς· Καὶ προσκυνήσον αὐτῷ. Καὶ προσκυνεῖ, λέγων·

Προσκυνῶ Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, ἑκαστὸν ὡς ἑαυτὸν, καὶ ἀχώριστον.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ πάντας ἀνθρώπους θείων σῶθη-
ναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθειν, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεός, ἡμῶν, προσκάλεσαι τὸν δοῦλόν
σου (τόν δε) πρὸς τὸ ἅγιον σου φῶτισμα, καὶ καταξίωσον
αὐτὸν τῆς μεγάλης ταύτης χάριτος τοῦ ἁγίου σου Βαπτί-
σματος· ἀπόδυσον αὐτοῦ τὴν παλαιότητα, καὶ ἀνακαίνι-
σον αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ πλήρωσον
τὸν τῆς τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος θυνάμεως, εἰς ἔνωσιν
πρὸς Ἰησοῦ σου· ἵνα μηκέτι τέκνον σώματος ἦ, ἀλλὰ
τέκνον τῆς σῆς βασιλείας. Εὐδοκία καὶ χάριτι τῆ μονο-
γενεῖς σου Ἰησοῦ, μεθ' ἧς εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ
αγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ.

Εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς, καὶ ἀλλάσσει λευκὴν ἱερατικὴν στολὴν καὶ ἐπιμανίκια· καὶ ἀπτεμένων πάντων τῶν κειμένων λαβῶν θυμιατῶν, ἀπέρχεται ἐν τῇ καλυμβάθρᾳ, καὶ θυμιατῶν κύκλῳ· καὶ ἀποδοὺς τὸν θυμιατῶν, προσκυνεῖ.
 Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς· Κύριε ἐλέησον.

Ἦπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας.

Ἦπερ τῆς εἰρήνης τοῦ συμπαντος κόσμου.

Ἦπερ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστης.

Ἦπερ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ἦπερ τοῦ ἀγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τῆτο, τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καὶ ἀποδοὺς δεηθῶμεν.

Ἦπερ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀποστολῆς, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τῆς καταφοιτήσεως τῷ ὕδατι τούτῳ, τῆς ἐπιφοιτήσεως τῆς ὑπερουσίῃς Τριάδος ἐνεργείαν, τῆς Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμῶν, τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καὶ ἀποδοὺς δεηθῶμεν.

- Ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸ ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς
 ὀρατῶν καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ ἄξιον γενέσθαι τῆς ἀφθάρτου βασιλείας τὸν ἐν
 αὐτῷ βαπτιζόμενον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ νῦν προσερχομένου τῷ ἀγίῳ φωτισματι, καὶ τῆς
 σωτηρίας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸν υἱὸν φωτός, καὶ κληρονόμον
 τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸν σύμφυτον, καὶ κοινωνὸν τῆς
 ἰατρικῆς καὶ τῆς ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τῆς
 Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τῆς διαφυλαχθῆναι αὐτῷ τὴν στολὴν τῆς Βαπτίσματος,
 καὶ τὸν ἀρράδωνά τοῦ Πνεύματος, ἄσπιλον καὶ ἀμώ-
 μητον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ Χριστοῦ τῆς Θεοῦ ἡμῶν,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτῷ τὸ ὕδωρ τοῦτο, λουτρὸν παλιγγε-
 νείας, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ ἔνδυμα ἀφθαρσίας, τῆς
 Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ εἰσακῆσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως
 ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τῆς βραβῆναι αὐτὸν τε καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως,
 οργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τῆς Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς.
- Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.
- Καὶ τῆς Διακόνου λέγοντος ταῦτα, ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν κα-
 θ' ἑξῆς Ἐυχὴν μυστικῶς.

ΕΥΧΗ.

Οὐρανογενὴς καὶ ἡμῶν Θεός, ὁ ἐτάζων καρδίας
 καὶ σπλάχνων, καὶ τὰ κρύφια τῶν ἀνθρώπων ἐπιστάμενος
 μοῖρα, ἡμᾶς ἐπιπρόημα ἀφανὲς ἐνώπιόν σου, ἀλλὰ πάντα
 ἰσχυρὰ καὶ τελεσθητέα τοῖς ὀφθαλμοῖς σου· ὁ γινώ-
 σκων καὶ κρύβων ἡμᾶς, μὴ βυβλύξῃς με, μηδὲ τὸ κρῖνον τῶν πο-
 τῶν ἐξέλθῃς ἐκ ἐμοῦ.

ὑποστρέψης ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλὰ παριδέ μου τὰ παραπτώματα ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, ὁ παρορῶν ἀνθρώπων ἀμαρτήματα εἰς μετάνοιαν, καὶ ἀπόπλυνόν μου τὸν ρύπον τοῦ σώματος, καὶ τὸν σπῖλον τῆς ψυχῆς, καὶ ὅλον με ἀγιάσου ἐλοτελῆ, τῇ δυνάμει σου τῇ ἀοράτῳ, καὶ πνευματικῇ δεξιᾷ· ἵνα μὴ, ἐλευθερίαν ἄλλοις ἐπαγγελλόμενος, καὶ ταύτην παρέχων εἴς τῃ ἠρτημένη τῆς σῆς ἀφάτης φιλανθρωπίας, αὐτὸς ὡς δούλος ἀμαρτίας ἀδόκιμος γίνωμαι. Μὴ, Δέσποτα, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, μὴ ἀποστραφῆιν τεταπεινωμένος καὶ κατησχυρμένος· ἀλλ' ἐξαπόστειλόν μοι δύναμιν ἐξ ὕψους, καὶ ἐνίσχυσόν με πρὸς τὴν διακονίαν τῆ προκειμένου σου Μυστηρίου, τοῦ μεγάλου καὶ ἐπουρανίου· καὶ μὴ μορφώσόν σου τὸν Χριστὸν, ἐν τῷ μέλλοντι ἀναγεννηθῆναι, διὰ τῆς ἐμῆς ἐλκεϊνότητος· καὶ οἰκοδόμησον αὐτὸν ἐν τῷ θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν σου, καὶ μὴ καθέλῃς, ἀλλὰ φύτευσον αὐτὸν φύτευμα ἀληθείας, ἐν τῇ ἀγῆ σου Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ μὴ ἐκτίλῃς ὅπως, προκοπταυτος αὐτῶ ἐν εὐσεβείᾳ, δοξάζηται καὶ δι' αὐτοῦ τὸ πανάγιον Ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τῆ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι οὐκ ἐκφωνεῖ, ἀλλὰ καὶ τὸ, Ἀμήν, καὶ ἑαυτὸν λέγει.

Ἔττα λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως.

ΕΥΧΗ.

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ δόξα σου λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου. Σὺ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, τῷ σὴ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῷ σὴ προθυίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον. Σὺ ἐκ τῶν ἀφάντων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας, τέτταρα, καὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σε τρέμωσιν οἱ ἄγγελοι σου.

πᾶσαι Δυνάμεις· σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ
 ἐντυγχάνει τὰ ἄστρα, σοὶ ὑπακβεί τὸ φῶς, σὲ φρίττουσιν
 ἄβυσσοι, σοὶ δουλεύουσιν, αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐ-
 ρανὸν ὡσεὶ δέρριν, σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδά-
 των, σὺ περιτείχισας τὴν θάλασσαν φάρμω, σὺ πρὸς ἀ-
 ναπνοᾶς τὸν ἀέρα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις σοὶ λει-
 τουργοῦσιν, αἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ σὲ προσκυνῶσι, τα-
 κτολόμματα Χερουβὶμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφίμ, κυ-
 κλω ἐστῶτα, καὶ περιιπτάμενα φέβω τῆς ἀπροσίτου σου
 δόξης, κατακαλύπτεται. Σὺ γάρ, Θεὸς ὧν ἀπερίγραπτος,
 ἀναρχὸς τε καὶ ἀνέκφραστος, ἴλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφὴν
 δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπου γενόμενον· οὐ γὰρ
 ἔφερες, Δέσποτα, διὰ σπλάγχνα ἐλείους σου, καθορᾶσθαι ὑπὸ
 τοῦ Διαβόλου τυραννόμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀλ-
 λ' ἦλθες καὶ ἴσωσας ἡμᾶς. Ὁμολογῶμεν τὴν χάριν, κρύπ-
 τομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν. Τὰς τῆς
 φύσεως ἡμῶν γονὰς ἠλευθέρωσας, παρθενικὴν ἡγίασας μη-
 τραν τῷ τόκῳ σου· πᾶσα ἡ κτίσις ἐπιπέσει σε ἐπιφανέντα.
 Σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ τοῖς ἀν-
 θρώποις συναναστράφης· σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα ἡγία-
 σας, οὐρανίθεν καταπέμφσας αὐτοῖς τὸ ἅγιόν σε Πνεῦμα, καὶ
 ἔκαστος κεφαλὴς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακον-
 των· Αὐτὸς ἐν, φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πόρισον καὶ νῦν,
 διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τῆ ἀγίου σου Πνεύματος, καὶ ἡγία-
 σον τὸ ὕδωρ τῆτο (τρὶς). Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς
 ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου· ποιήσον αὐτὸ
 ἀφθαρσίας πηγὴν, ἁγιασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτή-
 ριον, ἁμαρτημάτων ἀλεξιτήριον, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐ-
 ναντίας δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρω-
 μένον. Πνεύματι ἀπ' αὐτοῦ οἱ ἐπιβουλεύοντες τῷ πλάσμα-
 τί σου, ἐπὶ τὸ ὄνομά σου, Κύριε, ἐπέκαλεσόμεν, τὸ θαυμα-
 στὸν, καὶ ἐνδοξόν, καὶ φοδερὸν τοῖς ὑπεναντίοις.
 Καὶ ἐφορᾶσαι, ἱμφοσῶν τὸ ὕδωρ τρὶς, καὶ ἐπέυχεται·

ΕΥΧΗ.

Συντριβήτωσαν ὑπὸ τὴν σημείωσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ
 σου πᾶσαι αἱ ἐναντία δυνάμεις (τρὶς). Ὑποχωρησάτω-
 σαν ἡμῖν πάντα τὰ ἐναέρια καὶ ἀφανῆ εἶδωλα, καὶ μὴ
 υποκρυβήτω τῷ ὕδατι τούτῳ δαιμόνιον σκοτεινόν, μηδέ
 συγκαταβήτω τῷ βαπτιζομένῳ, δεόμεθά σου, πνεῦμα πονη-
 ρόν, σκότωσιν λογισμῶν καὶ ταραγὴν διανοίας ἐπάγον.
 Ἀλλὰ σὺ, Δέσποτα, τῶν ἀπάντων, ἀνάδειξον τὸ ὕδωρ τῆτο,
 ὕδωρ ἀπολυτρώσεως, ὕδωρ ἀγιασμοῦ, καθαρισμὸν σαρκὸς
 καὶ πνεύματος, ἄνεσιν δεσμῶν, ἄφεσιν παραπτωμάτων, φω-
 τισμὸν ψυχῶν, λουτρὸν παλιγγενεσίας, ἀνακαινισμὸν πνεύ-
 ματος, υἰθεσίας χάρισμα, ἔνδυμα ἀφαρσίας, πηγὴν ζωῆς.
 Σὺ γὰρ εἶπας, Κύριε· Λούσασθε, καὶ καθαροὶ γίνεσθε· ἄ-
 φιλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Σὺ ἐχαρίσω
 ἡμῖν τὴν αἰῶθεν ἀναγέννησιν, δι' ὕδατος καὶ πνεύματος.
 Ἐπιφάνηθι, Κύριε, τούτῳ καὶ δός μεταποιηθῆναι τὸν
 ἐν αὐτῷ βαπτιζόμενον, εἰς τὸ ἀποδέσθαι μὲν τὸν παλαιὸν
 ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπέ-
 τῆς, ἐνδύσασθαι δὲ τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον κατὰ
 εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν· ἵνα, γενόμενος σύμφυτος τοῦ
 ὁμοιώματι τοῦ Θανάτου σου διὰ τοῦ Βαπτίσματος, καὶ ἡ-
 νός καὶ τῆς ἀναστάσεώς σου γένηται· καὶ φυλάξῃς τὸν ἐν-
 ρεῖν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἀξήσῃς τὴν ἀποκα-
 ταθήκην τῆς ἀρετῆς, δέξηται τὸ βραβεῖον τῆς ἀδικη-
 σίας, καὶ συγκαταριθμηθῇ τοῖς πρωτοκόποις, τοῖς ἀπογε-
 γραμμένοις ἐν οὐρανῷ, ἐν σοὶ τῷ Θεῷ καὶ Κυρίῳ ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστῷ. Ὅτι σοὶ πρέπει, δόξα, κράτος, τιμὴ, καὶ
 προσκύνησις, ἅμα τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ
 πνεύμῳ, καὶ ἀγάθῳ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, ἡμῶν καὶ
 πάντων αἰῶνων αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰπάτω πᾶσι.

Ὁ λαὸς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλῆσαι.

Ὁ Ἱερεὺς· Τ. Φ.

6

Καὶ ἔμψυσά· εἰς τὸ τοῦ ἔλαιου ἀγγεῖον, τρίς, καὶ σφραγίζει τρίς τοῦτο, ἦτοι τὸ ἔλαιον, βασταζόμενον ὑπὸ τῆ Διακόνου· καὶ εἰπόντος τοῦ αὐτοῦ·

Τῆ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν παροῦσαν·

ΕΥΧΗΝ.

Δέσποτα, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ τοῖς ἐν τῇ κιβωτῷ τοῦ Νῶε περιστεράν ἀποστείλας, κάρφος ἐλαίας ἔχουσαν ἐπὶ τοῦ στόματος, καταλλαγῆς σύμβολον, σωτηρίας τε τῆς ἀπὸ τοῦ κατακλισμοῦ, καὶ τῆς χάριτος μυστήριον δι' ἐκείνων προτυπώσας· καὶ ὁ τῆς ἐλαίας τῶν καρπῶν εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν ἀγίων σου Μυστηρίων χορηγήσας· ὁ δι' αὐτῆ καὶ τοὺς ἐν Νόμῳ Πνεύματος ἀγίου πληρώσας, καὶ τοὺς ἐν χάριτι τελειῶν· Αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοῦτο τὸ ἔλαιον τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσῃ τῆ ἀγίου σου Πνεύματος, ὥστε γενέσθαι αὐτὸ χρῆσμα ἀφθαρσίας, ἔπλον δικαιοσύνης, ἀνακαινισμὸς ψυχῆς καὶ σώματος, πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας ἀποτρόπαιον, εἰς ἀπαλλαγὴν κακῶν πάντων τοῖς χριστομένοις ἐν πίστει, ἢ καὶ μετὰ λαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ· εἰς δόξαν σὴν, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ παναγίου, καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ζωοποιῶν σου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χαρὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διακόνος· Πρόσχωμεν.

Ἱερεὺς, Φάλλων τὸ Ἀλλήλῃα τρίς σὺν τῷ λαῷ, πρὸ τοῦ ἑστῆν ὑπὸ τὸν ἑσθλὸν ἕνα μετὰ τοῦ ἔλαιου ἐν τῷ ὕδατι.

Εἶτα ἐκφωνεῖ·

Ὁ Θεὸς, ὁ φωτίζων καὶ ἁγιαζὼν πάντα ἀνθρώπων ἐστὶν ἐν τῷ κόσμῳ, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ προσφέρεται ὁ βαπτιζόμενος. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαμβάνει ἐκ τοῦ ἐλαίου, καὶ ποιεῖ Σταυρῶν τύπον ἐπὶ τῆς μετώπου, καὶ τοῦ στήθους, καὶ τῶν μεταφρένων τοῦ βαπτιζομένου, λέγων·

Χρισταὶ ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) ἔλαιον ἀγαλλιάσεως, εἰς τὸ ὄνομα τῆς Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ σφραγίζων αὐτοῦ τὸ στήθος, καὶ τὰ μεταφρένα.

Εἰς μὲν τὸ στήθος λέγει· Εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος.

Εἰς τὰς ἀκοάς· Εἰς ἀκοὴν πίστεως.

Εἰς τοὺς πόδας· Τῆς πορεύεσθαι τὰ διαβήματά σου.

Εἰς τὰς χεῖρας· Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με.

Καὶ ὅτε χρισθῆ ὅλον τὸ σῶμα, βαπτίζει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς ἔρθιον αὐτὸν κατέχων, καὶ βλέποντα κατὰ ἀνατολὰς, καὶ λέγων·

Βαπτίζεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς· Ἀμήν· καὶ τοῦ Υἱοῦ· Ἀμήν· καὶ τῆς ἁγίου Πνεύματος· Ἀμήν· (ἐκάστη προσήσει κατὰ γων αὐτὸν καὶ ἀνάγων).

Καὶ μετὰ τὴν Βάπτισιν νίπεται ὁ Ἱερεὺς, ψάλλοντες αὐτὸν τῷ λαῷ.

Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἀμαρτίαι. Μακάριος ἀνὴρ. Καὶ τὸν λοιπὸν Ὑμνὸν ἐκ γ.

Καὶ ἐνδύσει αὐτὸν τὰ ἄμφια λέγει·

Εὐδύεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) χιτῶνα δικαιοσύνης, εἰς τὸ ὄνομα τῆς Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τῆς ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ φάσκειται Τροπάριον, εἰς Ἦγρον πλ. δ.

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος τὸν ὕμνον, πολυέ. Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ μετὰ τὸ ἐνδύσαι αὐτὸν, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς λέγων· Ἐὐχὴν ταύτην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐλαμπτὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς Παντοκράτωρ, ἡ πηγή τῶν ἀγαθῶν, ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, ὁ λάμψας τοῖς ἰσκότοι φῶς σωτηρίας διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις τὴν μακαρίαν κάθαρσιν ἐν τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι, καὶ τὸν Σεῖτον ἁγιασμὸν ἐν τῷ ζωοποιῷ χρίσματι· ὁ καὶ νῦν εὐδοκήσας ἀναγεννῆσαι τὸν δούλόν σου τὸν νεοφώτιστον δι' ὕδατος καὶ πνεύματος, καὶ τὴν τῶν ἰκουσίων καὶ ἀκουσίων ἀμαρτημάτων ἄφεισιν αὐτοῦ δωρησάμενος. Αὐτὸς Δίσποτα, παρβασιλεῦ εὐσπλαγχνε, χάρισαι αὐτῷ καὶ τὴν σφραγίδα τῆς δωρεᾶς τοῦ ἁγίου καὶ παντοδυναμίου καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, καὶ τὴν μετάληψιν τοῦ ἁγίου Σάματος καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ Κυρίου σου. Φύλαξον αὐτὸν ἐν τῷ ἁγίῳ, καὶ βεβαίωσον ἐν τῇ Ὁρθόδοξῳ Ἡσέτει· ῥύσαι αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πονηροῦ καὶ πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ, καὶ τῷ σωτηρίῳ σου φόβῳ, ἐν ἀγάπῃ καὶ δικαιοσύνῃ, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διατήρησον ἵνα ἐν παντί ἔργῳ καὶ λόγῳ εὐαρεστῶν σοι, υἱὸς καὶ κληρονόμος τῆς ἐπουρανίου σου γένηται βασιλείας.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς·

Ὅτι ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ Θεὸς τοῦ ἐλεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, χρίει τὸν βαπτισθέντα τῷ ἁγίῳ Μύρω, ποιῶν Σταυροῦ τύπον ἐπὶ τοῦ μετώπου, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν μυκτήρων, καὶ τοῦ στόματος, καὶ τῶν ὤτων, καὶ τοῦ στήθους, καὶ τῶν χειρῶν, καὶ τῶν ποδῶν, λέγων·

Σφραγίς δωρεᾶς Πνεύματος ἁγίου. Ἀμήν.

Εἶτα ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς μετὰ τοῦ Ἀναδόχου καὶ τοῦ βρέφους
ρχήμα κύκλου, καὶ ψάλλομεν·

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσαθε. Ἀλλήλουϊα, ἐκ γ'. Εἶτα τὸν Ἀπόστολον.

Προκείμενον, Ψχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφαλαίου ε'. 3.

Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα, ὡσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτως καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγένηκαμεν τῷ ἁμαρτωλίῳ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν, δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Εἰ ἡμεῖς ἀπεθάνομεν οὖν Χριστῷ, πιστεύομεν, ὅτι καὶ σὺζήσωμεν αὐτῷ· εἰδότες, ὅτι Χριστὸς, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἔτι θνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει· Ὁ γὰρ ἀπέθνηκε τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα πεθάνῃ ἐφάπαξ· ὁ δὲ ζῆν, ζῆν τῷ Θεῷ· ἵνα καὶ ἡμεῖς λογίζομεθα ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ τῷ υἱῷ τοῦ Θεοῦ.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου. Κεφ. καὶ 19.

Τὸ κατὰ Ματθαίου, οἱ ἑνδεκά Μαθηταὶ ἐξήλθον ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς τὸ ὄρος, οὗ ἐτάξατο αὐτῷ ὁ Κύριος.

Δημοσιόγραφος

Βιβλιοθήκη Σιδηράς

Καὶ ἰδόντες αὐτόν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν.
Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη
μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες ἔν-
μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄ-
νομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος,
διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα, ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν·
καὶ ἰδὲ, ἐγὼ μετ' ὑμῶν εἰμὶ πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς
συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Εἶτα Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Καὶ μεθ' ἡμέρας ἑπτὰ, πάλιν φέρουσι τὸ βρέφος ἐν τῇ
Ἐκκλησίᾳ εἰς τὸ ἀπολῶσαι. Καὶ λύει αὐτῷ ὁ Ἰεσεὺς τὸ
σάβανον, καὶ τὴν ζώνην, λέγων τὰς Εὐχὰς ταύτας·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο λύτρωσιν ἁμαρτιῶν, διὰ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος, τῷ
δελφῷ σου δωρησάμενος, καὶ ζωῆς ἀναγεννήσεως αὐτῷ χα-
ρισάμενος· Αὐτός, Δέσποτα Κύριε, τὸν φωτισμὸν τοῦ προσ-
ώπου σου ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐναυγάξειν διαπαύσασθαι εὐδό-
κησον· τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως αὐτοῦ ἀνεπιθῆναι τὸν ἐχ-
θρὸν διατήρησον· τὸ τῆς ἀφθαρείας ἔνδυμα, ὃ περιεβά-
λετο, ἀρρύπτωτον ἐν αὐτῷ καὶ ἀμόλυτον διαφυλάξον· ἁ-
θραστοῦ ἐν αὐτῷ τὴν Πνευματικὴν σφραγίδα τῇ χάριτί
σου διατηροῦν, καὶ ἔλεως αὐτῷ τε καὶ ἡμῖν γενόμενος κατὰ
τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου.

Ὅτι· πύλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγα-
λοπρεπὲς ἔνεκά σου, τῷ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁ-
γίου Πνεύματος, ἡμεῖς, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων· Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τῆς κολυμβήσεως
ἐν ὕδατι ἐλάλησεν ταῖς βαπτιζομένοις παρεχὼν ἀναγεν-

νήσας τὸν δῆλόν σου τὸν νεφώτιστον δι' ὕδατος καὶ πνεύματος, καὶ τὴν τῶν ἑκουσίων καὶ ἀκροίων ἀμαρτημάτων ἀφῆσιν αὐτῷ δωρησάμενος· ἐπίθες αὐτῷ τὴν χεῖρα σου τὴν κραταίαν, καὶ φύλαξον αὐτὸν ἐν τῇ δυνάμει τῆς σῆς ἀγαθότητος· ἄσυλον τὸν ἀρραβῶνα διαφύλαξον· καὶ ἀξίωσον αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς τὴν σὴν εὐαρέσκειαν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

ΕΥΧΗ.

Ὁ ἐνδυσάμενος σὲ τὸν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, σοὶ ὑπέκλινε σὺν ἡμῖν τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν· ὃν διαφύλαξον ἀήττητον ἀγωνιστὴν διαμεῖναι· κατὰ τῶν μάτην ἔχθραν αἰρομένῳ κατ' αὐτοῦ τε καὶ ἡμῶν· τῷ δὲ σῶ ἀφθάρτῳ στεφάνῳ μέχρι τέλους νικητὰς πάντας ἀνάδειξον.

Ὅτι σὺν ἐστί τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ κλύει τὸ ζωνάριον τοῦ παιδίου, καὶ τὸ σάβανον, καὶ ἐνώσας τὰς ἄκρας αὐτῶν βρέχει μετὰ ὕδατος καθαρῶν αὐτάς, καὶ ραίνει τὸ παιδίον, λέγων·

Εἰδικαιώθης, ἐφωτίσθης, καὶ τὰ λοιπὰ.

Καὶ λαβὼν σπέγγον καινὸν μετὰ ὕδατος, ἀποσπαγγίζει τὸ πρόσωπον αὐτῆ, σὺν τῇ κεφαλῇ, καὶ τὸ στήθος, καὶ τὰ λοιπὰ, λέγων· Ἐβαπτίσθης, ἐφωτίσθης, ἐμψώθης, ἠγιασθῆς, ἀπελούσθης, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΙΣ ΤΡΙΧΟΚΟΥΡΙΑΝ.

ΕΥΧΗ.

Δέσποτα, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῆ εἰκόνι σου τιμήσας τὸν ἄνθρωπον, ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος εὐπρεποῦς κατασκευάσας αὐτόν, ὡς ἂν τὸ σῶμα ἐξυπηρετῆσαι τῆ λογικῆ ψυχῇ· κεφαλὴν μὲν ἐπὶ τῶν ὑψηλοτάτων θεῖς, καὶ ἐν αὐτῇ τὰς πλείστας τῶν αἰσθήσεων καθιδρύσας, μὴ παρεμποδίζουσας ἀλλήλαις· ταῖς δὲ θριξί τὴν κεφαλὴν ὀρφώσας, πρὸς τὸ μὴ βλάπτεσθαι ταῖς μεταβολαῖς τῶν ἀέρων, καὶ πάντα τὰ μέλη αὐτῷ χρησίμως ἐμφυτεύσας, ἵνα διὰ πάντων εὐχαριστήσῃ τῷ ἀριστοτέχνῃ· Αὐτός, Δέσποτα, ὁ διὰ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς οὗ Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἐντεταλαμένος εἶναι πάντα εἰς δόξαν σὺν ποιεῖν, τὴν προσελθόντα δούλῳ σου (τόνδε) ὑπαρχῇ ποιήσασθαι κείρασθαι τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, εὐλόγησον ἅμα τῷ αὐτοῦ Ἀναδόχῳ καὶ δὸς αὐτοῖς πάντα μελετᾶν ἐν τῷ νόμῳ σου καὶ τὰ εὐάρεστά σοι πράττειν.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

ΕΥΧΗ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τοῦ πληρώματος τῆς καλυμβίθρας διὰ τῆς αἰῆς ἀγαθότητος ἀγιάσας τὰς εἰς σὲ πιστεύοντες, εὐλόγησον τὸ παρὸν νήπιον, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς τὸ σῶμα σου καταβῆτω. Καὶ, ὡς εὐλόγησας διὰ τοῦ Προφῆτου Σαμουὴλ Δαυὶδ τὸν βασιλέα, εὐλόγησον καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δούλου σου (τοῦδε), διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ αἰ-

μαρτωλοῦ, ἐπιφοιτῶν αὐτῷ τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ· ὁ-
πως, προκόπτων ἐν ἡλικίᾳ καὶ πολιᾷ γήρως, δόξαν σοι
ἀναπέμψῃ, καὶ ἴδῃ τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας τὰς ἡ-
μέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνσεις, τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ κουρεύει αὐτὸν σταυροειδῶς, λέγων·

Κεῖρεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.
Εἶτα μνημονεύει τοῦ Ἀναδόχου.

Εἰλήσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἐστὶ δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις· καὶ
σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ
τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ γίνεται, ὡς ἔθος, Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΡΡΑΒΩΝΟΣ.

Μετὰ τὴν Δείαν Λειτουργίαν, τοῦ Ἱερέως ἐστῶτος ἐν τῷ Ἱερατείῳ, παρίστανται οἱ μέλλοντες ζεύγνυσθαι πρὸ τῶν ἀγίων Θυρῶν, ὁ μὲν Ἀνὴρ ἐκ δεξιῶν, ἡ δὲ Γυνὴ ἐξ εὐνούμων. Ἀπόκεινται δὲ ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς ἀγίας Τραπέζης δακτύλιοι αὐτῶν δύο, χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς· ὁ μὲν ἀργυροῦς ἀπονεύων πρὸς τὰ δεξιὰ, ὁ δὲ χρυσοῦς, πρὸς τὰ ἀριστερὰ, σύνεγγυς ἀλλήλων. Ὁ δὲ Ἱερεὺς, σφραγίζει τὰς κεφαλὰς τῶν αὐτῶν Νεονύμφων ἐκ γ. καὶ δίδωσιν αὐτοῖς κηρούς ἀπτομένους· καὶ εἰσάξας αὐτοὺς ἐνδοῦ τοῦ Ναοῦ, θυμῶ σταυροειδῶς· καὶ ὁ Διάκονος λέγει· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τῆ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τοῦ ἀγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαθείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τῆ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τῆ δεῖνος), τῆ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε), καὶ τῆς δούλης τῆς Θεοῦ (τῆς δε), τῶν νῦν μνηστευομένων ἀλλήλοις, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ παρασχεθῆναι αὐτοῖς τέκνα εἰς διαδοχὴν γένους, καὶ πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, τῆς Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτοῖς ἀγάπην τελείαν, εἰρηνηκὴν, καὶ βοήθειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ φυλαχθῆναι αὐτοὺς ἐν ὁμοιοῖα, καὶ βεβαίᾳ πίστει, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι αὐτὲς ἐν ὁμοιοῖα, καὶ βεβαίᾳ πίστει, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι αὐτοὺς ἐν ἀμέμπτῳ βιοτῇ καὶ πολιτείᾳ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν χαρίσεται αὐτοῖς τίμιον τὸν γάμον, καὶ τὴν κοίτην ἀμίαντον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ρυθθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ σῶσον, ἐλίησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Ὁ Χορὸς· Σοὶ Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως·

ΕΥΧΗ.

Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τὰ διηρημένα συναγαγὼν εἰς ἐνότητα, καὶ σύνδεσμον διαθέσεως τιθεὶς ἀρρήκτου· ὁ εὐλογησας Ἰσαὰκ καὶ Ῥεβέκκαν, καὶ κληρονόμους αὐτοῦς τῆς αἰῆς ἐπαγγελίας ἀναδείξας· Αὐτὸς εὐλόγησον καὶ

τούς δούλους σου τούτους, ὀδηγῶν αὐτοὺς ἐν παντί ἔργῳ ἀγαθῷ.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐξ ἔθνῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν παρθένου ἀγνῆν, εὐλόγησον τὰ μνηστραταῦτα, καὶ ἔνωσον, καὶ διαφυλάξον τοὺς δούλους σου τούτους ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ.

Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὰς δακτυλίους τοὺς ἐν τῷ δισκελίῳ, ἐπιτίθει πρῶτον τῷ Ἄνδρὶ τὸν χρυσοῦν, καὶ λέγει αὐτῷ·

Ἀρραβωνίζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ (τὴν δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τῆ Πατρὸς, καὶ τῆ Υἱοῦ, καὶ τῆ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν. Τρίς.

Καὶ ποιεῖ Σταυρὸν μετὰ τοῦ δακτυλιδίου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

Εἶτα καὶ τῇ Γυναικὶ λέγει, λαβὼν τὸν ἀργυροῦν· Ἀρραβωνίζεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (ἡ δεῖνα) τὸν δούλον τῆ Θεοῦ (τὸν δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν. Τρίς.

Καὶ ὅταν εἴπῃ εἰς ἕκαστον τρίς, ποιεῖ Σταυρὸν μετὰ τοῦ δακτυλιδίου ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐπιτίθειν αὐ-

τοὺς ἐν τοῖς δεξιῶις αὐτῶν δακτύλοις· εἶτα ἀλλάσσει
τὰ δακτυλίδια τῶν Νεονύμφων ὁ Σύντεκνος.
Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην·

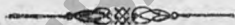
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ παιδί τῷ Πατριάρχῃ Ἀβραάμ,
συμπορευθεὶς ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, στελλομένῳ νυμφεύσα-
σθαι τῷ κυρίῳ αὐτοῦ Ἰσαὰκ γυναῖκα, καὶ διὰ μεσιτείας
ὑδρεύσεως ἀρραβωνίσασθαι τὴν Ῥεδέκκαν ἀποκαλύψας·
Αὐτὸς, εὐλόγησον τὸν ἀρραβῶνα τῶν δούλων σου (τῆ δε).
καὶ (τῆς δε), καὶ στήριξον τὸν παρ' αὐτοῖς λαληθέντα λό-
γον· βεβαίωσον αὐτοὺς τῇ παρὰ σοῦ ἀγίᾳ ἐνότητι· σὺ
γὰρ ἀπ' ἀρχῆς ἐδημιούργησας ἄρσεν καὶ θῆλυ, καὶ παρὰ
σοῦ ἀρμύζεται ἀνδρὶ γυνὴ εἰς βοήθειαν, καὶ διαδοχὴν
τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων. Αὐτὸς εὖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν, ὁ ἐξαποστείλας τὴν ἀληθειαν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν
σου, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν σου ἐπὶ τοὺς δούλους σου, τοὺς
πατέρας ἡμῶν, εἰς καθ' ἑκάστην γενεὰν καὶ γενεὰν τοὺς
ἐκλεκτοὺς σου, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν δούλόν σου (τόν δε), καὶ
τὴν δούλην σου (τὴν δε), καὶ στήριξον τὸν ἀρραβῶνα αὐ-
τῶν ἐν πίστει καὶ ἀμενείᾳ καὶ ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ· σὺ
γὰρ, Κύριε, ὑπέδειξας διδασθαι τὸν ἀρραβῶνα, καὶ στη-
ρίζεσθαι ἐν παντί. Διὰ δακτυλιδίου ἐδόθη ἡ ἐξουσία τῷ
Ἰωσήφ ἐν Αἴγυπτῳ· διὰ δακτυλιδίου ἐδοξάσθη Δαυιδὴν
ἐν χώρᾳ Βαβυλῶνος· διὰ δακτυλιδίου ἐφανερῶθη ἡ ἀλή-
θεια τῆς Θαμαρ· διὰ δακτυλιδίου ὁ Πατὴρ ἡμῶν ὁ οὐ-
ράνιος οἰκτίρμων γέγονεν ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. Δότε γάρ
φθαι, δακτυλίδιον ἐπὶ τὴν δεξιάν αὐτοῦ, καὶ ὕσαντες
τὸν μίσχον τὸν σιτευτὸν, φαγόντες εὐφρανθῶμεν. Αὕτη ἡ
δεξιὰ σου Κύριε, τὸν Μωϋσῆν ἐστρατοπέδευσεν ἐν Ἐρυ-
θρᾷ Θαλάσσῃ· διὰ γὰρ τοῦ λόγου σου τοῦ ἀληθινοῦ αἱ οὐ-
ρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ ἡ γῆ ἐθεμελιώθη· καὶ ἡ δεξιὰ
τῶν δούλων σου εὐλογηθήσεται τῷ λόγῳ σου τῷ κραταίῳ

καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ. Αὐτὸς οὖν καὶ νῦν, Δέσποτα, εὐλόγησον τὸ δακτυλοθέσιον τοῦτο εὐλογίαν οὐράνιον· καὶ Ἄγγελος Κυρίου προπορευέσθω ἔμπροσθεν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΩΜΑΤΟΣ.

Εί μὲν βούλονται ἐν ταυτῷ στεφανωθῆναι, εἰσέρχονται ἐν τῷ Ναῷ μετὰ κηρῶν ἀπτομένων, προπορευομένου τοῦ Ἱερέως μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, καὶ ψάλλοντος τὸν ἐπόμενον Ψαλμὸν οὕτω·

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.

Ὁ δὲ λαὸς ἐν ἐκάστῳ στίχῳ λέγει τό·

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεται.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ γυνή σου ὡς ἀμπελος εὐθηνούσα ἐν τοῖς κλίτεσι, τῆς οἰκίας σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ υἱοί σου, ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν, κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἔπειτα ὁ Διάκονος λέγει· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ο' δὲ Ἱερεὺς λέγει· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τῆς Πατρὸς.

Εἶτα ὁ Διάκονος· Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο' Χορὸς· Κύριε ἐλέησον.

Υ' πὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ' πὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ' πὲρ τῆς ἀγίου Οἴκου τῆτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαθείας, καὶ φόβου Θεῶ ἐσιόντων ἐν αὐτῷ, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ' πὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δαῖνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ' πὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεῶ (τοῦ δε) καὶ (τῆς δε), τῶν νῦν συναπτομένων ἀλλήλοις εἰς γάμου κοινωνίαν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ' πὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν γάμον τῆτου, ὡς τὸν ἐν Κανῶ τῆς Γαλιλαίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ' πὲρ τοῦ παρασχεθῆναι αὐτοῖς σωφροσύνην, καὶ καρπὸν κοιλίας πρὸς τὸ συμφέρον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ' πὲρ τοῦ εὐφρανθῆναι αὐτῆς ἐν ὁράσει υἱῶν καὶ θυγατέρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ' πὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς εὐτεκνίας ἀπόλαυσι, καὶ ἀκατάγνωστον διαγωγὴν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ' πὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τε καὶ ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ' πὲρ τῆ ρυθῆναι αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβῆ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξεν ἡμᾶς.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Ο' Χορὸς· Σαί Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ

Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσσια"

Πατρὶ, καὶ τῷ Ἰῳ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Οἱ Χοροὶ· Ἀμήν.

Οἱ Διάκονοι· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οἱ Ἱερεῖς λέγει μεγαλοφώνως·

ΕΥΧΗ.

Ο Θεὸς ὁ ἄχραντος, καὶ πάσης κτίσεως δημιουργός, ὁ τὴν πλευρὰν τοῦ προπάτορος Ἀδάμ διὰ τὴν σὴν φιλανδρωπίαν εἰς γυναῖκα μεταμορφώσας, καὶ εὐλογήσας αὐτὴς, καὶ εἰπὼν· « Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ κατακυριεύσατε τῆς γῆς », καὶ ἀμφοτέρους αὐτοὺς ἐν μέλος ἀναδείξας διὰ τῆς συζυγίας· ἕνεκεν γὰρ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ ἰδίᾳ γυναικί, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· καὶ οὗς ὁ Θεὸς συνέθεξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω· ὁ τὸν Σεράποντά σου Ἀβραὰμ εὐλογήσας, καὶ διανοίξας τὴν μήτραν Σάρρας, καὶ πατέρα πλήθους ἔθνων ποιήσας· ὁ τὸν Ἰσαὰκ τῇ Ρεβέκκα χαρισάμενος, καὶ τὸν τόκον αὐτῆς εὐλογήσας· ὁ τὸν Ἰακώβ τῇ Ραχὴλ συνάψας, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοὺς δώδεκα Πατριάρχας ἀναδείξας· ὁ τὸν Ἰωσήφ καὶ τὴν Ἀσυνέθ συζεύξας, καρπὸν παιδοποιΐας αὐτοῖς τὸν Ἐφραὶμ καὶ τὸν Μανασσῆν χαρισάμενος· ὁ τὸν Ζαχαρίαν καὶ τὴν Ἐλισάβετ προσδεξάμενος, καὶ Πράδρομον τὸν τόκον αὐτοῖς ἀναδείξας· ὁ ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ τὸ κατὰ σάρκα βλαστήσας τὴν Ἀειπάρθενον, καὶ ἐξ αὐτῆς σαρκωθείς καὶ τεχθείς εἰς σωτηρίαν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ὁ διὰ τὴν ἄφραστον σου δωρεὰν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα παραγενόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐκεῖσε γάμον εὐλογήσας, ἵνα φανερώσης, ὅτι σὸν δέλημά ἐστιν ἡ ἔννομος συζυγία, καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς παιδοποιΐα· Αὐτὰς, Δέσποτα πανάγιε, πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἱκετῶν σου, ὡς ἐκεῖσε καὶ ἐνταῦθα παραγενόμενος τῇ ἀοράτῳ σε ἐπίστασια·

Agiasm. T. Φ.

7
Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανουῆλ"

εὐλόγησον τὸν γάμον τοῦτον, καὶ παράσχου τοῖς δούλοις σου τούτοις (τῷ δεῖνι καὶ τῇ δεῖνι) ζωὴν εἰρηνικὴν, μακροήμερυσιν, σωφροσύνην, τὴν εἰς ἀλλήλους ἀγάπην ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, σπέρμα μακρόβιον, τὴν ἐπὶ τέκνοις χάριν, τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον· ἀξιώσον αὐτοὺς ἰδεῖν τέκνα τέκνων· τὴν κοίτην αὐτῶν ἀνεπιβέλευτον διατήρησον· καὶ δὸς αὐτοῖς ἀπὸ τῆς δρόσου τῆ οὐρανοῦ ἄνωθεν, καὶ ἀπὸ τῆς πίότητος τῆς γῆς· ἐμπλησον τοὺς οἴκους αὐτῶν σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου, καὶ πάσης ἀγαθωσύνης, ἵνα μεταδιδῶσι καὶ τοῖς χρεῖαν ἔχουσι, δωρούμενος ἅμα καὶ τοῖς συμπαροῦσι πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ καὶ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ καὶ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Θ' Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶν·

ΕΥΧΗ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῦ μυστικοῦ καὶ ἀχράντου γάμου ἱερουργός, καὶ τοῦ σωματικοῦ νομοθέτης, ὁ τῆς ἀφθαρσίας φύλαξ, καὶ τῶν βιωτικῶν ἀγαθῶν οἰκονόμος. Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ὁ ἐν ἀρχῇ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ δέμενος αὐτὸν ὡς βασιλεία τῆς κτίσεως, καὶ εἰπὼν· « Οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον ἐπὶ τῆς γῆς· ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτὸν »· καὶ λαβὼν μιᾶν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ, ἐπλάσας γυναῖκα, ἣν ἰδὼν Ἀδάμ, εἶπε· « Τοῦτο νῦν ὅστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου, καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη κληθήσεται γυνή, ὅτι ἐκ τῆ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη αὕτη »· ἔνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτῆ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ ἰδίᾳ γυναικί, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα

μίαν· καὶ οὗς ὁ Θεὸς ἔξευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω·
 Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κατάπεμψον
 τὴν χάριν σου τὴν ἐπουράνιον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τούτους
 (τὸν δεῖνα καὶ τὴν δεῖνα), καὶ δὸς τῇ παιδίσκῃ ταύτῃ
 ἐν πᾶσιν ὑποταγῆναι τῷ ἀνδρὶ, καὶ τὸν δούλον του τοῦ-
 του εἶναι εἰς κεφαλὴν τῆς γυναικὸς, ὅπως βιώσῃσι κατὰ
 τὸ θέλημά σου. Εὐλόγησον αὐτούς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ὡς εὐλόγησας τὸν Ἀβραάμ καὶ τὴν Σάρραν· εὐλόγησον
 αὐτούς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰσαὰκ
 καὶ τὴν Ρεβέκκαν· εὐλόγησον αὐτούς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡ-
 μῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰακώβ καὶ πάντας τὰς Πατριάρ-
 χας· εὐλόγησον αὐτούς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγη-
 σας τὸν Ἰωσήφ καὶ τὴν Ἀσυνέϊ· εὐλόγησον αὐτούς, Κύ-
 ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας Μωσῆα καὶ Σεπφόραν·
 εὐλόγησον αὐτὰς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας Ζα-
 χαρίαν καὶ τὴν Ἐλισάβετ. Διαφύλαξον αὐτούς Κύριε ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τὸν Νῶε ἐν τῇ κιβωτῷ· δια-
 φύλαξον αὐτούς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τὸν
 Γῶνᾶν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς κήτις· διαφύλαξον αὐτούς, Κύριε ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τοὺς ἁγίους τρεῖς Παῖδας ἐκ
 τῆς πυρὸς, καταπέμψας αὐτοῖς δρόσον οὐρανῶθεν καὶ ἔλθαι
 ἐπ' αὐτὰς ἢ χαρὰ ἐκείνη, ἣν ἔσχεν ἡ μακαρία Ἐλὴνη, ὅτι
 εὔρε τὸν τίμιον Σταυρόν. Μνημόνευσον αὐτῶν, Κύριε ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, ὡς ἐμνημόνευσας τοῦ Ἐνώχ, τοῦ Σήμ, τοῦ Ἡλία·
 μνημόνευσον αὐτῶν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἐμνημόνευσας
 τῶν ἁγίων οὐ Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, καταπέμψας αὐτοῖς
 ἄρανῶθεν τοὺς στεφάνους· μνημόνευσον, ὁ Θεὸς, καὶ τῶν
 ἀναθρεψάντων αὐτούς γονέων· ὅτι εὐχαὶ γονέων στήριξαι
 θεμέλια οἴκων. Μνημόνευσον, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῶν δό-
 λων σου τῶν Παρανύμφων, τῶν συνελθόντων εἰς τὴν χάριν
 ταύτην. Μνημόνευσον, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς δούλου σου
 (τῆς δε) καὶ τῆς δούλης σου (τῆς δε), καὶ εὐλόγησον αὐ-
 τούς· δὸς αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, καλλιτεκνίαν, ὁμόνοιαν
 ψυχῶν καὶ σωμάτων· ὑψωσον αὐτούς ὡς τὰς κέδρους, τῷ

Λιδάνου, ὡς ἄμπελον εὐκληματοῦσαν· δώρησαι αὐτοῖς σπέρμα στάχυος, ἵνα, πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύσωσιν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν καὶ σοὶ εὐάρεστον, καὶ ἴδωσιν υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτῶν, ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν, κύκλω τῆς τραπέζης αὐτῶν· καὶ εὐαρεστησάντες ἐνώπιόν σου, λάμψωσιν ὡς φωστῆρες ἐν οὐρανῷ, ἐν σοὶ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· μεθ' οὗ δόξα, κράτος, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ ζῶσποιοῦ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο' Χορός· Ἄμην.

Ο' Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ο' Θεὸς ἅγιος, ὁ πλάσας ἐκ χοῦς τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀνοικοδομήσας γυναῖκα, καὶ συζεύξας αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν, διὰ τὸ οὕτως ἀρέσαι τῇ σῇ μεγαλειότητι, μὴ μόνον εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς. Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἄρμωσον τὸν δούλον σου (τὸν δε, καὶ τὴν δούλην σου (τὴν δε), ὅτι παρὰ σοῦ ἀρμόζεται ἀνδρὶ γυνή. Σύζευξον αὐτοὺς ἐν ὁμοφροσύνῃ· στεφάνωσον αὐτοὺς εἰς σάρκα μίαν· χάρισαι αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν; Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Καὶ μετὰ τὸ Ἄμην, λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὰ Στέφανα, στέφει πρῶτον τὸν Νυμφίον, λέγων·

Στέφεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ (τὴν δε), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος.

Τοῦτο λέγει ἐκ τρίτου, ποιῶν σχῆμα Σταυροῦ.

Ἔπειτα στέφει καὶ τὴν Νύμφην, λέγων·

Στέφεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (ἡ δεῖνα) τὸν δούλον τοῦ

Θεοῦ (τόν δε), εἰς τὸ ὄνομα τῆ Πατρὸς, καὶ τῆ Υἱοῦ
καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. (Καὶ τοῦτο τρίς, ὁμοίως).
Εἶτα εὐλογεῖ αὐτούς, λέγων ἐκ τρίτου.
Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξη καὶ τιμῇ στεφάνωσον αὐτούς.
Εἶτα τὸ Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος πλ. δ'.
Ἐθήκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν στεφάνος ἐκ λίθων τιμίων.
Στίχ. Ζωὴν ἠτήσαντό σε, καὶ ἔδωκας αὐτοῖς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφάλαιον ε. 20.

Ἀδελφοί, εὐχαριστεῖτε πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνόματι
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ,
ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ. Αἱ γυναῖκες ὑπο-
τάσσεσθε τοῖς ἰδίῳ ἀνδράσιν, ὡς τῷ Κυρίῳ· ὅτι ὁ ἀνὴρ
κεφαλὴ ἐστὶ τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς
Ἐκκλησίας· καὶ αὐτὸς ἐστὶ σωτὴρ τῆς σώματος. Ἀλλ' ὡς-
περ ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ
γυναῖκες τοῖς ἰδίῳ ἀνδράσιν ἐν παντί. Οἱ ἄνδρες ἀγα-
πάτε τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, καθὼς καὶ Χριστὸς ἠγάπη-
σε τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς,
ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθάρισας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος, ἐν
ῥήματι· ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἑνδοξον τὴν Ἐκ-
κλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπῖλον, ἢ ρυτίδα, ἢ τι τῶν τοιού-
των, ἀλλ' ἵνα ἡ ἁγία καὶ ἄμωμος. Οὕτως ἀφείλουσιν οἱ
ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώ-
ματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ·
οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτερέφει
καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν Ἐκκλησίαν·
ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ
καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ. Ἐνεκεν τούτου καταλείψει ἁν-
δρως τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκα-

ληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Πλήν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἓνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνή, ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Ἄλληλούϊα, Ἦχος πλ. α΄.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. β΄. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ Μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ. Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον. Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ Μήτηρ τῷ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· Οἶνον οὐκ ἔχουσι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; οὐπω ἦκει ἡ ὥρα μου. Λέγει ἡ Μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις· Ὁ, τι ἂν λέγη ὑμῖν, ποιήσατε. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαὶ λίθιναι ἕξ, κείμεναι κατὰ τὸν καθαρισμόν τῶν Ἰουδαίων, χωρῆσαι ἀνά μετρητάς δύο ἢ τρεῖς. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος· καὶ ἐγέμισαν αὐτάς ἕως ἄνω. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀντλήσατε νῦν, καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ· καὶ ἤνεγκαν. Ὡς δὲ ἐγέμισατο ὁ ἀρχιτρικλίνος τὸ ὕδωρ, οἶνον γεγενημένον, (καὶ οὐκ ἦδει πόθεν ἐστίν· οἱ δὲ διάκονοι ἤδεισαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ), φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρικλίνος, καὶ λέγει αὐτῷ· Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθεισι, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν ἐλάσσω· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι. Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ὁ Διάκονος· Εἶπομεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.
 Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.
 Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτη-
 ρίας, ἐπισκέψεως.
 Καὶ μνημονεύει τῶν Νεοτύμων.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόφρων Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ
 Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
 Ἐἶτα ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν ἐπομένην·

ΕΥΧΗΝ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ σωτηριῷδαί σου οἰκονομίᾳ
 καταξιώσας ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας τίμιον ἀναδείξαι τὸν
 γάμον διὰ τῆς σῆς παρουσίας· αὐτὸς καὶ νῦν τοὺς δούλους
 σου (τὸν δεῖνα καὶ τὴν δεῖνα), οὓς ἠδύκνησας συναφθῆ-
 ναι ἀλλήλοις, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διαφύλαξον. Τίμιον
 αὐτοῖς τὸν γάμον ἀναδείξον· ἀμίαντον αὐτῶν τὴν κοίτην
 διατήρησον· ἀκηλίδωτον αὐτῶν τὴν συμβίωσιν διαμεῖναι
 εὐδόκησον· καὶ καταξίωσον αὐτοὺς ἐν γῆρει πῖονι καταν-
 τῆσαι, ἐν καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ ἐργαζομένους τὰς ἐντολάς σου.
 Σὺ γὰρ εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεῖν καὶ σώζειν, καὶ
 σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ,
 καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι,
 νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγιάν, εἰρηνικὴν.

Ἀγγελου εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα.

Συγγνώμην, καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ τὴν κοινωνίαν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιου Θεοῦ Πατέρα, καὶ λέγειν·

Ὁ Λαὸς τὸ, Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τῷ Πατρὶ, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. Εἶτα προσφέρεται τὸ κοινὸν ποτήριον, καὶ εὐλογεῖ αὐτὸ ὁ Ἱερεὺς, καὶ λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΥΧΗ.

Ὁ Θεός, ὁ πάντα ποιήσας τῇ ἰσχύϊ σου, καὶ στερεώσας τὴν αἰκουμένην, καὶ κοσμήσας τὸν στέφανον πάντων τῶν πεποιημένων ὑπὸ σοῦ, καὶ τὸ ποτήριον τὸ κοινὸν τοῦτο παρεχόμενος τοῖς συναφθεῖσι πρὸς γάμου κοινωνίαν, εὐλόγησον εὐλογία πνευματικῇ.

Ὅτι νυλογηταί σε τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τῷ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ χεῖρας τὸ κοινὸν ποτήριον, μεταδίδωσιν αὐτοῖς ἐκ γ. πρῶτον τῷ ἀνδρὶ, καὶ αὐθὺς τῇ γυναικί. Καὶ εὐθὺς λαβὼν αὐτοὺς ὁ Ἱερεὺς, τῷ Συνε-

τέκνου κρατούντος ὀπίσθεν τοῦ Στεφάνου, στέφει ὡς ἐν σχήματι κύκλου.

Καὶ ψάλλει ὁ Ἱερεὺς, ἢ ὁ Λαὸς, τὰ Τροπάρια.

Ἦχος πλ. α΄.

Ἦσαίᾳ χόρευε, ἢ Παρθένος ἔοχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμανουὴλ, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολή ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Ἦχος β΄.

Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἐθλήσαντες, καὶ στεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα, Τριάς ἢ ὁμοούσιος. Εἶτα ἐπαίροι τοὺς Στεφάνους· καὶ ἐπάρας τὸν Στέφανον τοῦ Νυμφίου, λέγει·

Μεγαλυνθῆτι, Νυμφίε, ὡς ὁ Ἀβραάμ, καὶ εὐλογηθῆτι ὡς ὁ Ἰσαάκ, καὶ πληθύνθῆτι ὡς ὁ Ἰακώβ, πορευόμενος ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐργαζόμενος ἐν δικαιοσύνῃ τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ.

Καὶ ἐν τῷ τῆς νύμφης λέγει·

Καὶ σὺ, Νύμφη, μεγαλυνθῆτι ὡς ἡ Σάρρα, καὶ εὐφρανθῆτι ὡς ἡ Ρεβέκκα, καὶ πληθύνθῆτι ὡς ἡ Ραχὴλ, ἐφφραϊνομένη τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ, φυλάττουσα τοὺς ὄρους τοῦ νόμου, ὅτι οὕτως εὐδόκησεν ὁ Θεός.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν παρούσαν·

ΕΥΧΗΝ.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐκεῖσε γάμον εὐλογήσας, εὐλόγησον καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, τοὺς τῇ σῇ προνοίᾳ πρὸς γάμου κοινωνίαν συναφθέντας. Εὐλόγησον αὐτῶν εἰσόδους καὶ ἐξόδους· πληθύνον ἐν ἀγαθοῖς τὴν ζωὴν αὐτῶν· ἀνάλαβε τοὺς Στεφάνους αὐτῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, ἀσπίλους, καὶ

ἀνώμους, καὶ ἀνεπιβουλεύτους διατηρῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Καὶ εὐχεται ὁ Ἱερεύς.

ΕΥΧΗ.

Ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἡ παναγία καὶ ὁμοούσιος καὶ ἑσάρχηκη Τριάς, ἡ μία Θεότης καὶ Βασιλεία, εὐλογῆσαι ἡμᾶς, καὶ παράσχοι ὑμῖν μακροζωίαν, εὐτεκνίαν, προκοπὴν βίου καὶ πίστεως, καὶ ἐμπλήσαι ὑμᾶς πάντων τῶν ἐπὶ γῆς ἀγαθῶν, ἀξιῶσαι ὑμᾶς καὶ τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τῆς ἀπολαύσεως· πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Εἶτα εἰσέρχονται, καὶ εὐχονται αὐτοῖς· καὶ ἀφοῦ ἀλλήλους ἀσπασθῶσι, γίνεται παρὰ τοῦ Ἱερέως τελεία Ἀπόλυσις οὕτως·

ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Ὁ διὰ τῆς ἐν Κανᾷ ἐπιδημίας τίμιον ἀναδείξας τὸν γάμον, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντης αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων Θεοσεπτῶν Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι, καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόφρων.

ΕΥΧΑΙ

ΕΠΙ ΛΥΣΙΝ ΣΤΕΦΑΝΩΝ.

Τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸν στέφανον εὐλόγησας, καὶ τοὺς παρόντας Στεφάνους ἐπιτίθεσθαι παραδίδες, τοῖς νόμῳ γάμου συναπτομένοις ἀλλήλοις, καὶ μισθὸν ὡσπερ ἀπονέμων αὐτοῖς τὸν τῆς σωφροσύνης, ὅτι ἀγνοοῖ πρὸς τὸν ὑπὸ σοῦ νομοθετηθέντα γάμον συνήθησαν· Αὐτὸς καὶ ἐν τῇ λύσει τῶν παρόντων Στεφάνων, τοὺς συναφθέντας ἀλλήλοις εὐλόγησον, καὶ τὴν συνάφειαν αὐτῶν ἀδιάσπαστον διατήρησον· ἵνα εὐχαριστῶσι διαπαντὸς τῷ παναγίῳ ὀνόματί σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

ΕΥΧΗ.

Σύμφωνα καταντήσαντες οἱ δοῦλοί σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀκολουθίαν ἐκτελέσαντες τοῦ ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας γάμου, καὶ συστέλλοντες τὰ κατ' αὐτὸν σύμβολα, δόξαν σοι ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

τίαις ἡμῶν, καὶ τὰς ἀνομίας συγχώρησον τῶν σῶν ἱκε-
 τῶν, καλῶν αὐτοὺς εἰς μετάνοιαν· παρέχων αὐτοῖς σπυ-
 γνώμην παραπτωμάτων, ἀμαρτιῶν ἰλασμόν, συγχώρησιν
 ἀνομιῶν ἰκουσίων τε καὶ ἀκουσίων· ὁ εἰδὼς τὸ ἀσθενεῖς
 τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ὁ πλάστης καὶ δημιουργός, ὁ
 Παῦλος τῆ πόρνη συγχωρήσας, καὶ τοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν
 προσδεξάμενος, μὴ μνησθῆς ἀμαρτημάτων ἡμῶν ἀ-
 γνοίας ἐκ νεότητος· εἰάν γὰρ ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύ-
 ριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται σοι; ἢ ποία σὰρξ δικαιωθή-
 σεται ἐνώπιόν σου; σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις δίκαιος, ἀνα-
 μάρτητος, ἅγιος, πολυέλεος, πολυεύσπλαγχνος, καὶ μετα-
 νοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων. Σὺ, Δέσποτα, οἰκειωσάμενος
 τοὺς δούλους σου (τὸν δεῖνα καὶ τὴν δεῖνα), ἔνωσον τῇ
 πρὸς ἀλλήλους ἀγάπῃ· δώρησαι αὐτοῖς τοῦ Τελώνου τὴν
 ἐπιστροφὴν, τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα, τοῦ Ληστοῦ τὴν ἐξο-
 μολόγησιν· ἵνα, διὰ μετανοίας ἐξ ὅλης καρδίας αὐτῶν,
 ἐν ὁμονοίᾳ καὶ εἰρήνῃ τὰς ἐντολάς σου ἐργαζόμενοι, κα-
 ταξιωθῶσι καὶ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας. Ὅτι σὺ εἶ
 ὁ οἰκονόμος πάντων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
 Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ
 αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

ΕΥΧΗ.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὁ ὑψωθείς ἐπὶ τοῦ
 τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ, τὸ καθ' ἡμᾶς διαβρόχῃας
 χειρόγραφον, καὶ τῆς δυναστείας τοῦ διαβόλου ρυσάμενος
 ἡμᾶς, ἰλάσθητι ταῖς ἀνομίαις τῶν δούλων σου· ὅτι τὸν
 καύσωνα καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τῆς σαρκὸς τὴν πύ-
 ρωσιν μὴ ἰσχύοντες βαστάζειν, εἰς γάμου δευτέραν κοι-
 νωνίαν συνέρχονται, καθὼς ἐνομοθέτησας διὰ τοῦ Σκευούς
 τῆς ἐκλογῆς οὗ Παύλου τοῦ Ἀποστόλου, εἰπὼν δι' ἡμᾶς τοὺς

ταπεινὸς τὸ, Κρεῖσσον ἐν Κυρίῳ γαμεῖν, ἢ πυροῦ-
σθαι. Αὐτὸς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, ἐλέησον καὶ
συγχώρησον, ἰλάσθητι, ἄνες, ἄφες τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὅ-
τι σὺ εἶ ὁ τὰς νόσους ἡμῶν ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος· οὐδεὶς
γὰρ ἔστιν ἀναμάρτητος, εἰ μὴ ἅν μία ἡμέρα ὁ βίος αὐτῆ ἔστιν, ἢ
χωρὶς ῥύπης, εἰ μὴ σὺ μόνος ὁ σάρκα φορέσας ἀναμάρτη-
τως, καὶ τὴν αἰώνιον ἡμῖν δωρησάμενος ἀπάθειαν. Ὅτι σὺ
εἶ ὁ Θεός, Θεὸς τῶν μετανόωντων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀνα-
πέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι,
νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ πλάσας ἐκ χοῦς τὸν ἄνθρωπον, καὶ
ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτῆ ἀνοικοδομήσας γυναῖκα, καὶ συζεύ-
ξας αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτὸν, διὰ τὸ ἕτως ἀρίσται τῇ σῆ
μεγαλειότητι, μὴ μόνον εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς·
Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ
ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἄρμοσον τὸν δῆλόν σου (τὸν
δε), καὶ τὴν δούλην σου (τὴν δε), ὅτι παρὰ σὲ ἀρμοζε-
ται ἀνδρὶ γυνή. Σύζευξον αὐτοὺς ἐν ὁμοφροσύνῃ· στεφά-
νωσον αὐτοὺς εἰς σάρκα μίαν· χάρισαι αὐτοῖς καρπὸν κοι-
λίας, εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σο
ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τῷ Πατρὶ,
καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ λαβὼν τὰ Στέφανα, στέφει τὸν Νυμφίον λέγων·

Στέφεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) τὴν δούλην τοῦ
Θεοῦ (τὴν δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τῷ Πατρὶ, καὶ τοῦ
Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος. Ἐκ τρίτου.

Ὁμοίως στέφει καὶ τὴν Νύμφην, λέγων·

Στέφεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (ἡ δεῖνα), τὸν δούλου τοῦ
Θεοῦ (τὸν δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ
Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος. Καὶ τοῦτο τρεῖς.

Εἶτα εὐλογεῖ αὐτούς, λέγων ἐκ τρίτου·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα καὶ τιμὴ στεφάνωσον αὐτούς.

Εἶτα τὸν προγραφέντα Ἀπόστολον, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον,
ὡς εἰς σελ. 101. 102. Ἐπειτα λέγει, ὁ Διάκονος·

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς.

Κύριε παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλέός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης ὑγείας.

Καὶ μνημονεύει ὧν δεῖται.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόφρων Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Καὶ τὴν ἐπομένην Εὐχὴν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ σωτηριῷδαί σου οἰκονομίᾳ
καταξιώσας ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας τίμιον ἀναδείξαι τὸν
γάμον διὰ τῆς σῆς παρουσίας· Αὐτὸς καὶ νῦν τὰς δόξας
σε (τὸν δεῖνα, καὶ τὴν δεῖνα), ἕς ἡδύοκησας συναφθῆναι
ἀλλήλοις, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διαφύλαξον· τίμιον αὐτοῖς
τὸν γάμον ἀνάδειξον· ἀμίαντον αὐτῶν τὴν κοίτην διατήρησον·
ἀκηλίδωτον αὐτῶν τὴν συμβίωσιν διαμεῖναι εὐδόκησον·
καὶ καταξίωσον αὐτὰς ἐν γήρει πίονι καταυτῆσαι ἐν
καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ ἐργαζομένους τὰς ἐντολάς σου. Σὺ γὰρ
εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ
παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ
αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος, ἢ ὁ Ἱερεὺς λέγει·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός,
τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον,
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν υπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως, καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας ἀκατακρίτως τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

Ὁ Χορὸς τὸ, Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Εἶτα προσφέρεται τὸ κοινὸν ποτήριον, καὶ εὐλογῶν αὐτὸ ὁ Ἱερεὺς, λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεός, ὁ πάντας ποιήσας τῇ ἰσχύϊ σου, καὶ σερεώσας τὴν οἰκουμενὴν, καὶ κοσμήσας τὸν σέφανον πάντων τῶν πεποιημένων ὑπὸ σοῦ, καὶ τὸ ποτήριον τὸ κοινὸν τῆτο παρεχόμενος τοῖς συναφθεῖσι πρὸς γάμου κοινωνίαν, εὐλόγησον εὐλογία πνευματικῇ. Ὅτι ὑψόγηται σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασαί σου ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Agiasm. T. Φ.

8

Δημόσια Κεντρικὴ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ χεῖρας τὸ καινὸν ποτήριον, μεταδίδωσιν αὐτοῖς ἐκ γ. πρῶτον τῷ Ἄνδρὶ, εἶτα τῇ Γυναικί. Καὶ εὐθὺς λαβὼν αὐτὸς ὁ Ἱερεὺς, στρέφει ὡς ἐν σχήματι κύκλου, καὶ ψάλλει. Ἡσαΐα χόρευε. Ἅγιοι Μάρτυρες. Δόξα σοι Χριστέ. (ὡς ἐν σελ. 105).

Εἶτα ἐπαίρει τοὺς Στεφάνους ὁ Ἱερεὺς· καὶ ἐπάρας τὸν Στέφανον τοῦ Νυμφίου, λέγει·

Μεγαλύνθητι, Νυμφίε, ὡς ὁ Ἄβραάμ, καὶ εὐλογήθητι ὡς ὁ Ἰσαάκ, καὶ πληθύνθητι ὡς ὁ Ἰακώβ, πορευόμενος ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐργαζόμενος ἐν δικαιοσύνῃ τὰς ἐντολάς τῆ Θεῷ. Καὶ ἐπάρας τὸν Στέφανον τῆς Νύμφης, λέγει·

Καὶ σὺ, Νύμφη, μεγαλύνθητι ὡς ἡ Σάρρα, καὶ εὐφρανθήνητι ὡς ἡ Ρεβέκκα, καὶ πληθύνθητι ὡς ἡ Ραχὴλ, εὐφραινομένη τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ, φυλάττουσα τοὺς ὄρους τοῦ νόμου, ὅτι οὕτως εὐδόκησεν ὁ Θεός.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν·

Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παραγεγόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐκεῖσε γάμον εὐλογήσας, εὐλόγησον καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, τοὺς τῇ σῆ προνοίᾳ πρὸς γάμου κοινωνίαν συναφθέντας. Εὐλόγησον αὐτῶν εἰσόδους καὶ ἐξόδους. Πλήθυνον ἐν ἀγαθοῖς τὴν ζωὴν αὐτῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, ἀσπίλους, καὶ ἀμώμους, καὶ ἀνεπιβουλεύτους διατηρῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

ΕΥΧΗ.

Ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἡ παναγία καὶ ὁμοούσιος καὶ ζωαρχικὴ Τριάς, ἡ μία Θεότης καὶ Βασιλεία, εὐλογῆσαι ὑμᾶς, καὶ παράσχοι ὑμῖν μακροζωΐαν,

εὐτεκνίαν, προκοπὴν βίου καὶ πίστεως, καὶ ἐμπλήσαι ὑμᾶς πάντων τῶν ἐπὶ γῆς ἀγαθῶν· πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Εἶτα εἰσέρχονται καὶ εὐχονται αὐτοῖς· καὶ μετὰ τὸ ἀσπασθῆναι ἀλλήλους, γίνεται παρὰ τῷ Ἱερέως, τελεία Ἀπόλυσις οὕτως·

Α Π Ο Λ Υ Σ Ι Σ .

Ο· διὰ τῆς ἐν Κανᾷ ἐπιδημίας τίμιον ἀναδείξας τὸν γάμον, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων Θεοστέπτων Βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ΕΥΧΑΙ

ΗΤΟΙ ΕΞΟΡΚΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Πρὸς τοὺς πάσχοντας ὑπὸ δαιμόνων,
καὶ πρὸς ἐκάστην ἀσθίνειαν.

ΕΥΧΗ ΠΡΩΤΗ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ τῶν πυρίνων Ταγμάτων δημιουργός, καὶ τῶν αὐλῶν Δυνάμεων τεχνουργός· ὁ τῶν ἐπουρανίων καὶ τῶν ἐπιγείων τεχνίτης· ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων, οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ὃν φοβεῖται καὶ τρέμει πᾶσα ἡ κτίσις· ὁ τὸν τραχηλιάσαντά ποτε Ἀρχιστράτηγον, καὶ τὴν τούτου λειτουργίαν παρακοῇ ἀσετήσαντα, ῥήξας ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τοὺς συναποστάτας αὐτῷ ἀγγέλους, δαίμονας γενομένους, εἰς σκότωσιν βυθοῦ ταρταρώσας· ὃς τὸν ἀφορκισμόν τούτον, ἐπὶ τῷ φρικτῷ ὄνοματί σου τελούμενον, φόβῳ γενέσθαι αὐτῷ τῷ προηγουμένῳ τῆς πονηρίας, καὶ πάσαις ταῖς φάλαγγιν αὐτοῦ, ταῖς συνεκπεσοῦσαις αὐτῷ ἐκ τῆς ἄνω φωτοφορίας· καὶ τρέψον αὐτὸν εἰς φυγὴν, καὶ ἐπίταξον αὐτῷ καὶ τοῖς δαίμοσιν αὐτοῦ ἀναχωρῆσαι παντελῶς, ἵνα μὴ τι βλαβερόν κατὰ τὴν ἐσφραγισμένην εἰκόνα ἐργάσῃται· ἀλλὰ λαβέτωσαν ἰσχὺν οὗτοι οἱ ἐσφραγισμένοι κραταιότητος, τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφειν καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ. Σοῦ γὰρ ὑμνεῖται, καὶ μεγαλύνεται, καὶ παρὰ πάσης πνοῆς ἐν φόβῳ δοξάζεται τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐξορκίζω σε τὸν ἀρχέκακον τῆς βλασφημίας, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀνταρσίας, καὶ αὐτουργὸν τῆς πονηρίας. Ἐξορκίζω σε τὸν ἐκριφθέντα ἐκ τῆς ἄνω φωτοφορίας, καὶ σκοτῶ βυθοῦ κατενεχθέντα διὰ τὴν ἔπαρσιν. Ἐξορκίζω σὲ, καὶ πᾶσαν τὴν ἐκπεσοῦσαν δύναμιν, τῆς σῆς ἀκόλουθον προαιρέσεως. Ὀρκίζω σε, πνεῦμα ἀκάθαρτον, κατὰ τοῦ Θεοῦ Σαβαώθ, καὶ πάσης στρατιᾶς Ἀγγέλων Θεοῦ, Ἀδωναϊ, Ἐλῶϊ, Θεοῦ παντοκράτορος, ἔξελθε καὶ ἀπαναχώρησον ἀπὸ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τῆ δε). Ἐξορκίζω σε κατὰ τῆ Θεοῦ, τοῦ πάντα λόγου κτίσαντος, καὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ αὐτοῦ, τοῦ πρὸ τῶν αἰώνων ἀρρήτως καὶ ἀπαθῶς ἐξ αὐτοῦ γεννηθέντος· τοῦ τὴν ἀόρατον καὶ ὄρατὴν κτίσιν δημιουργήσαντος, καὶ τοῦ κατ' εἰκόνα ἰδίαν τὸν ἄνθρωπον πλαστοουργήσαντος· τοῦ νόμῳ πρότερον φυσικῶς ταῦτα παιδαγωγήσαντος, καὶ Ἀγγέλῳ ἐπιστασίᾳ φυλάξαντος· τοῦ ὕδατι τὴν ἁμαρτίαν κατακλύσαντος ἄνωθεν, καὶ τὰς ὑπ' οὐρανὸν ἀδύσσοις ἀναστομώσαντος, καὶ γίγαντας ἀσεδήσαντας καταφθείραντος, καὶ πύργον τῶν βεθὴλων κατασείσαντος, καὶ γῆν Σεδόμων καὶ Γομόρρων πυρὶ καὶ θείῳ τεφρώσαντος, οὗ μάρτυς καπνὸς ἀκοίμητος ἐξατμίζεται· τοῦ ῥάβδῳ πέλαγος ῥήξαντος, καὶ Λαὸν ἀδρήχοις ποσὶ πειράσαντος, καὶ τύραννον Φαραῶ, καὶ στρατὸν Θεομάχον, εἰς αἰῶνα τοῖς κύμασι κατακλύσαντος, τῆς ἀσεθείας πόλεμον· τοῦ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου ἀγνῆς σαρκωθέντος ἀνεκκλήτως, καὶ σῶας τὰς σφραγίδας τῆς ἀγνείας φυλάξαντος· τοῦ πλῦναι βαπτισματι τὸν παλαιὸν ἡμῶν ῥύπον εὐδοκήσαντος, ὃν ἡμεῖς διὰ τῆς παραδόσεως ἐπεσασάμεθα. Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ βαπτισθέντος ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τύπον ἡμῖν ἀφθαρ-

σίας ἐν ὕδατι κατὰ χάριν παρεχομένου, ὃν Ἄγγελοι καὶ
 πᾶσαι αἱ Δυναμίεις τῶν οὐρανῶν κατεπλάγησαν, τὸν σαρκωθέντα Θεὸν βλέπουσαι μετρίασασα, ὅτε ὁ ἀναρχὸς Πατήρ τὴν ἀναρχὸν γέννησιν τοῦ Υἱοῦ ἀπεκάλυψε, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἡ κατάβασις τῆς Τριάδος τὴν ἔνωσιν ἐμαρτύρησεν. Ὁρκίζω σε κατ' ἐκείνου, τῷ ἀνεμῶν ἐπιτιμῆσαντος, καὶ κλύδωνα θαλάσσης πρᾶυναντος· τοῦ στίφει δαιμόνων ἐκδιώξαντος, καὶ κόρας ὀμμάτων, ἀπὸ μήτρας λειπούσας, πληρῶ τυφλοῖς ἀναβλέψαι ἐναρμόσαντος, καὶ τὴν ἀρχαίαν τοῦ γένους ἡμῶν διάπλασιν ἀνακαινίσαντος, καὶ ἀλάλοισ τὸ λαλεῖν ἀνορθώσαντος· τοῦ στίγματα λέπρας ἀποσμήξαντος, καὶ νεκροὺς ἐκ τῶν τάφων ἀναστήσαντος· τοῦ μέχρι ταφῆς τοῖς ἀνθρώποις ὀμιλήσαντος, καὶ τὸν ἄδην ἐγέρσει σκυλεύσαντος, καὶ πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα ἀνάλωτον τῷ θανάτῳ κατασκευάσαντος. Ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος, τοῦ τῇ θεοπνεύστῳ φωνῆ τοὺς ἀνθρώπους ἐμπνεύσαντος, καὶ τοῖς Ἀποστόλοις συμπράξαντος, καὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην εὐσεβείας πληρώσαντος. Φοβήθητι, φύγε, δραπέτευσον, ἀναχώρησον, δαιμόνιον ἀκάθαρτον καὶ ἐναγές, καταχθόνιον, βύθιον, ἀπατηλὸν ἄμορφον, θεατὸν δὲ ἀναίδειαν, ἀθέατον διὰ τὴν ὑπόκρισιν, ὅπου ἂν τυγχάνῃς, ἢ ἀπέρχῃ, ἢ αὐτὸς εἴ ὁ Βεελζεβούλ, ἢ κατασειῶν, ἢ δρακοντοσειδής, ἢ θηριοπρόσωπον, ἢ ὡς ἀτμὶς καὶ ὡς καπνὸς φαινόμενος, ἢ ὡς ἄρσεν, ἢ ὡς θῆλυ, ἢ ὡς ἔρπετόν, ἢ ὡς πετεινόν, ἢ νυκτολάλον, ἢ κωφόν, ἢ ἀλαλον, ἢ ἐκφοδῶν ἐξ ἐπιδρομῆς, ἢ σπαράσσον, ἢ ἐπιβλεῦον, ἢ ἐν ὕπνῳ βαρεῖ, ἢ ἐν νότῳ, ἢ ἐν μαλακίᾳ, ἢ ἐν γέλωτι ρέμβον, ἢ δάκρυα φιλήθονα ἐμποιοῦν ἢ λάγνον, ἢ δυσῶδες, ἢ ἐπιθυμητικόν, ἢ ἡδονικόν, ἢ φαρμακόφιλον, ἢ ἐρωτομανές, ἢ ἀστρομαγικόν, ἢ ἐνοικηματικόν, ἢ ἀναιδές, ἢ φιλόνηικον, ἢ ἀκατάστατον· ἢ τῇ σελήνῃ συναλλοιούμενον, ἢ χόρτῳ τινὶ συντρεπόμενον· ἢ ὄρθινόν, ἢ μεσημβρινόν, ἢ μεσονυκτικόν, ἢ ἀωρίας τινός, ἢ αὐγῆς· ἢ αὐτομάτως συνήτησας, ἢ ἐπέμθηθης ὑπὸ τινός, ἢ προσεπέ-

Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσειο"

λασας ἄφνω, ἢ ἐν θαλάσῃ, ἢ ἐν ποταμῷ, ἢ ὑπὸ γῆς, ἢ φρέατος, ἢ κρημνοῦ ἢ ἐκ λάκκου, ἢ λίμνης ἢ καλαμῶνος, ἢ ὕλης, ἢ ἀπογαίου, ἢ ἀκαθάρτου, ἢ ἄλσους, ἢ ὄρυμῶνος, ἢ δένδρου, ἢ ὀρνέου, ἢ βροντῆς, ἢ ἐκ στέγης λουτροῦ, ἢ ἐν κολυμβήθρα ὑδάτων, ἢ ἐκ μνήματος εἰδωλικοῦ, ἢ ὅθεν ἴσμεν καὶ οὐκ ἴσμεν, ἢ γνωστόν, ἢ ἄγνωστον, καὶ ἐξ ἀπερισκέπτου τόπου· μερίσθητι, καὶ ἀμαλλάγηθι. Λίσχύνθητι τὴν εἰκόνα, τὴν χειρὶ Θεοῦ πλασθεῖσαν καὶ μορφωθείσαν· φοβήθητι τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ τὸ ὁμοίωμα, καὶ μὴ ἐγκρυβῆς εἰς τὸν δούλου τοῦ Θεοῦ (τόν δε), ἀλλὰ ράβδος σιδηρὰ, καὶ κάρμιος πυρός, καὶ τάρταρος, καὶ ὀδόντων βρυγμός, ἄμυνα τῆς παρακοῆς σε περιμένει. Φοβήθητι φιμώθητι, φύγε, μὴ ὑποστρέψης, μὴ ὑποκρυβῆς μετ' ἑτέραν πονηρίας πνευμάτων ἀκαθάρτων, ἀλλ' ἄπελθε εἰς γῆν ἄνυδρον, ἔρημον, ἀγεώργητον, ἣν ἄνθρωπος οὐκ οἰκεῖ, Θεὸς μόνος ἐπισκοπεῖ, ὁ δεσμεύων πάντας τοὺς βασκαίνοντας, καὶ ἐπιβουλεύοντας τῇ αὐτῆ εἰκόνι, καὶ σειραῖς ζόφου ταρταρώσας εἰς μακρὰν νύκτα καὶ ἡμέραν σὲ πάντων τῶν κακῶν πεπειραμένον, καὶ ἐφευρετὴν διάβολον· ὅτι μέγας ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ καὶ μεγάλη ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

ΕΥΧΗ ΤΡΙΤΗ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Θεὸς τῶν οὐρανῶν, ὁ Θεὸς τῶν φώτων, ὁ Θεὸς τῶν Ἀγγέλων τῶν ὑπὸ τὴν σὺν ἰσχύν, ὁ Θεὸς τῶν Ἀρχαγγέλων τῶν ὑπὸ τὸ σὸν κράτος, ὁ Θεὸς τῶν ἐνδόξων Κυριοτήτων, ὁ Θεὸς τῶν Ἁγίων, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ τὰς δεσμευθείσας τῷ θανάτῳ ψυχὰς λύσας, ὁ τὸν προσηλωθέντα ἄνθρωπον τῷ σκότει δια τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ φωτίσας, ὁ λύσας τὰς ὀδύνας ἡμῶν, καὶ πᾶν βάρος ἀποσκεδάσας, ὁ πᾶσαν τὴν προσβολὴν τοῦ ἐχθροῦ ἀφ' ἡμῶν χωρίσας καὶ σὺ, Υἱὲ καὶ λόγε τῆ Θεοῦ ὁ ἀ-

ποθανάτισας ἡμᾶς τῷ θανάτῳ σου, καὶ δοξάσας ἡμᾶς τῇ δόξῃ σου, ὁ ἐξ ἀνθρώπων χωρεῖν εἰς Θεὸν ἐγέροσε τῇ σῇ χαρισάμενος, ὁ πάντα δεσμὸν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διὰ τοῦ Σταυροῦ σου βαστάσας, ὁ τὸ σύντριμμα ἡμῶν ἀναλαβὼν, καὶ ἰασάμενος· Κύριε, ὁ ἑδοποιήσας ἡμῖν ὁδὸν εἰς οὐρανοὺς, καὶ φθορὰν εἰς ἀφθαρσίαν μετασκευάσας, εἰσάκουσόν μου πόθῳ καὶ φόβῳ κεκραγῶτος πρὸς σέ, οὗ τῷ φόβῳ τὰ ὄρη τήκονται τῆς ὑπ' οὐρανὸν σὺν τῷ στερεώματι· οὗ τῇ δυνάμει ἀλαλοι στοιχείων ψυχαὶ φρίττουσι, τηροῦσαι τοὺς ἑαυτῶν ὄρους· δι' οὗ τὸ πῦρ τὸ τῆς ἐκδικήσεως οὐχ ὑπερβήσεται ὄρους τοὺς ταχθέντας αὐτῷ ἀλλ' ἀναμένει στένον τὴν σὴν βουλήν· δι' ὃν πᾶσα ἡ κτίσις εἰδώνει, στεναζούσα στεναγμοῖς ἀλαλήτοις, εἰς καιροὺς μένειν ἐπιταχθεῖσα· ὃν πᾶσα φύσις ἐναντία πέφυγε, καὶ τοῦ ἐχθροῦ στρατιὰ δεδάμασται, καὶ διάβολος πέπτωκε, καὶ ὄφις πεπάτηται, καὶ δράκων ἀνήρηται· δι' ὃν τὰ ἔθνη ὁμολογήσαντά σε ἐφωτίσθησαν, καὶ ἐκραταιώθησαν, ἐν σοί, Κύριε· δι' ὃν ζῶν πεφανέρωται, ἐλπίς ἠδρασταί, ἡ πίστις κεκρατῆται, τὸ Εὐαγγέλιον κεκήρυκται· δι' ὃν ἄνθρωπος ἐκ γῆς ἀναπέπλασται, πιστεύσας ἐν σοί· τίς γάρ ἐστιν ὡς σὺ, Θεὸς παντοκράτωρ; Διὸ δεόμεθά σου, Θεεὶ πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, προαιώνιε καὶ ὑπερούσιε, τὸν πρὸς σέ ἐληλυθότα ἐπὶ τῷ ἁγίῳ ὀνόματί σου, καὶ τοῦ ἡγαπημένου σου παιδὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου καὶ παντοδυναμοῦ καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, πρόσδεξαι· ἀποσόβησον ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ πᾶσαν μαλακίαν, πᾶσαν ἀπιστίαν, πᾶν πνεῦμα ἀκάθαρτον, σπαρακτικόν, καταχθόνιον, πύρινον, δυσωδικόν, ἐπιθυμητικόν, φιλόχρυσον, φιλάργυρον, τυφωνικόν, πορνεϊκόν, πᾶν δαιμόνιον ἀκάθαρτον, σκοτεινόν, ἄμορφον, ἀναιδές· Ναί, ὁ Θεός, ἀπέλαβον ἀπὸ τῆς δούλης σου (τοῦ δέϊνος) πᾶσαν ἐνέργειαν τοῦ διαβόλου, πᾶσαν μαγείαν, πᾶσαν φαρμακείαν, εἰδωλολατρείαν, ἀστρομανμαντείαν, ἀστρολογία, νεκρομαντείαν, ὄρνεοσκοπία, νύδουπάθειαν, ἔρωτα, φιλαργυρία, μέθην, πορνείαν, μοιχείαν,

ἀσέλγειαν, ἀναίδειαν, ὀργήν, φιλονεικίαν, ἀκαταστασίαν, καὶ πᾶσαν ὑπόνοιαν πονηράν. Ναί, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐμφύσησον ἐν αὐτῷ τὸ Πνεῦμά σου τὸ εἰρηνικόν, ὅπως, φρουρούμενος ὑπ' αὐτοῦ, ποιήσῃ καρπὸν πίστεως, ἀρετῆς, σοφίας, ἀγνείας, ἐγκρατείας, ἀγάπης, χρηστότητος, ἐλπίδος, πραότητος, μακροθυμίας, ὑπομονῆς, σωφροσύνης, συνέσειως· ὅτι σὸς ἐπικέκληται, δῆλος, ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστεύων εἰς τὴν ὁμοούσιον Τριάδα, συμμαρτυρούντων Ἀγγέλων, Ἀρχαγγέλων, ἐνδόξων Κυριοτήτων, καὶ πάσης οὐρανίου στρατιᾶς· σὺν τούτῳ φύλαξον καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν, ὅτι δυνατὸς εἶ, Κύριε· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΕΙΣ ΤΑ ΑΥΤΑ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ λυτρωσάμενος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ διαβόλου, ῥῦσαι τὸν δούλον σου (τόν δε) ἀπὸ πάσης ἐνεργείας πνευμάτων ἀκαθάρτων· ἐπίταξον τοῖς κλητοῖς καὶ ἀκαθάρτοις πνεύμασί τε καὶ δαίμοσιν, ἀποστῆναι τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος τοῦ δούλου σου (τοῦ δε), καὶ μὴ ἐμμένειν, μηδὲ ἐγκρύπτεσθαι ἐν αὐτῷ. Φυγαδευθείησαν τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ ζωοποιῶ σου Πνεύματος ἀπὸ τοῦ πλάσματος τῶν χειρῶν σου, ἵνα, καθαρισθεῖς ἀπὸ πάσης ἐπιτηρείας διαβολικῆς, ὁσίως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσῃ, ἀξιούμενος τῶν ἀχράντων Μυστηρίων τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν· μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ καὶ δεδοξασμένος, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο πᾶσιν ἀκαθάρτοις πνεύμασιν ἐπιτιμίας, καὶ δυνάμει ῥήματος ἐκδιώξας τὸν λεγεῶνα, ἐπιφάνηθι καὶ νῦν διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ ἐπὶ τὸ πλάσμα, ὃ κατ' εἰκόνα σου ἐποίησας, καὶ ἐξελοῦ αὐτὸ καταδυναστευόμενον ὑπὸ τοῦ ἀντικειμένου, ἵνα, ἐλεθὲν καὶ καθαρισθὲν, ἐνταγῇ τῇ ἁγίᾳ

σου παίρνη, καὶ φυλαχθῆ νὰς ἔμφυχος τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καὶ τῶν θείων καὶ ἀχράντων Ἁγιασμάτων. Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἄμην.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπικαλούμεθά σε, Δέσποτα Θεὲ παντοκράτωρ, ὕψιστε, εἰ-
 πείραστε, εἰρηνικὲ Βασιλεῦ· ἐπικαλούμεθά σε, τὸν ποιήσαν-
 τα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνεφύη καὶ τὸ
 Α καὶ τὸ Ω, ἡ Ἀρχὴ καὶ τὸ Τέλος· ὁ δούς τοῖς ἀνθρώ-
 ποις ὑπακούειν τετράποδα καὶ ἄλογα ζῶα, ὅτι σὺ ὑπέτα-
 ξας αὐτὰ Κύριε· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν κραταίαν,
 καὶ τὸν βραχίονά σου τὸν ὑψηλόν καὶ τὸν ἅγιον, καὶ ἐπι-
 σκοπῶν ἐπισκόπησον τὸ πλάσμα σου τοῦτο· καὶ κατάπερσον
 αὐτῷ Ἄγγελον εἰρηνικόν, Ἄγγελον κραταῖον, ψυχῆς καὶ
 σώματος φύλακα, ὃς ἐπιτιμήσει, καὶ ἀπελάσει ἀπ' αὐτοῦ
 πᾶν πονηρὸν καὶ ἀκάθαρτον δαιμόνιον· ὅτι σὺ Κύριος μόν-
 ος, ὕψιστος, παντοκράτωρ, εὐλογητός εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰῶνων. Ἄμην.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τὴν θείαν τε, καὶ ἁγίαν, καὶ μεγάλην, καὶ φρικτὴν, καὶ
 ἄσπεκτον Ὀνομασίαν, καὶ ἐπὶ κλησὶν ποιῶμεν πρὸς τὴν σὴν
 ἐξέλασιν ἀποστάτα, ὡσαύτως καὶ ἐπιτιμήσῃς εἰς τὴν σὴν
 ἐξολόθρευσιν Διάβολε. Ὁ Θεός, ὁ ἅγιος, ὁ ἀναρχος, ὁ φο-
 βερός, ὁ ἀόρατος τῆ οὐσίας, ὁ ἀνεΐκαστος τῆ δυνάμει, καὶ
 ἀκατάληπτος τῆ Θεότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης καὶ παν-
 τοκράτωρ Δεσπότης· ἐπιτιμήσει σοι, Διάδολε· ὁ ἐκ τῆ μη

Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσσεια"

ὄντος εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα εὐπραγῶς λόγῳ συστησάμενος,
 ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμων. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος,
 Διάβολε, ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ
 ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς· Κύριος τῶν
 Δυναμίων, ὄνομα αὐτῷ. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε,
 ὁ ὑπὸ τῶν ἀναριθμητῶν ἑραίνων Ταγμάτων πυρίνων φόβῳ
 λειτουργούμενος, καὶ ὑμνούμενος, καὶ ὑπὸ πλήθους χορῶν
 Ἀγγελικῶν καὶ Ἀρχαγγελικῶν τρόμῳ προσκυνούμενος καὶ
 δοξαζόμενος. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ τιμώμενος
 ὑπὸ τῶν κύκλωθεν περιστώτων Δυναμίων, καὶ φρικωδεστά-
 των ἑξαπτερυγῶν, καὶ πολυομμάτων Χερσδὶμ καὶ Σεραφίμ,
 τῶν τὰ πρόσωπα ἑαυτῶν ταῖς δυοῖς πτέρυξι σκεπόντων,
 διὰ τὴν ἀθεώρητον αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστον Θεότητα, καὶ
 ταῖς δυοῖς πτέρυξι τοὺς ἑαυτῶν πόδας καλυπτόντων, εἰς τὸ
 μὴ κατακαυθῆναι ἐκ τῆς ἀρρήτου δόξης καὶ ἀκατανοήτου
 μεγαλειότητος αὐτῆς, καὶ ταῖς δυοῖς πτέρυξι πετομένων, καὶ
 τὸν οὐρανὸν πληρύντων ἐκ τῆς βοῆς αὐτῶν. Ἅγιος, Ἅ-
 γιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ ἑρανόσ
 καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος,
 Διάβολε ὁ ἐκ τοῦ κέλπου τοῦ Πατρικοῦ καταβάς, ἐξ οὐρα-
 νοῦ Θεὸς Λόγος, καὶ διὰ τῆς ἐκ Παρθένου ἀγίας, προσκυ-
 νητῆς, ἀφράστου, καὶ ἀχράντου σαρκώσεως, ἀνεκλαλήτως
 φανεῖς ἐν τῷ κόσμῳ, τοῦ σῶσαι αὐτόν, καὶ τῆ ἀυθεντικῆ
 αὐτοῦ δυνάμει ρίψας σε οὐρανόθεν, καὶ ἀπέβλητον παντὶ
 δείξας. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ εἰπὼν τῇ θαλάσ-
 σῃ· Σιώπα, πεφίμωσο· καὶ τῷ κελεύσματι, εὐθίως ἐκόπα-
 σεν. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ τῷ ἀχράντῳ πτυέλῳ
 πληρὸν ποιήσας, καὶ τὸ ἑλλείπον μέλος τῷ ἐκ γενετῆς τυ-
 φλῷ διαπλάσας, καὶ τὸ φῶς χαρισάμενος. Ἐπιτιμᾶ σοι
 Κύριος, Διάβολε, ὁ τὴν θυγατέρα τῆς Ἀρχισυναγωγῆς λόγῳ
 ζωοποιήσας, καὶ τῆς Χήρας τὸν υἱὸν ἐκ στόματος τοῦ θά-
 νατου ἀφαρπάσας, καὶ τῇ ἰδίᾳ μητρὶ ὀλόκληρον καὶ ὑγιῆ
 αὐτὸν χαρισάμενος. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ τὸν
 Δάζαρον ἐκ νεκρῶν τετραήμερον, ἄσηπον, ὡς μὴ θανέν-

τα, καὶ ἄσπιλον εἰς ἐκπλήξιν τῶν πολλῶν ἀναστήσας. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ διὰ τοῦ ραπίσματος τὴν κατάραν καταργήσας, καὶ διὰ τῆς λόγχης τῆς ἀχράντου πλευρᾶς αὐτοῦ τὴν τοῦ Παραδείσου φυλάττουσαν φλογίνην Ῥομφαίαν ἀναστείλας. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ διὰ τοῦ ἐμπτύσματος τοῦ τιμίου αὐτοῦ χαρακτῆρος πᾶν δάκρυον ἐκ παντός προσώπου ἐκμάξας. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ πῆξας τὸν Σταυρὸν εἰς στήριγμα ἐν, καὶ σωτηρίαν κόσμου, εἰς πτώσιν δὲ σὴν, καὶ πάντων τῶν ὑπὸ σὲ Ἀγγέλων. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ δοὺς φωνὴν ἐν τῷ Σταυρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη, καὶ αἱ πέτραι διερράγησαν, καὶ τὰ μνημεῖα ἠνεώχθησαν, καὶ οἱ ἀπ' αἰῶνος θανέντες ἀνέστησαν. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ θανάτῳ θάνατον θανατώσας, καὶ ζωὴν τῇ ἐγέρσει αὐτοῦ τοῖς ἀνθρώποις χαρισάμενος. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ καταβάς εἰς τὸν ᾄδην, καὶ τὰ μνημεῖα αὐτοῦ ἐκτινάξας, καὶ πάντας τοὺς ἐν αὐτῷ κατεχομένους δεσμίους ἐλευθερώσας, καὶ πρὸς ἐαυτὸν ἀνακαλεσάμενος ὃν οἱ πυλωροὶ τῆ ἁλῆς ἰδόντες ἐφριξαν, καὶ ἀγωνία τοῦ ἁδου κρυβέντες ἐξέλιπον. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πᾶσι τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ χαρισάμενος. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ εἰς οὐρανὸς ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς πρὸς τὸν Πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἐκ δεξιῶν τῆς μεγαλοσύνης ἐπὶ θρόνου δόξης καθήμενος. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ πάλιν ἐρχόμενος μετὰ δόξης ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ τῶν ἀγίων Ἀγγέλων αὐτοῦ, κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ σκώληκα τὸν ἀκόιμητον, καὶ σκότος τὸ ἐξώτερον ἐτοιμάσας σοι εἰς αἰώνιον κόλασιν. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, ὅτι ἄστεκτος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ σὲ ἀπειλῆς αὐτοῦ. Αὐτὸς ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, διὰ τοῦ φοβεροῦ αὐτοῦ Ὁνόμα-

τες. Φρίξον, τρέμαξον, φοβήθητι, ἀναχώρησον, ἐξολοθρεύ-
 θητι, φυγαδεύθητι, ὁ πεισὼν οὐρανόθεν, καὶ σὺν σοὶ πάντα
 τὰ πονηρὰ πνεύματα· πᾶν πνεῦμα πονηρὸν, πνεῦμα ἀσελ-
 γείας, πνεῦμα πονηρίας, πνεῦμα νυκτερινὸν καὶ ἡμερινόν,
 μεσημβρινόν τε καὶ ἑσπερινόν· πνεῦμα μεσονυκτικόν, πνεῦ-
 μα φανταστικόν, πνεῦμα συναντικόν, εἴτε χερσαῖον, εἴτε
 ἐνυδρον, εἴτε ἐν ἄλσοις, εἴτε ἐν καλάμοις, εἴτε ἐν φάραγ-
 ξιν, εἴτε ἐν διόδοις καὶ τριόδοις, ἐν λίμναις, ἐν ποτα-
 μοῖς, ἐν οἴκοις, ἐν αὐλαῖς, καὶ ἐν βαλουναῖς παρατρέχον,
 καὶ βλάπτου καὶ ἀλλοιοῦν τὸν νοῦν τοῦ ἀνθρώπου· συν-
 τόμως ἀναχωρήσατε ἀπὸ τοῦ πλάσματος τοῦ δημιουργοῦ
 Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἀπαλλάχθητε ἀπὸ τοῦ δού-
 λου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε), ἀπὸ τοῦ νοῦς, ἀπὸ τῆς ψυχῆς, ἀ-
 πὸ τῆς καρδίας, ἀπὸ τῶν νεφρῶν, ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων,
 ἀπὸ πάντων τῶν μελῶν, πρὸς τὸ εἶναι αὐτὸν ὑγιῆ, καὶ
 ὀλέκληρον, καὶ ἐλεύθερον, ἐπιγνώσκοντα τὸν ἴδιον Δεσπό-
 τῆν καὶ δημιουργὸν τῶν ἀπάντων Θεόν, τὸν ἐπισυναχόν-
 τα τοὺς πεπλανημένους, καὶ δίδόντα αὐτοῖς σφραγίδα
 σωτηρίας διὰ τῆς ἀναγεννήσεως καὶ ἀνακαινίσεως τοῦ
 Θεοῦ Βαπτίσματος· εἰς τὸ καταξιωθῆναι αὐτὸν τῶν ἀ-
 χράντων καὶ ἐπουρανίων φρικτῶν αὐτοῦ Μυστηρίων, καὶ
 ἐνωθῆναι τῇ αὐτοῦ ποίμνῃ τῇ ἀληθινῇ, εἰς τόπον χλόης
 κατασκηνοῦντα, καὶ ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐκτρεφόμενον,
 καὶ ὑπὸ βακτηρίας τοῦ Σταυροῦ ποιμαντικῶς καὶ ἀσφαλῶς
 ὀδηγούμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ὅτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις,
 καὶ μεγαλοπρέπεια, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ, καὶ τῷ
 παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν,
 καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΙΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΝ ΑΣΘΕΝΩΝ,

Χειμαζομένων υπό πνευμάτων ἀκαθάρτων.

Εὐλογεῖ ὁ Ἱερεὺς· καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὸ, Κύριε εἰσακουσον τῆς προσευχῆς μου· τὸ, Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· τὸ, Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; τὸ, Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ· τὸν Πεντηκοστόν. **Εἶτα, Μὴ καταπιστεύσῃς με. Δέξαι με τὴν δέησιν. Μετὰ ταῦτα ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία. Εἶτα τὸν παρόντα Κανόνα.**

Κανὼν Παρακλητικὸς εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, εἰς τοὺς Ἄσωμάτους, εἰς τοὺς Ἀποστόλους, καὶ εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους.

Ὡδὴ ἀ. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Ὁ ποιητής, καὶ λυτρωτής μου καὶ Κύριος, ἡ τῶν πιστῶν βοήθεια, τάχυνον ῥῦσαί με, τοῦ παρόντος κινδύνου, ὁ δούλος σου βοᾶ σοι, μόνε φιλάνθρωπε.

Ὁ τὴν ἡμῶν, μόνος γινώσκων ἀσθένειαν, ἐκ τῆς παρούσης ἑλίψεως, καὶ τοῦ συνέχοντος, ὀλεθρίου προφθάσας, ἐξάρπασον καὶ σῶσον, Σῶτερ τὸν δούλόν σου.

Δόξα Πατρί.

Ἀγγελικαί, τάξεις αὐλῶν Δυναμέων, σὺν Ἀποστόλοις Μάρτυσι, καθικετεύσατε, τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην, κινδύνε βαρυτάτου, ῥῦσαι τὸν δούλον αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ τῶν πιστῶν, καταφυγὴ ἀειπάρθενε, ἡ κραταῖα βοήθεια, ἡμῶν τῶν δούλων σου, τῆς παρούσης ἀνάγκης, τὸν δούλόν σου πρεσβείαις, λύτρωσαι Δέσποινα.

Ἦδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ὡς πάλαι Ἰακώβ, τὸν σὸν Σεράποντα, ἐρρύσω τῆς τῆ
 Η'σαῦ βασκανίας, οὕτω ρῦσαι τὸν οἰκέτην σου, τῆς παρ-
 σης ἀνάγκης ὡς φιλόφρωνος.

Φιλόφρονε Σωτήρ, ἐπικαλοῦμαι σε, ἐν θλίψει ὑπάρχων
 καὶ ἀθυμία, μὴ παρίδης με τὸν δούλον σου, ἀλλὰ σπεῦσον
 καὶ ρῦσαί με ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα Πατρί.

Ὁ μόνος ἀγαθός, ὁ μόνος εὐσπλαγχνός, ὁ μόνος οἰκτίρ-
 μων καὶ ἐλεήμων, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἁγίων σου, τὸν σὸν
 θεῦλον οἰκτείρας ἐλευθέρωσον.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Ὅν ἔτεκες Ἁγνή Θεὸν ἰκέτευε, σὺν πᾶσιν Ἀγγέλοις
 καὶ Ἀποστόλοις, σὺν Προφήταις τε καὶ Μάρτυσιν, ἐκ κιν-
 δύνων τὸν δούλον σου λυτρώσασθαι.

Εἶθ' οὕτω τὸν Εἰρμόν· Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Καὶ μνημονεύει τὸν ἀσθενῆ. Εἶτα·

Πρεσβεία Σερμή, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πη-
 γή, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενωῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε
 Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ
 μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ἦδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Τῷ λαίλαπι, τῶν κινδύνων δεινῶς ρίπιζόμενον, τὸν σὸν
 θεῦλον Δέσποτα, καὶ τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, νῦν κλυ-
 δωνιζόμενον, πρὸς γαληνέτατον ὄρμον καθοδήγησον.

Οἱ θλίβοντες, τὸν σὸν θεῦλον Χριστὸν ἐπληθύνθησαν, καὶ
 γλῶσσαν ἠκόνησαν, καθάπερ δίστομον μάχαιραν· ἴδε σὺν
 φιλόφρονε, καὶ ἐξ ἀδίκης θανάτου τὸν σὸν θεῦλον λύτρωσαι.

Δόξα Πατρί.

Ἀρχάγγελοι, Ἐξουσίαι, Δυναμίεις, καὶ Ἄγγελοι, Ἀπό-
 στολοι, Μάρτυρες, Ὅσιοι, Προφῆται, καὶ Δίκαιοι, πάντες
 δυσωπήσατε, ὑπὲρ τοῦ νῦν παναθλίως κινδυνεύοντος.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Πανύμνητε, τῶν ἀνθρώπων ἐτοίμη βοήθεια, τὰ ἅγια

κύματα, τῶν πειρασμῶν καταπράυνον, καὶ τὸν ἐν τῇ σκέπη σου, καταφεύγοντα ἴασαι δούλόν σου Δέσποινα.

Ὡδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Ὁ Ἐξεκίου ποτέ, ἀποπλήρωσας τὰς εὐχὰς Κύριε, καὶ τὴν ἐμὴν πλήρωσον ἐν τάχει, ὁ μόνος ἀγαθός, καὶ σῶσον σὸν δούλον ἐκ πάσης κακώσεως.

Ὁ δὲ Ἀγγέλου χειρὸς, τὸν κορυφαῖον Μαθητὴν Κύριε, ἐκ φυλακῆς θείᾳ δυναστείᾳ, ποτέ ἔξαγαγὼν, ρῦσαι τὸν σὸν δούλον δεινῶς κινδυνεύοντα.

Δόξα Πατρί.

Ἀγγελικαὶ στρατιαί, τῶν Ἀποστόλων, Προφητῶν δῆμός τε, πανευκλεῶν Μαρτύρων, Ὁσίων, ὑπὲρ τοῦ ἐν δεινοῖς, ὑπάρχοντος ἅμα πρεσβείαν ποιήσατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τάχυνον ρῦσαι τὸν πιστὸν δούλόν σου, τοῦ χαλεποῦ καὶ δεινοῦ κινδύνου, τοῦ νῦν ἐπελθόντος, ἵνα σε δοξάζῃ καρδίᾳ καὶ στόματι.

Ὡδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὁ κητώας γαστρός λυτρωσάμενος, παλαι τὸν Προφήτην σου Δέσποτα Κύριε, τὸν σὸν οἰκέτην λύτρωσαι, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζῃ σε.

Δανιὴλ ὡς ἐρρύσω λεόντων Χριστέ, ρῦσαι πονηρῶν ἐξ ἀνθρώπων νυνὶ καμῆ, τὸν σὸν οἰκέτην Δέσποτα, καὶ φθορᾶς καὶ θανάτου ἀνάγαγε.

Δόξα Πατρί.

Κινδυνεύοντα σῶσον τὸν δούλόν σου, Σῶτερ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων δεήσεις, τῶν Προφητῶν Μαρτύρων τε, καὶ σοφῶν Μαθητῶν σου ἐντεύξεις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴ παρίδῃς δεινῶς χειμαζόμενον, καὶ ἔξαπορούμενον Κόρη τὸν δούλόν σου· ἀλλὰ συνήθως λύτρωσαι, προσφυγόντα τῇ σκέπη σου ἄχραντε.

Καὶ τὸν Εἰρμόν. Εἰδ' οὕτω μνημονεύει τὸν ἀσθενῆ.

Εἶτα λέγει τὸ Θεοτοκίον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ

καὶ ταπεινοί, καὶ προσπίσωμεν, ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλῆθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κερτήμεθα.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυστῆσ.

Ὡσ παλαὶ τοὺσ τρεῖσ, ἐκ καμίνου τῆ πυρός Παῖδασ ἐρ-
ρῦσω, ρῦσαι οἰκτίρμον τὸν οἰκέτην σου, ὡσ ἀγαθὸσ δυσώ-
ποῦμέν σε, τῆσ ἐπερχομένησ ἀνάγκησ, καὶ τῆσ φλογώσεωσ
Δέσποτα, τῶν ἀνυποίστων πειρασμῶν, ὅπωσ δοξάζῃ σε.

Ὁ μόνοσ εἰδὼσ, τὴν ἀσθίνειαν Χριστὲ τὴν ἀνθρωπίνην,
ὁ ὑποδείξασ ἐν ταῖσ θλίψεσι, τὰσ παρακλήσεισ φιλόανθρωπε,
ρῦσαι τῆ παρόντοσ κινδύνσ, καὶ τὸν οἰκέτην σου ψάλλοντα·
Εὐλογητόσ εἰ ὁ Θεόσ, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα Πατρί.

Ἄγγέλων πληθὺσ, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Μαρτύρων
Θείων, καὶ Προπατόρων Θεῖοσ σύλλογοσ, τὸν Ἀγαθὸν δυ-
σωπήσατε, νῦν τὸν κοπετὸν μετασπρῆσαι, εἰσ χαρὰν τοῦ
κραυγαζόντοσ· Εὐλογητόσ εἰ ὁ Θεόσ, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεστοκίον.

Ἡ μόνη ἐλπίσ, καὶ βοήθεια πιστῶν Θεογεννητόρ, σπεῦ-
σον βοήθει τῶ οἰκέτη σου, χειμαζομένῶ ταῖσ θλίψεσι, πάν-
τοθεν, καὶ ἠπορημένῶ, καὶ ἐν ὀδύνῃ ὑπάρχοντι, καὶ κα-
ταφεύγοντι εἰσ σὲ, ἐν πεποιθήσει ψυχῆσ.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῶ τοῦ πυρός.

Παύλου καὶ Σίλα τὰσ εὐχὰσ, ὡσ ἐδέξῶ καὶ δεσμῶν τού-
τοσ ἐρρῦσω, καὶ ἡμῶν Ἐλεῆμον, τῶν ἀναξίωυ νυνί, βοών-
των τὰσ φωνὰσ ἐπάκουσον· Ῥῦσαι τὸν σὸν δοῦλον, φθορᾶσ
τε καὶ θανάτου.

Μὴ ἀποστρέψῃσ ἀπ' ἐμῶ, τῆ οἰκέτου σε Χριστὲ τὸ πρόσ-
ωπόν σε, ὅτι θλίβομαι ταχὺ, ἐπάκουσόν μου Σωτήρ, καὶ
ρῦσαι τοῦ παρόντοσ κλύδωνοσ, δι' ἡμῶν βοᾶ σοι, ὁ δοῦλοσ
σου οἰκτίρμον.

Δόξα Πατρί.

Ταῖσ ἱκεσίαισ ὁ Θεόσ, τῶν αὔλων Λειτουργῶν καὶ Ἀ-

ποστόλων, καὶ Μαρτύρων χορείας, καὶ ἱερῶν Προφητῶν,
Θ' αἰῶν, Δικαίων ἀπάντων τε, ρῦσαι τὸν σὸν δούλον, τοῦ
χαλεποῦ κινδύνου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ Χριστιανῶν, βοηθὲ τῶν ἐν δεινοῖς χειμαζο-
μένων, παναγία Παρθένε, μὴ ὑπερίδης τὸν σὸν, οἰκέτην
κινδύνοις ποντούμενον, καὶ τῇ κραταιᾷ σου, προσφεύγοντα
νῦν σκέπη.

ᾠδὴ Σ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τὰ λυπηρὰ τοῦ σοῦ δούλου, τοῦ παρόντος κινδύνου, καὶ
ζάλην τὴν πολλήν καὶ χαλεπήν, μεταποίησον Δέσποτα,
καὶ μετάρτρεψον τούτου, τὸ πένθος εἰς χαρὰν διηνεκῆ· ἵνα
πίσται καὶ πόθῳ, ἀπαύστως μεγαλύνῃ σε.

Σοῦ τὴν πολλήν εὐσπλαγχνίαν, μὴ νικήσῃ οἰκτίρμον,
τὸ πλῆθος τῶν ἀμέτρων μου κακῶν· ἀλλὰ συνήθει ἐλέει
σου, δι' ἡμῶν σοι κραυγάζει, ὁ δούλός σου, νῦν ρῦσαί με
Χριστέ, ἀπὸ βλάβης παντοίας, ὁ μόνος πολυέλεος.

Δόξα Πατρί.

Φεῖσαι μου, Κύριε, φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, καὶ
μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ· μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με,
δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἢ σέ κυφορήσασα Χριστέ, τῶν Ἀγ-
γέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Μαρτύρων σύλλογος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπεραγία Παρθένε, μετὰ τῶν ἀσωμάτων, Λειτουργῶν
καὶ ἀγίων Ἀγγέλων, Ἀποστόλων Προφητῶν, Μαρτύρων,
καὶ Ὁσίων ἀπάντων, τὸν μόνου ὑπεράγαθον Θεόν, ἐκδυ-
σώπει ρυθῆναι, κακώσεως τὸν δούλόν σου.

Εἰς οὕτως, Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. Πᾶσαι τῶν Ἀγγέ-
λων αἱ στρατιαί. Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ.
Εἶτα μνημονεύει τὸν ἀσθενῆ· καὶ λαμβάνων θρυαλλί-
δα, συναλείφει αὐτόν, καὶ λέγει·

ΕΥΧΗ.

Πάτερ ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, εἰπέ μοι τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον, καὶ ἐκ θανάτου λυτρώμενον, ἴασαι καὶ τὸν δούλόν σου (τὸν δεῖνα) ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτὸν ψυχικῆς τε καὶ σωματικῆς ἀσθενείας διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ ζωοποίησον αὐτόν, κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον, ὅπως τὴν ὀφειλομένην σοὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν, ἐν ἀγαθουργίαις, ἀποπληροῖ· πρεσβεύεις τῆς ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ.

Εἰς ἀσθενούντα.

Δέσποτα Κύριε Σαβαώθ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ καθεζόμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ ἀνυμνούμενος· ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινά ἐφορῶν· ὁ ἀνατέλλων τὸν ἥλιον ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθούς, καὶ βρέχων ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους· ὁ διακρατῶν καὶ διακυβερνῶν ἀόρατῳ δυνάμει καὶ σοφίᾳ πᾶσαν τὴν κτίσιν, καὶ πᾶσαν πνοήν· ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος· δέξαι με προσερχόμενον τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ μὴ βδελύξη με τὸν ἁμαρτωλόν· ἀλλ' ἐπάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, καὶ ἐξαπόστειλον βοήθειαν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, σπλαγχνισθεὶς ἐπὶ τῷ πλάσματι τῶν χειρῶν σου, ὁ πάντων τὰς προσευχὰς ἐπακούων, καὶ ἴασαι τὸν δούλόν σου (δεῖνα) ἐκ τῆς συνεχούσης

αὐτὸν ἀσθενείας. Σὺν γάρ ἐστι τὸ ἐλεῖν καὶ σώζειν, Χριστὴ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ε Τ Χ Η.

Ἐπὶ βασκανίαν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰῶνων, ὁ παντοκράτωρ καὶ παντοδύναμος, ὁ ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων μόνῳ τῷ βούλεσθαι· ὁ τὴν ἑπταπλάσιον κάρμινον καὶ τὴν φλόγα τὴν ἐν Βαβυλῶνι εἰς δρόσον μεταβαλὼν, καὶ τοὺς ἁγίους σου τρεῖς Παῖδας σώους διαφυλάξας· ὁ ἰατρός καὶ Θεραπευτὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν· ἡ ἀσφάλεια τῶν εἰς σὲ ἐλπίζόντων· σοὺ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, ἀπόστησον, φυγάδευσον, καὶ ἀπέλασον πᾶσαν διαβολικὴν ἐνέργειαν, πᾶσαν σατανικὴν ἔφοδον, καὶ πᾶσαν ἐπιβουλήν, περιέργειάν τε πονηρὰν καὶ βλάβην, καὶ ὀφθαλμῶν βασκανίαν τῶν κακοποιῶν καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τοῦ δόλου σου (τοῦ δε)· καὶ ἡ ὑπὸ ὠραιότητος, ἡ ἀνδρείας, ἡ εὐτυχίας, ἡ ζήλου καὶ φθόνου, ἡ βασκανίας συνέβη. Αὐτὸς, φιλόανθρωπε Δέσποτα, ἔκτεινον τὴν κραταίαν σε χεῖρα, καὶ τὸν βραχίονά σου τὸν ἰσχυρὸν καὶ ὑψιστον, καὶ ἐπισκοπῶν ἐπισκόπησον τὸ πλάσμα σου τοῦτο, καὶ κατάπεμψον αὐτῷ Ἀγγελοῦ εἰρηνικόν, κραταῖον, ψυχῆς καὶ σώματος φύλακα, ὃς ἐπιτιμήσει καὶ ἀπελάσει ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν πονηρὰν βουλήν, πᾶσαν φαρμακείαν καὶ βασκανίαν τῶν φθορεπαιῶν καὶ φθονερῶν ἀνθρώπων· καὶ ὑπὸ σοῦ ὁ σὸς ἐκέτης φρουρούμενος μετ' εὐχαριστίας ψαλεῖ σοι· Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι· τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος; καὶ πάλιν· Οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ· ὅτι, σὺ εἶ, ὁ Θεὸς, κραταίωμά μου, ἰσχυρὸς ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ναί, Κύριε ὁ Θεός

ἡμῶν, φεῖσαι τοῦ πλάσματος σου, καὶ ῥῦσαι τὸν δούλόν σου ἀπὸ πάσης βλάβης καὶ ἐπηρείας τῆς ἐκ τῆς βασιλείας γινομένης, καὶ ἀνώτερον αὐτὸν παντὸς κακοῦ διαφύλαξον· πρεσβεῖαι τῆς ὑπερευλογημένης, ἐνδόξης, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν φωτειδῶν Ἀρχαγγέλων, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ.

Ἐπὶ πᾶσαν ἀρρώστιαν.

Δέσποτα παντοκράτορ, ἰατρὲ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὁ ταπεινῶν καὶ ἀνυψῶν, παιδεύων καὶ πάντων ἰώμενος, τὸν ἀδελφόν ἡμῶν (τὸν δεῖνα) τὸν ἀσθενῆντα ἐπίσκεψαι ἐν τῷ ἔλεει σου· ἐκτεινον τὸν βραχίονά σου, τὸν πλήρη ἰάσεως καὶ Θεραπείας, καὶ ἴασαι αὐτὸν, ἐξανιστῶν ἀπὸ κλίνης καὶ ἀρρώστιας· ἐπιτίμησον τῷ πνεύματι τῆς ἀσθενείας· ἀπόστησον ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν πληγὴν, πᾶσαν ἀλγηδῶνα, πᾶσαν μάλιστα, πάντα πυρετὸν ἢ ρίγος· καὶ εἴτι ἐστὶν ἐν αὐτῷ πλημμέλημα ἢ ἀνόμημα, ἀνες, ἀφες, συγχώρησον διὰ τὴν σὴν φιλανθρωπίαν. Ναί, Κύριε φεῖσαι τοῦ πλάσματος σου, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ.

Τῶν ἁγίω Ἑπτὰ Παίδων, λεγομένη εἰς ἀσθενῆ, καὶ μὴ ὑπνοῦντα.

Ο Θεός, ὁ μέγας, καὶ αἰνετός, καὶ ἀκατάληπτος, καὶ ἀνεκδιήγητος, ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον τῇ χειρὶ σου, χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ σῇ τιμήσας αὐτὸν, Ἰησοῦ Χριστέ, τὸ ἐπιπόθητον ὄνομα, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, ἐπιφάνηθι ἐπὶ τὸν δούλόν σου (τὸν δε), καὶ ἐπι-

σκεψαι αὐτὸν ψυχῇ καὶ σώματι, δυσωπούμενος ὑπὸ τῆς
 πανενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας· τῶν ἀγίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων·
 τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ
 Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστό-
 λων· τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν
 καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
 Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου,
 Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυ-
 ρίδωνος τοῦ Θαυματουργοῦ, καὶ πάντων τῶν ἀγίων Ἱεραρ-
 χῶν· τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδια-
 κόνου Στεφάνου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων,
 Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου
 Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ πάντων τῶν ἀγίων Μαρ-
 τύρων· τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, Ἀντω-
 νίου, Εὐθυμίου, Σάββα τοῦ Ἠγιασμένου, Θεοδοσίου τοῦ
 Καινοδιαρχου, Ὀυαφρίου, Ἀρσενίου, Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ
 Ἄθῳ, καὶ πάντων τῶν Ὁσίων· τῶν ἀγίων καὶ ἱαματικῶν
 Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου,
 Παντελεήμονος καὶ Ἐρμολάου, Σαμφῶν καὶ Διομηδους,
 Θαλλελαίου καὶ Τρύφωνος, καὶ τῶν λοιπῶν· τοῦ Ἁγίου
 (τοῦ δε), καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων· καὶ δὸς αὐτῷ ὕ-
 πνου ἀνεσεως, ὕπνου σωματικὴν ὑγείας, καὶ σωτηρίας, καὶ
 ζωῆς, καὶ ῥῶσιν ψυχῆς καὶ σώματος· καὶ ὡς ἐπεσκέψω
 ποτὲ Ἀβιμέλεχ τὸν Σεράποντά σου ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀγρίπ-
 πα, καὶ ἔδωκας αὐτῷ ὕπνον παραμυθίας, τοῦ μὴ εἶδεν
 τὴν πτώσιν Ἱερουσαλήμ, καὶ τοῦτον κοιμίσας ὕπνον Τρε-
 πτικόν, καὶ πάλιν τοῦτον ἀναστήσας ἐν μιᾷ καιροῦ ῥοπῆ,
 εἰς δόξαν τῆς σῆς ἀγαθότητος· ἀλλὰ καὶ τοὺς ἁγίους σου
 καὶ ἐνδοξοὺς ἑπτὰ Παῖδας, ὁμολογητὰς καὶ μάρτυρας τῆς
 σῆς ἐπιφανείας ἀναδείξας, ἐν ταῖς ἡμέραις Δεκίς τοῦ βα-
 σιλείως καὶ ἀποστάτου, καὶ τοὺτους κοιμίσας ἐν τῷ σπη-
 λαίῳ ἔτη τριακόσια ἐβδομήκοντα δύο, ὡσεὶ βρέφη θάλλοντα
 ἐν τῇ νηδυῖ τῆς αὐτῶν μητρὸς, καὶ μηδὲλως ὑπομείναντα

φθοράν, εἰς ἔπαινον καὶ δόξαν τῆς φιλανθρωπίας σου, εἰς ἐνδειξιν καὶ βεβαίωσιν ἡμῶν τῆς παλιγγενεσίας καὶ ἀναστάσεως πάντων. Αὐτὸς οὖν, φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος, καὶ ἐπίσκεψαι τὸν δούλόν σου (τόν δε), καὶ δώρησαι αὐτῷ ὑγείαν, ῥῶσιν, καὶ εὐρωστίαν διὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὅτι παρὰ σοῦ ἐστὶ πᾶσα δόσις ἀγαθῆ, καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον. Σὺ γάρ εἰ ὁ ἰατρός τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ.

Ἐπὶ πᾶν εἶδος ἀρρώστιας.

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τὰ χρόνια καὶ δεινὰ πάθη λόγῳ μόνῳ θεραπεύσας, ὁ τὴν πενθερὰν Πέτρου πυρέτουσαν ἰασάμενος· Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἴασαι τὸν δούλόν σου (δεῖνα) ἀπὸ τῆς συνεχούσης αὐτὸν μάστιγος, ὁ παιδεύων συμπαθῶς, καὶ ἰώμενος ἀγαθῶς, ὁ πᾶσαν νόσον καὶ μαλακίαν ἀφαιρεῖσθαι δυνάμενος· καὶ ἀνάστησον αὐτὸν ἀπὸ κλίνης ῥοδυνηρᾶς, καὶ ἀπὸ στρωμνῆς κακωσεως, ἐπιθείς ἐπ' αὐτὸν τὸ φάρμακον τοῦ ἐλέους σου· παράσχου αὐτῷ τελείαν ἴασιν καὶ ὑγείαν. Ὅτι σὺ εἰ ὁ ἰατρός τῶν σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. Κεφάλαιον εἰ. 21.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτῶν. Καὶ γυνή τις οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη

δώδεκα, καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χειρὸν ἔλθοῦσα· ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἔλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν, ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ· Ὅτι κὰν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἄψωμαι, σωθήσομαι. Καὶ εὐθὺς ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τῆς αἵματος αὐτῆς· καὶ ἔγνω τῷ σώματι, ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μᾶστιγος. Καὶ εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξεληῖσθαι, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε· Τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων; Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτῆ· Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις· Τίς μου ἤψατο; Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. Ἡ δὲ γυνὴ, φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῆ, ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θύγατερ, ἡ πίστις σε σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιῆς ἀπὸ τῆς μᾶστιγος σου.

Τ Ρ Ο Π Α Ρ Ι Α

Ὅταν σταυροῖ ὁ Ἰερεὺς παθος νοσήματος
μετὰ τῆς ἀγίας Λόγχης.

Ἦχος α΄.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννίς, ἐπατίθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσας ἡμᾶς· δόξα σοι.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι· τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, καὶ τῇ Λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις· Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Λόγχῃ πλευράν, ὦ Χριστέ μου, νυγείς σου, τὴν ἐκ πλευρᾶς ἀνθρωπίνης κτισθεῖσαν, ὀλέθρον πᾶσι βροτοῖς γεγνουῖαν πρόξενον, τῆς κατάρας ἠλευθέρωσας.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΩΝ ΕΞΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΝ.

Λέγει ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, συγχωρήσεως τῶν πλημμελημάτων τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δέινος), καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς δωρήσεται αὐτῷ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ καιρὸν μετανοίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυθῆναι αὐτόν τε καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου. Ἐκφώνησις· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεύς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ. Ζήτηι Σελ. 140.

Καὶ ψάλλει τὸ Τρισάγιον. Τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν. Τὸν Πεντηκοστὸν Ψαλμὸν, καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια, Ἦχος πλ. β'.

Ελέησον ἡμᾶς. Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξὸν ἡμῖν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'.

Ὁ δὲ Ἐξομολογούμενος λέγει· Ἥμαρτον, Κύριε, συγχώρησάν μοι. Καὶ τὸ, Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Εἶτα λέγει ὁ Ἰερεὺς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν· Ζήτει σελ. 140.

Εἶτα κλίνων τὰ γόνατα, καὶ ἄνω τὰς χεῖρας ἔχων, λέγει·
Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἐξομολογῶμαί σοι
πάντα τὰ κρυπτά καὶ φανερά τῆς καρδίας καὶ διανοίας
μου, ἃ ἔπραξα ἕως τῆς σήμερον. Διὸ ἄφεισιν αἰτῶ παρὰ
σοῦ τοῦ δικαίου καὶ εὐσπλάγχχνου Κριτοῦ, καὶ χάριν
τοῦ μηκέτι ἀμαρτάνειν.

Τότε ὁ Πνευματικὸς ἰλαρᾶ τῇ φωνῇ λέγει·

Ἀδελφε, διὸ ἦλθε πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς ἐμέ, μὴν εἰ-
σχυθῆς· οὐ γὰρ ἐμοὶ ἀναγγέλλεις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ, ἐν
ᾧ ἴστασαι.

Καὶ ἐρωτᾷ αὐτὸν ὁ Πνευματικὸς εἰς πάντα τὰ ἀμαρτή-
ματα· καὶ μετὰ τὸ ἐρωτῆσαι καταλεπτῶς, λέγει ταῦτα·

Τέκνον μου πνευματικόν, ὁ τῇ ἐμῇ ταπεινότητι ἐξομολο-
γούμενον, ἐγὼ ὁ ταπεινὸς καὶ ἀμαρτωλὸς οὐκ ἰσχύω ἀ-
φίεναι ἀμάρτημα ἐπὶ τῆς γῆς, εἰμὴ ὁ Θεός· διὰ δὲ
τὴν θεάλεκτον φωνὴν ἐκείνην, τὴν μετὰ τὴν τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἀνάστασιν γενομένην πρὸς τοὺς
Ἀποστόλους, καὶ λέγουσαν· Ἄν τινων ἀφήτε, καὶ τὰ
ἐξῆς· εἰς ἐκείνην καὶ ἡμεῖς θαρρῶντες, λέγομεν· Ὅσα
ἐξεῖπες τῇ ἐμῇ ἐλαχίστη ταπεινότητι, καὶ ὅσα οὐκ ἔ-
φθασας εἰπεῖν, ἢ κατ' ἀγνοίαν, ἢ κατὰ λυθην, οἰουδή-
ποτε, ὁ Θεὸς συγχωρήσει σοι ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν
τῷ μέλλοντι.

Μετὰ ταῦτα συναίπτει καὶ τὴν ἐφεξῆς Εὐχὴν.

Ε Τ Χ Η.

Ὁ Θεός, ὁ συγχωρήσας Δαυὶδ διὰ Νάθαν τοῦ Προφή-
του τὰ ἴδια ἐξομολογήσαντι ἀμαρτήματα, καὶ Πέτρῳ τὴν
ἄρνησιν κλαύσαντι πικρῶς, καὶ Πόρνην δακρυσάσῃ ἐπὶ
τοὺς αὐτοῦ πόδας, καὶ Τελῶνῃ, καὶ Ἀσώτῳ· Αὐτὸς ὁ Θεὸς
συγχωρήσει σοι δι' ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ πάντα, καὶ ἐν τῷ

νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ ἀκατάκριτόν σε παραστήσοι ἐν τῷ φοβερῷ αὐτοῦ βήματι. Περὶ δὲ τῶν ἐξαγορευθέντων ἐγκλημάτων μηδεμίαν φροντίδα ἔχων, πορεύου εἰς εἰρήνην.

ΕΥΧΗ.

ΕΠΙ ΜΕΤΑΝΟΟΥΝΤΩΝ.

Ο Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ Προφήτου σου Ναθαν μετανοήσαντι τῷ Δαυὶδ ἐπὶ τοῖς ἰδίῳις πλημμελίμασι ἀφῆσιν δωρησάμενος, καὶ τοῦ Μανασσῆ τὴν ἐπὶ μετάνοιαν προσευχὴν δεξάμενος. Αὐτός, καὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) μετανοοῦντα ἐφ' οἷς ἔπραξε πλημμελίμασι, πρόσδεξαι τῇ συνηθείᾳ σου φιλιθρωπία, παρορῶν πάντα τὰ αὐτῷ πεπραγμένα, ὁ ἀφίεις ἀδικίας, καὶ ὑπερβαίνων ἀνομίας. Σὺ γὰρ εἶπας Κύριε· Οὐ θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆ αὐτόν· καὶ ὡς ἐδομηκοντάκις ἔπτα ἀφίεναι τὰ ἀμαρτήματα. Ἐπὶ ὡς ἡ μεγαλοσύνη σου ἀνείκαστος, καὶ τὸ ἔλεός σου ἀμέτρητον· εἰ γὰρ ἀνομίας παρατηρήσης, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός τῶν μετανοούντων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ποιμὴν καὶ ἀμνέ, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ὁ τὸ θάνατον χαρισάμενος τοῖς δυσὶ χρωφειλέταις, καὶ τῇ ἀμαρτωλῷ δεύς ἀφῆσιν ἀμαρτιῶν αὐτῆς· Αὐτός, Δέσποτα, ἀνεε, ἀφές, συγχώρησον τὰς ἀμαρτίας, τὰς ἀνομίας, τὰ πλημμελήματα τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει, τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει καὶ παρακοῇ γεγόμενα

παρά τῶν δούλων σου τῶν. Καί εἶπι, ὡς ἄνθρωποι σάρκα φοροῦντες καί τόν κόσμον οἰκοῦντες, ἐκ τοῦ Διαβόλου ἐπλανήθησαν, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ, εἴτε λόγον Ἰερέως κατεπάτησαν, ἢ ὑπὸ κατάραν Ἰερέως ἐγένοντο, εἴτε τῷ ἰδίῳ ἀνάθειματι ὑπέπεσον, ἢ ὄρκῳ ὑπήχθησαν. Αὐτός, ὡς ἀγαθός καί ἀμνησίκακος Δεσπότης, τούτους τοὺς δούλους σου λόγῳ λυθῆναι εὐδόκησον, συγχωρῶν αὐτοῖς καί τὸ ἴδιον ἀνάθειμα καί τὸν ὄρκον, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. **Ναί, Δέσποτα φιλόφιλῳτε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων τῆς σῆς ἀγαθοτήτος ὑπὲρ τῶν δούλων σου τούτων, καί πάριδε ὡς πολυέλεος τὰ πταίσματα αὐτῶν ἅπαντα· ἀπάλλαξον αὐτοὺς τῆς αἰώνιας κολάσεως· σὺ γὰρ εἶπας, Δέσποτα· Ὅσα ἂν δῆσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· καί ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἀναμάρτητος, καί σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καί τῷ Υἱῷ, καί τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καί αἰεὶ, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.** Ἀμήν.

ΕΥΧΗ.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Συγχωρητικὴ ἐπὶ Ἐξομολογουμένων.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ συγχωρήσας διὰ Ναθαν τοῦ Προφήτου τῷ Θεοπάτρι Δαυὶδ τὰ πλημμελήματα αὐτοῦ, ἅτινα εἰργάσατο, καί εἰπὼν αὐτῷ· Καί ὁ Κύριος ἀφείλετο τὸ ἁμάρτημά σου, διὰ τὸ εἰπεῖν· Ἡμάρτηκα τῷ Κυρίῳ· ὁ τῷ Πέτρῳ τὴν ὄρνησιν κλαύσαντι πικρῶς, καί ἐξομολογημένῳ συμπαθίσας, καί προσ-

δεξάμενος τὰ αὐτοῦ δάκρυα· ὁ καὶ τὴν Πόρνην δακρύνουσαν θερμῶς, καὶ καταβρίξασαν τοὺς ἀχράντους σου πόδας, καὶ ταῖς θριξίν αὐτῆς ἐκμάξασαν, προσδεξάμενος, καὶ εἰπὼν αὐτῇ· Γύναι, ἀφίωνταί σοι αἱ ἀμαρτίαι σ· ὅς τὸν Μανασσῆν, μετανοήσαντα ἐν Βαβυλῶνι, καὶ ἐν γαλκῶν Ζωδίῳ ἐξομολογούμενόν σοι, ἐν τῇ Σιών πάλιν βασιλεία κατέστησας· ὅς τὸν Ἄσωτον, καταδαπανήσαντα πᾶσαν αὐτοῦ τὴν οὐσίαν μετὰ πορνῶν, καὶ τροφήν δίκην χοίρου διαιτώμενον, ὑποστρέφοντα καλῶς ὑπεδέξω, θύσας τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, καὶ καταφιλήσας αὐτὸν, δακτυλίδιον τῇ χειρὶ ἐπέβαλον· ὁ τοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν καὶ τὴν ταπείνωσιν, ὑπὲρ τὴν προσευχὴν τοῦ μεγαλαύχου Φαρισαίου, ἀναδεξάμενος καὶ δικαίωσας ῥήματι· ὁ καὶ τὴν τοῦ Ἀηστοῦ μετάνοιαν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ δεξάμενος· ὁ εἰπὼν· Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα ἡμῶν, ἵνα, καθὼς ἐκάλεσας πιστὸς ὑπάρχων καὶ δίκαιος, ἀφίσης ἡμῖν πάντα, καὶ καθαρῖσης ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος· Σὺ Κύριε πανάγαθε καὶ πολυέλεε, συγχώρησον πάντα ἕσα ἐνώπιόν σου τῇ ἐμῇ ἐλπίσῃ χριστότητι ἐξομολογήσατο μετὰ συντετριμμένης καρδίας τὸ πνευματικόν μου τέκνον (ὁ δεῖνα), καὶ ἐν τῇ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ ἀκατάκριτον αὐτὸν ἔμπροσθέν σου παρασταθῆναι καταξίωσον, ὁ ὧν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ Πέτρῳ καὶ τῇ Πόρνῃ διὰ δακρύνων ἄφεσιν ἀμαρτιῶν δωρησάμενος, καὶ τὸν Τελώνην τὰ ἴδια ἐπιγνόντα πταίσματα δικαίωσας, πρόσδεξαι τὴν ἐξομολόγησιν τοῦ δούλου σου (τοῦ δεῖνος)· καὶ εἴτι ἐπλημμέλησεν ἐκούσιον ἢ ἀκούσιον ἀμάρτημα, ἐν λόγῳ ἢ κατὰ διάνοιαν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον· Σὺ γὰρ εἶ ὁ μόνος ἐξουσίαν ἔχων ἀφιέναι ἀμαρτίας, καὶ

σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ,
καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι,
νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ.

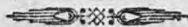
Ἐπὶ τῶν ἐν Ἐπιτιμίαις ὄστων, καὶ ἑαυτοῦς
ὄρκῳ δεσμούντων.

Δέσποτα, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λό-
γος τοῦ Πατρὸς, ὁ πάντα δεσμὸν ἁμαρτίας ἡμῶν τῷ σῶ
πάθει διαρρήξας, καὶ ἐμφυσήσας εἰς τὰ πρόσωπα τῶν σῶν
Ἀποστόλων, καὶ εἰπών· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον· ἅν
τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς·
ἅντινων κρατῆτε, κεκράτῃνται· σὺ Δέσποτα,
διὰ τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων ἐχαρίσω τοῖς κατὰ καιρὸν
ἱεουργοῦσιν ἐν τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, ἐπὶ γῆς ἀφίεναι
τὰς ἁμαρτίας καὶ δεσμεῖν, καὶ λύειν πάντα σύνδεσμον ἀ-
δικίας. Δεόμεθα οὖν καὶ νῦν ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν (τοῦ
θεῖνος), τοῦ παρεστηκότος ἐνώπιόν σου. Ἐπιχορηγήσον αὐ-
τῷ τὸ σὸν ἔλεος, διαρρήξων αὐτοῦ τὸν δεσμὸν τῶν ἁ-
μαρτιῶν, εἴτι ἐν ἀγνοίᾳ ἢ ὀλιγωρίᾳ ἐλάλησεν, ἢ ὑπὸ μι-
κραψυχίας ἐπραξεν, εἰδὼς τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν, καὶ,
ὡς φιλόανθρωπος καὶ ἀγαθὸς Δεσπότης, πάντα τὰ ἐκούσια
καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρτημάτων συγχώρησον αὐτῷ· ὅτι σὺ
εἶ ὁ λύων τοὺς πεπεδημένους, ὁ ἀνορθῶν τοὺς κατερράγμε-
νους, ἢ ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, ἢ ἀνάστασις τῶν πε-
πτωκότων· καὶ τὸν δούλον σου τοῦτον ἐλευθέρωσον ἀπὸ τοῦ
δεσμοῦ τῶν ἁμαρτημάτων. Ὅτι δεδόξασται σοι τὸ πανά-
γιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ-
νων. Ἀμήν.

Ε Υ Χ Η .

Ἐπὶ τῶν ἐξ ἐπιτιμίων λυομένων .

Εὐσπλαγχνε ἀγαθὴ καὶ φιλόνηρωπε Κύριε, ὁ διὰ τοῦ
 σοῦς αἰκτιρμούς ἐξαποστείλας τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν εἰς
 τὸν κόσμον, ἵνα διαρρήξῃ τὸ κατ' ἡμῶν χειρόγραφον τῶν
 πλημμελημάτων, καὶ λύσῃ τὰ δεσμά τῶν ὑπὸ τῆς ἀμαρ-
 τίας πεπεδημένων, καὶ κηρύξῃ αἰχμαλώτοις ἄφεσιν· οὐ
 Δέσποτα, καὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) τῇ σῇ ἀγαθό-
 τητι ἐλευθέρωσον τοῦ ἐπικειμένου αὐτῷ δεσμοῦ, καὶ δώρη-
 σαι αὐτῷ ἀναμαρτήτως ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ προσέ-
 ναι τῇ σῇ μεγαλειότητι, καὶ μετὰ παρρησίας καὶ καθαροῦ
 συνειδέτος αἰτεῖσθαι τὸ παρά σοῦ πλούσιον ἔλεος. Ὅτι ἐ-
 λεήμων καὶ φιλόνηρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δό-
 ξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ
 Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ἀμήν .

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ,

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ Ο ΕΠΤΑ ΙΕΡΕΩΝ,

συναχθέντες ἐν Ἐκκλησίᾳ ἢ ἐν οἴκῳ.

Εὐλογοῦντος τοῦ πρώτου τῶν Ἱερέων, ἀρχόμεθα τῆ Τρισ-
αγίου· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σου ἐστὶ·
τὸ, Κύριε ἐλέησον, β'. τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ τὸν
Ψαλμὸν· Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Εἶτα Συνα-
πτὴ μικρά· καὶ μετὰ ταύτην ψάλλεται τὸ, Ἀλληλουῖα, Ἦ-
χος πλ. β'. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ
ὀργῇ σου παιδεύῃς με. Στίχ. Ἐλέησον με, Κύριε, ὅτι ἀ-
σθενής εἰμι. Εἶτα τὰ Τροπαρια, Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε.
Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας
τῆν πύλην. Καὶ μετὰ τὸν Ν'. Ψαλμὸν ὁ Κανὼν, οὐ ἢ ἀκρο-
στιχίς·

Εὐχῆς ἐλαίου, ψαλμὸς ἐξ Ἀρσενίου.

Ωδή α'. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ἐλαίῳ τῆς εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, ὁ ἰλαρύνων αἰεὶ,
ψυχὰς ὁμοῦ καὶ σώματα βροτῶν, καὶ φρουρῶν ἐν ἐλαίῳ
πιστούς· αὐτὸς καὶ νῦν οἰκτεῖρησον, τοὺς δὲ Ἐλαίου προ-
ιόντας σοι.

Ἐπάρχει σοῦ τοῦ ἐλέους Δέσποτα, πλήρης ἡ σύμπασα
γῆ ὅθεν Ἐλαίῳ θείῳ μυστικῶς, οἱ χριστιανοὶ σήμερον, τὴν
ὕπερ νοῦν σου ἔλεον, πιστῶς αἰτοῦμέν σε δοθῆναι ἡμῖν.

Χρισμὸν σου τὸν ἱερόν Φιλάνθρωπε, ὁ Ἀποστολοῖς τοῖς
σοῖς, ἐπ' ἀσθενοῦσι δούλοις σου τελεῖν, συμπαθῶς ἐντειλά-
μενος, ταῖς δὲ αὐτῶν ἐντεύξεις, πάντας σφραγίδι σου ἐ-
λέησον.

Agiasm. T. Φ.

10

Δημόσια Κεντρικὴ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανουστρεῖα"

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη τὸ τῆς εἰρήνης πέλαγος, Ἀγνή πλουτήσασα,
ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σε αἰεὶ, νοσημάτων καὶ θλίψεων,
τὸν σὸν οἰκέτην λύτρωσαι, ὅπως ἀπαύστως μεγαλύνῃ σε.

Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Σὺ μόνος ὢν θαυμαστός, καὶ ἐν ἀνθρώποις τοῖς πι-
στοῖς ἴλεως, τῷ ἀσθενοῦντι δεινῶς, δὸς Χριστέ τὴν χάριν
σου ἄνωθεν.

Ἐλαίας κάρφος ποτέ, πρὸς ἀνοχὴν κατακλυσμοῦ θεία
σου, δείξας ῥοπή Κύριε, σῶσον ἐν ἐλέει τὸν κάμνοντα.

Λαμπάδι θεία φωτός, ἐν τῷ ἐλέει σου Χριστέ φαίδρυ-
νον, τὸν ἐν τῇ κρίσει καὶ νῦν, πίστει τῶ ἐλέους σου σπεύ-
δοντα.

Θεοτοκίον.

Ἐπίβλεψον εὐμενῶς, Μήτηρ τοῦ πάντων Ποιητοῦ ἄνω-
θεν, καὶ τὴν πικρὰν κάκωσιν, λύσον τοῦ νοσοῦντος πρεσ-
βείαις σου.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Ὡς θείος ποταμός, τοῦ ἐλέους ὑπάρχων, ὡς ἄβυσσος
πολλῆς, συμπαθείας Οἰκτίρμων, δείξον τοῦ σοῦ ἐλέους τῶ
θεία ρεῖθρα, καὶ πάντας ἴασαι· βλύσον τὰς τῶν θαυμα-
των πηγὰς ἀφθόνως, καὶ πλύνον ἅπαντας· σοὶ γὰρ αἰεὶ
προστρέχοντες θερμῶς, τὴν χάριν ἐξαιτούμεθα.

Ἔτερον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἰκουσίως.

Ὁ ἰατρός καὶ βοηθὸς τῶν ἐν πόνοις, ὁ λυτρωτὴς τε καὶ
σωτὴρ τῶν ἐν νόσοις, αὐτὸς τῶν ὄλων δέσποτα καὶ Κύ-
ριε, δώρησαι τὴν ἴασιν, τῷ νοσοῦντι σου δούλῳ, οἰκτερον
ἐλέησον, τὸν πολλὰ ἐπταικότα, καὶ τῶν σφαλμάτων λύτρω-
σαι Χριστέ, ὅπως δοξάζῃ τὴν θείαν σου δύναμιν.

Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἀδιάφθορον ὡς μύρον σωτὴρ ὑπάρχων, τὸ κενωθὲν ἐν
χάριτι, καὶ κόσμον καθαῖρον, οἰκτερον, ἐλέησον τὸν τῷ
θεία πίστει σου, μωλωπας σαρκὸς ἐπαλείφοντα.

Ἰλαρότητι σφραγίδος τοῦ σοῦ ἐλέους, νῦν τὰς αἰσθήσεις

Δέσποτα, σφραγίσας σου δούλου, ἄβατον, ἀπρόσιτον, τὴν εἴσοδον ποίησον, πάσαις ἐναντίας δυνάμεσιν.

Ὁ προσκαλεῖσθαι κελεύων τοὺς ἀσθενοῦντας, ἱεουργῆς ἐνθέους σου, καὶ τούτων ἐντεύξει, καὶ χρίσει Ἐλαίου σου, Φιλάνθρωπε σῶζεσθαι, σῶσον σὺ ἐλέει τὸν κάμνοντα.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε Παναγία, σκέπη στερρὰ καὶ φύλαξ μου, λιμὴν τε καὶ τεῖχος, κλίμαξ καὶ προπύργιον, ἐλέησον οἰκτεiron· πρὸς σέ γάρ καὶ μόνην κατέφυγον.

Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ἐπάρχων Ἀγαθὲ, τῆ ἐλέες ἡ ἄβυσσος, ἐλέησον Ἐλεῆμον, σου τῷ Δείῳ Ἐλαίῳ, τὸν κάμνοντα ὡς εὐσπλαγχνος.

Ψυχὰς ἡμῶν Χριστέ, καὶ τὰ σώματα ἄνωθεν, σφραγίδος σου Δείῳ τύπῳ, ἀγιάσας ἀφράσως, χειρὶ σου πάντα ἴασαι.

Ἀφάτῳ σου στοργῇ, ὑπεράγαθε Κύριε, δεξάμενος τὰς τῆ μύρου, διὰ Πόρνης ἀλείψεις, οἰκτείρησον τὸν δούλόν σου.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε ἀγνή, ὑπεράγαθε Δέσποινα, ἐλέησον πρὸς τῷ Δείῳ, χρισιομένους Ἐλαίῳ, καὶ σῶσον τὸν οἰκέτην σου.

Ὡδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Λόγοις σου, ὁ δὲ Ἐλαίου δείξας Φιλάνθρωπε, ἐν Βασιλευσί τὴν χρίσιν, καὶ Ἀρχιερεῦσι ταύτην τελέσας, σφραγισμῷ σου, καὶ τὸν πάσχοντα σῶσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Μεθεξίς, μὴ ἐκ πικρῶν δαιμόνων ἐφάψοιτο, τοῦ ἐπ' ἀλείψει ἐνθέῳ, τὰς αἰσθήσεις Σῶτερ σημειουμένου, ἀλλ' ἐν σκέπη, περιτείχισον τοῦτον τῆς δόξης σου.

Ὁρεξον, χεῖρα τὴν σὴν ἐξ ὕψους Φιλάνθρωπε, καὶ σὲ τὸ Ἐλαίον Σῶτερ, ἀγιάσας, δίδου τῷ σὺ οἰκέτῃ, εἰς υἰείαν, καὶ νοσημάτων πάντων ἐκλύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Πέφνης, ἐν τῷ Θεοῦ σου Οἴκῳ κατάκαρπος, Μήτηρ τοῦ Κτιστοῦ ἐλαία, δι' ἧς πλήρης ὦφθης κόσμος ἐλέους· ὅθεν σῶζε, πρεσβειῶν ἐπαφῇ σου τὸν κάμνοντα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐλέους πηγῇ, ὑπάρχων ὑπεράγαθε, τοὺς πίστει θερμῇ

ἐλέω τῷ ἀπάτῳ σου, προσπεσόντας εὐσπλαγχνε, ἐκ παντοίας λύτρωσαι κακώσεως, καὶ τὰς αὐτῶν νόσους ἀράμενος, παράσχου τὴν θεῖαν χάριν ἄνωθεν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καρδίῳ Ἀβραμιαῖοι.

Σὺ ἐν ἐλείει καὶ οἰκτιρμοῖς σε, Σῶτερ μόνος Θεός, πάντων ἰατρευῶν πάθη τε τῶν ψυχῶν, καὶ σωμάτων τὰ συντρίμματα, αὐτὸς Θεραπεύων καὶ τὸν ἐν νόσοις πάσχοντα εὐσπλαγχνε.

Ἐν τῷ λιπαίνειν Ἐλαίου χρίσει, πάντων τὰς κεφαλὰς, δίδου εὐφροσύνης τῆτι τὴν χαρμονήν, τῷ τὸν ἔλεον ζητοῦντί σου, τῆς ἐκλυτρώσεως, τῷ πλουσίῳ ἐλείει σου Κύριε.

Εἶφος ὑπάρχει κατὰ δαιμόνων, Σῶτερ σοῦ ἡ σφραγίς, πῦρ τε ἀναλίσκον πάθη τὰ τῶν ψυχῶν, Ἱερέων ταῖς ἐντεύξεσιν ἄθεν τὴν ἴασιν, οἱ δεδεγμένοι πίστει ὑμνοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν κρατῶντα ἐν δρακί πάντα, Μήτηρ Θεοῦ, ἔνδοξον ἐν κοιλίᾳ σχῆσα Θεσπεπῶς, καὶ ἀφράστως σωματώσασα, ὑπὲρ τοῦ κάμνοντος, ἐξιλέωσαι τοῦτον δεόμεθα.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπιτάσας Δανιήλ.

Ἄπαντας ἐλέησον Σωτήρ, κατὰ τὸ μέγα σου· καὶ θεῖον ἔλεος· τοῦτου τὸν τύπον γὰρ Δέσποτα, μυστικῶς ὑπαινιττόμενοι, τὴν δι' Ἐλαίου ἱεροῦ χρίσιν προσάγομεν, τοῖς νοσοῦσιν· οὕς περ δυνάμει, τῇ σῆ πάντας ἴασαι.

Ρεῖθροις τῆ ἐλείει σου Χριστέ, καὶ ἐπαλείμμασι τῶν Ἱερέων σου, πλύνου ὡς εὐσπλαγχνος Κύριε, τὰς ὀδύνας καὶ τὴν κακώσιν, καὶ ἀλγεινῶν ἐπιφορὰς, τῆ ἐν ἀνάγκαις παθῶν τρυχομένου, ὅπως δοξάζῃ σε σωθεὶς εὐχαρίστως.

Σύμβολον τῆς ἄνωθεν ροπῆς, καὶ ἰλαροτητος Ἐλαίου, θεῖον ἡμῖν τοῖς διαγράφοσι Δέσποτα, μὴ μακρύνῃς σου τὸ ἔλεος, μηδὲ παρίδῃς τοὺς πιστῶς αἰεὶ κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἐνδοξον ὡς στέφανον Ἀγνή, ἡ φύσις εἴληψε τὸν θεῖον τόκου σου, ἐχθρῶν ἀπείργοντα φάλαγγας, καὶ νικῶντα κα-

τὰ κράτος αὐτούς· διὸ χαρίτων σου παιδραῖς, καταστυφί-
μενοι ἀγλαΐαις, σὲ ἀνυμνοῦμεν πανύμνητε Δέσποινα.

Ῥδὴ δ'. Αἶθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Νεῦσον οὐρανόθεν Οἰκτίρμον, δεῖξόν σε τὸ ἔλεος πᾶσι
δὸς νῦν τὴν ἀντίληψιν τὴν σὴν, καὶ τὴν ἰσχύν σου τῷ
προσιόντι σοι διὰ τοῦ Θείου χρίσματος, τῶν Ἱερέων σου
φιλάνθρωπε.

Ἴδομεν πανάγαθε Σῶτερ, ἀγαλλιώμενοι τὸ Θεῖον, Ἐλαίον,
ρόπῃ σου ἐνθέω, ὑπὲρ μετέχους, ὅπερ προσείληφας, καὶ τυ-
πικῶς μετέδωκας, λουτροῦ τοῦ Θείου τοῖς μετέχουσι.

Οἰκτεῖρον, ἐλέησον Σῶτερ, ρῦσαι δεινῶν καὶ ἀλγηδόνων,
λύτρωσαι βελῶν τοῦ πονηρῆ, τοὺς σὸς οἰκέτας, ψυχὰς καὶ
σώματα, ὡς ἐλεήμων Κύριος, χάριτι Θεῖα ἐξιώμενος.

Θεοδοκίου.

Ἵμνους καὶ δεήσεις Παρθένε, προσδεχομένη τῶν σῶν
δούλων, ρῦσαι χαλεπῶν παθημάτων, καὶ ἀλγηδόνων ταῖς
ἰκεσίαις σου, τὸν δὲ ἡμῶν πανάχαρante, τῇ Θεῖα σκέπῃ σου
προστρέχοντα.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς καὶ, Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἐν ἐλέω Ἀγαθῆ, ἐπίβλεψον σὴ ὄμματι, ἐπὶ τὴν δέησιν
ἡμῶν, τῶν συνελθόντων ἐν τῷ Ναῷ σε, τῷ ἀγίῳ σήμερον,
χρίσαι Θεῖω Ἐλαίῳ, νοσοῦντας τοὺς δούλους σου.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Ἐδωκας τὴν χάριν σου, διὰ τῶν σῶν εὐδιάλλακτε, Ἀ-
ποστόλων Φιλάνθρωπε, Ἐλαίῳ ἀγίῳ σου, Θεραπεύειν πάν-
των, πληγὰς τε καὶ νόσους· διὸ Ἐλαίῳ σου πιστῶς, τὸν
προσιόντα καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, ἀγίασου, ἐλέησον, παν-
τοίας νόσου καθάριασον, καὶ τρυφῆς τῆς ἀφθάρτου σου, κα-
ταξίωσον Κύριε.

Βλέψον ἀκατάληπτε, ἐξ οὐρανόθεν ὡς εὐσπλαγχνος, ἐν
χειρὶ ἀοράτῳ σου, σφραγίσας Φιλάνθρωπε, τὰς ἡμῶν αἰ-
σθήσεις, Ἐλαίῳ σου Θεῖω, τὸν προσδραμόντα σοι πιστῶς.

καὶ ἐξαιτοῦντα πταισμάτων ἄφειν· καὶ δώρησαι τὴν ἴα-
σιν, τὴν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἵνα πόθῳ δοξαζῇ
σε, μεγαλύνων τὸ κράτος σου.

Χρίσει τοῦ Ἑλαίου σου, καὶ Ἱερέων φιλόθρωπε, ἐπαφῇ
τοὺς οἰκέτας σου, ἀγίασον ἄνωθεν, νοσημάτων ῥύσαι, ψυ-
χῆς τε τὸν ῥύπον, καθαρον, ἐκπλυνον Σωτῆρ, καὶ πολυ-
πλόκων σκανδάλων λύτρωσαι· τοὺς πόνους παραμύθησον,
τὰς περιστάσεις ἐκδίωξον, καὶ τὰς θλίψεις ἀφάνισον, ὡς
οἰκτίρμων καὶ εὐσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ
Πολυῤῤῃμητε· τὸν νοῦν μὲ καθαρίσαι, τὸν ἐπιλωμένον, πά-
σαις ἁμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθίου
Τριάδος ποίησον, ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέ-
τρητον ἔλεος, μεγαλύνῳ σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.
Τὸ Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὸ ἔστιν.

Τροπάριον, Ἦχος δ'.

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν, μόνος ὑπάρχων Χριστέ, ταχεῖαν
τὴν ἄνωθεν, δεῖξον ἐπίσκεψιν, τοῖς πάσχουσι δούλοις σου·
λύτρωσαι νοσημάτων, καὶ πικρῶν ἀλγηδόνων· ἔγειρον τοῦ
ἕμνεῖν σε, καὶ δοξάζειν ἀπαύστως· πρεσβεΐαις τῆς Θεο-
τόκου μόνε φιλόθρωπε.

Καὶ εὐθὺς τὴν Συναπτὴν ὁ Διάκονος, ἢ ὁ πρῶτος τῶν
Ἱερέων.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ἐπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ἐπερ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ἐπερ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸ Ἑλαίον τοῦτο, τῇ ἐπιφοιτήσει,
καὶ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τῷ Κυ-
ρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῷ δούλῳ τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεινός), καὶ τῆς ἐν Θεῷ
ἐπισκέψεως αὐτοῦ, καὶ ὑπερ τῷ ἔλθειν ἐπ' αὐτὸν τὴν χα-
ριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Ἵπὲρ τοῦ ρυθῆναι αὐτόν τε καὶ ἡμᾶς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν τοῦ Ἐλαίου ἀπέναντι τῆς κανδήλας.

Γιόστιον, ὅτι ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἀντὶ ὕδατος, οἶνον εἰς τὴν κανδήλαν τοῦ Εὐχελαίου βάλλουσιν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ ἐν τῷ ἐλέει καὶ τοῖς σὸκτιρμοῖς σε ἰώμενος τὰ συντρίμματα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· αὐτὸς, Δέσποτα, ἀγίασον τὸ Ἐλαιον τοῦτο, ὥστε γενέσθαι τοῖς χριστέμοις ἐξ αὐτοῦ, εἰς Θεραπείαν καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ παντὸς κακοῦ· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ δοξασθῇ σου τὸ πανάγιον Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἐν ὧσιν δὲ λέγεται ἡ Εὐχὴ παρὰ τοῦ Ἱερέως, ψάλλονται τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν, μόνος ὑπάρχων Χριστέ, ταχεῖαν τὴν ἄνωθεν δεῖξον ἐπίσκεψιν, τοῖς πάσχουσι δούλοις σου· λύτρωσαι νοσημάτων, καὶ πικρῶν ἀλγηδόνων· ἔγειρον τοῦ ὑμνεῖν σε, καὶ δοξάζειν ἀπαύστως· πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα, πεπρωμένους, σοὶ Χριστέ προσέρχομαι, ὡς ὁ τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι· Σὺ τῶν ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχὴν μου Κύριε, ἐν ἀμαρτίαις παντοίαις, καὶ ὁ

τόποις πράξεις, δεινῶς παραλιυμένην, ἔγειρον τῇ Σεϊκῇ σου ἐπιστάσια, ὡσπερ καὶ τὸν Παράλυτον ἠγειρας παλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος· Οἰκτίρμον δός μοι, Χριστέ τὴν ἴασιν.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς τοῦ Κυρίου Μαθητῆς, ἀνεδέξω δίκαιε τὸ Εὐαγγέλιον· ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράτριπτον· τὴν παρρησίαν ὡς Ἀδελφόθεος, τὸ πρεσβεύειν ὡς Ἱεράρχης. Ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ τοῦ Πατρὸς μονογενὴς Θεὸς Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων, τῶν ἡμερῶν Ἰάκωβε Σεπέσιε, πρῶτόν σε ἀνεδείξε τῶν Ἱεροσολύμων, ποιμένα καὶ διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον, τῶν Μυστηρίων τῶν πνευματικῶν· ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱερούργος ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ὄσαι, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιασθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Μέγαν εὐρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον ἢ οἰκμένην, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον· Ὡς οὖν Λυαίου καθεῖλε τὴν ἐπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ Σαρρῦνας τὸν Νέστορα, οὕτως Ἄγιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος γ'.

Ἀθλοφόρε ἄγιε καὶ ἱαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφαισιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἄγιοι Ἀνάργυροι καὶ Θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Ἦχος β'.

Τὰ μεγαλεῖά σου Παρθένε, τίς διηγῆσεται; βρῦεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἱάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Ἦχος β'.

Πρεσβεία θερμή, καὶ τείχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μὴνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὁ Ἀπόστολος, λεγόμενος παρὰ τοῦ Διακόνου.

Προκείμενον, Ἦχος α'.

Γένοιτο Κύριε τὸ ἐλέος σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Α Π Ο Σ Τ Ο Λ Ο Σ .

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφάλαιον ε'. 10.

Αδελφοὶ ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς Προφῆτας, οἱ ἐλάλησαν ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ἴδου μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας τὴν ὑπομονὴν Ἰωβ· ἤκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου οἴδατε, ὅτι πολυεύσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων. Πρὸ πάντων δὲ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἦτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ οὐ, οὐ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω· ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς Πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτόν, αλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτόν ὁ Κύριος· κἄν ἁμαρτίας ἢ πεποιηκῶς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένην.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος πλ. δ'.

Ἐλεος καὶ κρίσιν ἀπομαί σοι, Κύριε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου. Κεφ. Γ'. 25.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, πειράζων αὐτόν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας, ζων αἰώνιον κληρονομίῳ; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποιεῖ, καὶ ζήσῃ. Ὁ δὲ Σέλων δικαιοῦν ἑαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστί μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἄνθρωπος τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχώ, καὶ λησταῖς περιέπεσεν· οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον, ἀφέντες αὐτὸν ἡμίθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ, Ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἀντιπαρῆλθεν. Ὁμοίως δὲ καὶ Λευίτης, γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρεῖτης δὲ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτόν, εὐσπλαγχνίσθη. Καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ αἶνον· ἐπιβιδάσας δὲ αὐτόν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτόν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια, ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ· καὶ ὅ, τι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τῶν τριῶν τούτων δοκεῖ σοι γεγονέναι πλησίον τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τὰς ληστας; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτῷ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, καὶ σὺ ποιεῖ ὁμοίως. **Εἶτα ὁ Διάκονος.**

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἐπε δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.
 Ο' Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.
 Ο' Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αναρχε, ἀδιάδοχε, Ἅγιε ἀγίω, ὁ τὸν μονογενῆ σου
 Υἱὸν ἐξαποστείλας, ἰώμενον πάσαν νόσον, καὶ πάσαν μα-
 λακίαν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, κατάπεμψον
 τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα, καὶ ἀγίασον τὸ Ἐλαίον τοῦτο· καὶ
 ποιήσον αὐτὸ χρισμένῳ τῷ σῶ δούλῳ (τῷ θε), εἰς τελείαν
 ἀπολύτρωσιν τῶν ἀμαρτιῶν αὐτοῦ, εἰς Βασιλείας οὐρανῶν
 κληρονομίαν.

Ἰστέον, ὅτι τινὲς τὴν Εὐχὴν ταύτην ἕως ὧδε μόνον λέ-
 γουσι, μετὰ τῆς Ἐκφωνήσεως, Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεῖν· τινὲς
 δὲ ἕως τέλους.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ φυλάσσων
 τὴν διαθήκην σου, καὶ τὸ ἐλεῖς σου τοῖς ἀγαπῶσί σε· ὁ δι-
 δούς λύτρωσιν ἀμαρτιῶν, διὰ τοῦ ἀγίου σου παιδὸς Ἰησοῦ
 Χριστοῦ· ὁ ἀναγεννήσας ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας· ὁ φω-
 τίζων τοὺς τυφλοὺς, καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερραγμένους· ὁ
 ἀγαπῶν τοὺς δικαίους, καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν· ὁ ἀ-
 νακαινίσας ἡμᾶς ἐκ σκότους, καὶ σκιᾶς θανάτου, λέγων
 τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθετε, τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀ-
 νακαλύπτεσθε. Ἐλαμψε γὰρ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν
 τὸ φῶς τῆς γνώσεως τοῦ προσώπου σου, ἀφ' οὗ δι' ἡμᾶς
 ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανανεγράφη·
 καὶ τοῖς δεξαμένοις σε ἔδωκας ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γε-
 νῆσθαι, διὰ λυτροῦ παλιγγενεσίας τὴν υἰθεσίαν ἡμῶν χα-
 ρισάμενος, καὶ ἀμετοχοὺς ἡμᾶς ἐποίησας ἐκ τῆς καταδου-
 ναστείας τοῦ διαδόλου· ἐπεὶ οὐκ εὐδόκησας ἐν αἵματι κα-
 θαρτίζεσθαι, ἀλλ' ἐν Ἐλαίῳ ἁγίῳ ἔδωκας τὸν τύπον τῆς Σταυ-

ροῦ σου, εἰς τὸ γενέσθαι ἡμᾶς Χριστοῦ ποιμνιον, βασι-
λειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, καθάρισας ἡμᾶς ἐν ὕδατι,
καὶ ἀγιάσας ἐν τῷ ἁγίῳ σε Πνεύματι· αὐτὸς, Δέσποτα Κύ-
ριε, δὸς χάριν εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην, ὡς ἔδωκας
Μωσῆ τῷ Σεράφουτι σου, καὶ Σαμουὴλ τῷ ἠγαπημένῳ σου,
καὶ Ἰωάννῃ τῷ ἐκλεκτῷ σου, καὶ πᾶσι τοῖς καθ' ἑκά-
στην γενεάν καὶ γενεάν εὐαρεστήσασί σοι. Οὕτω ποιήσον
καὶ ἡμᾶς γενέσθαι διακόνους τῆς καινῆς σου Δια-
θήκης, ἐπὶ τὸ Ἐλαιον τοῦτο, ὃ περιποιήσω τῷ τιμίῳ
σου Αἵματι· ἵνα, ἀποδυσάμενοι τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας,
ἀποθάνωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, καὶ ζήσωμεν τῇ δικαιοσύνῃ, ἐν-
δυσάμενοι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, διὰ τῆς
χρίσεως τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ μέλλοντος Ἐλαίου ἐπάγεσθαι.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ Ἐλαιον τῆτο, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως, ἔλαιον
ἁγιασμοῦ, ἔνδυμα βασιλικόν, Σώραξ δυνάμεως, πάσης δια-
βολικῆς ἐνεργείας ἀποτρόπαιον, σφραγὶς ἀνεπιβούλευτος,
ἀγαλλίαμα καρδίας, εὐφροσύνη αἰώνιος· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ
οἱ χρισμένοι τῷ τῆς ἀναγεννήσεως ἐλαίῳ, φοβεροὶ ὡς
τοῖς ὑπεναντίοις, καὶ λάμπωσιν ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν
Ἀγίων σου, μὴ ἔχοντες σπίλον, ἢ ῥυτίδα, καὶ εἰσδεχθῶσιν
εἰς τὰς αἰωνίους σε ἀναπαύσεις, καὶ δέξωνται τὸ βραβεῖον
τῆς ἄνω κλήσεως.

Σὺ γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ
τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, κτλ.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, λαμβάνει ὁ Ἱερεὺς ἐκ τοῦ ἁγίου
Ἐλαίου, καὶ χρίει τὸν ποιῶντα τὸ Εὐχέλαιον, λέγων τὴν
Εὐχὴν ταύτην·

Πάτερ Ἁγιε,, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ὁ πέμ-
ψας τὸν μονογενῆ σε Υἱὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χρι-
στόν, πᾶσαν νόσον ἴωμενον, καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον,
ἴασαι καὶ τὸν ὄσλον σου (τόν δε), ἐκ τῆς περιεσχῆσης αὐ-
τοῦ σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, καὶ ζωοποιήσον
αὐτόν διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· πρεσβείαις τῆς

ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μα-
ρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστα-
σίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ
τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων·
τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων
καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἀγίων καὶ ἱερατικῶν
Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου,
Παντελεήμονος καὶ Ἐρμολάου, Σαμφῶν καὶ Διομήδους,
Μωκίου καὶ Ἀνικήτου, Θαλελαίου καὶ Τρύφωνος· τῶν ἀ-
γίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἀγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγή τῶν ἱαμάτων, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αὕτη ἡ Εὐχὴ λέγεται παρ' ἐνὸς ἐκάστου τῶν Ἱερέων, με-
τὰ τὸ εἰπεῖν τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὴν Εὐχὴν, χριόντων
ἅμα τῷ Ἐλαίῳ τὸν νοσοῦντα.

Ὁ Ἀπόστολος, λεγόμενος παρὰ τοῦ Διακόνου.

Προκείμενον, Ἦχος β'.

Γοχὺς μου καὶ ὑμνησίς μου ὁ Κύριος.

Στίχος. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παῦλος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφάλαιον ΙΕ'. 1.

Ἀδελφοί, ἐφείλομεν ὑμεῖς οἱ δυνατοί, τὰ ἀσθενήματα τῶν
ἀδυνατῶν βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. Ἐκαστος
γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκο-
δομήν. Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρρεσεν, ἀλλὰ, καὶ

Ὡς γέγραπται· Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδίζοντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη· ἵνα, διὰ τῆς ὑπομονῆς, καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν Γραφῶν, τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως, δώη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις, κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν· ἵνα ὁμθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. α.

Τὰ ἔλεή σου, Κύριε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Β΄.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου.
Κεφ. ΙΘ'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχώ. Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ, ὀνόματι καλούμενος Ζαχαῖου· καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ αὗτος ἦν πλούσιος. Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι· καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῆ ἡλικία μικρὸς ἦν. Καὶ προσδραμὼν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομοραίαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι δι' ἐκείνης ἐμελλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἰδὼν αὐτόν, εἶπεν αὐτῷ· Ζαχαῖε, σπεύσας κατὰβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μῆναι. Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπέδεξατο αὐτόν χαίρων. Καὶ ἰδόντες ἅπαντες διεγόγγυζον, λέγοντες· Ὅτι παρὰ ἀμαρτωλῶν ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι. Σταθεῖς δὲ Ζαχαῖος, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἰδοὺ, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴτινος τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐ-

τὸς υἱὸς Ἀβραάμ· ἐστὶν· ἦλθε γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ζητῆσαι, καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

Εἶτα ὁ Διάκονος·

Ε'λέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός.

Ε'τι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους.

Υ'πὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῶ.

Ὁ Ἱερεὺς·

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Ὁ Διάκονος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὕψιστος, ὁ ὑπὸ πάσης κτίσεως
προσκυνούμενος, ἡ τῆς σοφίας πηγὴ, ἡ τῆς ἀγαθότητος,
ὄντως ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας
ἀπερίοριστον πέλαγος· αὐτός, φιλόανθρωπε Δέσποτα, ὁ τῶν
πρᾶιωνίων καὶ θάυμασιων Θεός, ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων,
ἐννοῶν, ἰσχύει καταλαβέσθαι, ἐπίβλεψον, εἰσάκουσον ἡμῶν
τῶν ἀναξίων δούλων σου· καὶ ὅπου ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου
τῷ μεγάλῳ, τὸ Ἐλαιον τοῦτο προσάγομεν, κατὰπεμψον τῆς
σῆς δωρεᾶς τὰ ἰάματα, καὶ ἄφεισιν ἁμαρτιῶν, καὶ ἴασαι
αὐτούς ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου. Ναί, Κύριε εὐδιδάλ-
λακτε, ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος, ὁ μετανοῶν ἐπὶ
ταῖς κακίαις ἡμῶν, ὁ εἰδὼς ὅτι ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ
ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ· ὁ μὴ θέλων
τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέφαι καὶ ζῆν
αὐτόν· ὁ διὰ τὴν τῶν ἁμαρτωλῶν σωτηρίαν ἐνανθρωπή-
σας, Θεὸς ὢν, καὶ πλασθεὶς διὰ τὸ πλάσμα σου· σὺ εἶ ὁ
εἰπὼν· Οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς
εἰς μετάνοιαν· σὺ εἶ ὁ τὸ πρόβατον ζητήσας τὸ ἀπολω-
λός· σὺ εἶ ὁ τὴν ἀπολλυμένην δραχμὴν ἐπιμελῶς ζητή-
σας, καὶ εὐρών· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν, ὅτι· Τὸν ἐρχόμενον πρὸς
με, σὺ μὴ ἐκβάλλω ἔξω· σὺ εἶ ὁ τὴν Πόρνην, τοὺς τι-
μίους σου πόδας δάκρυσι βρέξασαν, μὴ βδελυξάμενος· σὺ
εἶ ὁ εἰπὼν· Ὅσακίς ἂν πέσης, ἔγειραι, καὶ σωθήσῃ· σὺ

καὶ ὁ εἰπὼν, ὅτι· Χαρὰ γίνεται ἐν οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοῶντι· αὐτὸς ἐπίδει, εὐσπλαγγχε Δέσποτα, ἐξ ὕψους ἀγίου σου, συνεπισκιάσας ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, ἐν χάριτι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ κατασκήνωσον ἐπὶ τὸν δῶλόν σου (τὸν δε), τὸν ἐπεγνωκότα τὰ ἴδια πλημμελήματα, καὶ προσκόντα σοι πίστει· καὶ προσδεξάμενος τῇ ἰδίᾳ σου φιλοφροσύνῃ, εἴτε ἐπλημμέλησεν ἐν λόγῳ, ἢ ἐργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, συγχωρήσας ἐξάλειψον, καὶ καθάρων αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, καὶ, αἰεὶ συμπαρῶν αὐτῷ, διαφύλαξον τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ, πορευόμενον ἐν τοῖς δικαιομασί σου, πρὸς τὸ μηκέτι ἐπίχαρμα γενέσθαι αὐτὸν τῷ διαβόλῳ· ἵνα καὶ ἐπ' αὐτῷ δοξασθῇ τὸ πανάγιον Ὄνομά σου.

Σὺν γάρ ἐστι τὸ ἐλεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος τὸν Ἀπόστολον Προκείμενον, Ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμὸς μου καὶ σωτὴρ μου.

Στίχος. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστ. Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφάλαιον ΙΒ'. 27.

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, πρῶτον Ἀποστόλους, δεύτερον Προφήτας, τρίτον Διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες, Ἀπόστολοι; μὴ πάντες, Προφῆται; μὴ πάντες Διδάσκαλοι; μὴ πάντες,

δυνάμεις; μή πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μή πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μή πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα· καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δεῖκνυμι. Ἐάν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνδρῶπων λαλῶ καὶ τῶν Ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἤχων, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ εἰάν ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ εἰάν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι. Καὶ εἰάν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ εἰάν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καθύσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη ἐζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα σέβει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος β'. Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Γ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου. Κεφ. ι. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγέλλας αὐτοῖς, λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορευθεὶς δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλота οἴκου Ἰσραὴλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες· Ὅτι ἤγγικεν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενῶντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· ὄψεσθε ἐλάθετε, ὄψεσθε, ὄψεσθε.

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Agiasm. T. Φ.

Ἔτι δέομεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας.
 Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.
 Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός.
 Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν·

ΕΥΧΗΝ.

Δέσποτα παντοκράτορ, ἅγιε Βασιλεῦ, ὁ παιδεύων καὶ μὴ
 θανατῶν, ὁ ὑποστηρίζων τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθῶν
 τοὺς κατερράγμένους· ὁ τὰς σωματικὰς θλίψεις διορθοῦ-
 μένος τῶν ἀνθρώπων, αἰτούμεθά σε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπως
 ἐπαγάγῃς τὸ ἔλεός σου ἐπὶ τὸ ἔλαιον τοῦτο, καὶ τοὺς
 χροισμένους ἐξ αὐτοῦ ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἵνα γένηται αὐ-
 τοῖς εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς καθαρισμόν
 καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, καὶ πάσης νόσου καὶ μα-
 λακίας, καὶ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος. Να
 Κύριε, τὴν ἰατρικὴν σου δύναμιν οὐρανόθεν ἐξαπόστειλον
 ἄψαι τοῦ σώματος, σθέσον τὸν πυρετὸν, πρᾶῦνον τὸ πα-
 ρος, καὶ πᾶσαν λανθάνουσαν ἀσθένειαν ἀποδίωξον. Γενῶ
 ἰατρός τοῦ δούλου σου (τοῦ δε)· ἐξέγειρον αὐτὸν ἀπὸ κλι-
 νης ὀδυνηρᾶς καὶ στρωμνῆς κακώσεως· σῶσον καὶ ὀλόκλη-
 ρον χάρισαι αὐτὸν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου, εὐαρεστοῦντα καὶ
 ποιῶντα τὸ θέλημα σου.

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν
 καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
 καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε.

Στίχος. Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπισ. Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφάλαιον ε'. 16.

Α'δελφοί, ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεός· «Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπεριπατήσω· καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος· καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε· κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς· καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱούς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ». Ταύτας ἔν τας ἐπαγγελίας ἔχοντες, ἀγαπητοί, καθάρισωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος β'. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Δ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου. Κεφ. γ'. 44.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν. Καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτοῖς. Ὀψίας δὲ γενομένης, προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς, καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν· ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥήθην διὰ Ἡσαΐα τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν. Ἴδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτόν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. Καὶ προσελθὼν εἰς Γραμματεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου εἶάν ἀπέρχῃ. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατα-

σκηνώσεις· ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ. Ἔτερος δὲ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν, καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολουθεῖ μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς. Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ. Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλείους, ζωῆς, εἰρήνης ὑγείας. Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐπομένην·

ΕΤΧΗΝ.

Ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, εὐσπλαγχνε καὶ πολυέλεε Κύριε, ὁ πολὺς ἐν ἐλέει, καὶ πλεῖστος ἐν ἀγαθότητι, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρηκλήσεως, ὁ ἐνισχύσας ἡμᾶς διὰ τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων, ἐλαίῳ μετὰ προσευχῆς τὰς ἀσθενείας τοῦ λαοῦ θεραπεύεσθαι· αὐτὸς καὶ τὸ Ἐλαιοῖον τοῦτο σύνταξον εἰς ἴασις τοῖς ἐξ αὐτοῦ χροισμένοις, εἰς ἀπαλλαγὴν πάσης νόσου καὶ πάσης μαλακίας, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν κακῶν τῶν ἀπεκδεχομένων τὴν παρά σου σωτηρίαν. Ναί, Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεόμεθα σου παντοδύναμε, τῆ σῶζειν πάντας ἡμᾶς· ὁ μόνος ψυχῶν τε καὶ σωμάτων ἰατρός, ἀγιάσον πάντας ἡμᾶς· ὁ πᾶσαν νόσον ἰώμενος, ἴασαι καὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δε)· ἐξέγειρον αὐτὸν ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς, διὰ ἐλείους τῆς σῆς χρηστότητος· ἐπίσκεψαι αὐτὸν ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμαῖς σου· ἀποδίωξον ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν ἀρρώστιαν καὶ ἀσθένειαν· ἵνα, ἐξαναστάς τῇ χειρὶ σου τῇ κραταιᾷ, δουλεύῃ σοι μετὰ πάσης εὐχαριστίας· ὅπως καὶ νῦν, μετέχοντες τῆς σῆς ἀ-

φάτις φιλανθρωπίας, ὑμνῶμεν καὶ δοξάζωμεν σε τὸν ποιῶν-
τα μεγάλα καὶ θαυμαστά, ἔνδοξά τε καὶ ἑξαίσια.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ,
καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Προκείμενον, Ἦχος πλ. α΄.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς.

Στίχος. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφάλαιον α΄.

Αδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὑπὲρ τῆς θλίψεως
ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι κατ' ὑπερβολὴν
ἐβαρύνθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἑξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τῷ
ζῆν. Ἀλλ' αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐ-
σχίκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ᾖμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ
Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκροὺς. Ὅς ἐκ τηλικούτου θανα-
τάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ ρύεται εἰς ὃν ἠλπίκαμεν, ὅτι
καὶ ἔτι ρύσεται συνουπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν
τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα
διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος πλ. α΄.

Τὰ ἐλέη σου Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἄσονται.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ε΄.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. κί. 1.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιωθῆ ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα Παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι
τὸς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ Νομ-

φίου. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ πέντε μωραὶ. Αἱ τινες μωραὶ, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν, ἐκ ἔλαδον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντας δὲ τοῦ Νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι, καὶ ἐκάθευδον. Μέσης δὲ νυκτός κραυγὴ γέγονεν· Ἴδού, ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ Παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι· Μήποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ Νυμφίος· καὶ αἱ ἑτοιμοὶ εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ Παρθένοι, λέγουσαι· Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀμήν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ἡμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν, οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ἣ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Ο' Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλείους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόνητος Θεός.

Ο' Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν ἐπομένην·

ΕΥΧΗΝ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος· ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πέννητα· ὁ τῶν ὀρφανῶν πατήρ, καὶ τῶν χειμαζομένων λιμῆν, καὶ τῶν νοσοῦντων ἰατρός· ὁ τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἀπόνως βα-

στάζων, καὶ τὰς νόσους ἡμῶν λαμβάνων· ὁ ἐν ἰλαρότητι ἔλεων· ὁ ὑπερβαίνων ἀνομίας, καὶ ἐξαίρων ἀδικίας· ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν, καὶ βραδὺς εἰς ὀργήν· ὁ ἐμφυσήσας εἰς τοὺς σεαυτοῦ Μαθητὰς, καὶ εἰπὼν· « Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον· ἂν τινων ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς »· ὁ δεχόμενος τῶν ἀμαρτωλῶν τὴν μετάνοιαν, καὶ ἐξουσίαν ἔχων συγχωρεῖν ἀμαρτίας πολλὰς καὶ χάλεπας, καὶ ἴασιν παρέχων πᾶσι τοῖς ἐν ἀσθενείᾳ καὶ μακρονοσίᾳ διάγουσιν· ὁ καὶ ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἀμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον δούλόν σου, τὸν ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις συμπεπλεγμένον, καὶ πάθεισιν ἠδονῶν συγκυλιουδούμενον, καλέσας εἰς τὸν ἅγιον καὶ ὑπερμέγιστον βαθμὸν τῆς Ἰερωσύνης, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ καταπετάσματος, εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων, ἔπου παρακύψαι οἱ ἅγιοι Ἄγγελοι ἐπισυμοῦσι, καὶ ἀκοῦσαι τῆς Εὐαγγελικῆς φωνῆ Κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ θεάσασθαι αὐτοψεῖ τὸ πρόσωπον τῆς ἀγίας Ἀναφορᾶς, καὶ ἀπολαῦσαι τῆς Θείας καὶ ἱερᾶς Λειτουργίας· ὁ καταξιώσας με ἱεουργῆσαι τὰ ἐπουράνια σου Μυστήρια, καὶ προσφέρει σοι δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, καὶ μεσιτεῦσαι ὑπὲρ τῶν λογικῶν σου προβάτων, ἵνα, διὰ τῆς πολλῆς καὶ ἀφάτου σου φιλανθρωπίας, τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἐξαλείψῃς· αὐτὸς ὑπεράγαθε Βασιλεῦ, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν μου ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ τε καὶ ἀγία ἡμέρᾳ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου· καὶ τοῦ δούλου σου (τοῦ δε), τοῦ ἐν ἀσθενείᾳ ψυχῆς καὶ σώματος ὄντος, τὴν ἴασιν δώρησαι, παρέχων ἄψιν ἀμαρτιῶν αὐτῷ, καὶ συγχώρησιν πλημμελημάτων, ἰκουσίων τε καὶ ἀκουσίων, θεραπεύων αὐτοῦ πληγὰς αἰμάτων, πᾶσάν τε νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Δώρηται αὐτῷ ψυχικὴν ἴασιν, ὁ ἀψάμενος τῆς πειθερᾶς τοῦ Πέτρου, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετὸς, καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει σοι. Αὐτὸς Δέσποτα, καὶ τῷ δούλῳ σου (τῷ δε) παράσχου ἰατροίαν καὶ ἀπαλλαγὴν πάσης φθοροποιῦ ἀλγηδόνης· καὶ

μνήσθητι τῶν πλουσίων σου οἰκτιρμῶν καὶ τοῦ ἐλέους σου· μνήσθητι, ὅτι ἐπιμελῶς ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς εὐρίσκεται ἀναμάρτητος ἐπὶ τῆς γῆς· σὺ γὰρ μόνος ἐκτός ἁμαρτίας ὑπάρχεις, ὁ ἐλθὼν καὶ σώσας τὸ ἀνθρώπινον γένος, καὶ ἐλευθερώσας ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἔχθρου· εἴαν γὰρ εἰς κρίσιν ἔλθῃς μετὰ τῶν δούλων σου, οὐδεὶς εὐρεθήσεται καθαρὸς ἀπὸ ρύπου· ἀλλὰ πᾶν στόμα φραγήσεται, μὴ ἔχον τί ἀπολογήσασθαι, ὅτι, ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης, πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν ἐνώπιόν σου· διὰ τοῦτο ἁμαρτίας νεότητος ἡμῶν μὴ μνησθῆς Κύριε.

Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, καὶ ἀνάπαυσις τῶν κοπιῶντων καὶ πεφορτισμένων ἐν ἀνομίαις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ Διάκονος· Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Στίχος. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφάλαιον ε'. 25.

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ, τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχώμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι ἀλλήλους προκαλόμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, εἴαν καὶ προληφθῆ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ Πνευματικοὶ καταρ-

τίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος· σκοπῶν σεαυ-
τὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε,
καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος πλ. β΄.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Σ΄.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου. Κεφ. ιε΄. 21.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου
καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοῦ, γυνὴ Χανααναία, ἀπὸ τῶν ὀρίων
ἐκείνων ἐξελθοῦσα, ἐκράυγασεν αὐτῷ, λέγουσα· Ἐλέησον
με, Κύριε, υἱὲ Δαυὶδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονί-
ζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες
οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Ἀπόλυσον
αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν·
Οὐκ ἀπιστάλην, εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴ-
κου Ἰσραὴλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα, προσεκύνει αὐτῷ, λέγουσα·
Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἔστι κα-
λὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυνα-
ρίοις. Ἡ δὲ εἶπε· Ναί, Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐ-
σθίει ἀπὸ τῶν ψιγίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης
τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ·
Ὁ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις.
Καὶ ἴαθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἔστι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐπομένην Εὐχὴν.

ΕΥΧΗ.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαθὸς καὶ
 φιλόφρων, καὶ ἰατρός τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
 ἡμῶν· ὁ τὰς νόσους ἡμῶν ἀπόνως βαστάζων· οὐ τῷ μώ-
 λωπι πάντες ἴαθημεν· ὁ Παιμὴν ὁ καλός, ὁ εἰς ἀναζήτη-
 σιν ἔλθων τοῦ πλανηθέντος προβάτου· ὁ τοῖς ὀλιγοψύχοις
 διδούς παραμυθίαν, καὶ ζωὴν τοῖς συντετριμμένοις· ὁ τῶν
 πηγῶν τῆς Αἰμορροῦσης δωδεκαετῆ οὖσαν, ἰασάμενος· ὁ
 τὴν θυγατέρα τῆς Χαναanaίας τοῦ χαλεποῦ δαιμονίου ἔλευ-
 θέρωσας· ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος τοῖς δυοὶ χρεωφειλέ-
 ταις, καὶ τῇ ἀμαρτωλῷ τὴν ἀφῆσιν δούς· ὁ τὴν ἴασιν τῷ
 Παραλυτικῷ δωρησάμενος σὺν τῇ ἀφέσει τῶν ἀμαρτιῶν
 αὐτοῦ· ὁ τὸν Τελώνην τῷ λόγῳ δικαιώσας, καὶ τὸν Λη-
 στήν ἐν τῇ ἐσχάτῃ αὐτοῦ ὁμολογίᾳ προσδεξάμενος· ὁ τὰς
 ἀμαρτίας τοῦ κόσμου ἀράμενος, καὶ τῷ Σταυρῷ προση-
 λώσας· σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ ἱκετεύομεν· Ἐν τῇ ἀγαθότη-
 τί σου, αὐτὸς ἄνεις, ἄφεις, συγχώρησον ὁ Θεὸς, τὰς ἀνο-
 μίας καὶ τὰς ἀμαρτίας τοῦ δούλου σου (τοῦ δε), τὰ πλημ-
 μελήματα αὐτοῦ, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνῶσει
 καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει καὶ ἐν παρακοῇ, τὰ ἐν
 νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ· ἢ ὑπὸ κατάραν Ἰερῆως, ἢ πατρός, ἢ
 μητρός ἐγένετο· ἢ ὀφθαλμὸν εἰστίσασεν, ἢ ὄσφρησιν ἐξεθήλυ-
 νεν, ἢ ἀρῆ κατεμαλακίσθη, ἢ γεῦσει κατεπόρευσεν, ἢ ἐν
 οἰαδῆποτε κινήσει σαρκὸς καὶ πνεύματος, τοῦ σοῦ ἀπηλ-
 λωτριώθη θελήματος, καὶ τῆς σῆς ἀγιότητος· εἴτι ἡμαρτεν
 αὐτὸς τε καὶ ἡμεῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ ἀμνησίκακος Θεὸς καὶ
 φιλόφρων, συγχώρησον· μὴ εἴων αὐτὸν καὶ ἡμᾶς εἰς
 τὸν ῥερυπωμένον βίον καταπεσεῖν, μηδὲ εἰς τὰς ὀλεθρίους
 ὁδοὺς ἀποτρέχειν. Ναί, Δέσποτα Κύριε, ἐπάκουσόν μου τοῦ
 ἀμαρτωλοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ὑπὲρ τοῦ δούλου σου (τοῦ δε)·
 πάριδε ὡς ἀμνησίκακος Θεός, τὰ παραπτώματα αὐτοῦ ἅ-
 παντα· ἀπάλλαξον αὐτὸν τῆς αἰωνίου κολάσεως· τὸ στόμα

αὐτοῦ τῆς σῆς αἰνέσεως πλήρωσον· καὶ χεῖλη αὐτοῦ ἀνοι-
 ξον πρὸς δοξολογίαν τοῦ ὀνόματός σου· τὰς χεῖρας αὐτοῦ
 ἔκτεινον πρὸς ἔργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· τοὺς πόδας αὐ-
 τοῦ πρὸς δρόμον τοῦ Εὐαγγελίου σου κατεύθυνον, πάντα
 αὐτοῦ τὰ μέλη καὶ τὴν διάνοιαν τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος
 χάριτι. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τῶν ἀγίων σου
 Ἀποστόλων ἐντειλάμενος ἡμῖν, λέγων· «Ὅσα ἂν δῆσητε
 ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὅσα
 ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τοῖς οὐρανοῖς»·
 καὶ πάλιν· «Ἄντιων ἀφήτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐ-
 τοῖς· ἂν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται». Καὶ ὡς ἐπήκουσας
 Ἐξεκίου ἐν τῇ θλίψει τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ
 θανάτου αὐτοῦ, καὶ οὐ παρεῖδες τὴν θένειν αὐτοῦ· οὕτω
 κάμου τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου
 ἐπάκουσον ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Σὺ γὰρ εἶ, Κύριε Ἰησοῦ
 Χριστέ, ὁ ἐβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφίεναι τοῖς περιπίπτουσιν
 ἐν ἁμαρτίαις κελεύσας, τῇ σῇ ἀγαθότητι καὶ φιλανθρωπία,
 καὶ μετανῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, καὶ χαίρων, ἐπὶ τῇ
 ἐπιστροφῇ τῶν πεπλανημένων, ὅτι, ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου,
 οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν
 σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ,
 καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
 νας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Προκείμενον, Ἦχος δ'. Κύριε, μὴ τῷ θυ-
 μῷ σου ἐλέγξῃς με.

Στίχ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι.

Α Π Ο Σ Τ Ο Λ Ο Σ.

Πρὸς Θεσσαλον. Α'. Ἐπιστ. Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφάλαιον ε'. 14.

Ἀδελφοί, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους,
 παραμυθεῖτε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν,

μακροθυμείτε πρὸς πάντας. Ὅρατε, μήτις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τιμι ἀποδοῖ· ἀλλὰ πάντοτε διώκετε τὸ ἀγαθὸν καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. Πάντοτε χαίρετε. Ἀδίταλείπτως προσεύχεσθε. Ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. Τὸ πνεῦμα μὴ σβένυυτε. Προφητείας μὴ ἐξσθενεῖτε. Πάντα δοκιμάζετε· τὸ καλὸν κατέχετε. Ἀπὸ παντός εἶδος πονηρῆ ἀπέχεσθε. Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιασαι ὑμᾶς ὀλοτελεῖς· καὶ ὀλόκληρου ὑμῶν τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα, ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθεῖη.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος β'.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ζ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου. Κεφ. 9'. 9.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελῶνιον, Ματθαίου λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθεῖ μοι. Καὶ ἀναστὰς, ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ ἰδοὺ, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες, συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, εἶπον τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ· Διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει ὁ Διδάσκαλος ὑμῶν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. Πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστίν. Ἐλεον θέλω, καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἤλθον καλεῖσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλέημων, καὶ φιλόανθρωπος Θεός.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐπομένην Εὐχὴν.

ΕΥΧΗ.

Δείσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἰατρὲ ψυχῶν καὶ σωμά-
 των, ὁ τὰ χρόνια πάθη Θεραπεύσας, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νό-
 σον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ· ὁ θείων πάντας
 ἀνθρώπους σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθειν· ὁ
 μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπι-
 στρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· σὺ γὰρ Κύριε, ἐν τῇ παλαιᾷ
 Διαθήκῃ ἔθες μετάνοιαν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, Δαυὶδ καὶ Νι-
 νευίταις, καὶ τοῖς πρὶν καὶ τοῖς μετὰ τούτους· ἀλλὰ καὶ
 ἐν τῇ ἐπιδημίᾳ τῆς ἐνσάρκου σου οἰκονομίας ἐκ ἐκάλεσας
 δικαίως, ἀλλ' ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν, ὡς τὸν Τελώνην,
 ὡς τὴν Πόρνην, ὡς τὸν Ληστήν· καὶ βλάσφημον διώκτην,
 τὸν μέγαν Παῦλον, διὰ μετanoiας προσδεξάμενος. Πέτρον
 τὸν κορυφαῖον, καὶ Ἀπόστολόν σου, ἀρνησάμενόν σε τρί-
 τον, διὰ μετanoiας προσεδέξω καὶ προσελάβου, καὶ ἐπηγ-
 γείλω αὐτῷ, λέγων· Σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέ-
 τρα οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ἄλου οὐ
 κατισχύσουσιν αὐτῆς· καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς Βασι-
 λείας τῶν οὐρανῶν. Διό περ καὶ ἡμεῖς, ἀγαθὲ καὶ φιλάν-
 θρωπε, κατὰ τὰς ἀφευδεῖς σου ἐπαγγελίας, θαρρόυντες δεό-
 μεθά σε καὶ ἱκετεύομεν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Ἐπάκξου τῆς
 δεήσεως ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν ὡς θυμίαμα προσφε-
 ρομένόν σοι, καὶ ἐπίσκεψαι τὸν δοῦλόν σου (τόν δε)· καὶ
 εἴτι ἐπλημμέλησεν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, ἢ ἐν
 νυκτί, ἢ ἐν ἡμέρᾳ· ἢ ὑπὸ κατάραν Ἰερῶς ἐγένετο, ἢ τῷ ἰδίῳ
 ἀναθέματι ὑπέπεσεν, ἢ ὄρκῳ παρεπίκρανε καὶ ὠροκοότησε,
 παρακαλοῦμέν σε καὶ δεόμεθά σου, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον
 αὐτῷ, ὁ Θεὸς, παραδλέπων τὰς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ τὰς ἀ-
 μαρτίας, καὶ τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ γενόμενα παρ' αὐ-
 τοῦ· καὶ εἴτι τῶν ἐντολῶν σου παρέδῃ, ἢ ἐπλημμέλησεν,
 ὡς σάρκα φερῶν, καὶ τὸν κόσμον οἰκῶν, ἢ ἐξ ἐνεργείας
 τοῦ διαβόλου, αὐτός, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός,

συγχώρησον· ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται, καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ. Σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος· ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σου, ἀλήθεια· ἡ γὰρ ἔπλασας τὸν ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ ζωῆς ἀφθάρτου κληρονομίαν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα εἰσέρχεται μέσον τῶν Ἱερῶν ὁ ποιῶν τὸ Εὐχέλαιον· καὶ λαβὼν ὁ προϊστάμενος τῶν Ἱερῶν τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, τίθησιν εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ τεθέασιν ἐπ' αὐτὸ τὰς χεῖρας οἱ Ἱερεῖς. Ὁ δὲ προϊστάμενος λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Βασιλεῦ ἅγιε, εὐσπλαγγχε καὶ πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ. Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· οὐ τίθημι ἐμὴν χεῖρα ἁμαρτωλὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ προσελθόντος σοι ἐν ἁμαρτίαις, καὶ αἰτουμένου παρὰ σοῦ δι' ἡμῶν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ἀλλὰ σὴν χεῖρα κραταιὰν καὶ δυνατὴν, τὴν ἐν τῷ ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ τούτῳ, ὃ οἱ Συλλειτουργοί μου κατέχουσιν, ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δούλου σου (τοῦ δε), ἔκτεινον· καὶ δέσμαι σὺν αὐτοῖς καὶ ἰκετεύω τὴν συμπαθειστάτην καὶ ἀμνησικάκον σου φιλανθρωπίαν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ, ὁ διὰ τοῦ Προφήτου σου Νάθαν, μετανοήσαντι τῷ Δαυὶδ ἐπὶ τοῖς ἰδίαις ἁμαρτήμασιν, ἄφεσιν δωρησάμενος, καὶ τοῦ Μανασσῆ τὴν ἐπὶ μετανοίᾳ, προσευχὴν δεξάμενος· αὐτὸς καὶ τὸν δούλόν σου (τόν δε), μετανοοῦντα ἐπὶ τοῖς ἰδίαις αὐτοῦ πλημμελήμασι, πρόσδεξαι τῇ συνήθει σου φιλανθρωπίᾳ, παρορῶν αὐτοῦ πάντα τὰ παραπτώματα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ ἐβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἄ-

φιέναι κελύσας τοῖς περιπίπτουσιν ἐν ἁμαρτίαις· ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου· καὶ σοὶ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Καὶ ἀσπάζεται τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ὁ ποιήσας τὸ Εὐχέλαιον· ὁ δὲ Ἱερεὺς μνημονεύει αὐτόν. Εἶτα ψάλλεται τὸ παρὸν Ἰδιόρμελον.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀεινάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων· Ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρούοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

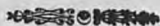
Νεῦσον παρακλήσεσι, σῶν ἰκετῶν. Σελ. 40.

Καὶ μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν βάλλει μετάνοιαν ὁ ποιήσας τὸ Εὐχέλαιον, λέγων·

Εὐλογεῖτε Πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Ἐκ γ'.

Καὶ λαβὼν παρ' αὐτῶν εὐλογίαν καὶ συγχώρησιν, ἀπέρχεται, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ.

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΙΣ ΨΥΧΟΡΡΑΓΟΥΝΤΑ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, Τρισάγιον, Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν, Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία· τὸ, Κύριε ἐλέησον ἱβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ τοὺς παρόντας Υαλμούς. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μᾶ πρόσχες. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Εἶτα τὸν Ν'. καὶ τὸν παρόντα Κανόνα.

Ποίημα Κυροῦ Ἀνδρέου Κρήτης Ἱεροσολυμήτου.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Δεῦτε συνάχθητε πάντες οἱ εὐσεβῶς, ἐν τῷ βίῳ ζήσαντες, καὶ θρηνήσατε ψυχὴν, ξενωθεῖσαν δόξης τοῦ Θεοῦ, καὶ δουλεύσασαν αἰσχροῖς, δαίμοσι πάσῃ σπουδῇ.

Τανῦν ὁ χρόνος μου ἅπας ὁ τῆς ζωῆς, ὡς καπνὸς παρέδραμε, καὶ παρέστησαν λοιπὸν, Ἄγγελοι πεμφθέντες ἐκ Θεοῦ, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, ζητοῦντες ἀσυμπαθῶς.

Δόξα Πατρί.

Ἴδου ἐφίστηχεν ὄχλος τῶν πονηρῶν, πνευμάτων κατέχοντες, τῶν ἐμῶν ἀμαρτιῶν, ἐγγραφάς, καὶ κρίζουσι σφοδρῶς ἐκζητοῦντες ἀναιδῶς, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Λοιπὸν πρὸς τίνα βοήσω; τίς μου κλαυθμὸν, ἐξ ὀδύνης δέξεται, καὶ καρδίας στεναγμὸν; εἰμὴ σὺ πανάχραντε Ἄγνη, ἡ ἐλπίς Χριστιανῶν, καὶ πάντων ἀμαρτωλῶν.

Ῥδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Καλοὶ φίλοι καὶ γνωστοί, ἵνα τί σὺ θρηνεῖτε, ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας, τὸν ποτὲ ἀγαπητὸν, καὶ φίλον καὶ ἀδελφόν, νῦν δὲ ξένον, καὶ Θεοῦ καὶ πάντων ὑμῶν;

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τὰς ἐμάς καθορῶντες, ἀμαρτίας

Agiasm. T. Φ.

Δημοσία Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

κειμένας, ἐν τῇ στάθμῃ τοῦ ζυγοῦ, Χριστὸν τὸν πάντων Θεόν, δυσωπεῖτε ἰλεων γενέσθαι μοι.

Δόξα Πατρί.

Μνησθέντες μου ἀγαπητοί, τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλίας, τὸν Χριστὸν δυσωπεῖτε, ἐπιβλέψαι ἐπ' ἐμὲ, τὸν δυστυχῆ, τῆς ζωῆς, στερηθέντα καὶ βασανιζόμενον.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Κλῖνον τὸ οὖς σου ἐπ' ἐμοί, τοῦ Θεοῦ μου ἡ Μήτηρ, ἐκ τοῦ ὕψους τῆς δόξης, τῆς πολλῆς σου ἀγαθῆ· εἰσάκουσον στεναγμῶν, τελευταίων, καὶ χεῖρά μοι ἔρεξον.

ᾠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Οἶμοι τὸν ἄσικτον! οἶμοι τὸν ἄθλιον! ὅτι χεῖρας ἐκτείνω πρὸς τοὺς ἐμούς, φίλους τε, καὶ δάκρυα, ἐξ ὀφθαλμῶν μου προχέω, ἀλλ' οὐδεὶς ὁ ἐλεῶν ἐμέ.

Ἄγων ἐπίστη μοι, ψυχῆς πανόλιθρος, καὶ τὰ ἔμματα ρίπων πρὸς τοὺς Θεοῦ, φωτεινοὺς Ἀγγέλους, ἐκβῶ· Μικρὸν εἰσάτε με ζῆν, ἀλλ' οὐδεὶς ὁ εἰσακούων μου.

Δόξα Πατρί.

Ἐμὲ πενήσατε, ἐμὲ θρηνησατε, τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι καὶ τῶν βροτῶν, πάντων οἱ φιλόχριστοι· ἀθλίως γὰρ μου ἡ ψυχὴ, ἐκ τοῦ σώματος χωρίζεται.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Δέσποινα, Δέσποινα, ἄρτι ἐλήησον, ψυχὴν ἀπορουμένην καὶ πρὸς τὴν σὴν, σκέπην μόνην βλέπουσαν, καὶ μὴ παρίδης ἀγαθῆ, ἐκδοθῆναι με τοῖς δαίμοσι.

ᾠδὴ ε'. Τῷ Δεῖφ φέγγει σου ἀγαθέ.

Φῶς νοητὸν λάμψον ἐπ' ἐμοί, ἴδω σε Χριστὲ καὶ πρὸς βραχὺ· οὐκ ἔτι γὰρ σε θεάσομαι· νέφος γὰρ δαιμόνων ἄφνω ἐπὶ πῆθέ μοι, καὶ σκότος, τῶν αἰσχυρῶν μου, ἔργων καλύπτει με.

Σώζεσθε πάντες ἀγαπητοί, ἀσπλαγχοὶ φανέντες ἐπ' ἐμὲ, τὸν δυστυχῆ καὶ πανάθλιον· πάντες γὰρ εἰ μίαν φωνὴν ἐφθέξασθε, πρὸς τὸν ἐμὸν Δεσπότην, οὐκ ἂν ἀπέτυχον.

Δόξα Πατρί.

Σώζου ὁ μέγας ἄρχων Θεοῦ, Μιχαὴλ Ἀγγέλων ἀρχηγί.

Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσσεια"

οὐκ ἔτι γάρ σου τὸ ἅγιον, ὄνομα καλέσω τοῦ βοηθῆσαί μοι·
σιγῶσι γάρ μου χεῖλη, καὶ γλῶσσα δίδεται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σώζου καὶ σὺ ἀχραυτε ἀγνή, Μήτηρ τοῦ Χριστοῦ με καὶ
Θεῖ· ἐκ ἔτι γάρ τὴν εἰκόνα σε, ἐξ ἐμῶν πταισμάτων βλέψω
ὁ ἄθλιος· ἐσδέσθη γάρ τὸ φῶς μου, νύξ δὲ μ' ἐκάλυψε.

ᾠδὴ δ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Κλίνετε τὸ οὖς ὑμῶν, ἀδελφοί μου πρὸς ἐμέ, καὶ συμ-
παθῶς ἀκούσατε, ἐλεεινῶν ῥημάτων μικρὰν φθογῆν καὶ
μὴ παρακούσητε, καὶ μισθὸν ἐκ Κυρίου πάντες λήψετε.

Ἴδου νῦν χωρίζεται, μετ' ὀδύνης ἡ ψυχὴ, ἐκ τοῦ δεινοῦ
μου σώματος· μὴ οὖν τὸ σῶμά μου θάψητε ἐν τῇ γῆ· ἐά-
σατε ἄταφον, ὅπως φάγῃσι κύνες τὴν καρδίαν μου.

Δόξα Πατρί.

Τί γάρ μοι τὸ ὄφελος, τὴν ψυχὴν ἐν φοβεροῖς, κολαστη-
ρίοις σύρεσθαι, τὸ δὲ σῶμά με ψάλλεσθαι ὑφ' ὑμῶν; οὐκ ἔστι
γάρ ἄξιον, ἀλλὰ σύραντες ἔξω κυσί ρίψατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἴσως διερχόμενοι, ξένοι βλέποντες ὄστα, ὑπὸ κυνῶν συ-
ρόμενα, καταυγέυτες κράξουσιν ἐκ ψυχῆς· Βοήθησον Δέ-
σποινα, τῇ ψυχῇ τοῦ ἀθλίου τούτου σώματος.

ᾠδὴ ζ'. Δροσεβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἴδου σύραντες ἀπέσπασαν τοῦ σώματος, δεινῶς ἄφνω
ἀθλίαν ψυχὴν, καὶ ἀπάγουσι, πρὸς Κριτὴν φρικτὸν καὶ
φοβερόν· μνησθέντες μου οὖν ἀγαπητοί, τῆς πρὸς ὑμᾶς ἑ-
μιλίας, μνεῖαν ποιεῖσθέ μου.

Ἐλεήσατέ με Ἄγγελοι πανάγιοι, Θεοῦ τοῦ παντοκράτο-
ρος, καὶ λυτρώσασθε, τελωνίων πάντων πονηρῶν· οὐκ ἔχω
γάρ ἔργον ἀγαθόν, ἀντισταθμίζειν τῷ ζυγῷ, τῶν φαυλῶν
πράξεων.

Δόξα Πατρί.

Ἄν ἐπανεῖλθῃτε πανάγιοί μου Ἄγγελοι, παραστῆναι βή-
ματι Χριστοῦ, γόνυ κλίναντες, ἐν κλαυθμοῖς βοήσατε αὐ-
τῷ· Ἐλέησον πάντων Ποιητὰ, ἔργον χειρῶν σου ἀγαθὴ,
καὶ μὴ ἀπόση ἐκ σοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προσκυνήσαντες τὴν Δέσποιναν, καὶ ἄχραντον Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, δυσωπήσατε, ὅπως κλίνη γόνυ μεθ' ὑμῶν, καὶ κάμψη πρὸς δέησιν αὐτῶ· Μητέρα γὰρ ἕσα καὶ τροφός, εἰσακουσθήσεται.

ᾠδὴ ἦ. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀσίοις.

Νῦν στεναῖξάτε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα, ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀθλίῳ καὶ συνδακρύσατε· ἦλθε γὰρ δεινὴ, ἐκ τῶν ἄνω ἀπόφασις, χεῖράς μου δεθῆναι, καὶ πόδας ἐξωσθῆναι.

Ἄστοχῆσας ἐκ πάντων πρὸς σὲ τὸν Φύλακα, τῆς ἀθλίως ζωῆς μου σεναῖζων κράζω πικρῶς· Ἴδε με δεσμῶν, αἰωνίων τὴν κάκωσιν, καὶ μὴ ἀποκάμης, ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύων.

Δόξα Πατρί.

Ἐπειδὴ ἐγενόμην δαίμοσιν ἐκδοτος, καὶ εἰς ἄδου πυθμῆνα βία κατάγομαι, οἶδα ὅτι νῦν, πάντες μου ἐπελάθοντο· σὺ δὲ μνησθητί μου, ὦ Ἄγγελε Κυρίου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Χριστοῦ μου ἡ Μητέρα πῶς ἐπελάθου μου; πῶς οὐκ ἔκαμψας σπλάγχνα τοῦ ἐκκενώσαντος, αἷμα ἐκ πλευρᾶς, ἵνα σῶση οὐς ἐπλασεν; οἴμοι! πῶς ἐκλείσθη, τὰ σπλάγχνα τοῦ Χριστοῦ μου.

ᾠδὴ Δ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Θεοῦ οὐκ ἔτι ἐγὼ μνησθήσομαι· οὐκ ἔτι γὰρ ἐν ἄδῃ μνημονεύειν τὸν Κύριον· ἀλλὰ σκότει δεινῶς καλυπτόμενος, κάθημαι περιμένων τὴν ἐξανάστασιν· πάντων τῶν βροτῶν ἀνακριθεὶς εἰς πῦρ βληθήσομαι.

Θεὸς οὐκ ἔτι ἐμοῦ μνησθήσεται, οὐδὲ πληθὺς Ἀγγέλων, Ἀρχαγγέλων ὀμήγουρις, Προφητῶν, Ἀποστόλων ὁ σύλλογος, πλήθη τε τῶν Μαρτύρων, πάντων Δικαίων τε· μόνος ἐν ἀντλήσω τὰ κακὰ, ἅπερ συνέλεξα. Δόξα Πατρί.

Θρηνησάτέ με νῦν καὶ πενθήσατε, ἄδου πυθμὴν καὶ ἄβυσσος, καὶ σκώληξ καὶ τάρταρος· αἱ κολάσεις οὖν πᾶσαι στεναῖξάτε· μόνος γὰρ ἐγὼ ὁ ἄθλιος, ἤχθην ὑμῖν παραδοθεὶς, σοῦ τιμωρεῖσθαι πικρῶς.

Δημοσιὰ Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοῦ ἡ Μήτηρ βλέψον εἰς ἄβυσσον, ἴδε ψυχὴν βασάνοις ἐκδοθεῖσαν κολάζεσθαι, καὶ τὰ γόνατα κλίνασα, δάκρυσον· ἵνα ἐπικαμφθεὶς σου ταῖς παρακλησίαις, ὁ τὸ αἷμα δούς ὑπὲρ ἐμοῦ, ἀνακαλέσῃ με.

Ε Υ Χ Η.

Εἰς Ψυχορράγουντα.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ σῇ ἀρρήτῳ σου σοφίᾳ δημιουργήσας τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ χοῦς, καὶ τῆτον ἀναμορφώσας εἰς εἶδος καὶ κάλλος, καὶ ἐξωραΐσας, ὡς τίμιον καὶ οὐράνιον κτῆμα, εἰς δοξολογίαν καὶ εὐπρέπειαν τῆς σῆς δόξης καὶ βασιλείας, διὰ τὸ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν τοῦτον παραγαγεῖν· ἐπεὶ δὲ τὴν ἐντολὴν παρέβη τοῦ σῆ προστάγματος, μεταλαβὼν τῆς εἰκότος καὶ μὴ φυλάξας, διὰ τῆτον, ἵνα μὴ τὸ κακὸν ἀθάνατον γένηται, φιλανθρώπως ἐκέλευσας τὴν διάλυσιν ταύτην, καὶ τὸν ἀρρήτῳ τῆτον δεσμὸν, ὡς Θεὸς τὸν Πνευμάτων, τῷ σῷ Δεῖψ βουλήματι ἀποτέμνεσθαι· καὶ τὸ μὲν σῶμα, εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη ἀναλύεσθαι, τὴν δὲ ψυχὴν ἐκεῖσε χωρεῖν, ἔνθα καὶ τὸ εἶναι προσελάβετο μέχρι τῆς κοινῆς ἀναστάσεως. Διὰ τοῦτο δεόμεθα σὲ τοῦ ἀνάρχου καὶ ἀθανάτου Πατρὸς, καὶ τῆς μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ παναγίς σου Πνεύματος, ἵνα τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος διάλυσιν τῆς ψυχῆς τῆς δούλου σου (τοῦ δεῖνος), ἐν ἀναπαύσει ποιήσης. Καὶ εἴτι ἐν γνώσει, ἢ ἐν ἀγνοίᾳ προσέκρουσε τὴν σὴν ἀγαθότητα, ἢ ὑπὸ κατάραν γέγονεν Ἰερέως, ἢ τοὺς ἰδίους γονεῖς παρεπίκρανεν, ἢ ὄρκον παρέβη, ἢ φαντασίαις δαιμόνων καὶ γοητείαις αἰσχροῖς περιέπεσε, φθόνῳ τοῦ πονηροῦ δαίμονος, συγχώρησον, ὑπὸ τῆς σῆς ἀπάτου δυσωπούμενος ἀγαθότητος. Ναί, Δέσποτα Κύριε ὁ Θεός, ἐπάκουσον ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ λύσον τὸν δεῖλόν σε (τὸν δεῖνα), τῆς ἀφορήτης ταύτης ὀδύνης,

καὶ τῆς συνεχούσης αὐτὸν πικρᾶς ἀσθενείας, καὶ ἀνάπαυσον αὐτὸν, ἔνθα τῶν δικαίων τὰ πνεύματα. Ὅτι σὺ εἶ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Εἰς ψυχὴν κρινομένην.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ παντοκράτωρ, ὁ πάντας ἀνθρώπους θελων σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθειν· ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτὸν, δεόμεθα καὶ παρακαλοῦμέν σε· Τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σε (τοῦ δε) παντὸς δεσμεύσῃ λύσον, πάσης κατάρας ἐλευθέρωσον· ὅτι σὺ εἶ ὁ λύων τοὺς πεπεδημένους καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερράγμένους, ἢ ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων. Κέλευσον οὖν λυθῆναι, Δέσποτα, ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σε (τῆ δε), καὶ καταπαῦσαι εἰς τὰς αἰωνίους σου σκηνὰς μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων σου διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μετ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ

Μετὰ θάνατον συγχωρητική.

Ο Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς θείας ἐντολάς τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις δέξας, εἰς τὸ δεσμεῖν τε καὶ λύειν τοῖς πεπτωκόσι τὰ ἁμαρτήματα, καὶ ἐξ ἐκείνων αὐθις ἡμεῖς λαβόντες τὰς ἀφορμὰς τὸ αὐτὸ ποιεῖν, συγχωρήσαι σοι τέκνον πνευματικόν, εἴτι ἂν ἔπραξας ἐν τῷ νῦν αἰῶνι ἐκούσιον ἢ ἀκούσιον, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΕΙΣ ΚΟΣΜΙΚΟΥΣ.

Τελευτήσαντός τινος τῶν Ὁρθοδόξων, εὐθὺς προσκαλεῖται παρὰ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς ὃς καὶ ἀπελθὼν εἰς τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸ λείψανον κεῖται, καὶ βαλὼν Ἐπιτραχήλιον, καὶ ἐπὶ τὸν θυμιατὸν θυμίαμα, εὐλογεῖ συνηθως τὸν εὐλογητὸν Θεὸν καὶ ἄρχονται οἱ συμπαρόντες τοῦ, Ἁγίος ὁ Θεός· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία· καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα·

Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου Σῶτερ ἀνάπαυσεν· φυλάττων αὐτὴν εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρὰ σοῦ φιλόθρως.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἁγιοὶ σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα Πατρί.

Σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ καταβάς εἰς ἄδην, καὶ τὰς δόξνας λύσας τῶν πεπεδημένων· αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κηύσασα, πρόσθευε τῷ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσόν σου, καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κοιμη-

μένου δόλου τοῦ Θεοῦ (τῆ δε), καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιον τε καὶ ἀκούσιον.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτῆς, ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται. Τὰ ἐλεῆ τῆ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ ἄφεισιν τῶν αὐτοῦ ἀμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας, καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σε δωρησάμενος· αὐτὸς Κύριε, ἀνάπαυσον τὴν ψυχὴν τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (τῆ δε) ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός· πᾶν ἀμάρτημα τὸ παρ' αὐτοῦπραχθὲν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς, συγχώρησον· ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἀμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτός ἀμαρτίας· ἢ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σου, ἀλήθεια. Ὅτι σὺ εἶ ἀνάστασις, ἢ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (τοῦ δε), Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ Ἀπόλυσις.

Καὶ εἰ μὲν ἔτοιμά εἰσιν ἅπαντα τὰ τοῦ Ἐξοδίου, εὐλογεῖ αὐτὸς ὁ Ἱερεὺς, καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς, μετὰ φόβου, καὶ πάσης κατανύξεως. Καὶ ἄραντες τὸ λείψανον, ἀπερχόμεθα εἰς τὸν Ναόν, προπορευομένων τῶν Ἱερέων μετὰ λαμπάδων, καὶ τοῦ Διακόνου μετὰ θυμιατοῦ. Ὅταν δὲ ἔλθωσιν ἐν τῷ Ναῷ, τὸ μὲν λείψανον ἀποτίθεται ἐν τῷ Νάρθηκι, καὶ ἄρχονται τοῦ ψ. Ψαλμοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ψ. 90.

Ο κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπίῳ ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτός ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπείς· ὅπως κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. Οὐ φοβηθήσει ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας. Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγήν σε. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀρᾶσί σε, μὴ ποτε προσκόψης πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπίβησεν, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκραῖεται πρὸς με καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Καὶ μετὰ τοῦτο, γεγονωτέρα φωνῆ·

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Ἀλληλουῖα.

Καὶ ψάλλομεν τὴν πρώτην Στάσιν τοῦ Ἄμωμου, εἰς ἦχον πλ. β'. λέγοντες ἐν τῷ τέλει ἐκάστου Στίχου·

Ἀλληλουῖα.

Σ Τ Α Σ Ι Σ Α'.

- ✦ **Μ**ακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου. Ἀλληλουΐα.
- Μ**ακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.
- Ο**ὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.
- Σ**ὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.
- Ο**φελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.
- Τ**ότε οὐ μὴ αἰσχυρθῶ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.
- Ἐ**ξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκίναί με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
- Τ**ὰ δικαιώματά σε φυλάξω, μὴ με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.
- Ἐ**ν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.
- Ἐ**ν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπόσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.
- Ἐ**ν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυφα τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι.
- Εὐ**λογητὸς εἶ Κύριε, διδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
- Ἐ**ν τοῖς χεῖλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τῆς στόματός σου.
- Ἐ**ν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.
- Ἐ**ν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου.
- Ἐ**ν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.
- Ἄ**νταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου.

Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῆ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

✦ Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου, τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις· ἐπικατάρτοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ονειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.

Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν· ὁ δὲ δούλος σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαίωμασί σου.

Καὶ γὰρ τὰς μαρτυρίας σου μελέτη μου ἐστὶ, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου.

Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου, ζήτησόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰς ὁδοὺς μου ἐξηγήγηλά, καὶ ἐπήκουσάς μου· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὁδὸν δικαιομάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχίσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.

✦ Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.

Ὁδὸν ἀληθείας ἠρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίαις σου Κύριε, μή με κατασχύνης.

Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιομάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.

Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνησὼ τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Οδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠ-
γάπησα.

Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς
πλεονεξίαν.

Ἀπόστρεψον τὰς ὀφθαλμούς μου, τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα,
ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.

Στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου.

Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου, ὃν ὑπώπτευσα, ὅτι τὰ κρίμα-
τά σου χρηστά.

Ἰδοὺ ἐπέθυμνα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου
ζῆσόν με.

Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, τὸ σωτήριόν σου
κατὰ τὸν λόγον σου.

Καὶ ἀποκριθήσομαι, τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἠλίπισα
ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.

Καὶ μὴ περιίλης ἐκ τῆς στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως
σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλιπισα.

Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξε-
ζήτησα.

Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ
οὐκ ἠσχυρόμην.

Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ὡς ἠγάπησα σφόδρα.

Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ὡς ἠγά-
πησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

Μνήσθητι τῶν λόγων σου, τῷ δούλῳ σου, ὡς ἐπήλι-
πιάς με.

Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν
σου ἔζησέ με.

Ἵπερήφατοι παρηνόμεον ἕως σφόδρα· ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου
σου οὐκ ἐξέκλινα.

Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος Κύριε, καὶ πα-
ρεκλήθην.

- * Ἀθυμία κατίσχε με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.
- Ψαλτὰ ἡσάν μοι τὰ δικαιώματά σου ἐν τόπῳ παροικίας μου.
- Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τῆ ὀνόματός σου Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.
- Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματό σου ἐξεζήτησα.
- Μερὶς μου εἶ Κύριε· εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.
- Ἐδέηθην τῆ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.
- Διελογισάμην τὰς ὁδούς σου, καὶ ἐπέστρεψα τὴς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.
- Ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην, τῆ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.
- Σχοινία ἀμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἀπελαθόμην.
- Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
- * Μέτοχος ἐγὼ εἶμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.
- Τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ· τὰ δικαιώματά σε δίδαξόν με.
- Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου.
- Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν, δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.
- Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.
- Χρηστὸς εἶ σύ Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
- Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμέ ἀδικία ὑπερηφάνων· ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.
- Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν· ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.

Α'γαθόν μοι, ὅτι ἔταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

Α'γαθός μοι νόμος τῆς στόματός σου, ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

Ὁ Διάκονος·

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς κεκοιμημένου δούλου τοῦ Θεοῦ (τῆς δε), καὶ ὑπὲρ τῆς συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον. Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται. Τὰ ἔλεῃ τοῦ Θεοῦ, τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ ἄφεισιν τῶν αὐτοῦ ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις. κτλ. Καὶ μετὰ τοῦτο ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας Στάσεως, εἰς Ἦχον πλ. ἀ. λέγοντες ἐν ἐκάστῳ Στίχῳ.

Ἐλέησον τὸν δούλόν σου.

Σ Τ Α Σ Ι Σ Β'.

† Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασαν με· συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

Ἐλέησον τὸν δούλόν σου.

Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονται με, καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐγνων, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθεία ἔταπείνωσάς με.

Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.

Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν.

Ἀσχυρῶνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχῆσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.

Ἐπιστρεφάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες
τὰ μαρτύριά σου.

Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιομασί σου,
ὅπως ἂν μὴ αἰσχυθῶ.

Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχὴ μου, εἰς τοὺς λόγους
σου ἐπήλπισα.

Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες·
Πότε παρακαλέσεις με;

Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνη, τὰ δικαιοματά σου
οὐκ ἐπελαθήμην.

Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι
ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν;

Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νό-
μος σου, Κύριε.

Πάσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως κατεδίωξάν με,
βοήθησάν μοι.

Παραβραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῆ· ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκα-
τέλιπον τὰς ἐντολάς σου.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τῆ
στόματός σου.

Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σε διαμένει ἐν τῷ ἔρανῳ.

Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου· ἐθεμελίωσας τὴν
γῆν, καὶ διαμένει.

Τῇ διατάξει σε διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα ὄβρα σα.

Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μὲ ἐστὶ, τότε ἂν ἀπωλόμην
ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάβωμαι τῶν δικαιομάτων σου,
ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

Σὸς εἶμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιοματά σε ἐξεζήτησα.

Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με, τὰ μαρτύριά
σου συνῆκα.

Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεῖα ἡ ἐντολή σε σφόδρα.

Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε· ἔλη τὴν ἡμέραν με-
λέτη μου ἐστίν.

Υπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμῆέστιν.

Υπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτυρία σου μελέτη μου ἐστίν.

Υπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σε ἐξεζήτησα.

Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.

✦ Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

Ὡς γλυκία τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.

Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

Λύχνος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς τοῖς τρίβοις μου.

Ὡμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου διδάξόν με.

Ἡ ψυχὴ μου ἐν τοῖς χερσὶ σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἐθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.

Ἐκκληρονόμησα τὰ μαρτυρία σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτε ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν.

Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.

Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Βοηθὸς μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σὺ, εἰς τοὺς λόγους σε ἐπήλπισα.

Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ μου.

Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζήσόν με, καὶ μὴ κατασχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.

Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιομασί σου διαπαντός.

Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατῆντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.

Παραβαίνοντας ἔλογισάμην πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.

Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου· ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.

Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῶς με τοῖς ἀδικούσί με.

Ἐκδεξαι τὸν δούλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιόν τῆς δικαιοσύνης σου.

Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

Δῆλός σου εἰμί ἐγώ, συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.

Καιρὸς τῆ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου. Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίου καὶ τοπάζιον.

Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.

Θαυμαστά τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου.

Ἡ δὴλώσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετεῖ νηπίους.

Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἴλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν. Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Διάκονος·

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἔτι θεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε).

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι οὐ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις. καὶ
Καὶ οὕτως ἀρχόμεθα τῆς τρίτης Στάσεως, εἰς Ἦχον
λέγοντες ἐν ἐκάστῳ Στίχῳ, Ἀλληλουΐα.

Σ Τ Α Σ Ι Σ Γ'.

- † **Ε**πίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν
ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου. Ἀλληλουΐα.
Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ
μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.
Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὴν
ἐντολάν σου.
Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδόν
ξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ
ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.
Δίκαιος εἶ, Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου.
Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν
σφόδρα.
Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ
ἐχθροί μου.
Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν
αὐτό.
† **Ν**εώτερος ἐγώ εἰμι, καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου
οὐκ ἐπελαθόμην.
Ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος
σου ἀλήθεια.
Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὐρόσαν με· αἱ ἐντολαί σου, μελέτη μου.
Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα· συνέτισόν με,
καὶ ζήσομαι.
Ἐκέκραξα ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου· ἐπάκουσόν μου Κύριε, τὰ
δικαιώματά σου ἐκζητήσω.

Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.
 Προέφθασα ἐν ἁωρία, καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου
 ἐπήλπισα.

Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ἔρθρον, τοῦ μελετᾶν τὰ
 λόγια σου.

Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ
 τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.

Προσῆγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομία, ἀπὸ δὲ τοῦ νό-
 μου σου ἐμακρύνθησαν.

Ἐγγὺς εἶ σὺ Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.

Καταρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ἰδὲ τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ ἔξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου
 οὐκ ἐπελαθόμην.

Κρῖνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον
 σου ζῆσόν με.

Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου
 οὐκ ἐξεζήτησαν.

Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ Κύριε· κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆ-
 σόν με.

Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με, καὶ θλίβοντές με, ἐκ τῶν μαρ-
 τυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.

Εἶδον ἀσυνετοῦντας, καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγια σου
 οὐκ ἐφυλάξαντο.

Ἰδὲ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα· Κύριε, ἐν τῷ ἔλεεί
 σου ζῆσόν με.

Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα
 τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἀρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου
 ἐδειλίασεν ἡ καρδιά μου.

Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου, ὡς ὁ εὐρίσκων σκυ-
 λα πολλά.

Ἰδικίαν ἐμίσησα, καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠ-
 γάπησα.

Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἐρήνη πολλή τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.

Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.

Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου, καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐδοί μου ἐναντίον σου Κύριε.

Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

Ἐξερεύξαιτο τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου.

Φθίγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην.

Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μέλητή μου ἔστι.

Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου, καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.

Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός· ζήτησον τὸν δούλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθίμην.

Καὶ εὐθύς τὰ νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με.

Τῶν Ἁγίων ὁ χορὸς, εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς, καὶ θύραν Παραδείσου· εὗρω καὶ γὼ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας· τὸ ἀπολωλός πρόβατον ἐγώ εἰμι· ἀνακάλεσαί με Σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Ὁ πάλαι μὲν ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου
θεῖα τιμήσας, παραδάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με, ἐπιστρέψας,
εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε,
τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Εἰκὼν εἰμί, τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα
φέρω πταισμάτων· οἰκτείρησον, τὸ σὸν πλάσμα Δέσποτα,
καὶ καθάρισον σὴ εὐσπλαγχνία· καὶ τὴν ποθεινὴν, πατρίδα
παράσχου μοι, Παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Οἱ τὸν ἀμνόν, τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες, καὶ σφραγισθέν-
τες ὡσπερ ἄρνες, καὶ πρὸς ζωὴν, τὴν ἀγήρω Ἅγιοι, καὶ
αἰδίου μετατεθέντες, τοῦτου ἐκτενωῶς Μάρτυρες αἰτήσασθε,
ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς τὸν δούλόν σου, καὶ κατάταξον αὐ-
τὸν ἐν Παραδείσῳ, ὅπου χοροὶ τῶν Ἁγίων Κύριε, καὶ οἱ
δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς φωστῆρες· τὸν κεκοιμημένον δού-
λόν σου ἀνάπαυσον, παρορῶν αὐτοῦ πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα, Τριαδικόν.

Τὸ τριλαμπές, τῆς μιᾶς Θεότητος εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν
βοῶντες· Ἅγιος εἶ ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρχος, συνἀναρχος
Υἱὸς, καὶ Θεῖον Πνεῦμα· φώτισον ἡμᾶς, πίστει σοι λα-
τρεύοντας, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκί τεκοῦσα εἰς πάντων σω-
τηρίαν, δι' ἧς, γένος τῶν ἀνθρώπων εὐρατο τὴν σωτηρίαν·
διὰ σοῦ εὐροίμεν Παράδεισον, Θεοτόκε ἀγνή εὐλογημένη.

Ἀλληλῆῖα, Ἀλληλῆῖα. Ἀλληλῆῖα. Δόξα σοι ὁ Θεός. Ἐκ γ·

Εἶτα ὁ Διάκονος· Ἐτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως· κτλ.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τὰ παρόντα Τρο-
πάρια.

Ἦχος πλ. α΄.

Ἀνάπαυσον Σωτῆρ ἡμῶν μετὰ Δικαίων τὸν δούλον σου, καὶ τοῦτον κατασκῆνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτοῦ, τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνῶσει, Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ Χριστέ ὁ Θεὸς, υἱὸς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς. Εἶτα τὸν Ν' καὶ τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἐκτον προσαυδῶ τοῖς ἀπελθούσιν μέλος. Θεοφάνους.

Ὤδῆ α΄. Ἦχος πλ β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, δυσωποῦσί σε Χριστέ· ὃν ἐκ γῆς μετέστησας πιστὸν, αἰωνίων ἀγαθῶν τυχεῖν ἀξίωσον.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα, ζῶν μικτὸν, μέσον με τὸν ἄνθρωπον ταπεινότητος ὁμοῦ, καὶ μεγέθους ἐπλασας· διὰ τὴν τοῦ δούλου σου ψυχὴν, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Τοῦ Παραδείσου πολίτην καὶ γεωργὸν, κατ' ἀρχαίς με ἔταξας· παραβάντα δὲ τὴν σὴν, ἐντολήν ἐξώρισας· διὰ τὴν τοῦ δούλου σου ψυχὴν, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας Εὐαν τοπρὶν, τὴν ἡμῶν προμήτορα, ἐξ ἀγράντου σου γαστρὸς, σάρκα περιβάλλεται· δι' ἧς, τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν Ἀγνή διέλυσεν.

Ὤδῆ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Ναμίμως ἤθλησαν οἱ σοί, Μάρτυρες Ζωοδότα, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες παρὰ σοῦ, τῷ μεταστάντι πιστῶς, αἰωνίαν λύτρωσιν βραβεύουσι.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ σημείοις, ἐμέ τὸν πλανηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων σεαυτοῦ, κενώσας ὡς συμπαθῆς, καὶ ζητήσας, εὖρες καὶ διέσωσας.

Ῥεόντων ἄστατον φθορὰν, τὸν πρὸς σέ διαβάντα, ἐν

Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

σκηναῖς αἰωνίοις, κατοικεῖν χαρμονικῶς, ἀξίωσον Ἀγαθὲ,
δικαιώσας πίστει τε καὶ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σὺ, πάναγνε Θεομητορ· μόνη
γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, συνέλαβες ἐν γαστρὶ,
τοῦ θανάτου λύσαντα τὴν δύναμιν.

Ὁ Διάκονος· Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ, καὶ τὰ λοιπά.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν,

Κάθισμα, Ἦχος πλ. β'.

Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος, σκιά καὶ
ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενής, ὡς εἶ-
πεν ἡ Γραφή· ὅτε τὸν κόσμον κερδήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ
οἰκήσωμεν, ὅπου ὁμοῦ βασιλεῖς καὶ πτωχοί· διὸ Χριστέ ὁ
Θεός, τὸν μεταστάντα ἀνάπαυσον, ὡς φιάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου, μὴ ἐγκα-
ταλίπῃς με· ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, μὴ καταπιστεύσῃς με·
ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλίπῃς με.

Ῥοδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Σοφίας μείζονος, δεικνύων γνώρισμα, καὶ τῆς περὶ τὰ
δῶρα πολυτελοῦς, Δεσποτὰ χρηστότητος, τὰς τῶν Μαρτύ-
ρων χορείας, τοῖς Ἀγγέλοις συνηρίθμησας.

Ἀφράστου δόξης σου, τυχεῖν ἀξίωσον, τὸν πρὸς σὲ με-
ταστάντα ἔνθα Χριστέ, τῶν εὐφραϊνομένων ἐστίν, ἡ κατοι-
κία, καὶ φωνή, καθαρᾶς ἀγαλλιᾶσεως.

Ἕμνουῦντα πρόσδεξαι τὸ θεῖον κράτος σου, ὃν ἐκ γῆς
προσελάθου, τέκνον φωτός, τοῦτον ἐργαζόμενος, τῆς ἀμαρ-
τίας τὴν ἀγλύν, ἐκκαθαίρων Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Δοχεῖον ἄχραντον, ναὸν πανάμωμον, κιθωτὸν παναγίαν,
παρθενικὸν τόπον ἀγιάσματος, σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ,
ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

Ῥοδὴ ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου ἀγαθὲ.

Ὡς ὀλοκάρπωσις ἱερά, καὶ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης.

οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ δεδοξαμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν αἰεὶ βραβεύουσι.

Τῆς οὐρανοῦ διαγωγῆς, τῆς διανομῆς τῶν χαρισμάτων, ἀξίωσον Κύριε, τὸν προκοιμηθέντα πιστὸν οἰκέτην σου, παρέχων τῶν πταισμάτων τὴν ἀπολύτρωσιν.

Ὁ μόνος φύσει ζωοποιὸς, τὸ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, τὸν τελειωθέντα τῆς Βασιλείας τῆς σῆς, ἀξίωσον Οἰκτίρμον, μόνε ἀθάνατε.

Θεοτοκίον.

Ἰσχύς καὶ ὕμνησις ὁ ἐκ σοῦ, Δέσποινα τοῦ κόσμου γεννηθείς, καὶ σωτηρία ἐγένετο, τοῖς ἀπολλυμένοις, ἐκ τῶν τοῦ ἄδου πυλῶν, ρύόμενος τοὺς πίστει, σὲ μακαρίζοντας.

ᾠδὴ ε'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Σταυρῷ προσηλούμενος, τῶν Μαρτύρων τοὺς χαροῦς, πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες, μιμουμένους τὸ πάθος σου ἀγαθὴ διό σου δεόμεθα, τὸν πρὸς σὲ μεταστάντα νῦν ἀνάπαυσον.

Ἀφράστῳ τῇ δόξῃ σου, ὅταν ἔλθῃς φοβερῶς, κρῖναι τὸν κόσμον ἅπαντα, ἐν νεφέλαις εὐδόκησον Λυτρωτὰ, φαιδρῶς ὑπαντῆσαι σοι, ὃν ἐκ γῆς προσελάβου πιστὸν δούλον σου.

Πηγὴ ζωῆς πέφυκας, ἐν ἀνδρίᾳ Σεϊκῆ, πεπεδημένους Δέσποτα, ὁ ἐξάγων τὸν δούλον σου τὸν πρὸς σὲ, πιστῶς ἐκδημήσαντα, ἐν τρυφῇ Παραδείσου κατασκῆνωσον.

Θεοτοκίον.

Εἰς γῆν ἀπιστράφημεν, παραβάντες τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐτολήν τὴν ἔνθεον· διὰ σοῦ δὲ Παρθένε πρὸς οὐρανὸν, ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν, τὴν φθορὰν τοῦ θανάτου ἐκτινάξαντες. Ὁ Διάκονος· Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ. κτλ.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν.

Κουτάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμὸς, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος. Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ

εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιούντες ὡδὴν τὴν, Ἀλληλουϊά.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Αυτρωθέντες τῷ σῶ αἵματι οἱ Μάρτυρες, τῆς πρώτης παραβάσεως, ῥαντισθέντες δὲ τῷ ἰδίῳ αἵματι, τὴν σὴν, σαφῶς εἰκονίζουσι σφαγὴν. Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θραυνόμενον τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, Λόγε ζωαρχικώτατε· τὸν ἐν πίστει δὲ κοιμηθέντα, πρόσδεξαι ταυῦν, ὑμνοῦντα καὶ λέγοντα Χριστέ· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον φύσῃματι, Δείψ ζωαρχικώτατε, τὸν μεταστάντα Βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς, ἀξίωσον ψάλλειν σοι Σωτήρ· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐπερτέρα πάσης κτίσεως πανάμωμε, γέγονας, συλλαβοῦσα Θεόν, τὸν συντρίψαντα τοῦ θανάτου πύλας, καὶ μοχλοῦς, συνθλάσαντα· ὅθεν σε Ἀγνή, ὑμνολογοῦμεν οἱ πιστοί, ὡς Θεομήτορα.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογός τῆς Ὀσίοις.

Σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας ἐπιδειξάμενοι, τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ κατεκοσμήθητε, Μάρτυρες Χριστοῦ, ἀθλοφόροι κραυγάζοντες· Σὲ ὑπερυψῶμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰερῶς τοὺς τὸν βίον ἀπολιπόντας πιστοὺς, καὶ πρὸς σὲ τὸν Δεσπότην μεταχωρήσαντα, δεῖξαι προσηνῶς, ἀναπαύων ὡς εὐσπλαγχνος, σὲ ὑπερυψῶντας, Χριστέ εἰς τὸς αἰῶνας.

Νῦν ἐν γῆ τῶν πράξεων πάντας αὐλίζεσθαι, τοὺς προκοιμημένους, Σῶτερ εὐδόκησον, πίστει τῇ εἰς σὲ δικαιοῦσας καὶ χάριτι, σὲ ὑπερυψῶντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζομεν πάντες σὲ Παμμακάριστε, τὴν τὸν Λόγον

τὸν ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δὲ ἡμᾶς γεγονότα γεννήσασαν· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥῶδή Δ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἐλπίς Μαρτύρων χορὴς ἐνεύρωσε, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην διαπύρως ἐπτέρωσε, τῶν μελλόντων τούτοις προτυπώσασα, τὴν μὴ σαλευομένην ὄντως ἀνάπαυσιν· ἧς τὸν μεταστάντα Ἀγαθὴ τυχεῖν ἀξίωσον.

Λαμπρᾶς καὶ Δείας τυχεῖν ἐλλάμψεως, τῆς σῆς Χριστέ τὸν πίστει μεταστάντα εὐδόκησον, τὴν ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀνάπαυσιν, μόνος ὡς ἐλεήμων, τούτῳ δωρούμενος καὶ τῆς αἰωνίου ἀξιῶν μακαριότητος.

Ὁ ὢν τῇ φύσει χρηστός καὶ εὐσπλαγχνος, καὶ Δελητῆς ἐλεύς ἐσπλαγχνίας ἢ ἀδυσσοῦς, ὃν ἐκ τόπου τίτου τῆς κακώσεως, καὶ σκιᾶς τοῦ θανάτου, Σῶτερ μετέστησας, ἔνθα καταλάμπει σοῦ τὸ φῶς, τούτου κατάταξον.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴν ἀγίαν Ἀγνή γινώσκομεν, καὶ κιβωτὸν καὶ πλάκα σὲ τοῦ Νόμου τῆς χάριτος· διὰ σοῦ γὰρ ἄφεις διδώρηται, τοῖς δεικταιωμένοις διὰ τοῦ αἵματος, τοῦ σωματωθέντος ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς Πανάμωμε.

Ὁ Διάκονος· Ἐτι, καὶ ἔτι, κτλ. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, ἀρχόμεθα τῶν Ἰδιομέλων· Ἰωάννου Μοναχοῦ, τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος α'.

Ποία τῆ βίῃ τρυφή διαμένει λύπης ἀμίτοχος; ποία δόξα ἔστηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; πάντα σκιᾶς ἀσθενέστερα, πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα· μία ῥοπή, καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται. Ἀλλ' ἐν τῷ φωτὶ Χριστέ τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὠραιότητος, ὃν ἐξελέξω, ἀνάπαυσον, ὡς φιλόνητος.

Ἦχος β'.

Ὀἶμοι, οἶον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος! οἶμοι, πόσα δακρῦει τότε, καὶ οὐκ ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὐτήν! πρὸς τοὺς Ἀγγέλους τὰ ὄμματα ῥέπουσα, ἀπρακτὰ καθικετεύει· πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖρας

ἐκτείνουσα οὐκ ἔχει τὸν βοηθῶντα. Διὸ ἀγαπητοῖ μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν, παρὰ Χριστῆ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος γ'.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα οὐχ ὑπάρχει μετὰ θάνατον· ὃ παραμένει ὁ πλῆθος, οὐ συνοδεύει ἡ δόξα· ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος, ταῦτα πάντα ἐξηφάνισται· διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ βοήσωμεν· Τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἐνθα πάντων ἐστὶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία.

Ἦχος δ'.

Ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ κόσμου προσπάθεια; ποῦ ἐστὶν ἡ τῶν προσκαίρων φαντασία; ποῦ ἐστὶν ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος; ποῦ ἐστὶν τῶν οἰκετῶν ἡ πλημμύρα καὶ ὁ θόρυβος; πάντα κόνις, πάντα τέφρα, πάντα σκιά. Ἀλλὰ δεῦτε βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε, τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν ἀξίωσον, τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν, ἀναπαύων αὐτὸν ἐν τῇ ἀγήρῳ μακαριότητι.

Ἦχος πλ. α'.

Ἐμνήσθην τῆ Προφῆτου βοῶντος· Ἐγὼ εἶμι γῆ καὶ σποδός· καὶ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ εἶδον τὰ ὄσα τὰ γεγυμνωμένα, καὶ εἶπον· Ἄρα τίς ἐστι βασιλεὺς, ἢ στρατιώτης, ἢ πλῆσιος, ἢ πένης, ἢ δίκαιος, ἢ ἀμαρτωλός; Ἀλλὰ ἀνάπαυσον Κύριε, μετὰ δικαίων τὸν δούλόν σου.

Ἦχος πλ. β'.

Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις τὸ πλαστοργόν σου γέγονε πρόσταγμα· βουληθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε, καὶ ὁρατῆς μεζῶν συμπῆξαι φύσεως, γῆθέν μου τὸ σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχὴν, τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῷ ἐμπνεύσει. Διὸ Χριστέ τὸν δούλόν σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Ἦχος βαρὺς.

Κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, πλαστοργήσας κατ' ἀρχὰς τὸν ἄνθρωπον, ἐν Παραδείσῳ τέθεικας, κατάρχειν σου

τῶν κτισμάτων· φθόνῳ δὲ διαβόλου ἀπατηθεὶς, τῆς βρώσεως μετέσχε, τῶν ἐντολῶν σου παραβάτης γεγονώς· διὸ πάλιν εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη, κατεδίκασας ἐπιστρέφειν Κύριε, καὶ αἰτεῖσθαι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ἦχος πλ. δ'.

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὠραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος· ὦ τοῦ θανάτου! τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε μυστήριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ, καὶ συνεξεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὅντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, μνήσθητι ἡμῶν Κύριε.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες, καὶ διψῶντες, τὴν δικαιοσύνην.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Ἦχος πλ. β'. Οἱ ὅσοί σου Παῖδες.

Ληστὴν τοῦ Παραδείσου Χριστὲ πολίτην, ἐπὶ Σταυρῷ σοι βοήσαντα, τὸ Μνήσθητί μου, προαπειργάσω· αὐτοῦ τῆς μετανοίας, ἀξίωσον καὶ τὸν ἀνάξιον.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ.

Ζωῆς ὁ κυριεύων, καὶ τῆ θανάτου, ἐν ταῖς αὐλαῖς Ἁγίων ἀνάπαυσον, ὃν προσελάβου ἐκ τῶν προσκαιρῶν, βωῶντα.

Μνήσθητί μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί.

Ὁ τῶν ψυχῶν δεσπόζων καὶ τῶν σωμάτων, οὗ ἐν τῇ χειρὶ ἡ πνοὴ ἡμῶν, τῶν θλιβομένων παραμυθία, ἀνάπαυσον ἐν χώρᾳ Δικαίων, ὃν μετέστησας δούλον σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.

Χριστὸς σε ἀναπαύσει ἐν χώρᾳ ζώντων, καὶ πύλας Παραδείσου ἀνοίξει σοι, καὶ βασιλείας δείξει πολίτην καὶ ἀφείν σοι δῶν, ὧν ἡμαρτες ἐν βίῳ φιλόχριστι.

Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ἡμᾶς.

Ἐξέλθωμεν καὶ ἴδωμεν ἐν τοῖς τάφοις, ὅτι γυμνά ὅστέα ὁ ἄνθρωπος, σκολήκων βρῶμα καὶ δυσωδία, καὶ γνῶμεν τίς ὁ πλοῦτος, τὸ κάλλος, ἡ ἰσχὺς, καὶ ἡ εὐπρέπεια.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ἀκίσωμεν τί κράζει ὁ Παντοκράτωρ· Οὐαὶ οἱ ἐκζητῦντες θεάσασθαι, τὴν φοβερὰν ἡμέραν Κυρίου· αὕτη γάρ ἐστι σκότος· πυρὶ γὰρ δοκιμάσει τὰ σύμπαντα.

Δόξα Πατρί.

Ἀνάρχω καὶ γεννήσει τε, καὶ προόδω, Πατέρα προσκυνῶ τὸν γεννήσαντα, Υἱὸν δοξάζω τὸν γεννηθέντα, ὑμνῶ τὸ συνεχλάμπον, Πατρί τε καὶ Υἱῷ Πνεῦμα ἁγίου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς ἐκ μαζῶν σου γάλα βρῦεις Παρθένε; πῶς τρέφεις τὸν τροφία τῆς κτίσεως; ὡς εἶδεν ὁ πηγάσας ὕδωρ ἐκ πέτρας, τὰς φλέβας τῶν ὑδάτων, διψῶντι τῷ λαῷ, καθὼς γέγραπται.

Προκείμενον, Ἦχος γ΄.

Μακαρία ἡ ὁδός, ἣ πορεύη σήμερον, ὅτι ἠτοιμάσθη σοι τόπος ἀναπαύσεως.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Πρὸς Θεσσαλον. Α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφάλαιον δ΄. 13.

Ἀδελφοί, ἃ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κοιμηθέντων ἵνα μὴ λυπῆσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύωμεν, ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν

κελεύσῃ, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον· ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα· καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα. Ἀλληλῆΐα. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ε'. 24.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἠηλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκῶν, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβίβηκε ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκίσουνται τῆς φωνῆς τῆς Θεῆ· καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσουνται. Ὡς περ γὰρ ὁ Πατήρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ Υἱῷ ζωὴν, ἔχειν ἐν ἑαυτῷ· καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ κρίσιν ποιεῖν. Ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν, μὴ θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ· καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐδέν· καθὼς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δίκαια ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρός.

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἐπεὶ δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς δούλης τῆς Θεῆ. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τούτων λέγει ὁ πρῶτος τῶν Ἰερῶν, ἡ ὁ τυχαῖν Ἀρχιερεὺς, τὴν Εὐχὴν· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, μεγαλοφώνως, πλήρως

τοῦ λειψάνου ἀπελθών· ὡσαύτως καὶ οἱ συμπαρόντες Ἱερεῖς ἅπαντες.

Ἰστέον δὲ, ὅτι λεγομένης ἐκάστης Αἰτήσεως παρὰ τῷ Διακόνου, ἐν ᾧ λέγεται ἡ Αἴτησις παρ' αὐτοῦ, λέγει τὴν ἄνωθεν Εὐχὴν ἕκαστος τῶν Ἱερέων κατὰ τὴν τάξιν αὐτοῦ, μυστικῶς, πλησίον τοῦ λειψάνου, καὶ ἐκφωνεῖ·

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις.

Νῦν δὲ παρὰ τῷ πρώτῳ τῶν Ἱερέων, ἢ καὶ τοῦ Ἀρχιερέως, λέγεται μεγαλοφώνως, ὡς ἄνωθεν εἶρηται.

Μετά δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, γίνεται ὁ Ἀσπασμός, καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμόν, δώμεν ἀδελφοί τῷ θανάτῳ, εὐχαρισῆντες Θεῷ· ἔτος γὰρ ἐξέλιπε τῆς συγγενείας αὐτῆ, καὶ πρὸς τάφον ἐπείγεται, ἔκ ἐτι φροντίζων, τὰ τῆς ματαιότητος, καὶ πολυμόχθου σαρκός· πᾶς νῦν συγγενεῖς τε καὶ φίλοι; ἄρτι χωριζόμεθα, ὅν περ, ἀναπαύσαι Κύριος εὐξώμεθα.

Ποῖος χωρισμός ὦ ἀδελφοί; ποῖος κοπετός, ποῖος θρήνος, ἐν τῇ παρουσίᾳ ῥοπή; δεῦτε οὖν ἀσπασασθε τὸν πρὸ μικροῦ μεθ' ἡμῶν· παραδίδοται τάφῳ γὰρ, καλύπτεται λίθῳ, σκότει κατοικίζεται, νεκροῖς συνθάπτεται· πάντες συγγενεῖς τε καὶ φίλοι, ἄρτι χωριζόμεθα, ὅν περ, ἀναπαύσαι Κύριος εὐξώμεθα.

Ἄρτι ἡ τοῦ βίου πονηρὰ, λύεται πανήγυρις πᾶσα τῆς ματαιότητος· πνεῦμα γὰρ ἐξέλιπεν ἀπὸ σκηνώματος· ὁ πηλὸς μεμελῶνται, τὸ σκεῦος ἐρράγη, ἄφωνου, ἀναίσθητου, νεκρὸν, ἀκίνητον· ὅν περ παραπέμποντες τάφῳ, Κύριον εὐξώμεθα δεῦναι, εἰς αἰῶνας τούτῳ τὴν ἀνάπαυσιν.

Οἷα ἡ ζωὴ ἡμῶν ἐστίν, ἄνθος καὶ ἀτμὶς τε καὶ ἄρσος, ἐωθινή ἀληθῶς· δεῦτε οὖν κατίδωμεν, ἐπὶ τοὺς τάφους τρανῶς· ποῦ τὸ κάλλος τοῦ σώματος; καὶ ποῦ ἡ νεότης; ποῦ εἰσὶ τὰ ὄμματα καὶ ἡ μορφή τῆς σαρκός; πάντα ἐξηράνθη ὡς χόρτος, πάντα ἠφανίσθησαν· δεῦτε, τῷ Χριστῷ προσπέσωμεν ἐν δάκρυσιν.

Μέγας ὁ κλαυθμὸς καὶ ἔδυρμος, μέγας στεναγμὸς, καὶ ἀνάγκη, ὁ χωρισμὸς τῆς ψυχῆς ἀπὸ τῆς καὶ ἀπώλεια, τῶν προσκαιρῶν ζωῆ, ἡ σκιά ἢ ἀνυπαρκτος, ὁ ὕπνος τῆς πλάνης, ὁ ἀκαιροφάνταστος, μόχθος τοῦ βίου τῆς γῆς, πῶς ἐκφευξώμεθα κόσμου, ἅπαν τὸ ἀμάρτημα, ἵνα, τὰ οὐράνια κληρονομήσωμεν.

Βλέποντες προκείμενον νεκρὸν, λόγον ἀναλάβωμεν πάντες, τῆς τελευταίας ῥοπῆς· οὗτος γὰρ παράγεται, ὡσπερ καπνὸς ἀπὸ γῆς, ὡσεὶ ἄνθος ἐξήνθησεν, ὡς χόρτος ἐτμήθη, ῥάκει σπαργανούμενος, γῆ καλυπτόμενος· ὃν περ ἀφανῆ λελοιπότες, τῷ Χριστῷ εὐξώμεθα δοῦναι, εἰς αἰῶνας τὴν ἀνάπαυσιν.

Δεῦτε οἱ ἀπόγονοι Ἀδάμ, ἴδωμεν εἰς γῆν βεβλημένον τὸν κατ' εἰκόνα ἡμῶν, ὅλην τὴν εὐπρέπειαν ἀποβαλλόμενον, λελυμένον ἐν μνήματι, σαπρία σκωλήκων, σκότει δαπανώμενον, γῆ καλυπτόμενον· ὃν περ ἀφανῆ λελοιπότες τῷ Χριστῷ εὐξώμεθα δοῦναι, εἰς αἰῶνας τούτῳ τὴν ἀνάπαυσιν.

Ὅτε ἐκ τοῦ σώματος ψυχὴ, μέλλει μετὰ βίας ἀρπάζεσθαι, ὑπὸ Ἀγγέλων φρικτῶν, πάντων ἐπιλαβεται τῶν συγγενῶν καὶ γνωστῶν, καὶ φροντίζει τὰ μέλλοντα, κριτήρια στῆναι τὰ τῆς ματαιότητος, καὶ πολυμόχθου σαρκός· Δεῦτε τὸν Κριτὴν δυσωποῦντες, πάντες ἐπευξώμεθα, ἵνα συγχωρήσῃ Κύριος, ἃ ἔπραξεν.

Δεῦτε ἐν τῷ τάφῳ ἀδελφοί, βλέψωμεν τὴν τέφραν καὶ κόνιν, ἐξ ἧς ἐπλάσθημεν· ποῦ νῦν πορευόμεθα; τί δ' ἐργάζομαι; ποῖος πένης ἢ πλούσιος; ἢ ποῖος δεσπότης, ποῖος δὲ ἐλεύθερος; καὶ οὐχὶ πάντες σποδός; κάλλος τοῦ προσώπου ἐσάπη, καὶ τὸ τῆς νεότητος ἅπαν, ἄνθος κατεμάρανεν ὁ Θάνατος.

Ὅντων ματαιότης καὶ φθορά, πάντα τὰ τῆς βίου ἡδέια, καὶ τὰ περίδοξα! πάντες γὰρ ἐκλείπομεν, πάντες ἐξηξώμεθα, βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες, κριταὶ καὶ δυνάσται, πλοῖοι καὶ πένητες, καὶ πᾶσα φύσις βρωτῶν· νῦν γὰρ, εἰ

ποτέ ἐν τῷ βίῳ, τάφοις καταβέβληνται· οὐς περ, ἀναπαύ-
σαι Κύριος ἐξώμεθα.

Πάντα τὰ τοῦ σώματος νυνί, ὄργανα ἀργά θεωροῦνται,
τὰ πρὸ μικροῦ κινητά· πάντα ἀνενέργητα, νεκρά, ἀναί-
σθητα· ὀφθαλμοὶ γὰρ κατέδυσαν, ἐδέθησαν πόδες, χεῖρες
ἠσυχάζουσι, καὶ ἀκοή σὺν αὐτοῖς, γλῶσσα τῇ σιγῇ συνε-
κλείσθη, τάφῳ παραδίδοται· ὄντως, ματαιότης πάντα τὰ
ἀνθρώπινα! Θεοτοκίον.

Σῶζε τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ, Μήτηρ τοῦ ἀδύτου Ἡλίου,
Θεογεννήτρια· αἴτησαι πρεσβείαις σου, τὸν Ὑπεράγαθον,
ἀναπαῦσαι δεόμεθα, τὸν νῦν μεταστάντα, ἔνθα ἀναπαύονται,
αἱ τῶν Δικαίων ψυχαί· θείων ἀγαθῶν κληρονόμον, δεῖξον
ἐν αὐλαῖς τῶν Δικαίων, εἰς μνημόσυνον πανάμωμε αἰώνιον.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ὁρῶντές με ἄφωνον καὶ ἄπνον προκείμενον, κλαύσατε
πάντες ἐπ' ἐμοί, ἀδελφοὶ καὶ φίλοι, συγγενεῖς καὶ γνωστοί·
τὴν γὰρ χθὲς ἡμέραν μεθ' ὑμῶν ἐλάλουν, καὶ ἄφω ἀπῆλ-
θέ μοι ἡ φοβερά ὥρα τοῦ θανάτου. Ἀλλὰ δεῦτε πάντες οἱ
ποθήμενοί με, καὶ ἀσπάσασθέ με τὸν τελευταῖον ἀσπασμόν· ἔκ
ἔτι γὰρ μεθ' ὑμῶν πορεύσομαι, ἢ συλλαλήσω τοῦ λοιποῦ· εἰς
Κριτὴν γὰρ ἀπέρχομαι, ἔνθα προσωποληψία οὐκ ἔστι·
δοῦλος γὰρ καὶ δεσπότης ὁμοῦ παρίστανται, βασιλεὺς καὶ
στρατιώτης, πλούσιος καὶ πένης, ἐν ἀξιώματι ἴσῳ· ἕκα-
στος γὰρ ἐκ τῶν ἰδίων ἔργων, ἢ δοξασθήσεται, ἢ αἰσχυ-
θήσεται. Ἀλλ' αἰτῶ πάντας καὶ δυσωπῶ, ἀδιαλείπτως ὑ-
πὲρ ἐμοῦ ποσοεὔξασθαι Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἵνα μὴ κατατα-
γῶ διὰ τὰς ἁμαρτίας μου, εἰς τὸν τόπον τῆς βασάνου,
ἀλλ' ἵνα με κατατάξῃ, ὅπου τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, Χριστέ καὶ τοῦ Προδρόμου
σου, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Ἱεραρχῶν, Ὁσίων, καὶ Δι-
καίων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τὸν κοιμηθέντα δοῦλόν σε
ἀνάπαυσον.

Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ
Agiasm. T. Φ.

ἔστιν ἡ βασιλεία. Μετὰ πνευμάτων δικαίων, κτλ. ἡ Δι-
 τησης παρὰ τῆ Διακόνου, καὶ ἡ Εὐχή παρὰ τοῦ Ἱερέως
 Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν. Δόξα, καὶ νῦν, καὶ γίνεται
 Ἀπόλυσις οὕτως·

Α Π Ο Λ Υ Σ Ι Σ.

Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν
 ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων
 ἐνδόξων, καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ Σε-
 φόρων Πατέρων ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆ
 ψυχὴν τοῦ ἐξ ἡμῶν μεταστάντος δούλου αὐτοῦ ἐν σκηνῶν
 Δικαίων τάξει, ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀναπαύσαι, καὶ μετὰ
 Δικαίων συναριθμῆσαι, ἡμᾶς δὲ ἐλεῆσαι, ὡς ἀγαθὸς καὶ
 φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστε καὶ αἰμόνητοι
 ἀδελφεὲ ἡμῶν. Ἐκ τρίτου.

Καὶ οὕτως ἄραντες τὸ λείψανον, ἀπερχόμεθα εἰς τὸν τά-
 φον, ψάλλοντες, τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς· Παναγία Τριάς· Πα-
 τερ ἡμῶν· κτλ. καὶ τίθεται τὸ λείψανον ἐν τῷ μνήμα-
 τι. Ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἄρας χοῦν μετὰ τοῦ πτύου, σταυροῦ
 δὼς ἐπιρρίπτει ἐπάνω τοῦ λειψάνου, λέγων·

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη
 καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Καὶ μετὰ τοῦτο ἐπιχέει ἐπὶ τῷ λειψάνῳ κανδήλαν, ἢ τὴν
 τέφραν τοῦ θυμιατηρίου. Καὶ οὕτω καλύπτουσι ὡς σύνη-
 ρες τὸν τάφον, ἐπιλεγομένων τῶν Τροπαρίων, Μετὰ
 πνευμάτων Δικαίων, καὶ τὰ ἕτερα ἅπαντα· καὶ ἀπόλυσις·

Δόξα τῷ Θεῷ τῷ οὕτως οἰκονομήσαντι.

Γοτίον δὲ, ὅτι ὁ τοιοῦτος Τύπος γίνεται καὶ εἰς κοιμη-
 θείσας γυναῖκας, εἰς παῖδας τῶν Ὀρθοδόξων, ἐναλ-
 λατομένου μόνου τοῦ ὀνόματος, ἀπὸ τε ἀρσενικοῦ εἰς
 θηλυκόν, καὶ οὐχ ἕτερον.

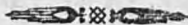
ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Ἐπὶ τῆς νεκρωσίμου Ἀκολουθίας τῶν Κοσμικῶν, εἰ τύχη
τῆ Ἑβδομάδι τῆς Διακαινησίμου, ἐκ τοῦ Ἰλλυρικοῦ
Εὐχολογίου μεταφρασθεῖσα.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι, εἰάν γένηται τινα Ἀδελφὸν ἐκόημη-
σαι πρὸς Κύριον ἐν τῇ ἀγίᾳ Ἑβδομάδι τῆς Διακαινη-
σίμου, οὐ ψάλλομεν ἐπ' αὐτοῦ τὴν συνειθισμένην Ἀκολου-
θίαν τῶν κεκοιμημένων, ἀλλὰ πᾶσαν τὴν Ἀναστάσιμον
Ἀκολουθίαν, οὕτως.

Ἀπερχόμενος ὁ Ἱερεὺς μετὰ τοῦ Διακόνου, εἰ ἔστι, καὶ
τῶν Κληρικῶν αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον, ἐνθα κεῖται τὸ σῶμα
τοῦ τεθνεώτος, καὶ βαλὼν ἐπιτραχήλιον καὶ φελόνιον, Συ-
μιᾶ τὸ λείψανον, ὡς ἔθος, καὶ ἄρχεται, λέγων· Εὐλογητός
ὁ Θεὸς ἡμῶν· Χριστὸς ἀνέστη. Εἰς οὗτω λέγει τοὺς στί-
χους, Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα. Ψάλλο-
μένων δὲ τούτων, ὁ Ἱερεὺς ραντίζει μετὰ ἀγιάσματος τὸ
σῶμα τοῦ τεθνεώτος, ὁμοίως καὶ τὴν κιβωτὸν αὐτοῦ, ἢ
τὴν λάρνακα, ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν, καὶ οὕτως ἐμβάλλουσιν
αὐτὸ ἔσω. Πληρωθέντων δὲ τῶν στίχων, λέγει ὁ Διάκο-
νος τὴν συνήθη Αἴτησιν τῶν κεκοιμημένων· ὁ δὲ Ἱερεὺς
ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν μυστικῶς· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμά-
των· καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Ἀνάσσειν Χριστῷ Θεασάμε-
νοι. Καὶ ἐκφέρεται τὸ λείψανον τῷ τεθνεώτος, προπορευομένης
τοῦ Ἱερέως, τοῦ Διακόνου, καὶ παντός τοῦ Κλήρου, τῶν κο-
σμικῶν δὲ ἀκολουθούντων. Οἱ δὲ Ψάλλται μετὰ τῶν Κλη-
ρικῶν ἄρχονται τοῦ Κανόνος τῆς Λαμπροφόρου Κυριακῆς,
τοῦ, Ἀναστάσεως ἡμέρα, ἐκ συμφώνου, ἕως οὐ φθάσωσιν
εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐνθα ἀποτίθεται τὸ λείψανον, καὶ
ἄχρις οὐ πληρωθῆ ὁ ἐναρξάμενος Κανὼν, Συμιᾶ ὁ Ἱερεὺς,
ὡς ἔθος. Μετὰ τὴν τρίτην Ὁδὴν, λέγει ὁ μὲν Διάκονος
τὴν Αἴτησιν, ὁ δὲ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν· καὶ μετὰ τὴν Ἐκ-

φώνησιν· Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, λέγεται ἢ Ὑπακοή·
 Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον. Εἶτα ψάλλεται ἡ τετάρτη Ὤδὴ
 ἕως τῆς ἕκτης· καὶ μετὰ τὴν ἕκτην Ὤδὴν, ἡ Αἴτησις
 παρὰ τοῦ Διακόνου, καὶ ἡ Εὐχὴ παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ
 ἡ Ἐκφώνησις· Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, τὸ Κοντάκιον,
 Ἡ΄χος πλ. δ΄. Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον· καὶ ὁ Οἶκος,
 Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος. Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου,
 λέγομεν· Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε· τὸν Ἀπόστολον
 τῆς τυχούσης ἡμέρας τῶν Πράξεων. Ἀλληλουῖα εἰς ἦχον
 β΄. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν. Εἶτα τὸ, Ἀνάστασιν Χριστῶ
 θεασάμενοι καὶ τὰς λοιπὰς Ὤδὰς τοῦ Κανόνος. Μετὰ τὴν
 συμπλήρωσιν τοῦ Κανόνος, ψάλλεται τὸ Ἐξαποστειλᾶριον.
 Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός· Δίς. Εἶτα ψάλλομεν τὰ Ἀνα-
 στάσιμα Εὐλογητάρια· Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με
 τὰ δικαιώματά σου. Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος. Εἰς οὕτω,
 τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα
 καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα· τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ τρί-
 του. Ἐν ὅσῳ δὲ ψάλλονται τὰ Στιχηρὰ ταῦτα, γίνεται
 ὁ συνήθης ἀσπασμὸς τοῦ τεθνεώτος, λέγοντες τὸ, Χριστὸς
 ἀνέστη. Εἶτα ἡ Αἴτησις παρὰ τοῦ Διακόνου, καὶ ἡ Εὐχὴ,
 ἥτις ἐκφώνως παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως (εἰ ἔστιν) ἢ παρὰ τοῦ
 Ἱερέως ἀναγινώσεται πλησίον τοῦ λειψάνου, καὶ ἡ Ἐκφώ-
 νησις· Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις. Καὶ μετὰ ταῦτα γίνεται
 ἡ συνήθης Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΞΟΔΙΑΣΤΙΚΟΥ

ΤΩΝ ΜΟΝΑΧΩΝ.

Επειδάν τις τῶν Μοναχῶν πρὸς Κύριον ἐκδημήσῃ, ἐπεὶ οὐ δεῖ λούεσθαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδὲ ὀράσθαι ὄλως γυμνόν, ὁ εἰς τοῦτο τεταγμένος Μοναχός, ἀποσπογγίζει τὸ λείψανον μετὰ χλιαροῦ ὕδατος ἐν σπόγγῳ· ποιῶν πρῶτον μετὰ τοῦ σπόγγου Σταυρὸν ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ τελευτήσαντος, ἐν τῷ στήθει, καὶ ἐν ταῖς χερσὶ, καὶ ἐν τοῖς ποσὶ, καὶ τοῖς γόνασι, καὶ πλείον οὐδέν. Εἶθ' οὕτω φέρεי καθαρόν ἱμάτιον, καὶ ἐνδύει αὐτόν, πρότερον ἐκβληθέντος τοῦ παλαιοῦ, μηδαμῶς τὴν γύμνωσιν αὐτοῦ θρασύμενος. Μετὰ δὲ τὸ ἐνδύσασθαι, περιβάλλει αὐτῷ τὸ Κουκούλιον, εἰ μεγαλόσχημός ἐστι, περιθείς τὴν περικεφαλαίαν ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς, καὶ καταβιδάσας αὐτὴν μέχρι τοῦ πώγωνος, ὥστε μὴ ὀράσθαι τὸ πρόσωπον τοῦ λειψάνου. Εἶτα περιτίθησιν αὐτῷ τὸν Ἀνάλαβον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ, καὶ τὸ Παλλίον, καὶ περιζώνουσι λῶρον, καὶ ὑποδύει αὐτῷ σανδάλια καινά· εἶτα ἀπλοῦται ὁ Μανδύας αὐτοῦ πλαγίως· καὶ ἀνακουφίσαντες τὸ λείψανον ἐκ τοῦ ψιαθίου, ἀπλοῦσιν αὐτόν ὑποκάτω τοῦ λειψάνου, ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς· καὶ οὕτως ὁ ἐπὶ τῷ κηδεύειν τεταγμένος Μοναχός, μετὰ μαχαίρας ἀποτεμῶν τὰ ἄκρα τοῦ Μανδύου, τὰ ἐν τοῖς δυοῖς πλαγίοις, εἶτα διχῆ τὸ πᾶν διελὼν, καὶ διατρήσας τὸν Μανδύαν κατὰ τὰ πλάγια ἄκρα, καὶ τὸ τοῦ εὐωνύμου μέρος, καὶ τὸ τοῦ δεξιοῦ λωρίον εἰς ἄλληλα διαβιδάζων, καὶ συνδέων ἀμοιβαδόν, ἀποτελεῖ Σταυροὺς τρεῖς, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἓνα πρὸς τὰ στήθη, καὶ ἕτερον πρὸς τοῖς γόνασι, καὶ τῷ ὑπολειφθέντι μέρει τῶν δύο λωρίων δεομεῖ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

Καὶ μετὰ ταῦτα, προσκαλεῖται ὁ Ἐφημέριος καὶ βαλὼν Ἐπιτραχήλιον, καὶ θυμίαμα ἐπὶ τὸν θυμιατὸν εὐλογεῖ συνήθως. Καὶ οὕτως ἀρχόμεθα τοῦ Τρισαγίου. Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστὶ· καὶ τὰ συνήθη Τροπάρια, ἤγουν τὸ, Μετὰ πνευμάτων Δικαίων, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως, καθὼς προεγράφησαν ἐν τῷ Ἐξοδιαστικῷ τῶν Κοσμικῶν· ἢ Αἴτησις παρὰ τοῦ Διακόνου, ἢ Εὐχὴ παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ Ἀπόλυσις, ὡς ἐν Σελ. 183.

Καὶ μετὰ ταῦτα ἄραυτες οἱ Ἀδελφοὶ τὸ λείψανον, ἀποκομίζουσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν· καὶ εἰ μὲν Ἱερεὺς ἐστὶν ὁ ἐκδημήσας Ἀδελφός, τίθεται τὸ τούτου λείψανον ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ· εἰ δὲ ἰδιώτης, ἐν τῷ Νάρθηκι. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ καιρὸς τοῦ ἄσαι τὸν ἐξόδιον ὕμνον ἐπὶ τὸν κείμενον, ἀπέρχεται ὁ Κανδηλάπτης, καὶ κρούει τὰς βαρέας ἐπὶ τὸν σιδηροῦν, ποιῶν στάσεις τρεῖς· καὶ οὕτω συνάγονται πάντες οἱ Ἀδελφοί, οἷς διανέμει ὁ Σκευοφύλαξ κηρία ἡμμένα. Τοῦ δὲ Διακόνου τὸ, Εὐλόγησον Δέσποτα, ἐκφωνήσαντος, εὐλογεῖ ὁ Ἱερεὺς. Εἶτα λέγομεν τὸν ψαλμὸν, Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου. Ζῆτει αὐτὸν τὸν ψαλμὸν, ἐν τῷ Ἐξοδιαστικῷ τῶν Κοσμικῶν, ἐν Σελ. 285.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. δ'.

Μακάριος, ἐν ἐξέλεξω, καὶ προσελάβου, Κύριε.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Τροπάριον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσσον Κύριε, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθετο τῷ Ποιητῇ καὶ Πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτὸ πάλιν. Καὶ νῦν. Θεοδοκίου.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία. Καὶ εὐθύς·

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἀμωμοὶ ἐν ὁδοῖ. Ἀλληλουῖα. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. Ζή

τει τὸν Ἀμώμον ἐν τῷ Ἐξοδιαστικῷ τῶν Κοσμικῶν, ἐν Σελ. 186.

Καὶ στιχολογεῖται ἡ πρώτη Στάσις τοῦ Ἀμώμου, ἕως τοῦ, Σός εἰμι ἐγώ. Εἰς δύο γὰρ Στάσεις ποιοῦμεν τοῦτον ἐνταῦθα· ἐν ἐκάστῳ δὲ τέλει Στίχου τῆς πρώτης Στάσεως ἐπιλέγομεν τὸ, Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με.

Ὅταν δὲ ἔλθωσιν εἰς τὸν τελευταῖον Στίχον, ἤγουν, Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάβωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ψάλλουσιν αὐτὸν, ἐκ γ'. Καὶ οὕτως ἡ Αἴτησις παρὰ τοῦ Διακόνου, ἡ Εὐχὴ μυστικῶς παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἡ Ἐκφώνησις. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας Στάσεως, οὕτω·

Τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. Σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με· καὶ ἐν ἐκάστῳ τέλει Στίχου· Σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με.

Ὅταν δὲ ἀρχώμεθα τοῦ, Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, ψάλλομεν τὸν ψαλμὸν τοῦτον εἰς Ἦχον γ'. εἰς δὲ τὸ τέλος ἐκάστου Στίχου ἐπιλέγομεν· Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, Κύριε, μνήσθητι τοῦ δούλου σου· καὶ τὸν τελευταῖον Στίχον, ἤγουν τὸ, Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἐκ τρίτου. Καὶ εὐθύς τὰ Εὐλογητάρια, καὶ ἡ Αἴτησις ὡσαύτως παρὰ τοῦ Διακόνου, καὶ ἡ Εὐχὴ, ὡς ἄνωθεν εἴρηται, παρὰ τοῦ Ἱερέως. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Τροπάριον, πλ. α'.

Ἀνάπαυσον Σωτῆρ ἡμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας. Ταῦτα πάντα ἀκριβῶς εὐρήσεις ἐν τῷ τῶν Κοσμικῶν Ἐξοδιαστικῷ, εἰς σελ. 198, καὶ 199.

Μετὰ δὲ τὸ Θεοτοκίον, τὸν Ν'. καὶ οὕτως ἀρχόμεθα τῶν Ἀντιφώνων.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος α'.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, εἰσάκουσόν μου τῶν ὀδυνῶν, Κύριε σοὶ κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ἄπαυστος ὁ Θεὸς πόθος ἐγγίνεται, κέσμου οὔσι τοῦ ματαιίου ἐκτός.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα, ὡσπερ Πατρὶ, πρέπει ἅμα καὶ Υἱῷ· διὰ τῆτο ἄσωμεν, τῇ Τριάδι μονοκρατορία· Εἶτα Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Θεοφάνους, ὧν ἡ ἀκροστιχίς·

Σοὺς, Χριστέ, δούλους γράφον ἐν ζώντων βίβλω.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σοῦ Σῶτερ δεόμεθα τῆς σῆς, γλυκείας μεθέξεως, τὸν μεταστάνατα ἀξιώσον, καὶ κατασκήνωσον, ἐν σκηναῖς Δικαίων, ἐν μοναῖς Ἁγίων σου, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασι, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, παρορῶν αὐτοῦ τὰ πταίσματα καὶ παρέχων αὐτῷ τὴν ἀνάπausιν.

Ὅμοιον.

Οὐδεὶς ἀναμάρτητος οὐδεὶς, τῶν ἀνθρώπων γέγονεν, εἰ μὴ σὺ μόνε ἀθάνατε· διὸ τὸν δούλόν σου, ὡς Θεὸς οἰκτιρμων, ἐν φωτὶ κατάταξον, σὺν ταῖς χοροστασίαις Ἀγγέλων σου, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, ὑπερβαίνων ἀνομήματα, καὶ παρέχων αὐτῷ τὴν ἀνάπausιν.

Ὅμοιον.

Ἵπὲρ τὰ ὀρώμενα τὰ σά, Σῶτερ ἐπαγγέλματα, ἃ ὀφθαλμὸς οὐ θεάεται, καὶ οὐκ εἶς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν, οὐκ ἀνέβη Δείσποτα· ὧν τῆς προσηνεστάτης μεθέξεως, τυχεῖν εὐδόκησον, τὸν πρὸς σὲ μεταχωρήσαντα, διὰ σπλαγχνῆς οἰκτιρμῶν σου Δείσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χριστὸν ἐκδυσώπησον τὸν σόν, τόκον Μητροπάρβενε, τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν, δοῦναι τῷ δούλῳ σου, τῷ σὲ Θεοτόκον, εὐσεβῶς κηρύξαντι, καὶ λόγῳ ἀληθεῖ δογματίσαντι, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἁγίων καὶ φαιδρότητος, ἀξιῶσαι ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τὰ ὄμματα, ἐκπέμπω μου τῆς καρδίας, πρὸς σὲ Σωτήρ· Σῶσόν με σὴ ἐπιλάμψει.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς πταίνοντάς σοι πολλὰ, καθ' ἐκάστην ὥραν, ὦ Χριστέ μου, καὶ δὸς πρὸ τέλους τρόπους, τοῦ μετανοεῖν σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἀγιάζειν, τὸ κινεῖν τὴν κτίσιν· Θεὸς γάρ ἐστιν, ὁμοούσιος Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Στιχηρὰ Προσόμεια, Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ῥύμην τοῦ θανάτου καὶ φθορᾶν, σοῦ τῷ ζωηφόρῳ θανάτῳ, καθεῖλες Δέσποτα· πᾶσι δὲ ἐπήγασας ζωὴν αἰώνιον, καὶ νεκρῶν ἐξανάστασιν, θνητοῖς ἐδώρησω. Ὅθεν σου δεόμεθα· Σῶτερ ἀνάπαυσον, πίστει τὸν πρὸς σὲ μεταστάντα, καὶ τῆς ἀκηράτου σου δόξης, τοῦτον καταξίωσον φιλόνηρωπε.

Ὅμοιον.

Ἴνα τοὺς ἀνθρώπους κοινωνοὺς, θείας βασιλείας ἐργάσῃ, Σταυρὸν ὑπέμεινας, θάνατον ἐκούσιον καταδεξάμενος. Διὰ τοῦτο δεόμεθα, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, μετοχὴν ἀνάδειξον, τῆς βασιλείας σου, πίστει τὸν πρὸς σὲ μεταστάντα, καὶ τοῦ γλυκυτάτου σου κάλλους, τοῦτον καταξίωσον Φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Τρόμῳ, τῷ φρικτῷ καὶ φεβερῷ, βήματι τῷ σῷ παρεστῶτες, οἱ ἀπ' αἰῶνος νεκροί, ψῆφον ἀναμένουσι τὴν σὴν δικαίαν Σωτῆρ, καὶ τὴν θείαν ἐκδέχονται δικαιοκρισίαν· τότε φῆσαι Δέσποτα, Χριστέ τοῦ δόγλου σου, πίστει τοῦ πρὸς σὲ μεταστάντος, καὶ τῆς αἰδίου τρυφῆς σου, καὶ μακαριότητος ἀξίωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Εὖας τῆς προμήτορος Ἀγνῆ, σὺ τὴν ὀφειλὴν συλλαβοῦσα, Θεὸν ἀπέτισας, τὸν τὴν ἀφθαρσίαν τε καὶ τὴν ἀνάστασιν, τοῖς πιστοῖς χαριζόμενον, καὶ τῇ ἀθανάτῳ, δόξῃ στεφανοῦντα σὲ τοὺς μεγαλύνοντας· ὃν νῦν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, τοῦτον ἐν φωτὶ κατατάξαι, τῆς αὐτοῦ λαμπρότητος Θεόνυμφε.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος γ'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, σὺ ἐξείλου ἐκ Βαβυλῶνος· καὶ με ἐκ τῶν παθῶν, πρὸς ζωὴν ἔλκυσον Λόγε.

Ἐν τῷ νότῳ οἱ σπείροντες, δάκρυσιν ἐνθέοις, Περιούσι
στάχυνας, ἐν χαρᾷ ἀειζωΐας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἄγιε Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδωρία, ὡς Πατρί, καὶ
Υἱῷ συναστράπτει· ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῆ καὶ κινεῖται.

Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος γ'. Τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ σου.

Δοξάζω τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ζωὴ δωρό-
ρηται, καὶ τρυφῆς· ἡ ἀπόλαυσις τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ,
σὲ ὑμνοῦσι μόνε πολυέλεε. Διὸ βοῶμέν σοι Χριστέ ὁ Θεός·
Τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσόν, ἔνθα πάντων ἐστίν
εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί, δοξάζειν σε τὴν Θεότητα.

Ὅμοιον.

Ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ εὐσπλαγχνος, ὁ ἔχων ἀκατάλη-
πτον, ἀγαθότητος πέλαγος, καὶ γινώσκων τὴν φύσιν τῶν
ἀνθρώπων, ἦν ἐδημιούργησας· σὲ ἱκετεύομεν Χριστέ ὁ
Θεός· Τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων
ἐστίν εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί, δοξάζειν σου τὴν
Θεότητα.

Δόξα.

Ἰγνώσας ἐν τῷ τάφῳ ὡς ἄνθρωπος, δυνάμει ἀηττήτω σε,
ὡς Θεός ἐξαπέστησας, τοὺς ἐν τάφοις ὑπνοῦντας, ἀσιγήτως
ὑμνον σοι προσφέροντας. Διὸ βοῶμέν σοι Χριστέ ὁ Θεός·
Τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστίν
εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί, δοξάζειν σε τὴν Θεότητα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Λαμπάδα νοητὴν σε βαστάζουσαν, τὸ φέγγος τῆς Θεό-
τητος, ὁμιλοῦσαν παχύτητι, τῆς ἀνθρώπων οὐσίας Θεο-
τόκε, πάντες ἐπιστάμεθα. Διὸ τὸν σὸν δυσώπει Υἱὸν καὶ
Θεόν· Τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀυλιζεσθαι, ἔνθα πάν-
των ἐστίν εὐφραινομένων ἡ κατοικία Ἄγνη, δοξάζειν σε
τὴν πανάμωμον.

Ἀντίφωνον Δ'. Ἦχος δ'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμῆ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς
ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτὴρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς
χόρτος γὰρ, πυρὶ ἔσσεθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει
ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Ὅντως φοβερώτατον, τὸ τοῦ Θανάτου μυστήριον! πῶς
ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος, βιαίως χωρίζεται ἐκ τῆς ἁρμονίας
καὶ τῆς συμφύσεως, ὁ φυσικώτατος δεσμός, θεῖω βουλήματι
ἀποτίμνεται. Διό σε ἱκετεύομεν· Τὸν μεταστάντα ἀνάπαυ-
σον, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων σου, Ζωοδότα φιλόθροπε.

Ὅμοιον.

Ἦπνος ἀναδέδεικται τῶν πιστευόντων ὁ Θάνατος, σοῦ
θεθέντος ἐν μνήματι, τοῦ πάντων δεσπόζοντος, καὶ τὸ τοῦ
Θανάτου, κράτος λευκότος, καὶ καταργήσαντος αὐτοῦ, τὴν
δυναστείαν τὴν πολυχρόνιον. Διό σε ἱκετεύομεν· Τὸν με-
ταστάντα κατάταξον, ἐν σκηναῖς τῶν Ἁγίων σου, ἐν μο-
ναῖς ἀκηράτοις σου.

Ὅμοιον.

Σὺ δικαιοσύνη τε, ἁγίασμός ἡμῖν γέγονας, καὶ ψυχῶν
ἀπολύτρωσις· Πατρὶ γὰρ προσήγαγες, δεδικαιωμένους, καὶ
λελυτρωμένους, ἀναδεξάμενος ἡμῖν, τὸ ὀφειλόμενον ἐπιτί-
μιον· καὶ νῦν ἐκδυσωποῦμέν σε· Τὸν μεταστάντα ἀνάπαυ-
σον, ἐν χαρᾷ καὶ παιδρότητι, εὐεργέτα Σωτὴρ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ῥήσασιν ἐπόμενον, τῶν θεηγόρων Πανάμωμε, Θεοτόκου
φρονουμέν σε· Θεὸν γὰρ γεγέννηκας, σεσωματωμένον, ἀπε-
ρινοσήτως, τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς, τοὺς αἰχμαλώτους τοῖς
παραπτώμασι· ὃν καὶ νῦν ἐκδυσώπησον, τὸν μεταστάντα
οἰκέτην σου, ταῖς οἰκείαις ἐλλάμψεσι, καταυγάσαι Πανά-
χραντε.

Ἀντίφωνον Ε'. Ἦχος πλ. α'.

Ἐν τῷ Ἐλίβεσθαί με, Δαυϊτικῶς ἄδω σοι Σωτὴρ μου·
Ῥῦσαί μου τὴν ψυχὴν, ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοῖς ἔρημικοῖς, ζωὴ μακαρία ἐστὶ, θεῖκῳ ἔρωτι περ-
ρουμένοις.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα τὰ ὀρατά τε, σὺν
τοῖς ἀόρατοῖς· αὐτοκρατὲς γὰρ ὄν τῆς Τριάδος, ἐν ἐστὶ
ἀφεύστως.

Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Αἴγλη τοῦ σοῦ προσώπου Χριστέ, τὸν μεταστάντα ὡς
οἰκτίρμων καταύγασον, σκηνώσας εἰς τόπον γλῶσς, ἐπὶ
ὕδατων τῆς σῆς, ἀκραιφνοῦς καὶ θείας ἀναπαύσεως· ἐν
κόλποις τοῖς ὀρεκτοῖς, Ἀβραάμ τοῦ προπάτορος· ἔνθα τὸ
φῶς σου, καθαρῶς ἐκοπτεύεται, καὶ προχέονται, αἱ πηγαὶ
σῆς χρηστότητος· ἔνθα περιχορευοῦσι, τρανῶς ἀγαλλόμε-
ναι, αἱ τῶν Δικαίων χορεῖαι, περὶ τὴν σὴν ἀγαθότητα· μεθ'
ῶν ἀριθμήσας, τὸν οἰκέτην σου, παράσχου, καὶ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Ψάλλειν παναρμονίῳ φωνῇ, δοξολογοῦντα τὸ σὸν κράτος
εὐδόκησον, Οἰκτίρμων τὸν μεταστάντα, ἐκ τῶν προσκαίρων
πρὸς σέ, τὸν Δεσπότην πάντων καὶ φιλόανθρωπον· διδοῦς
ὠραιότητι, τῷ σοῦ κάλλους ἐλλάμπεσθαι, καὶ τῆς γλυκειάς,
καὶ τερπνῆς μετουσίας σου, ἀπολαύειν τε, καὶ τρυφᾶν κα-
θαρῶτερον· ἔνθα περὶ τὸν θρόνον σου, χορεύουσι Ἄγγελοι,
καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, χαρμονικῶς περιέπουσι· μεθ' ῶν
τῷ σῷ δούλῳ, τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ὅπου τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς, τῶν Ἀποστόλων καὶ
Μαρτύρων τὰ τάγματα, καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος, δι-
καιωθέντων τῷ σῷ, σωτηρίῳ πάθει καὶ τῷ Αἵματι, δι' οὗ
ἐξηγόρασας, τὸν αἰχμάλωτον ἄνθρωπον· ἐκεῖ τὸν πίστει
κοιμηθέντα ἀνάπαυσον, ὡς φιλόανθρωπος, συγχωρῶν καὶ
τὰ πταίσματα· μένος γὰρ ἀναμάρτητος, ἐν γῆ πεπολί-
τευσαι, Ἅγιος μόνος, καὶ μόνος, ἐν τεθνεῶσιν ἐλεύθερος·
διὸ τῷ σῷ δούλῳ τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Νόμῳ τῆς ἀμαρτίας ἡμᾶς, δεδουλωμένους ἠλευθέρωσας, Δέσποινα, ἐν μήτρᾳ τὸν νομοδόκην, καὶ Βασιλέα Χριστὸν, συλλαβοῦσα μόνη Μητροπάρθενε· δι' οὗ δικαιούμεθα, δωρεᾶ τε καὶ χάριτι· ὃν νῦν δυσώπει, τὰς ψυχὰς τῶν εἰδότην σε, Θεομήτορα, κατατάξαι ἐν βίβλῳ ζωῆς· ὅπως τῆ μεσιτείας σου, σωθέντες Πανάμωμε τῆς τοῦ Υἱοῦ σου εὐκταίας, ἀπολυτρώσεως τύχωμεν, αὐτὸν προσκυνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀντίφωνον 5'. Ἦχος πλ. β'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμούς μου, αἴρω πρὸς σέ Λόγε· Οἴκτειρόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενημένους, καταρτίζων εὐχρηστα σκευή σου, Λόγε.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, πανσωστικῆ αἰτία· εἴ τι τοῦτο κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ, αὔξει, τάττει ἄνω.

Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἐχων ἀκατάληπτον, τὴν εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγγίαν, καὶ πηγὴν ἀκένωτον, θεϊκῆς χρηστότητος πολυέλεε, τὸν πρὸς σέ Δέσποτα, μεταβεβηκότα, ἐν γῆ ζώντων κατασκήνωσον, εἰς τὰ σκηνώματα, τὰ ἀγαπήτᾳ καὶ ποθούμενα, κατάσχεσιν δωρούμενος, τὴν διηνεκῶς διαμένουσάν· σὺ γὰρ ὑπὲρ πάντων, ἐξέχεας τὸ Αἷμά σου Χριστέ, καὶ ζωηφόρῳ τιμήματι, κόσμον ἐξηγόρασας. Ὅμοιον.

Νέκρωσιν ὑπέμεινας, ζωοποιὸν ἔκουσίως, καὶ ζωὴν ἐπήγασας, καὶ τρυφὴν ἀτίδιον, πιστοῖς δέδωκας· ἐν ἧ κατάταξον, τὸν κεκοιμημένον, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως, τὰ τούτου πταίσματα, πάντα συγχωρῶν ἀγαθότητι, ὡς μόνος ἀναμάρτητος, μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος· ἵνα διὰ πάντων, ὑμνήταί σου τὸ ὄνομα Χριστέ, καὶ σεσωσμένοι δοξάζωμεν, τὴν φιλανθρωπίαν σου.

Δόξα. Ὁμοιον.

Ζώντων κυριεύοντα, θεαρχικῆ ἐξουσία, καὶ νεκρῶν δεσπόζοντα, σὲ Χριστέ γινώσκοντες ἰκετεύομεν· Τὸν πιστὸν δευλόν σου, τὸν πρὸς σὲ τὸν μόνον, εὐεργέτην ἐκδημήσαντα, αὐτὸν ἀνάπαυσον, σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου φιλόθρῳπε, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων λαμπρότησι· θελητῆς ἐλέους, ὑπάρχεις καὶ γὰρ σώζεις ὡς Θεός, οὓς κατ' εἰκόνα σου ἐπλασας, μόνε πολυέλεε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

ᾠφθη ἐνδιαίτημα, θεοπρεπὲς Παναγία· Θεὸν γὰρ ἐχώρησας, καὶ Θεὸν ἐγέννησας ἀπειρόγαμε, βροτὸν ὀρώμενον ἐν δυσὶν οὐσίαις, ἐν μιᾷ τῇ ὑποστάσει δέ· αὐτὸν δυσώπησον, τὸν μονογενῆ καὶ πρωτότοκον, τὸν σὲ Παρθένον ἄμωρον, καὶ μετὰ τὸν τόκον φυλάξαντα· ψυχὴν ἀναπαῦσαι, τοῦ πίστει κοιμηθέντος, ἐν φωτὶ, ἐν ἀκηράτῳ φαιδρότητι, καὶ μακαριότητι.

Ἀντίφωνον Ζ'. Ἦχος βαρὺς.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐκ πλάνης ἐπιστρέψας, καμέ. Σωτήρ ζωῶσον, ἐξαίρων δουλοπαθείας.

Ἐν τῷ νότῳ ὁ σπείρων θλίψεις, υἱοτείας μετὰ δακρύων, οὗτος χαρᾶς δρέφεται, δράγματα ἀειζωοτροφίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πηγὴ τῶν θεῶν θησαυρισμάτων· ἐξ ἧς σοφία, σύνεσις, φόβος· αὐτῷ αἰνεσις, δόξα, τιμὴ, καὶ κράτος.

Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος βαρὺς. Καταφρονήσαντες πάντων.

Νεκρωμένος ὥραθης, ἐπὶ Σταυροῦ μόνε Ἀθάνατε, καὶ ἐν τάφῳ ὡς θνητὸς ἐτέθης, νεκρώσεως καὶ φθορᾶς καὶ θανάτου, τοὺς ἀνθρώπους λυτρούμενος· ἀλλ' ὡς πέλαιος ἐσπλαγγνίας ὑπάρχων ἀκένωτον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, τὴν ψυχὴν τοῦ σοῦ δέλου, τοῦ ἐξ ἡμῶν μεταστάντος ἀνάπαυσον.

Ὁμοιον.

Τῷ ἀκηράτῳ σου κάλλει, καὶ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὠραιότητος, καὶ ταῖς τοῦ θεοῦ σου φωτὸς ἀκτίσιν ἐλλάμ-

πέσθαι, τὸν πρὸς σέ μεταστάντα ἀγαθὴ καταξίωσον, ἐν αὐτῷ φωτοχυσία τῆς φωτοφανείας σου, σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντα, περὶ σέ τὸν Δεσπότην, καὶ Βασιλέα τῆς δόξης καὶ Κύριον. Δόξα.

Ὡς ἀδαπάνητον ἔχων, τῶν δωρεῶν τὴν μεγαλοπρέπειαν, ὡς Ξησαυρὸς ἀνελλιπῆς πλουσίας χρηστότητος τὸν πρὸς σέ μεταστάντα, ὡς Θεὸς καταστήνωσον, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ἐκλεκτῶν σου, ἐν τόπῳ ἀνέσεως, ἐν τῷ οἴκῳ τῆς δόξης σου ἐν τρυφῇ Παραδείσου, ἐν τῷ τῶν παρθένων νυμφῶνι ὡς εὐσπλαγχνος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Νόμου τὸ πλήρωμα τίκτεις, τὸν Λυτρωτὴν σάρκα γινόμενον· οὐ γὰρ ἐγένετο τοῖς πρὶν ἐν νόμῳ δικαίωσις· ἀλλ' ἡμᾶς ὁ Χριστὸς νῦν σταυρωθεὶς ἐδικαίωσεν. Ὡς οὖν ἔχουσα παρρησίαν, ὡς Μήτηρ ἰκέτευε, τὸν Υἱόν σου τὸν εὐσπλαγχνον, τὴν ψυχὴν ἀναπαῦσαι, τοῦ ἐξ ἡμῶν μεταστάντος δεόμεθα.

Ἀντίφωνον Η'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐκ νεότητός μου ὁ ἐχθρὸς με πειράζει, ταῖς ἰδοναῖς φλέγει με· ἐγὼ δὲ πεποιθὼς ἐν σοὶ Κύριε, τροποῦμαι τοῦτον.

Οἱ μισοῦντες Σιών, γεννηθήτωσαν δὴ, πρὶν ἐκσπασθῆναι ὡς χόρτος· συγκόψει γὰρ Χριστὸς, αὐχένας αὐτῶν, τομῇ βασάνων. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀγίω Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸς μέγας· σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτὸ, καὶ τῷ Λόγῳ.

Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Βασιλικῶς μοι ὑπέγραψας, ἐλευθερίαν βαφαῖς, ἐρυθραῖς τῶν δακτύλων σου, αἱματώσας Δέσποτα, καὶ φοινίξας σὺν αἵματι· καὶ νῦν σε πίστει καθικετεύομεν· τοῖς πρωτοτόκοις σου συναρίθμησον, καὶ τῶν Δικαίων σου, τῆς χαρᾶς ἀξίωσον ἐπιτυχεῖν, τὸν μεταφοιτήσαντα, πρὸς σέ τὸν εὐσπλαγχνον. Ὅμοιον.

Ἰεραρχήσας ὡς ἄνθρωπος, σφαγιασθεὶς σεαυτὸν, προσ-

φορὰν προσενήνοχας, τῷ Πατρὶ τὸν ἄνθρωπον, τῆς φθορᾶς ἐξαιρούμενος· τὸν μεταστάντα οὖν ὡς φιλόανθρωπος, ἐν τῇ τῶν ζώντων χώρα κατὰταξον, ἔνθα οἱ χεῖμαρροι, τῆς τρυφῆς προχέονται, ἔνθα πηγαί, τῆς αἰδιότητος, ἀναβλυστάνουσι.

Ὅμοιον.

Βάθει σοφίας ἀρρήτου σου, ὀροθετεῖς τὴν ζωὴν, καὶ προβλέπεις τὸν θάνατον, καὶ πρὸς βίον ἕτερον, μετοικίζεις τὸν ἄνθρωπον· ὃν προσελάβου τοίνυν κατὰταξον, ἐπὶ ὑδάτων τῆς ἀναπαύσεως, ἐν τῇ λαμπρότητι, τῶν Ἁγίων σε, ἔνθα φωνή, τῆς ἀγαλλιάσεως, καὶ τῆς αἰνέσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὡς συλλαβοῦσα τὸν ἀναρχον, Λόγον Θεοῦ καὶ Θεόν, μητρικῇ παρρησίᾳ σου, ἐκτενωῶς ἰκέτευε, κατατάξαι τὸν δούλόν σου, ἔνθα χορεία ἢ ἀκατάλυτος, εὐφραινομένων καὶ εὐφημούντων σε, ἔνθα λαμπρότητες, αἱ διαιωνίζουσαι, καὶ ὁ γλυκὺς, ἦχος ἑορτάζοντος, Θεογεννήτρια.

Ὁ Διάκονος· Ἐτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεησώμεν. κτλ. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θῆνον ποιούντες ὧδῆν, τό, Ἀλληλούϊα.

Εἶτα·

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ Πνεύματι.

Μακάριοι οἱ πενθεῦντες.

Μακάριοι οἱ πραεῖς.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες.

Μνήσθητι Εὐσπλαγγνε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευ-
σας τοῦ Ἀηστοῦ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ καθαρὸι τῇ καρδίᾳ.

Πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ἐκεῖ εὐφρανθήσονται ἐν
αὐτῷ, ἐν Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί.

Ἀσκήσει δουλεύσαντά σοι Χριστέ, καὶ Ὁρθοδοξία ἐπὶ
τῆς γῆς, δόξασον Σωτῆρ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.

Ἐν πίστει καὶ ἐλπίδι θεοπρεπῶς, καὶ ἀγάπῃ ζήσαντα
ἐπὶ γῆς, δόξασον Σωτῆρ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς.

Ἀνάπαυσον τὸν δούλόν σου ὁ Θεός, μετὰ τῶν Ἀγίων ὡς
ἀγαθός, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Τὸν κόσμον λιπόντα καὶ ἐν σεμνῇ, πολιτείᾳ ζήσαντα
εὐσεβῶς, δόξασον Σωτῆρ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Δόξα Πατρί.

Μίαν Θεαρχίαν οἱ εὐσεβεῖς, ἐχόμενοι πίστεως ἐν τρισί,
προσώποις δοξάζομεν εὐλαβῶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντες μακαρίζομέν σε Ἀγνή· ἀσπόρως γὰρ ἔτεκες ἐν
σαρκί, Θεὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Προκείμενον. Μακαρία ἡ ὁδός, ἡ πορεύη σήμερον.

Στίχος. Ἐπίστρεψον, ψυχῆ μου, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Εἶτα ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ἃ ζήτηί ἐν τῷ
τῶν Κοσμικῶν Ἐξοδιαστικῷ. Σελ. 205, καὶ 206.

Μετὰ ταῦτα, λέγει ὁ Διάκονος:

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κτλ.

Εἶτα ἡ Εὐχή μεγαλοφώνως παρὰ τοῦ Ἱερέως· Ὁ Θεός
τῶν πνευμάτων. Ζήτηί ταῦτα ἐν τῷ Ἐξοδιαστικῷ τῶν

Κοσμικῶν. Σελ. 184.

Agiasm. T. Φ.

Καί μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ψάλλονται τὰ παρόντα προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμὸν, δώμεν ἀδελφοί τῷ θανόντι εὐχαριστοῦντες Θεῷ· οὗτος γὰρ ἐξέλιπε τῆς Ἀδελφότητος, καὶ πρὸς τάφον ἐπείγεται, οὐκ ἔτι φροντίζων, τὸ τῆς ματαιότητος, καὶ πολυμόχθου σαρκός· ποῦ νῦν συγγενεῖς τε καὶ φίλοι; ἄρτι χωριζόμεθα, ὅν περ, ἀναπαύσαι Κύριος ἐξώμεθα.

Πάντα τὰ τοῦ σώματος νυνὶ, ὄργανα ἀργὰ θεωροῦνται, τὰ πρὸ μικρῆς κινήτῃ, πάντα ἀνεέργητα, νεκρά, ἀναίσθητα· ὀφθαλμοὶ γὰρ κατέδυσαν, ἐδέθησαν πόδες, χεῖρες ἴσυχάζουσι, καὶ ἀκοή σὺν αὐτοῖς· γλῶσσα, τῇ σιγῇ συνεχλείσθη, τάφῳ παραδίδονται ὄντως, ματαιότης πάντα τὰ ἀνθρώπινα!

Ποῖος χωρισμὸς ὦ Ἀδελφοί; ποῖος κοπετός; ποῖος θρήνος, ἐν τῇ παρῴσῃ ῥεσπῆ; δεῦτε ἔν ἀσπασασθε τὸν πρὸ μικροῦ μετ' ἡμῶν· παραδίδεται τάφῳ γὰρ, καλύπτεται λίθῳ, σκευτεῖ κατοικίζεται, νεκροῖς συνθάπτεται· πάντες συγγενεῖς τε καὶ φίλοι, ἄρτι χωριζόμεθα, ὅν περ, ἀναπαύσαι Κύριος ἐξώμεθα.

Οἷα ἡ ζωὴ ἡμῶν ἐστίν! ἄνθος καὶ ἀτμὶς τε καὶ δράσος, ἰωθινή ἀληθῶς· δεῦτε οὖν κατίδωμεν ἐπὶ τοὺς ταύρους τρανῶς· ποῦ τὸ κάλλος τοῦ σώματος; καὶ ποῦ ἡ νεότης; ποῦ εἰσὶ τὰ ὄμματα, καὶ ἡ μορφή τῆς σαρκός; πάντα ἐξηράνθη ὡς χόρτος· πάντα ἔφανίσθησαν· δεῦτε, τῷ Χριστῷ προσπέσωμεν ἐν δάκρυσιν.

Ἄρτι ἡ τοῦ βίου πονηρὰ, λύεται πανίγυρις πᾶσα, τῆς ματαιότητος· πνεῦμα γὰρ ἐξέλιπεν ἀπὸ σκηνώματος· ὁ πληρὸς μεμελάνωται, τὸ σκεῦος ἐρράγη, ἄφωνον, ἀναίσθητον, νεκρὸν ἀκίνητον· ὅν περ παραπέμποντες τάφῳ, Κύριον ἐξώμεθα δοῦναι, εἰς αἰῶνας τούτῳ τὴν ἀνάπαυσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σῶζε τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ, Μήτηρ τοῦ ἀδύτου Ἡλίου Θεογεννήτρια· αἴτησαι πρεσβείαις σου τὸν ὑπεράγαθον, ἀνα-

παῦσαι δεόμεθα, τὸν νῦν μεταστάντα, ἔνθα ἀναπαύονται αἱ τῶν Δικαίων ψυχαί· θείων ἀγαθῶν κληρονόμον, δεῖξον ἐν αὐλαῖς τῶν Δικαίων, εἰς μνημόσυνον Πανάμωμε αἰώνιον.

Εἶτα τὰ παρόντα Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν αἰετάραχον θάλασσαν, τοῦ βίου διαδραμῶν, τῷ σῶ λιμένι προσέδραμε, τῇ πίστει ὁ μεταστάς. Ἄλλ' ἐν τῇ γαλήνῃ καὶ αἰεζῶφ τρυφῇ, μετὰ τῶν Ἀγίων καθοδηγῶν αὐτόν, ἀνάπαυσον Χριστέ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου.

Ἦχος δ'.

Ἦ αἰοίδιμος φωνὴ τοῦ θείου Δαυὶδ, σήμερον πληροῦται. Ἄνθρωπος λέγουσα, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τῆ ἀγρῆ, ἕτως ἐξανθήσει· ὃν γὰρ πρὸ μικροῦ ἐβλέπομεν, ζῶντα καὶ λαλοῦντα, ἰδοὺ πρόκειται νεκρὸς, ἀκίνητος, ἄπυς· ἐξῆλθε καὶ ἀπῆλθεν ἐκ τῶν ἐνθένδε, ἐκεῖ ὅπου ὁ μισθὸς τῶν ἔργων ὑπάρχει, ἐκεῖ ὅπου ἡ χαρὰ πάντων τῶν Ἀγίων· μεθ' ὧν ἀνάπαυσον τὸν κεκοιμημένον ὁ Θεός, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος.

Ἦχος πλ. δ'.

Παντοκράτορ Κύριε, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων, ὅπου τὸ φῶς σου καταλάμπει, πᾶσι τοῖς ἀξίοις· μένε πολυέλεε.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐξέλιπον ἀπὸ τῆς συγγενείας μου, κατέλιπον τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς μου, καὶ πρὸς σέ κατέφυγον· Κύριε, σῶσόν με.

Θεοτοχίου.

Εἰρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὴν ζωὴν ἡμῶν τῶν βωόντων σοι· Ζωοδότα Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ μετὰ τὸ γενέσθαι τὸν Ἀσπασμόν, λέγομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα· Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων. Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου. Δόξα. Σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ καταβάς εἰς ἄδην. Καὶ νῦν. Ἦ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος.

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῶ.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός.

Ἐκφώνως· Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις. Ζήτει ταῦτα πάντα ἐν τῷ Ἐξοδιαστικῷ τῶν Κοσμικῶν. Σελ. 185, καὶ 186.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Εἶτα, ἄραντες τὴν κλίνην μετὰ τοῦ λειψάνου, ἀπερχόμεθα εἰς τὸ Κοιμητήριον, ψάλλοντες τὰ Ἰδιόμελα, ἅπερ προεγράφησαν ἐν τῷ Ἐξοδιαστικῷ τῶν Κοσμικῶν, ἤγουν, Ποία τοῦ βίου τρυφή, καὶ τὰ ἕτερα πάντα. Ἀποτίθεται δὲ τὸ λείψανον, ἕως ἂν ἀπέλθωμεν εἰς τὸ Κοιμητήριον, τρεῖς καὶ γίνεται ἡ Αἵτησις, καὶ ἡ Εὐχὴ. Φθάσαντες δὲ εἰς τὸν τάφον, ἀποτίθεται μὲν τὸ λείψανον ἐν τῷ μνήματι· ὁ δὲ Ἱερεὺς χοῦν λαβὼν μετὰ τοῦ πτύου, ἐπιρρίπτει τῷ λειψάνῳ σταυροειδῶς, λέγων· Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ· καὶ ἐπιχέει καὶ κανδήλαι, λέγων τὸ παρόν.

Τροπάρια.

Τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ σου φιλάνθρωπε, ὁ Θάνατος γενέκρωται, καὶ ὁ ἄδης ἐσκύλευται, καὶ οἱ πάλαι θανέντες, ἀναστάντες ὕμνοι σοι προσέφερον. Διὸ βοῶμέν σοι Χριστέ ὁ Θεός· Τὸν μεταπάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἐνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Καὶ οὕτω καλύπτουσιν ὡς σύνθητες τὸν τάφον, λέγοντες τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ χανοῦσα ὑπόδεξαι τὸν ἀπὸ σοῦ πλασθέντα, χεῖρ Θεοῦ τὸ πρότερον, πάλιν δὲ ὑποστρέφοντα πρὸς σὲ τὴν τεκοῦσαν· τὸ γὰρ κατ'εἰκόνα ὁ Κτίστης προσελάβετο, σὺ δὲ ὑπόδεξαι τὸ σῶμα, ὡς τὸ ἴδιον.

Καθὼς εἶπας Κύριε τῇ Μάρθα· Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις, ἔργῳ τὸν λόγον ἐπλήρωσας, ἐξ ἄδου καλέσας τὸν Λάζαρον· οὕτω καὶ τὸν δοῦλόν σου, ἐκ τοῦ ἄδου ἐγειρον φιλάνθρωπε.

Πνευματικοί μου ἀδελφοί, καὶ συνασκηταί, μή μου ἐπιλάθεσθε, ὅταν προσεύχησθε πρὸς Κύριον· ἀλλ' ὀρώντες μου τὸν τάφον, μέμνησθέ μου τῆς ἀγάπης, καὶ ἱκετεύσατε Χριστόν, ἵνα κατατάξῃ, τὸ Πνεῦμά μου μετὰ τῶν Δικαίων.

Ὁ Διάκονος· Ἐλήησον ὑμᾶς, ὁ Θεός. κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Δόξα, καὶ νῦν, καὶ Ἀπέλυσις.

Ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας, ἰβ'. ὑπὲρ τοῦ κοιμηθέντος

Ἀδελφοῦ ἡμῶν, ὅσοι ὑπάρχομεν ἐπὶ τῷ μνήματι, λέγοντες·

Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (τοῦ δε).

Καὶ οὕτως ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν.

ⲙⲟⲩⲥⲓⲈⲤ ⲛⲉⲛⲉⲛ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΛΚΟΛΟΥΘΙΑ

Ν Ε Κ Ρ Ω Σ Ι Μ Ο Σ

ΕΙΣ ΙΕΡΕΙΣ .

Επειδάν τις τῶν Ἱερέων ἐκδημήσῃ πρὸς Κύριον, ἀπέρχονται τρεῖς Ἱερεῖς, καὶ καταβιβαζοῦσιν αὐτὸν τῆς κλίνης, καὶ τιθέασιν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ψιαθίῳ· καὶ ἐπεὶ οὐ δεῖ λούεσθαι, γυμνούμενον παρὰ τῶν Ἱερέων, ἀποσπογγίζουσιν αὐτὸν μετὰ ἐλαίου καθαροῦ· εἶτα ἐνδύουσιν αὐτὸν τὰ ἐξ ἔθους ἱμάτια, καὶ τὴν Ἱερατικὴν στολὴν ἅπασαν· καὶ σκεπάσαντες τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἀέρος, τιθέασιν τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ἐπάνω αὐτοῦ. Εἶτα ἀπέρχονται οἱ Ἱερεῖς, ἐνδεδυμένοι τὰς Ἱερατικὰς στολάς· ὁ δὲ Προεστὼς ποιεῖ Εὐλογητόν.

Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστὶ καὶ τὰ Τροπάρια, Μετὰ πνευμάτων Δικαίων τετελειωμένων· Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου· Δόξα· Σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ καταβάς· Καὶ νῦν· Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος· Εἶτα ὁ Διάκονος μνημονεύει· καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν.

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων, κτλ. Ἐκφώνησις· Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις. Καὶ εὐθὺς αἴρουσιν οἱ Ἱερεῖς τὸ λείψανον, καὶ φέρουσιν αὐτὸ ἐν τῷ Νάρθηκι τοῦ Ναοῦ, καὶ τιθέασιν τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ἐπάνω αὐτοῦ, ὡς προέφημεν, καὶ τὰ μανουάλια σταυροειδῶς μετὰ λαμπάδων, καὶ ἄρχεται ὁ ψάλτης τοῦ Ἀμώμου, οὕτω·

Μακάριοι οἱ ἁμωμοὶ ἐν ὁδῷ. Εὐλογητός εἶ Κύριε. Ζήτει τὸν Ἀμωμον ἐν τῷ Ἐξοδιαστικῷ τῶν Κοσμικῶν· Σελ. 186.

Καὶ στιχολογεῖται ἡ πρώτη Στάσις τοῦ Ἀμώμου, ἕως τοῦ, Σὸς εἰμι ἐγώ. Εἰς τρεῖς γὰρ Στάσεις ποιούμεν τοῦτον ἐνταῦθα.

Ἐν ἑκάστῳ δὲ τέλει στίχου τῆς πρώτης Στάσεως ἐπιλέγομεν τὸ, Εὐλόγητός εἰ Κύριε.

Ὅταν δὲ ἔλθωσιν εἰς τὸν τελευταῖον στίχον, ἤγουν τό· Εἰς τὸν αἰῶνα σὺ μὴ ἐπιλάβωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, φάλλουσιν αὐτὸν ἐκ γ'.

Καὶ οὕτως ἡ Αἴτησις παρὰ τοῦ Διακόνου, ἡ Εὐχὴ παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἡ Ἐκφώνησις. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας Στάσεως, οὕτως·

Σὸς εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ἔτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. Σῶσόν με Σωτὴρ μου, σῶσόν με.

Ἐν ἑκάστῳ δὲ τέλει τοῦ στίχου τῆς δευτέρας Στάσεως ἐπιλέγομεν, τὸ, Σῶσόν με Σωτὴρ μου, σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἀνάπαυσον, καὶ ἐλέησον, καὶ συγχώρησον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου.

Καὶ πάλιν ἡ Αἴτησις παρὰ τοῦ Διακόνου, ἡ Εὐχὴ μυστικῶς παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἡ Ἐκφώνησις. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ἀρχόμεθα τῆς τρίτης Στάσεως, οὕτως·

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με. Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, Κύριε, μνήσθητι τοῦ δούλου σου.

Ἐν ἑκάστῳ δὲ τέλει τῆς στίχου τῆς τρίτης Στάσεως ἐπιλέγομεν τό· Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, Κύριε, μνήσθητι τῆς δούλου σου.

Εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, Ἦχος πλ. α'.

Τῶν Ἀγίων ὁ χορός. Ὁ πάλαι μὲν ἐκ μὴ ὄντων. Εἰκὼν εἰμι. Οἱ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ. Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν. Ἀνάπαυσον ὁ Θεός. Δόξα. Τὸ τριλαμπές τῆς μιᾶς. Καὶ νῦν. Χαῖρε Σεμνὴ, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα. Ζήτει ταῦτα ἐν τῷ ἐξοδιαστικῷ τῶν Κοσμικῶν. Σελ. 197 καὶ 198.

Ὁ Διάκονος· Ἐτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ. Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας. Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ. Ὅπως Κύριος ὁ Θεός. κτλ.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις. Εἶτα τὸ Τροπάριον.

Ἦχος πλ. α'. Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας.

Εἶτα τοὺς παρόντας Ἀναβαθμούς. Ἦχος πλ. β'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ, τοὺς ὀφθαλμούς μου αἴρω, πρὸς σέ Λόγε· οἴκτειρόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενημένους, καταρτίζων εὐχρηστά, σκευή σου Λόγε.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀγίω Πνεύματι, πανσωστικῆ αἰτία· εἴ τιμι τοῦτο κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ, αὔξει· τάττει ἄνω.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. β'.

Μακαρία ἡ ὁδός, ἡ πορεύη σήμερον.

Στίχ. Ἐπίστρεψον ψυχὴ μου, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Πρὸς Θεσσαλον. Α'. Ἐπιστ. Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφάλαιον Δ'. 13.

Α' δελφοί, ὃ δέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπησθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν, ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθίσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον· ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς αἴρα· καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἑσόμεθα. Ἀλληλούϊα, Ἦχος πλ. β'. Μακάριος ὃν ἐξελέξω.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. Ε'. 24.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβίβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται. Ὡσπερ γάρ ὁ Πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ Υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ· καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν· ὅτι Υἱὸς ἀνθρώπου ἐστὶ. Μὴ θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ· καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐδέν· καθὼς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρός.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν

ΕΥΧΗΝ.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὁ ἐν τῇ σοφίᾳ σου πλάσας ἐπὶ γῆς τὸν ἄνθρωπον, καὶ πάλιν εἰς γῆν αὐτὸν ἀποστρέφειν νόμοθετήσας διὰ τὴν ἁμαρτίαν· ὁ κατὰ γων εἰς ἄδου καὶ ἀνάγων· ὁ ἀποκτείνων, καὶ πάλιν ζωοποιῶν· πρόσδεξαι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, καὶ ἀνάπαυσον αὐτὸν εἰς τοὺς κόλπους Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ· καὶ δὲς αὐτῷ τὸν στέφανον τῆς δικαιοσύνης σου, τὴν μερίδα τῶν σω-

ζομένων, εἰς τὴν δόξαν τῶν ἐκλεκτῶν σου· ἵνα, ὑπὲρ ὧν ἐκοπίασεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ διὰ τὸ ἔνομά σου, λάβῃ πλοῦσιαν τὴν ἀνταπόδοσιν ἐν ταῖς μοναῖς τῶν Ἀγίων σου. Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, κτλ.

Κάθισμα, Ἦχος β'.

Σήμερον χωρίζομαι ἀπὸ τῆς συγγενείας μου, καὶ πρὸς σέ καταφεύγω τὸν μόνον ἀναμάρτητον· ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Ψαλμὸς κβ'. Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος α'.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Επὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με· τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Ωδῆγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλ.

Η ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταῖ με παρεκάλεσαν. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Η τοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Ελίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου· καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκου με ὡσεὶ κράτιστον. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Τροπάριον, Ἦχος β'.

Ε'πειδὴ πάντες πρὸς τὴν αὐτὴν κατεπειγόμεθα μονὴν, καὶ τὸν αὐτὸν ὑποδυσόμεθα λίθον, καὶ αὐτοὶ κόνις μετ' ὀλίγου ἐσόμεθα, τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα· τοιοῦτος γὰρ ἡμῶν ὁ βίος ἀδελφοί· ταῦτο ἐπὶ γῆς παίγιον· οὐκ ὄντας γενέσθαι, καὶ γενομένους ἀναφθαρῆναι· ὄναρ ἐσμέν οὐχ ἰστάμενον· φύσημά τι μὴ κρατούμενον· πτῆσις ὀρνέου παρερχομένου· ναῦς ἐπὶ θαλάσσης ἴχνος οὐκ ἔχουσα. Διὸ βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε τῆς ἀτελευτήτου σου μακαριότητος καταξίωσον αὐτόν.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω.

Στίχ. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται.

Α Π Ο Σ Τ Ο Λ Ο Σ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφάλαιον Ε'. 12.

Α'δελφοί, ὥσπερ δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθε, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον. Ἄχρι γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ· ἁμαρτία δὲ οὐκ ἔλλογεται, μὴ ὄντος νόμου. Ἄλλ' ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωσέως, καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως Ἀδὰμ, ὃς ἐστὶ τύπος τοῦ μέλλοντος. Ἄλλ' οὐκ ὡς τὸ παράπτωμα, οὕτω καὶ τὸ χάρισμα· εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῶ μᾶλλον ἢ χάρις τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσε. Καὶ

οὐχ ὡς δι' ἐνὸς ἁμαρτήσαντος, τὸ δῶρημα· τὸ μὲν γὰρ κρίμα, ἐξ ἐνὸς εἰς κατάκριμα· τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα. Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι ὁ Θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἐνὸς, πολλῶ μᾶλλον οἱ τὴν περισσεῖαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες, ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι διὰ τοῦ ἐνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄρα οὖν ὡς δι' ἐνὸς παραπτώματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς κατάκριμα· οὕτω καὶ δι' ἐνὸς δικαίωματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς δικαίωσιν ζωῆς. Ὅσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἐνὸς, δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί. Νόμος δὲ παρεῖσθη, ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα. Οὐδὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις· ἵνα ὡσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ Θανάτῳ, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ε'. 17.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐλληλοθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ὁ Πατὴρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργάζομαι. Διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτησαν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ Σάββατον, ἀλλὰ καὶ Πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεόν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ. Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ Υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδέν, ἐὰν μὴ τι βλέπῃ τὸν Πατέρα ποιῶντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ Υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ. Ὁ γὰρ Πατὴρ φιλεῖ τὸν Υἱόν, καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ, ἃ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε. Ὅσπερ γὰρ ὁ Πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτω καὶ ὁ Υἱὸς οὓς θέλει ζωοποιεῖ. Οὐδὲ γὰρ ὁ Πατὴρ

κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ Υἱῷ·
 ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν Υἱόν, καθὼς τιμῶσι τὸν Πατέρα.
 Ὁ μὴ τιμῶν τὸν Υἱόν, οὐ τιμᾷ τὸν Πατέρα, τὸν πέμ-
 ψαντα αὐτόν. Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον
 μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰῶ-
 νιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ
 τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν.

Εἶτα ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι σοῦ μόνου
 τὸ ζῆν ἀθάνατον, καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, καὶ τὸ ἔλεος
 ἀμέτρητον, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἄφατος, καὶ ἡ Βασιλεία
 ἀδιάδοχος, καὶ οὐκ ἔστι προσωποληψία παρὰ σοί· Κύριε·
 πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις τὸ κοινὸν τῆ βίβι ἐταξας χρέος, τῆ ὄρου
 πληρωθέντος. Διὸ ἱκετεύομέν σε, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· Τὸν δῆ-
 λόν σε καὶ συλλειτουργὸν ἡμῶν γενόμενον (τὸν δεῖνα), τὸν ἐπὶ
 ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κοιμηθέντα, ἐν κόλποις
 Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ ἀνάπαυσον· καὶ ὡσερ
 ἐπὶ τῆς γῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου λειτουργὸν αὐτὸν κατέστη-
 σας, οὕτω καὶ ἐν τῷ οὐρανίῳ σου θυσιαστηρίῳ ἀνάδειξον,
 Κύριε· ἐπὶ ἀνθρώπων πνευματικῇ ἀξίᾳ κατακοσμήσας,
 ἐπὶ Ἀγγέλων τῇ σῇ δόξῃ ἀκατάκριτον πρόσδεξαι· αὐτὸς
 ἐπὶ τῆς γῆς τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἐδόξασας, αὐτὸς δὲ καὶ τὴν
 ἔξοδον τοῦ βίου αὐτοῦ ἐν τῇ εἰσόδῳ τῶν Ἀγίων σου ποιή-
 σον, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ μετὰ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνός
 σοι εὐαρεστησάντων συναρίθμησον.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ
 κεκοιμημένου δούλου σου (τοῦ δε), Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πα-
 τρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύ-
 ματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ψαλμός κγ'. Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἠτοίμασεν αὐτήν. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Τίς ἀναθήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου; ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ; Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Ἄθῳος χερσὶ, καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπιματαιῶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Οὕτως λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτὸς ἐστὶν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα. Ἀλληλούϊα. Καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Τροπάριον, Ἦχος β'.

Ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ, καὶ ἐλπίδι, καὶ πραότητι, καὶ ἀγνείᾳ, καὶ ἐν τῷ Ἱερατικῷ ἀξιώματι, εὐσεβῶς διέπρεψας ἀείμνησθε· διό σε ὁ προαιώνιος Θεός, ᾧ καὶ ἐδούλευσας, αὐτὸς κατατάξει τὸ πνεῦμά σου, ἐν τόπῳ φωτεινῷ, καὶ

τερπνῶ, ἔνθα οἱ Δίκαιοι ἀναπαύονται· ἐντεῦξή δὲ καὶ
παρὰ Χριστοῦ τῇ κρίσει τὴν ἄφεισιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. α΄.

Γινώσκειν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀμαρτίαις γεγεννήμεθα·
διό σε ἰκετεύομεν· Τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον,
παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα, ἃ ὡς ἄνθρωπος
καὶ Ἰησοῦς ἐν βίῳ ἔπραξε, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόν-
τε φιλάνθρωπε.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω.

Στίχος. Καὶ τὸ μνημόσουν.

Α Π Ο Σ Τ Ο Λ Ο Σ.

Πρὸς Κορινθίους Β΄. Ἐπισ. Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφάλαιον ΙΕ΄. 1.

Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον, ὃ εὐαγγελισάμην
ἡμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε, δι' οὗ καὶ σώ-
ζεσθε· τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε· ἐκτὸς
εἰμὶ εἰκῆ ἐπιστεύσατε. Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ
καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν
ἡμῶν, κατὰ τὰς Γραφάς· καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγή-
γερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς· καὶ ὅτι ὤφθη
Κηφᾶ, εἶτα τοῖς Δώδεκα. Ἐπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις
ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι,
τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν. Ἐπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ· εἶτα
τοῖς Ἀποστόλοις πᾶσιν. Ἐσχάτον δὲ πάντων, ὡσπερὶ τῷ
ἐκτρώματι, ὤφθη καμοί. Ἐγὼ γὰρ εἰμὶ ὁ ἐλάχιστος τῶν
Ἀποστόλων· οὗς οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς καλεῖσθαι Ἀπόστολος,
διότι ἐδίωξα τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. Χάριτι δὲ Θεοῦ
εἰμὶ ὃ εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἢ εἰς ἐμέ, ἢ κενὴ ἐγενήθη,
ἀλλὰ περισσώτερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα· οὐκ ἐγὼ δέ,

ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἢ σὺν ἐμοί. Εἴτε σὺν ἐγῶ, εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσομεν, καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

Ἄλληλουῖα. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Α΄.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. σ'. 35.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρὸς με, οὐ μὴ πεινάσῃ· καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε. Ἀλλ' εἶπον ὑμῖν, ὅτι καὶ ἐώρακά τε με, καὶ οὐ πιστεύετε. Πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ Πατήρ, πρὸς ἐμέ ἤξει· καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς με, οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω. Ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με. Τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρός, ἵνα πᾶν, ὃ δέδωκέ μοι, μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Εἶτα ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν

ΕΥΧΗΝ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἢ τῶν θλιβομένων παραμυθία, καὶ τῶν πειθούντων παράκλησις, καὶ πάντων τῶν ἐν ὀλιγοψυχία ἀντίληψις ὑπάρχων, τοὺς τῷ πένθει τοῦ κοιμηθέντος ἀδελφοῦ ἡμῶν (δεῖνος) Ἱερέως συνεχομένους, τῇ σῇ εὐσπλαγχνία παραμυθίσας, πᾶν ἄλγος ἐγκείμενον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν θεράπευσον· καὶ τὸν δόλον σε (τὸν δεῖνα), Ἱερέα, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένον ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀνάπαυσον. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις. κτλ.

Ψαλμὸς πγ'. Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος γ'.

Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων·

ἐπιποθεῖ, καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλάς τοῦ Κυρίου. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα. Ἀλληλῆϊα, Ἀλληλούϊα.

Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγῶν νοσσιᾶν ἑαυτῇ, ὃ θῆσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς. Ἀλληλῆϊα, Ἀλληλῆϊα.

Τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεὸς μου. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐστὶν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σὲ ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλῆϊα.

Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν πορεύονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιών. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Υπερασπιστὰ ἡμῶν, ἴδε, ὁ Θεὸς, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλῆϊα.

Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα, Ἀλληλούϊα. Καὶ νῦν, Ἀλληλούϊα.

Εἶτα τὰ Τροπάρια, Ἦχος πλ. β'.

Α'δελφοί μου ἀγαπητοί, μή μου ἐπιλάβησθε, ὅταν ὑμνεῖτε τὸν Κύριον· ἀλλὰ μνήσθητέ μου τοῦ πόθου καὶ τῆς ἀγάπης· μνήσθητε καὶ τῆς ἀδελφότητος καὶ ἱκετεύσατε τὸν Θεόν, ἵνα με ἀναπαύσῃ, μετὰ τῶν Δικαίων ὁ Κύριος.

Αἰψυίδιος ἐπέστη ἐπ' ἐμέ ὁ Θάνατος, καὶ ἐχώρισέ με τῶν ἰδίων μου σήμερον· ἀλλὰ μεταστήσας με Χριστέ, ἐν τόποις ἀναψύξεως ἀνάπαυσον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε. Δόξα, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγγνίας τὴν πύλην.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. β'.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Α Π Ο Σ Τ Ο Λ Ο Σ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστ. Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφάλαιον ΙΕ'. 20.

Α'δελφοί, Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κοιμημένων ἐγένετο. Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ Θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν. Ὡσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. Ἐκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστὸς, ἔπειτα οἱ τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. Εἶτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῶ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ Πατρί· ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν, ἄχρις οὗ ἂν θῇ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ἐσχάτος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ Θάνατος. Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὅταν δὲ εἶπῃ ὅτι πάντα

ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτός τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα. Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτός ὁ Υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἢ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

Ἄλληλῆϊα. Μακάριος ἀνὴρ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ε'. 40.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὴς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Τοῦτό ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν Υἱόν, καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν, ἔχη ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Ἐγόγγυζον ἔν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτῆς, ὅτι εἶπεν· Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ ἔλεγον· Οὐκ ἕτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ, οὗ ἡμεῖς οἶδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; Πῶς οὖν λέγει οὗτος· Ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα; Ἀπεκρίθη οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων. Οὐδεὶς δύναται ἔλθειν πρὸς με, εἰ μὴ ὁ Πατὴρ ὁ πέμψας με ἐλκύσῃ αὐτὸν, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Εἶθ' οὕτως οἱ Μακαρισμοί, εἰς ἕχον β'.

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνησθητι ἡμῶν, Κύριε.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες.

Μακάριοι οἱ πραεῖς.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες.

Πάλαι μὲν ὁ Ἀδὰμ γευσάμενος, τοῦ ξύλου τῆς βρώσεως, τοῦ Παραδείσου ἐξωρίσθη· ὁ δὲ Ἀηστὴς ἐν τῷ Σταυρῷ κρεμάμενος, Θεὸν σε ὁμολογῶν, ἐν Παραδείσῳ εἰσφικίσθη· καὶ ἡμεῖς οἱ σωθέντες τῷ πάθει σου Δέσποτα, τὸν Ἀηστὴν ἐκμιμούμενοι, ἐν πίστει ἐκδοῶμεν· Μνησθητι καὶ ἡμῶν, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ καθαροί.

Χῆν λαβὼν ἀπὸ γῆς ὁ πλάσας με, τὸ ἔμὸν σῶμα διέπλασε βουλήματι τῷ Θεῷ, τὴν δὲ ψυχὴν ζωφόρῳ φουσηματι ἐμπνεύσας, ἐνέθηκε προστατάματι τῇ ἀγίῳ· ὅθεν τῇ φθορᾷ τῆς ἀμαρτίας κακῶς ὑπαχθέντα με, ἀνεκαλίσω Φιλάνθρωπε, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν. Ἄλλὰ ἀνάπαυσον ὁ Θεός, ὃν προσελάβου, μετὰ τῶν Ἁγίων σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί.

Ὅταν ψυχὴ καὶ σῶμα χωρίζεται, φρικτὸν τὸ μυστήριον καὶ φοβερὸν τοῖς πᾶσιν· ἡ μὲν ψυχὴ θρηνηθῶς πορεύεται, τὸ δὲ σῶμα καλύπτεται τῇ γῇ παραδοθέν. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐπιγνόντες τοῦ τέλους τὴν ἔξοδον, τῷ Σωτῆρι προφθάσωμεν, ἐν δάκρυσι βοῶντες· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.

Τί με θρηνεῖτε δεινῶς, ὦ ἄνθρωποι; τί μάτην θορυβεῖσθε; ὁ μεταστάς ἅπασι προσφθίγγεται· ὁ θάνατος γέγονεν ἀνάπαυσις τοῖς πᾶσιν· ὅθεν τῆς φωνῆς τοῦ Ἰὼβ ἀκῶσωμεν, λέγοντος· Θάνατος ἀνδρὶ ἀνάπαυσις ὑπάρχει. Ἄλλὰ ἀνάπαυσον ὁ Θεός, ὃν προσελάβου, μετὰ τῶν Ἁγίων σου.

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν.

Ὁ πάνσοφος Παῦλος προηγόρευσε, σαφῶς τὴν μετάστασιν, τοὺς πάντας διδάσκων, ὅτι νεκροὶ ἄφθαρτοι ἐγείρονται· ἡμεῖς ἀλλαγητόμεθα κελεύσματι τῷ Θεῷ· ὅθεν φοβερῶς καὶ ἡ σάλπιγξ ἐκείνη ἠχῆσει, τοὺς ἀπ' αἰῶνος κατσειδόντας ἐξ ὕπνου ἀναστήσει. Ἄλλὰ ἀνάπαυσον ὁ Θεός, ὃν προσελάβου, μετὰ τῶν Ἁγίων σου.

Χαίρετε, καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ὁ μεταστάς καὶ ἐν τάφῳ κείμενος νεκρός, εὐδιᾶλλακτος τοῖς πᾶσιν ἀνακράζει· Δεῦτε πρὸς με γηγενεῖς, θεάσασθε τὸ κάλλος τοῦ σώματος μεμελανωμένον· ὅθεν ἐξ αὐτοῦ ἐπιγνόντες ἀδελφοί τὴν ἔξοδον, τῷ Σωτῆρι προφθάσωμεν ἐν δάκρυσι βοῶντες· Ἀνάπαυσον αὐτὸν ὁ Θεός, ὃν προσελάβου, μετὰ τῶν Ἁγίων σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἵπερφυῶς ἐν γαστρὶ σου Δέσποινα, ἀσπόρως συνέλαβες Θεὸν τὸν προαιώνιον, καὶ σαρκὶ τοῦτον ἀπεκύησας, Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον, ἀτρέπτως ἀσυγγύτως ἔθεν καὶ ἡμεῖς Θεοτόκον αἰεὶ σε γινώσκοντες, τῷ τεχθῆντι ἐκ σοῦ Θεῷ ἐν πίστει βοῶμεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Χριστέ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. β'.

Μακάριος, ὃν ἐξελέξω.

Στίχ. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσεται.

Α Π Ο Σ Τ Ο Λ Ο Σ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφάλαιον ΙΔ'. 6.

Ἀδελφοί, ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ οὐ φρονεῖ· καὶ ὁ ἐσθίων, Κυρίῳ ἐσθίει· εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ Θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων Κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ. Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῆ, καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει· εἴαν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ Κυρίῳ ζῶμεν· εἴαν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποθνήσκωμεν· εἴαν τε οὖν ζῶμεν, εἴαν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν. Εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ.

Ἀλληλούϊα. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. 5'. 48.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον. Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων, ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φά-

γη, καὶ μὴ ἀποθάνῃ. Ἐγὼ εἶμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· εἴαν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτος δὲ, ὃν ἐγὼ δώσω, ἡ σὰρξ μου ἐστίν, ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς. Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμήν, Ἀμήν λέγω ὑμῖν, εἴαν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πίνητε αὐτὸ τὸ αἷμα οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς. Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Μετὰ δὲ τὸν Ν. Ψαλμὸν, τὸν παρόντα Κανόνα, οὗ ἡ ἀκροστιχίς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις·

Ῥδὴ ἀ. Ἦχος πλ. β'. Κύματι θαλάσσης.

Σοὶ τῷ εὐεργέτῃ, καὶ πάντων Δεσπότη, Χριστῷ προσπίπτομεν, μετὰ δακρῶν θερμῶν, τὴν ἐπιτάφιον ταύτην, ἐν κλαυθμῷ ἀναδωῶντες ὡδὴν· Τὸν πιστὸν οἰκέτην σου, ἀνάπαυσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Τῆς ἐκ δεξιῶν σου, ἀξίωσον Λόγε, ἀγίας στάσεως, μετὰ τῶν σῶν ἐκλεκτῶν, τὸν ἐπ' ἐλπίδι θανέντα, ἀναστάσεως φιλάνθρωπε, ἐκτενῶς δεόμεθα, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Ἐν τῇ οὐρανίῳ, σεπτῇ Βασιλείᾳ, ἐκλεκτὸν δούλόν σου, παιδρῶς ἀγάλλεσθαι, τὸν ἀπὸ γῆς μεταστάντας, καταξίωσον Φιλάνθρωπε, παρορῶν ὡς εὐσπλαγχνος, τὰ τῆς ψυχῆς ἔγκλήματα.

Οἴμοι! ὡσεὶ χόρτος, ἡ δόξα τοῦ βίου, ὁμοῦ ἐξήνθησε, καὶ ἐξηράνθη εὐθύς· ποῦ ἐν τῷ τάφῳ ἀξία; ποῦ μορφὴ ἐστὶν ἢ κάλλος ἐκεῖ; διὸ φεῖσαι Κύριε, τοῦ δούλου σου ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Καταχρίως πάντες, ὑμῶν σε πόθῳ, Παρθένε ἄχραντε, Μαρία Μήτηρ Θεοῦ, ὅτι ἀκοίμητον ἔχεις, τῆς πρεσβείας σου τὸ ὄμμα αἰεὶ· ἐκ πταισμάτων ῥῦσαι νῦν, καὶ κρίσεως θανάτου ἡμᾶς.

Ἐδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐν γῆ, ὃς ἔχῃ ἡμάρτε Λόγε· διὸ δέη-
σιν δέξαι δι' ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ ἄνευ ἄφες Σωτήρ,
τοῦ σου δούλου πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Καὶ τίς φιλόνητος ὡς σὺ, Κύριε ἐλεῆμον, συγχωρῶν
ἁμαρτίας, καὶ τοῖς ζῶσι καὶ νεκροῖς, κατ' ἐξουσίαν πολ-
λὴν; διὰ ταύτης σῶζε καὶ τὸν δούλόν σου.

Τῆς ἄνω κλήσεως, Σωτήρ, τὸν πιθῶς μεταστάτα, δεῖξον
συγκληρούμενον, προσδεχόμενος αὐτῶ, τὴν τελευταίαν εὐχήν,
τῶν δακρῶν, μόνε ἀναμάρτητε.

Θεοτοκίον.

Ἡ ὄντως Δέσποινα ἡμῶν, παναγία Παρθένη, δυσωποῦσα
μὴ παύσῃ, ὃν ἐκύησας Θεόν, τὸν μεταστάτα πιστῶς, βα-
σιλείας ἄξιον γενέσθαι σοι.

Ὁ Εἰρμός.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας
» τὸ κέρας τῶν πιστῶν σου ἀγαθῶ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς,
» ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Ὁ Διάκονος· Ἐτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ. κτλ.

Ὁ Ἱερεύς· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων.

Εἶτα Κάθισμα, Ἦχος πλ. β'.

Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σκιά καὶ
ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενής ὡς εἶ-
πεν ἡ Γραφή· ὅτι τὸν κόσμον κερδήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ
οἰκήσωμεν, ὅπῃ ὁμοῦ βασιλεῖς καὶ πτωχοί· διὸ Χριστὲ τὸν δό-
λον σε, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου, μὴ ἐγκα-
ταλίπῃς με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, μὴ καταπιστεύσῃς με·
ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Ἐδὴ δ'. Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν.

Ὅτι ἡ κρίσις ἀνυπόστατος, τῆς φρικτῆς ἀπειλῆς ἐκείνης
τῆς ἡμέρας, τοὺς μεταστάτας μένει· ὅθεν ἐκτενωῶς, τὴν
ἀνάστασιν πίστει Χριστῷ αἰτήσωμεν.

Ὡς μετανοία σοι ἀνάφαντα, τὴν λαμπάδα Χριστὲ, φαι-

δρῶς πρὸ τοῦ θανάτου, τὸν σὸν οἰκέτην Δέσποτα, εὖσπλαγχνε Σωτήρ, τοῦ νυμφῶνός σου τοῦτον φαιδρῶς ἀξίωσον.

Ὅτε γυμνοῖς πάντα τὰ κρύφια, καὶ ἐλέγχεις Χριστέ, ἡμῶν τὰς ἀμαρτίας, ὃν προσελάβου Κύριε, φείσαι ἀγαθῆ, τῆς αὐτοῦ μεμνημένος ἐξαγορεύσεως.

Θεοτοκίον.

Μὴ ἐπιλάβη τῶν βωόντων σοι, ἐν κλαυθμῷ ἐκτενωῶς, ἀγία Θεοτόκε· Δυσώπει τὴν ἀνάπαυσιν, εὐρεῖν ἀγαθῆ, τὸν πιστὸν σου οἰκέτην πρὸς τὴν μετástασιν.

Ὡδὴ ε'. Θεοφανείας σου.

Ἐν τῷ χορῷ τῶν ἐκλεκτῶν, καὶ ἐν τρυφῇ οἰκτίρμον Παραδείσου, ὃν ἐν πίστει μετέστησας οἰκισον· σὺ γὰρ ἔθου πᾶσι Σωτήρ ἡμῶν, τοῖς ἀμαρτάνουσι βροτοῖς, μετάνοιαν ἐν-θεον, ὡς Δεσπότης, καὶ τοῦτον τῆς Βασιλείας σου ἀξίωσον.

Κατ' ἐξουσίαν ὡς Θεός, δεσποτικῶς ἔλεις τὸ σὸν πλάσμα, οὐ τῶ νόμῳ ἀνθρωπίνῳ Κύριε, ὑπετάγης, μένε φιλόανθρωπε· διὸ ἀνεσ ἄφες Σωτήρ, τοῦ μεταστάντος πίστει τὰς ἀμαρτίας, καὶ τοῦτον τῆς Βασιλείας σου ἀξίωσον.

Οὐδεὶς ἐκφεύξεται ἐκεῖ, τὸ φοβερόν τῆς κρίσεώς σου βῆμα· βασιλεῖς γὰρ καὶ δυνάσται ἅπαντες, σὺν τοῖς δούλοις ἅμα παρίστανται, καὶ φωνὴ Κριτοῦ φοβερά, καλεῖ, ἀμαρτήσαντας λαούς, εἰς κρίσιν γενένης· ἐξ ἧς Χριστέ ρῦσαι τὸν δούλόν σου.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἐτέχθη Λυτρωτής, ὑπερφυῶς κατὰ φύσιν ἀνθρώπων· ὃν Παρθένε ἐκτενωῶς ἰκέτευε, τοῦ ρυσθῆναι πάντας ἀνύμφευτε, κολάσεως καὶ δεινῶν, καὶ φοβερῶν τοῦ Ἄδου κολαστηρίων, καὶ σῶσαι τὸν ἐξ ἡμῶν νῦν μεταστάντα πιστῶς.

Ὡδὴ ς'. Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Θάνατος καὶ τάφος, καὶ κρίσις ἡμᾶς ἀναμένει στηλιτεύουσα τὰ ἔργα πάντα· ἐξ οὗ τὸν δούλόν σου ρῦσαι, Φιλάνθρωπε, ὃν περ νῦν μετέστησας.

Ἄνοιξον Σωτήρ μου, τῷ μεταστάντι δεόμεθά σου, τοῦ ἐλῆς σου Χριστέ τὴν θύραν, ἵνα χορευῇ ἐν δόξῃ, μετέχων εὐφροσύνης τοῦ κράτους σου.

Αὐτρωσον πταισμάτων, τῷ σὺ ἑλέει Σωτῆρ, σὸν δῶλον.
 ὃν μετέστησας νυνὶ ἐν πίστει· ὅτι οὐδεὶς δικαιοῦται, εἰς
 ἔργων ἀνθρωπίνων, φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσις θανάτου, καὶ κατάραι ἀναίρεισι, ὁ Κτίστης,
 σαρκὶ ἐτέχθη Θεογεννητορ, καὶ πάντας τοὺς θανόντας σώ-
 ζει, ὡς ἀγαθός, καὶ φιλάνθρωπος.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἄβυσσος ἐσχάτη, ἀμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με, καὶ
 » τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς ὁ Ἰωάνης τῷ Δεσπότη
 » βοῶ σοι· Ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

Ὁ Διάκονος· Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ. κτλ.

Ὁ Ἱερεύς· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων. κτλ.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον Χριστέ.

Καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια.

Αὐτός μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας
 τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ
 εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλα-
 σασ με, καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ·
 ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιού-
 ντες ὡδὴν τὴν, Ἀλληλούϊα.

Νουνεχῶς δυσωπῶ ἐπακούσατε· μετὰ μόνων γὰρ ταῦτα
 καὶ φθίγγομαι· δὲ ἡμᾶς γὰρ τὸν θρῆνον ἐποίησας, ἵσως
 ἔχει τινα πρὸς ὠφέλειαν· Ἄλλ' ὅτε ταῦτα μελωδήσητε, μνη-
 μουεύσατέ μου τοῦ ποτὲ γνωρίμῃ· πολλάκις γὰρ ὁμοῦ συνει-
 σήλομεν, καὶ ἐν οἴκῳ Θεῶ συνεψάλλομεν τὴν, Ἀλληλούϊα.

Ἀναστάντες οὖν πάντες συνάχθητε, καὶ καθίσαντες λό-
 γον ἀκούσατε· φοβερὸν ἀδελφοὶ τὸ κριτήριον, ὅπου μέλλο-
 μεν πάντες παρίστασθαι· οὐκ ἔστιν ἐκεῖ δοῦλος, οὐδὲ ἐλευ-
 θερος, οὐδὲ ἔστιν ἐκεῖ μικρὸς, οὔτε μέγας, ἀλλὰ πάντες γυ-
 μνοὶ παριατάμεθα· διὰ τοῦτο καλὸν τὸ βοᾶν συνεχῶς τὸν
 ψαλμὸν, Ἀλληλούϊα.

Συγκαίμεθα πάντες τοῖς δάκρυσιν, ὅταν ἴδωμεν λεί-

φανον κείμενον· και ἐγγίζοντες πάντες ἀσπάζεσθαι, ἴσως δὲ και τοιαῦτα προσφθίγγεσθαι· Ἴδου ἀφῆκας τῆς φιλοῦν-
τάς σε· οὐ λαλεῖς τοῦ λοιποῦ μεθ' ἡμῶν, φίλε· δια τί οὐ
λαλεῖς ὡς ἐλάλεις ἡμῖν, ἀλλ' οὕτως σιγᾶς τοῦ λαλεῖν
μεθ' ἡμῶν τό, Ἀλληλουῖα.

Τί πικρά τῶν θνησκόντων τὰ ῥήματα, ἅπερ φθίγγον-
ται ἔταν πορεύονται; ἀδελφοί, ἀδελφῶν ἐξορίζομαι· φί-
λος πάντα ἀφῶ και πορεύομαι· πῆ ἐν υπάγω κκ ἐπίσταμαι,
ἢ πῶς μέλλω εἶναι ἐκεῖ ἔ' γινώσκω, εἰ μή μόνου Θεός ὁ καλέ-
σας με· Ἀλλά μνεῖαν ποιεῖτέ μου μετ' ὠδῆς, Ἀλληλουῖα.

Ἄρα ποῦ αἱ ψυχαὶ νῦν υπάγουσιν; ἄρα πῶς νῦν ἐκεῖ
συνδιάγουσιν; ἐπεθύμου μαθεῖν τὸ μυστήριον, ἀλλ' οὐδεὶς
ικανός διηγήσασθε· ἄρα κακεῖνοι μνημονεύουσι τῶν ιδίων
αὐτῶν, ὡς ἡμεῖς ἐκείνων; ἢ ἐκεῖνοι λοιπόν ἐπελάθοντο τῶν
θρηνοῦντων αὐτῆς, και ποιόντων ὠδῆν, τό, Ἀλληλουῖα.

Συνοδεύσατε φίλοι τοῖς θνήσκουσι, και σπουδῆ πρὸς τὸ
μνημα προφθάσατε, και ἐκεῖ νουνεχῶς ἀτενίσσατε, και τοῦς
πόδας ὑμῶν εὐτρεπίσατε· πᾶσα ἡ νεότης ἐκεῖ διαῖρει· πᾶσα
ἠλικία ἐκεῖ ἐμαράνθη· ἐκεῖ κόνις και τέφρα και σκώληκες
ἐκεῖ πᾶσα σιγή, και ἑδεις ὁ λαλῶν τό, Ἀλληλουῖα.

Ἴδου νῦν θεωρῶμεν τὸν κείμενον, ἀλλ' ἡμῖν τῆ λοιποῦ
μὴ προκείμενον· ἰδὲ δὴ και ἡ γλῶσσα πούχασεν· ἰδὲ δὴ
και τὰ χεῖλη ἐπαύσαντο· ἔρρωσθε φίλοι, τέκνα· σῶζεσθε
ἀδελφοί, σῶζεσθε γνώριμοι· ἐγὼ γάρ τὴν ὁδὸν μου πορεύο-
μαι· ἀλλά μνεῖαν ποιεῖτέ μου μετ' ὠδῆς, Ἀλληλουῖα.

Οὐδεὶς γάρ τῶν ἐκεῖθεν ἀνεξῆσεν, ἵνα εἶπη ἡμῖν πῶς
διάγουσιν, αἱ ποτε ἀδελφοί και τὰ ἔγγονα, τὰ ἐκεῖ προλα-
βόντα πρὸς Κύριον. Διὸ πολλάκις αἰε λέγομεν· Ἄρα ἐνι
ἐκεῖ ἰδέσθαι ἀλλήλους; ἄρα ἐνι ἐκεῖ ἰδέσθαι ἀδελφούς; ἄρα
ἐνι ἐκεῖ ἐν τῷ ᾠδῆ εἰπεῖν τό, Ἀλληλουῖα.

Ἰπάγομεν ὁδὸν τὴν αἰώνιον, πρὸς τὸν μόνου Θεόν τὸν
αἰώνιον, παριστάμενοι ὡπερ κατάδικοι, κάτω νεύοντες
ἔλοι τὰ πρόσωπα. Ποῦ τότε τὸ κάλλος; ποῦ τὰ χρῆμα-
τα; πῆ ἢ δόξα τότε ἢ τῆ βίβη τῆτου; Οὐδὲν τῆτων ἐκεῖ

βοηθήσει ἡμῖν, εἰμὴ μόνον τὸ λέγειν συχνῶς τὸν ψαλμὸν,
Ἄλληλουῖα.

Τί ταραττή ἀκαίρως, ὦ ἄνθρωπε; μία ὄρα, καὶ πάντα παρέρχεται· οὐ γὰρ ἔστιν εἰς αἴθνη μετάνοια, οὐκ ἔστιν ἐκεῖ λοιπὸν ἄνεσις· ἐκεῖ ὁ σκώληξ ὁ ἀκοίμητος· ἐκεῖ γῆ σκοτεινὴ καὶ ζοφερά ὄλη, ὅπου μέλλω ἐγὼ κατακρίνεσθαι· οὐ γὰρ ἔσπευσα ὅλως τῆ λέγειν συχνῶς τὸ ψαλμὸν, Ἄλληλ.

Οὐδὲν οὕτως ἔστιν εὐληθάργητον, ὡς βροτὸν ἐκ βροτοῦ χωριζόμενον· καὶ γὰρ χρόνον μικρὸν μνημονεύωμεν, ἀλλ' εὐθύς τοῦ θανάτου λανθάνομεν, ὡς μὴ θανέντα τοῦτον ἔχοντες· καὶ γονεῖς γὰρ τέκνων παντων ληθαργοῦσιν, ἃ ἐκ σπλάγχχνων γεννήσαντες ἔθρεψαν, καὶ πρόεπεμψαν δάκρυσι μετ' ὠδῆς,
Ἄλληλουῖα.

Ἵπομιμνήσκω ὑμᾶς πρὸς τὸν Κύριον, ἀδελφοί μου καὶ τέκνα καὶ φίλοι μου, μὴ με λάθησθε ὅταν προσευχησθε, δυσωπῶ, ἱκετεύω καὶ δέομαι· μάθετε ταῦτα εἰς μνημόσυνον, καὶ θρηνησατέ με νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὡς Ἰωβ πρὸς τῆς φίλης, ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς· καθίσατε πάλιν εἰπεῖν, τὸ, Ἄλληλουῖα.

Τὰ μὲν πάντα ἀφέντες ὑπάγομεν, καὶ γυμνοὶ καὶ στυγνοὶ παριστάμεθα· τὸ γὰρ κάλλος ὡς χλόη μαραίνεται, ἀλλὰ μόνον πλανώμεθα ἄνθρωποι· γυμνὸς ἐτέχθη, ὦ ταλαίπωρε, γυμνὸς μέλλεις ἐκεῖ παραστῆναι πάντως· μὴ φανταζοῦ βροτὲ ἐν τῷ βίῳ τρυφᾶν, ἀλλὰ πάντοτε στέναζε μετὰ κλαυθμοῦ τὸ,
Ἄλληλουῖα.

Ἄν ἠλέησας ἄνθρωπε ἄνθρωπον, αὐτὸς μέλλει ἐκεῖ ἐλεῆσαι σε· καὶ τινὶ ὀρφανῷ συνεπάθησας, αὐτὸς μέλλει ἐκεῖ συμπαθῆσαι σοι ἐν τῷ βίῳ ἂν ἐξ ἀνάγκην τινα ἔσωσας, τῆς ἀνάγκης ἐκεῖ αὐτὸς ῥύσεται· ἂν γυμνὸν ἐσκέπασας, αὐτὸς μέλλει ἐκεῖ σκεπάσαι σε, καὶ ὁ ψαλμὸς, Ἄλληλουῖα.

Πονηρὰ ἡ ὁδὸς ἣ ἀπέρχομαι, ἣν οὐδέποτε οὕτως ἐβάδισα· καὶ ἡ χώρα ἐκείνη ἀγνώριστος, ὅπου οὐδεὶς οὐδαμοῦ οὐ γνωρίζει με· φρικτὸν ἰδέσθαι τοὺς ἀπάγοντας· φοβερότερον δὲ, τὸν καλέσαντά με, τὸν ζωῆς καὶ θανάτου δεσπόζοντα, καὶ καλῆντα ἡμᾶς, ὅταν ἔλθῃ, εἰπεῖν τὸ, Ἄλληλουῖα.

Οἱ ἐκ χώρας εἰς χώραν βαδίζοντες, ὁδηγούντων τινῶν προσδέμεθα· τί ποιήσωμεν ὅταν ὑπάγωμεν, εἰς τὴν χώραν ὅπου οὐ γνωρίζομεν; πολλῶν σοι τότε ὁδηγῶν χρεία· πολλῶν σοι τῶν εὐχῶν τῶν συνοδευόντων, διασῶσαι ψυχὴν τὴν ταλαίπωρον, ἕως φθάσαι Χριστὸν καὶ εἰπεῖν πρὸς αὐτόν.

Ἀλληλούϊα.

Ἰλικοῖς οἱ προκείμενοι πάθεισιν, ἐκεῖ ἄνεσιν ὅλως οὐκ ἔχουσιν· ἐκεῖ μὲν φοβεροὶ οἱ κατήγοροι, ἐκεῖ δὲ καὶ αἱ βίβλοι ἀνοίγονται· ποῦ περιβλέψεις τότε ἄνθρωπε; ἢ τίς μέλλει ἐκεῖ βοηθῆσαι σοι τότε; εἰμὴ ζῶν ἀγαθόν τι ἐποίησας, καὶ καλὸν τοῖς πτωχοῖς τι ἔπραξας, ἄδων,

Ἀλληλούϊα.

Καὶ νεότης καὶ κάλλος τοῦ σώματος, τῷ καιρῷ τοῦ θανάτου μαραίνονται· καὶ γλῶσσα δεινῶς τότε φλέγεται, καὶ ὁ λάρυγξ ψυγείσ ἀναφλέγεται· ὀφθαλμῶν κάλλος τότε σβέννυται, κάλλος τὸ τοῦ προσώπου ἀλλοιοῦται ὅλον, κάλλος τὸ τοῦ τραχήλου συντρίβεται, καὶ λοιπὸν ἠσυχάζει τοῦ λέγειν συχνῶς.

Ἀλληλούϊα.

Ἡσυχάσατε δὴ ἠσυχάσατε, τῷ κειμένῳ λοιπὸν ἡρεμήσατε· ἡρεμήσατε θόρυβον λύσαντες καὶ τὸ μέγα μυστήριον βλέψατε· φοβερά γὰρ ἡ ὥρα, σιωπήσατε, ἵνα μετ' εἰρήνης, ἢ ψυχὴ ἀπέλθῃ· εἰς ἀγῶνα γὰρ μέγαν συνέχεται, καὶ ἐν φόβῳ πολλῶν δυσωπεῖ τὸν Θεόν, τῷ,

Ἀλληλούϊα.

Ἐγὼ εἶδον καὶ νήπιον θνήσκοντα, καὶ ζωὴν τὴν ἐμὴν ἐταλάνισα· ἐταράχθη γὰρ ὅλως καὶ ἔτρεμε, καὶ ὡς ἦλθεν ἡ ὥρα ἐδόκησε· Πάτερ βοήθει μοι, μήτηρ σώσόν με· καὶ οὐδεὶς ἰκανὸς τότε βοηθῆσαι αὐτῷ, εἰμὴ μόνον ὀρώντες μαραίνονται καὶ ἐν τάφῳ θρηνηῦντες, καὶ ποιῶντες ὠδὴν, τὸ,

Ἄρα πόσοι ἐξαίφνης ἠρπάγησαν, ἐξ αὐτῶν τῶν παστῶν ἐν τῷ μνήματι, καὶ ἐζεύχθησαν ζευξίν αἰώνιον, καὶ ἐποίησαν θρηῆνον ἀδάπανον, καὶ τοῦ νυμφῶνος οὐκ ἀνέστησαν; ἀλλ' ὁμοῦ ὁ γάμος, ὁμοῦ καὶ ὁ τάφος, ὁμοῦ ζευξίς, ὁμοῦ καὶ διάζευξις, ὁμοῦ γέλως, ὁμοῦ καὶ θρηῆνος, ὁμοῦ καὶ ὁ ψαλμός,

Ἀλληλούϊα.

Συγκαιόμεθα μόνον ἀκούοντες, ὅτι ἔστιν ἐκεῖ φῶς αἰώ-

νίου· ὅτι ἐκεῖ ἡ πηγὴ ζωῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ ἐκεῖ ἡ τροφὴ ἡ αἰώνιος· ἐκεῖ ὑπάρχει ὁ Παράδεισος, ὅπου πᾶσα ψυχὴ τῶν Δικαίων χαίρει· συνεισεέλθωμεν πάντες ἐν Χριστῷ καὶ ἡμεῖς, ἵνα οὕτω βοήσωμεν Θεῷ, τὸ, Ἄλληλούϊα.
 Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε ἀνύμφευτε, ἡ τεκούσα τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, δυσωπῶ ἱκετεύω καὶ δέομαι. Δυσωποῦσα μὴ παύσῃ τὸν Κύριον, ὑπὲρ τοῦ κοιμηθέντος δούλου σου ἀχραντε, ὅπως εὖρη ἐκεῖ ἀφαισιν πταισμάτων, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως πάναγμε· παρρησίαν γὰρ ἔχεις ἑκάστοτε, δυσωπεῖν τὸν Υἱόν·

Ἄλληλούϊα.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντάκιον· Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσεν.
 Εἶτα τὰ λοιπὰ τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Ἄφραστον Θαῦμα.

Πυρὸς γείννης, καὶ τῆς φρικτῆς ἀποφάσεως, ὡς οἰκτιρῶν λύτρωσαι Χριστέ, ὃν πίστει τανῦν προσελάβου δούλον σου, καὶ μελωδεῖν σοι παράσχου σὺ οἰκίτη· Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εἰς γῆν πραίων, καὶ Παραδείσου ἀπόλαυσιν, τὸν κοιμηθέντα δούλον σου πιστῶς, ἐν τόπῳ σκηνῆς δόξης Θαυμαστικῆς, ὁ Θεὸς καταξιώσας, παράσχου μελωδεῖν σοι· Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πολλὴ ἡ κρίσις, ἀνάγκη δὲ ἀδιήγητος, ἐν γείννη ἴστιν ἀδελφοί· ἐκεῖ γὰρ ψυχαί, σώματι μὲν φλέγονται, καὶ ἐν ὀδύνη δακρύουσι βοῶσαι· Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.
 Θεοτοκίον.

Τοὺς ἀδιστακτως, Θεοῦ Μητέρα ὑμνοῦντάς σε, Θεοτόκε ἄχραντε ἀγνή, καὶ ζῶντας αἰεὶ, φρούρει πρεσβείαις σου, καὶ μεταστάντας ρῦσαι πυρὸς βεῶντας· Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Ἐκοτηθι φρίττων οὐρανέ.

Ὡ ποία ὄρα φοβερά, τοὺς ἀμαρτάνοντας ἀναμένει ἀδελφοί! ὦ ποῖος φόβος τότε ληφεται! πῦρ καταφάγεται, γείν-

νης τὸ ἄσβεστον· καὶ ἔρπων, καταπίεται ὄφις. Διὸ Χριστὸς οἰκτίρμων, ρῦσαι φρικτῆς γεέννης, ἐκείνης τῆς ἡμέρας.

Ὡ τῶν δικαίων τῆς χαρᾶς, ἧς ἀπολαύουσιν ὅταν ἔλθῃ ὁ Κριτής! ἐκεῖ γὰρ ὁ νυμφὼν νύτρεπισται, καὶ ὁ Παράδεισος, καὶ πᾶσα ἡ Χριστοῦ Βασιλεία· ἐν ἧ τούς σοὺς οἰκίας, εὐφραινομένους δεῖξον, μετὰ τῶν σῶν Ἀγίων, Χριστὸς εἰς τούς αἰῶνας.

Τίς ὑποστήσεται Χριστὸς, τῆς παρουσίας σου τὴν φρικτὴν ἀπειλήν; ἐκεῖ ὁ οὐρανὸς εἰλίσσεται, ὡς περ βιβλίον φρικτὸν, καὶ πίπτουσι τὰ ἄστρα, τῷ φόβῳ, κλονεῖται πᾶσα κτίσις, καὶ τὸ φῶς ἀλλοιοῦται· τότε οὖν φείσαι Λόγε, τοῦ ἔνθεν μεταστάντος.

Θεοτοκίον.

Ὁν ἐσωμάτωσας Υἱόν, ὑπερφυῶς Ἀγνή, οὗτός ἐστιν ὁ Κριτής, καὶ ζώντων καὶ νεκρῶν, καὶ κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ σώζει τῶν βασάνων οὐς θείλει, καὶ μάλιστα τούς πόθῳ, προσκυνούντας ἐν τύποις αὐτόν, καὶ σὲ ὑμνοῦντας, εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ.

Μὴ ἐποδύρεσθε πάντες, οἱ ἐν πίστει θανέντες, ὅτι Χριστὸς ὑπὲρ ὑμῶν ὑπέμεινε σαρκί, καὶ σταυρὸν καὶ ταφήν, ἀθανασίας τε υἱὸς ἀπειργάσατο πάντας, βοῶντας πρὸς αὐτόν· Μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῶν δούλων σου.

Ὡς ἐλπίδι θανέντες, ἀναστάσεως θείας, τὴν ἐν Χριστῷ πάντων ζωὴν εὐρήκαμεν πιστοί· ἀλλὰ κρίσις πολλὴ ἐνταῦθα ἀδελφοί, καὶ οὐδεὶς ἐν Ἄδῃ λυτροῦται ἑαυτόν. Ἀλλ' ὑμεῖς ὑπὲρ πάντων Χριστῷ δεθήντε.

Ἐν τῇ ἀγνῶ σου δόξῃ, καὶ τρυφῇ Παραδείσου, τὸν ἐξ ἡμῶν μεταστάντα νῦν τάξον Ἀγαθὴ, ὡς ὀρθοδοξία, καὶ μετανοία σοι προσδραμόντα ἐν πίστει· καὶ ποιήσον αὐτόν, ἐκλεκτὸν παραστάτην τῆς Βασιλείας σου.

Θεοτοκίον.

Σὲ τῆς ζωῆς ὡς Μητέρα, Θεοτόκε Παρθένε, ὑπερφυῶς καὶ εὐσεβῶς ὑμνοῦμεν οἱ πιστοί· διὰ σοῦ γὰρ ἡμεῖς οἱ τεθνηκότες τὸ πρὶν, ἀθανατισθέντες εὐρήκαμεν ζωὴν· καὶ ἰδοὺ σοὶ τὸν ὕμνον ἀποπληροῦμεθα.

Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστος "Μανοῦσεια"

Ὁ Εἰρμῆς.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν
 » γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς συνέλαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ
 » καὶ δοξασθήσομαι,, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ ἀπαύστως ὡς
 » Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας.

Ὁ Διάκονος· Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ. κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων.

Εἶτα τὸ Ἐξαποστειλᾶριον.

Νῦν ἀνεπαυσάμην, καὶ εὖρον ἄνεσιν πολλήν, ὅτι μετέ-
 στην ἐκ φθορᾶς, καὶ μετετέθην πρὸς ζωὴν. Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ.

Στίχ. Ὅτι πνεῦμα διήλθε ἐν αὐτῷ.

Στίχ. Καὶ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει.

Εἰς καθ' ἕναστον δὲ Στίχον, λέγεται τὸ Ἐξαποστειλᾶριον.

Εἶτα τὸ Θεοτοκίον.

Νῦν ἐξελεξάμην, τὴν Θεομήτορα Κόρην, ὅτι ἐτέχθη ἐξ
 αὐτῆς, Χριστὸς ὁ πάντων λυτρωτής. Κύριε δόξα σοι.

Εἰς δὲ τοὺς Αἴνους ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρά.

Ἦχος πλ. β'. Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον.

Θεοποιηθεὶς ἐν τῇ μεταστάσει, τῷ ζωοποιῶ σου νῦν μυ-
 στηρίῳ, πρὸς σὲ μεταβέβηκεν, ὁ Δεῖος λειτουργός σου· δέ-
 ξαι ἐν ταῖς χερσὶ σου Σῶτερ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· τάξου
 αὐτὸν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καὶ Ἀγγέλων χορείαις, καὶ ἀ-
 νάπαυσον ὃν προσελάβου, τῇ προσταξεί σου Κύριε, διὰ τὸ
 μέγα σου ἔλεος. Δίς.

Ξῖνον τὸ μυστήριον τοῦ Θανάτου· ἐπεισέρχεται γὰρ πᾶ-
 σιν ἐν ἁμαρτίᾳ· ἡ φύσις λυμαίνεται, βία πρεσβύτας αἶρει,
 ἠγουμένους, γραμματεῖς, διδασκάλους, τοὺς μάταια φρο-
 νοῦντας· φθείρει Ποιμένας, Ἐπισκόπους, καὶ πᾶσαν βροτῶν
 οὐσίαν· ἀλλὰ κράξωμεν μετὰ δακρῶν· Τῇ προσταξεί σου
 Κύριε, ὃν προσελάβου ἀνάπαυσον.

Πεπολιτευμένος ἐν εὐσεβείᾳ, καὶ κεκοσμημένος ὁ Ἱερεὺς
 σου, ὁ θύτης καὶ πρόπολος τῶν Δείων Μυστηρίων, Δεία
 προσταξεί σε μετήλθε, τῶν τῆ β' ἔθ' Ἰουρῶν· ὃν περ ὡς Ἱερεῖα

Σῶτερ προσδεξάμενος σῶσον, καὶ ἀνάπαυσον μετὰ Δικαίων,
ὃν προσελάβου τῇ προστάξει σου, δια τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε·
αἰτῶν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Εἰθ' οὕτω, Σοὶ
δόξα πρέπει Κύριε ὁ Θεός. Δόξα σοι τῷ δείξαντι. Δόξα ἐν
ὑψίστοις Θεῷ· καὶ μετὰ τὸ, Καταξίωσον Κύριε, τὰ παρόντα
Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Δαμασκηνοῦ. Ἦχος α'.

Ποία τοῦ βίου τρυφή διαμένει λύπης ἀμέτοχος; ποία
δόξα ἴστηκεν ἐπὶ γῆς ἀμεταβίτος; πάντα σκιάς ἀσθενε-
στέρα, πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα· μία ῥοπή, καὶ ταῦτα
πάντα θάνατος διαδέχεται. Ἄλλ' ἐν τῷ φωτὶ Χριστῆ τοῦ
προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ωραιότητος, ὃν
ἐξελέξω, ἀνάπαυσον ὡς φιλόνητος.

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με.

Ἔργῳ Σωτήρ μου δεικνύεις, ὅτι σὺ εἶ ἡ πάντων ἀνά-
στασις· λόγῳ Λόγε Λάζαρον ἐκ νεκρῶν ἐξανέστησας· τότε
μοχλοὶ συνετρίβησαν, πύλαι δὲ ἄδου συνεταράχθησαν·
τότε ὕπνος ὁ τῶν ἀνθρώπων θάνατος ἀπεδείκνυτο. Ἄλλ' ὁ
εἰς τὸ σῶσαί σου τὸ πλαστοῦργημα, καὶ εἰς τὸ κρῖναι πα-
ραγενόμενος, ὃν ἐξελέξω ἀνάπαυσον ὡς φιλόνητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Πάντων προστάτις Σερμῆ, ἀνεδείχθης Θεογεννήτρια,
πάντων σκέπη, κράτος τε, ἐκ Θεοῦ τοῖς προσφύγοις σου·
τοῖς ἐν ἀνάγκαις ἐπικούρος, τοῖς αἰχμαλώτοις ταχεῖα λύ-
τρωσις· σὲ γὰρ Χριστὸς κατὰ βαρβάρων, ἔθετο ἀμυντή-
ριον, καὶ προαποιστὴν, καὶ τεῖχος ἀπόρθητον, ὡς τῶν ἀ-
σθενῶν ἰσχύον ἀπροσμάχητον, καὶ τῆς εἰρήνης βραβευτή-
ριον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β'.

Οἶμοι, οἶον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ χωριζομένη ἐκ τοῦ σώ-
ματος! οἶμοι, πόσα δακρῦει τότε, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἔλεων
αὐτὴν! πρὸς τοὺς Ἀγγέλους τὰ ὄμματα ῥέπουσα, ἀπρα-
κτα καθικετεύει· πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτεί-

νοσα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα. Διὸ ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα.

Δεῦτε ἴδωμεν παντὲς θαῦμα ὑπὲρ νοῦν· ὁ χθὲς συμπάλλων ἡμῖν, νῦν κεῖται νεκρός· δεῦτε γινώμεν, τί μετ' ὀλίγον, οἱ ταραττάμενοι τελούμεθα; πῶς οἱ τὰ μύρα χρισμένοι, δύσπνοον κεῖνται ὀσφράδιον; πῶς οἱ χρυσοὶ κοσμούμενοι, ἄκοσμοι κεῖνται καὶ ἄμορφοι; Διὸ ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν, παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Κύριε, ρῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων.

Σώζου μάταιε βίε, σώζεσθε πάντες φίλοι, συγγενεῖς τε καὶ τέκνα· εἰς ὁδὸν γὰρ ὑπάγω, ἣν οὐδέποτε διώδευσα. Ἀλλὰ δεῦτε μνησθέντες με τῆς πρὸς ὑμᾶς ἀγάπης, συνακολουθήσατε, καὶ τάφῳ παράδοτε τὸν πηλὸν μου τοῦτον· καὶ τὸν ἔχοντα κρῖναι τὴν ταπεινὴν με ψυχὴν, σὺν δάκρυσι Χριστὸν ἱκετεύσατε, ὅπως με πυρὸς ἐξέλῃται τοῦ ἀσβέστου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Ἀδιόδευτε πύλη, μυστικῶς ἐσφαγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε Παρθέने, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος γ'.

Ἰδοὺ κεῖμαι ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐν μέσῳ πάντων, σιγηρὸς καὶ ἀφωνος· τὸ στόμα ἤρηγσεν, ἢ γλῶσσα πέπαυται, καὶ τὰ χεῖλη κεκώλυνται· αἱ χεῖρες συνδέδεται, καὶ οἱ πόδες συμπλέκονται· ἡ μορφή ἡλλοίωται, οἱ ὀφθαλμοὶ ἐσβέσθησαν, καὶ οὐ κατανοοῦσι τοὺς θρηνοῦντας· ἡ ἀκοὴ οὐ παραδέχεται, τῶν λυπουμένων τὸν ὀλολυγμόν· ἡ βίβλος οὐκ ὀσφραίνεται, τοῦ θυμιάματος τὴν εὐωδίαν· ἡ δὲ ἀληθινὴ ἀγάπη, οὐδέποτε νεκροῦται· διὸ ἱκετεύω πάντας τοὺς γνωστούς, καὶ προσφιλεῖς μου· Μνεῖαν ποιεῖτέ μου ἐν

ἡμέρα κρίσεως, ἵνα εὕρω ἔλεος, ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκείνου τοῦ φοβεροῦ.

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα οὐκ ὑπάρχει μετὰ θάνατον· οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συνοδεύει ἡ δόξα· ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος, ταῦτα πάντα ἐξηφάνισται· διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βοήσωμεν· Τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Στίχ. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου.

Ἄνθρωποι τί μάτην ταραττόμεθα; ὁ δρόμος ταχύς, καὶ βραχύς ἐστίν, ὃν τρέχομεν· καπνὸς ὑπάρχει ὁ βίος· ἀτμίς καὶ τέφρα καὶ κόνις, μετ' ὀλίγον ἐσόμεθα, καὶ ὡς ἄνθος μαραινόμεθα· διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ βοήσωμεν· Τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Λιμένα σε σωτηρίας ἔχομεν, Θεοτόκε Πάρθενε, οἱ ἐν τῷ πελάγει τοῦ βίου χειμαζόμενοι· διὸ πρέσβευε, τῷ ἐκ σοῦ ἀσπόρως σαρκωθέντι Θεῷ, καὶ ἀφράστως ἐνανθρωπήσαντι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος δ'.

Ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ κόσμου προσπάθεια; ποῦ ἐστὶν ἡ τῶν προσκαίρων φαντασία; ποῦ ἐστὶν ὁ χρυσοῦς καὶ ὁ ἄργυρος; ποῦ ἐστὶ τῶν οἰκετῶν, ἡ πλημμύρα καὶ ὁ θόρυβος; πάντα κόνις, πάντα τέφρα, πάντα σκιά· Ἄλλὰ δεῦτε βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε τῶν αἰώνιων σου ἀγαθῶν ἀξίωσον, τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν, ἀναπαύων αὐτὸν ἐν τῇ ἀγῆρῳ μακαριότητι.

Στίχ. Εὐφράνθη ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι.

Ἐπῆλθεν ὁ θάνατος ὡς ἄρπαξ· ἐπῆλθεν ὁ φθορεὺς, καὶ καθείλε με· ἐπῆλθε, καὶ οὐκ ὄντα με ἔδειξεν· ἐπῆλθε, καὶ γῆ δὲ ὦν, ὡς οὐκ ὦν κατάκειμαι· ὄντως ὄναρ, ὄντως φάσμα ἴσμεν οἱ βροτοί· Ἄλλὰ δεῦτε βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε τῶν αἰώνιων σου ἀγαθῶν ἀξίωσον,

τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν, ἀναπαύων αὐτὸν ἐν τῇ ἀ-
γῆρῳ ζωῆ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεοῦ ἀσπό-
ρως κυήσασα, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. α΄.

Ἐμνήσθην τοῦ Προφήτου βοῶντος· Ἐγὼ εἶμι γῆ καὶ
σποδός· καὶ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ εἶδον
τὰ ὅσα τὰ γεγυμνωμένα, καὶ εἶπον· Ἄρα τίς ἐστὶ βασι-
λεύς; ἢ στρατιώτης; ἢ πλούσιος; ἢ πέννης; ἢ δίκαιος; ἢ
ἁμαρτωλός; Ἄλλὰ ἀνάπαυσον Κύριε, μετὰ Δικαίων τὸν
δουλόν σου.

Στίχ. Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου.

Σὺ εἶπας Χριστέ· Ὁ πιστεύων εἰ ἐμέ, θάνατος οὐκ ὀ-
ψεται· καὶ ὡς ἐγὼ φῶς ἐκ φωτός, οὕτω λάμπουσι σὺν ἐ-
μοί οἱ ζητοῦντές με, καὶ μετ' ἐμοῦ συνόντες, ἐπαπολαύσου-
σι δόξης τῆς θείκης· ἧς καὶ τὸν δουλόν σου ἀξίωσον ὑ-
περάγαθε, τὸν ἐκδημήσαντα πρὸς σέ τὸν φιλόνηρωπον, συγ-
χώρησιν παρέχων τοῖς αὐτοῦ πταίσμασι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σέ δυσωποῦμεν ὡς Θεῶ Μητέρα· Εὐλόγημένη, πρέσβευε
σωθῆναι ἡμᾶς.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. β΄.

Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις, τὸ πλαστουργόν σου γέγονε
πρόσταγμα· βουληθεῖς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε, καὶ ὀρατῆς με-
ζῶον συμπῆξαι φύσεως, γῆθέν μου τὸ σῶμα διέπλασας,
δέδωκας δέ μοι ψυχὴν, τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῶ ἔμπνευ-
σει. Διὸ Χριστέ τὸν δουλόν σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκη-
ναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Ἐτίμησας εἰκόνι σε, τὸ τῶν χειρῶν σου Σῶτερ πλαστήρ-
γημα, ζωγραφίσας ἐν ὑλικῇ μορφῇ, τῆς νοεράς οὐσίας
σου τὸ ὁμοίωμα· ἧς καὶ κοινωνόν με κατέστησας, θέμε-
νος τῶν ἐπὶ γῆς, κατάρχειν με κτισμάτων, τῷ αὐτεξου-

σίφ νόμῳ. Διὸ Σωτῆρ τὸν δούλόν σου, ἐν χώρᾳ ζῶντων,
ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε
μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦν-
τες μεγαλύνομεν. Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος βαρὺς.

Κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ἐμοῖωσιν, πλαστοουργήσας κατ' ἀρ-
χὰς τὸν ἄνθρωπον, ἐν Παραδείσῳ τέθεικας, κατάρχειν σου
τῶν κτισμάτων· φθόνῳ δὲ διαβόλου ἀπατηθεὶς, τῆς βρώ-
σεως μετέσχε, τῶν ἐντολῶν σου παραδάτης γεγονώς. Διὸ
πάλιν εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη, κατεδίκασας ἐπιστρέφειν Κύ-
ριε, καὶ αἰτεῖσθαι τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε.

Λυεῖ ἅπασαν λύπην ὁ θάνατος, μεταδοθεὶς ἐκ τοῦ Ἀ-
δάμ, τὴν φύσιν ἡμῶν· καὶ γὰρ φθαρτοὶ γεγόναμεν, τῆς
βρώσεως μετασχόντες· γινώμεν οὖν πάλιν, ὡς ἐκ τῆς γῆς
πλασθέντες, κόνις τοίνυν καὶ γενησόμεθα. Διὸ μετὰ φω-
νῆς αἰνέσεως τὸν Κτίστην δυσωπήσωμεν, τῷ μεταστάντι
ἄνεσιν δωρήσασθαι, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ Θεοτόκε τεῖχος ἀρρήκτον, καὶ ἐλπίδα οἱ πιστοὶ κε-
κτῆμεθα· διὸ μὴ παύσῃ Δέσποινα, πρεσβεῦειν ὑπὲρ τῶν
πίστει κοιμηθέντων σου δούλων, ἄνεσιν αὐτοῖς γενέσθαι ἐν
τῇ κρίσει, ὅταν καθίσῃ ὁ Υἱός σου καὶ Θεός· τὴν φύσιν
γὰρ αὐτῆ ἐπίστασαι, ὡς πᾶσιν ἀμαρτήμασιν, ὅτι νῦν συμ-
πέφυρται· ἵνα σε πάντες μακαρίζωμεν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. δ'.

Θρηνῶ καὶ ὀδυρόμαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ
ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην, τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλα-
σθειῶσαν ἡμῖν ὠραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν
εἶδος ὡς τοῦ θανάτου! τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε μυ-
στήριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνεξεύχθημεν
τῷ θανάτῳ; ὄντως Θεοῦ προσταξεί, ὡς γέγραπται, τοῦ
παρέχοντος τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Κύριε τῶν δυνάμεων, ἐπιποθεῖ καί...

Ῥευστοὶ πῶς γεγόναμεν, ἀφθαρτον εἰκόνα φορέσαντες, καὶ ἐμφυσήματι δειψὸν λαβόντες ψυχὴν ἀθάνατον, καὶ μικτοὶ γεγονότες, ὡς γέγραπται; πῶς δὲ παρέβημεν Θεοῦ τὰς προστάξεις; ὦ τοῦ θαύματος! πῶς τῆς ζωῆς τὴν βρῶσιν ἀφέντες, βρῶσιν ἐφάγομεν, τὴν πρόξενον θανάτου καὶ πικρὰν; πῶς ἠπατήθημεν, πεισθίντες οἰκτρᾶ συμβαλῆ; Διὸ ἐκδοήσωμεν. Ὅν μετέστησας, ἐν ταῖς αὐλαῖς σου κατασκήνωσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ἡ σκέπη σου Θεοτόκε Παρθένε, ἰατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν· ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀμίτητος ὑπάρχει, τοῖς ἀσώτως βιῶσιν ἢ κόλασις, βρυγμὸς ὀδόντων, καὶ κλαυθμὸς ἀπαράκλητος, γνόφος ἀφειγγής, καὶ σκότος ἐξώτερον, καὶ σκώληξ ἀκοίμητος, δάκρυα ἀνεύρητα, καὶ κριτῆς ἀσυμπάθητος. Διὰ τοῦτο πρὸ τέλος βοήσωμεν λέγοντες· Δέσποτα Χριστέ, ὃν ἐξελέξω, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Ἐβρόντησεν ἡ σάλπιγξ, ὡς ἐξ ὑπνου νεκροὶ ἐξανίστανται· ζωὴν ποθήσας τὴν οὐράνιον Δέσποτα, ἤλπισεν εἰς σὲ τὸν Κτίστην ὁ δούλος σου φιλάνθρωπε· θνητὸς γὰρ ὁ ἀθάνατος, δι' ἡμᾶς ἐχρημάτισας. Διὰ τοῦτο θαρρῶντες, προσπίπτομεν λέγοντες· Δέξαι συμπαθῶς ὃν ἐξελέξω, καὶ μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Ἰδοὺ καὶ τὰ στοιχεῖα, οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἀλλαγίσονται, καὶ πᾶσα κτίσις ἀφθαρσίαν ἀμφιάσεται· λυθήσεται φθορὰ, καὶ σκότος φεύξεται ἐν τῇ παρουσίᾳ σου· μέλλεις γὰρ πάλιν ἔρχεσθαι μετὰ δόξης, ὡς γέγραπται ἀποδοῦναι ἐκάστῳ καθὼς διεπράξατο· Ὅθεν οὖν Χριστέ, ὃν ἐξελέξω, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίου.

Φανεῖς ἐκ τῆς Παρθένου, παρθενίας Σωτήριμ ἐδόξασας·

χοροὶ δὲ παρθένων τὰς λαμπάδας ἀνάφαντες ψάλλουσιν εἰς σέ, ποθῦντες τὴν δόξαν σου· ὅθεν καὶ τὸν δοῦλόν σου, ὡς περ τὰς φρονίμους, εἰς τὸν Θεῖον νυμφῶνά σου, ταῖς πρεσβείαις εἰσάγαγε, τῆς σέ ἀσπόρως τεκούσης Κόρης ἀγνῆς, εὐλογημένης Μητρός σου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων σου, φιλιανθρωπε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες, ξένον καὶ φρικτὸν θέαμα, τοῖς πᾶσι γνωριζόμενον, τὴν εἰκόνα τὴν νῦν ὄρωμένην, καὶ μηκέτι φρονεῖτε τὰ πρόσκαιρα. Σήμερον ψυχὴ χωρίζεται τοῦ σώματος, πρὸς αἰώνιον κόσμον μεθισταμένη· εἰς ὅδον γὰρ ὑπάγει, ἣν οὐδέποτε διώδευσε, καὶ εἰς Κριτὴν ἀπροσώποληπτον, ὅπου παρίστανται Ἀγγέλων τάγματα· φοβερὸν γὰρ ἀδελφοί μου τὸ κριτήριον ἐκεῖνο, ὅπου πάντες γυμνοὶ παραστησόμεθα, οἱ μὲν αἰσχυρόμενοι, οἱ δὲ στεφανύμενοι. Διὸ βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Ὅταν μέλλῃς ἐτάζειν τὰ κρυπτά τῶν ἀνθρώπων, φέισαι τοῦ δαίλου σου Δέσποτα, ὃν προσελάβου, Κύριε φιλιανθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε. Εἶτα Ἀγαθὸν τὸ ἐξολογεῖσθαι· καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος πλ. α'.

Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων τὸν δαίλόν σου, καὶ τοῦτον κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτοῦ, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνῶσει, Φιλιανθρωπε.

Δόξα. Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνῶσει, φιλιανθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἁγία ἢ τοῦ ἀφράστου φωτός, Ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἶτα ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός· κτλ.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν· Ὁ Θεός τῶν πνευμάτων.

Ὁ Ἀσπασμός· ἡ γινομένης, ψάλλομεν τὰ προσόμοια, Ἦχος β'.

Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμόν. Καί τὰ λοιπά, ὡς προεγράφησαν ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ τῶν Μοναχῶν. Σελ. 226, καὶ 227.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ὁρῶντές με ἄφωνον καὶ ἄπνουν προκείμενον, κλαύσατε πάντες ἐπ' ἐμοί, ἀδελφοί καὶ φίλοι, συγγενεῖς καὶ γνωστοί· τὴν γὰρ χθὲς ἡμέραν μεθ' ἡμῶν ἐλάλου, καὶ ἄφνω ἐπῆλθέ μοι ἡ φοβερά ὥρα τοῦ θανάτου· ἀλλὰ δεῦτε πάντες οἱ ποθήμενοί με, καὶ ἀσπάσασθέ με τὸν τελευταῖον ἀσπασμόν· ἔκτετι γὰρ μεθ' ὑμῶν πορεύσομαι, ἢ συλλαλήσω τῷ λοιπῷ· εἰς Κριτὴν γὰρ ἀπέρχομαι, ἐνθα προσωποληψία οὐκ ἔστι· δούλος γὰρ καὶ δεσπότης ὁμῶ παρίστανται, βασιλεὺς καὶ στρατιώτης, πλῆσιος καὶ πένης, ἐν ἀξιώματι ἴσῳ· ἕκαστος γὰρ ἐκ τῶν ἰδίων ἔργων, ἢ δοξασθήσεται, ἢ αἰσχυρθήσεται. Ἀλλ' αἰτῶ πάντας καὶ δυσωπῶ, ἀδιαλείπτως ὑπὲρ ἐμοῦ προσεύξασθε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἵνα μὴ καταταγῶ διὰ τὰς ἁμαρτίας μου εἰς τὸν τόπον τῆς βασάνου, ἀλλ' ἵνα με κατατάξῃ ὅπου τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Ἀπερχόμενοι δὲ εἰς τὸν τάφον, ψάλλουσιν οἱ Ἱερεῖς τοὺς παρόντας Εἰρμούς ἐκ τοῦ μεγάλου Κανόνος.

Ἦχος πλ. β'.

Βοηθός καὶ σκεπαστής ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεός τοῦ Πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Πρόσεχε, οὐρανέ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστόν, τὸν ἐκ Παρθένου σαρκὶ ἐπιδημήσαντα.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἶμι Θεός, ὁ μάννα ἐπομβρήσας, καὶ τῷ ὕδωρ ἐκ πέτρας, πηγάσας πάλαι, ἐν ἐρήμῳ τῷ λαῷ μου, τῇ μόνῃ δεξιᾷ, καὶ τῇ ἰσχύϊ τῇ ἐμῇ.

Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὸν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον.

Στερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σε, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, ὅτι μόνος ἅγιος, ὑπάρχεις καὶ Κύριος.

Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύριε καὶ ἐφοβήθη· ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίχτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις

δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν· Ἀκήκκα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐν νυκτὸς ὀρθρίζοντα φιλόνηρωπε, φώτισον δέομαι, καὶ ὁδήγησον καὶ ἐν τοῖς προσταγήμασί σου, καὶ δίδαξόν με Σωτήρ, ποιῆν τὸ θελήμα σου.

Ἐβόησα ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ἄβου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

Ἠμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, ἔδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν· ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ὁν στρατιαὶ οὐρανῶν δεξάζουσι, καὶ φρίττει τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφὶμ, πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμίνευτος, Μητρός ἀνάνδρου, ἀφθορος ἢ κύησις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διὸ σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅσι σου ἔστι.

Καὶ τὰ Τροπάρια.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων.

Εἰς τὴν καταπαυσίν σου Κύριε.

Δόξα. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ καταβάς εἰς ἄβην.

Καὶ νῦν. Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος. Ζήτει

ταῦτα ἐν τῷ Ἐξοδιαστικῷ τῶν Κοσμικῶν. Σελ. 162.

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων.

Καὶ μετὰ τὸ κηδεῦσαι τὸ λείψανον, γίνεται τελεία ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ

ΕΙΣ ΝΗΠΙΑ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ. Ἄλ-
ληλούϊα, γ. Μακάριοι οἱ ἄμωμοι. Ὁ βάθει σοφίας.
Δόξα, καὶ νῦν. Σὲ καὶ τείχος καὶ λιμένα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἁγίων ὁ χορὸς εὖρε πηγὴν τῆς ζωῆς, καὶ θύραν
Παραδείσου· εὖρω καὶ γῶ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας· τὸ
ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγὼ εἰμι, ἀνακάλεσάι με Σωτῆρ, καὶ
σῶσόν με.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Ὁ παλάμη ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου
θεῖα τιμῆσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με, ἐπιστρέψας
εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ κατ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε,
τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Εἰκὼν εἰμί, τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα
φέρω πταισμάτων· οἰκτεῖρησον τὸ σὸν πλάσμα Δέσποτα,
καὶ καθάρισον σὴ εὐσπλαγχνία· καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα
παράσχου μοι, Παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Οἱ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες, καὶ σφαγιασθέντες
ὥσπερ ἄρνες, καὶ πρὸς ζωὴν, τὴν ἀγήρω Ἁγιοι, καὶ αἰ-
διον μετατεθέντες, τοῦτον ἐκτενῶς, Μάρτυρες αἰτήσασθε,
ἐφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Ἀνάπαυσον, ὁ Θεὸς τὸν δούλόν σου, καὶ κατάταξον αὐτὸν ἐν Παραδείσῳ, ὅπου χοροὶ, τῶν Ἁγίων Κύριε, καὶ οἱ Δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς φωστῆρες· τὸν κεκοιμημένον δούλόν σου ἀνάπαυσον, παρορῶν αὐτὸ πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα Πατρί.

Τὸ τριλαμπές, τῆς μιᾶς Θεότητος, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρχὸς ὁ συνάρχων Υἱὸς καὶ Θεῖον Πνεῦμα· φώτισον ἡμᾶς, πίσει σοι λατρεύοντάς, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα, εἰς πάντων σωτηρίαν, δι' ἧς γένος τῶν ἀνθρώπων, εὔρατο τὴν σωτηρίαν· διὰ σοῦ εὔροισεν Παράδεισον, Θεοτόκε ἀγνή εὐλογημένη. Ἀλληλούϊα, γ'. Δόξα σοι ὁ Θεός. Ἐκ τρίτου.

Ὁ Διάκονος· Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου.
Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως, κτλ.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος πλ. α'.

Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν μετὰ Δικαίων τὸν δούλόν σου καὶ τοῦτον κατασκήνωσον, ἐν ταῖς ἀυλαῖς σου καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτοῦ τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, φιλάνθρωπε.

Δόξα. Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατίλας τῷ κόσμῳ Χριστὲ ὁ Θεός Υἱὸς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἔπειτα λέγεται ὁ Ν. Ψαλμός. Καὶ εὐθύς ὁ Κανὼν.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας,

Κύριε, ἀνάπαυσον τὸ Νήπιον.

Ὁ σαρκὶ πτωχεύσας Λόγε Θεοῦ, καὶ βρέφος γενέσθαι, εὐδοκήσας δίχα τροπῆς, Ἀβραάμ. ἐν κόλποις δυσωποῦμεν, ὁ προσελάβου κατὰταξον Νήπιον.

Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Παιδίον ὠράθης ὁ πρὸ παντός, αἰῶνος ὑπάρχων, καὶ παιδίοις ὡς ἀγαθός, τὴν σὴν ἐπηγγελίῳ βασιλείαν, οἷς τὸ παρὸν ἐναρίθμησον Νήπιον.

Πρὸ τοῦ τῶν ἡδέων τῶν ἐπὶ γῆς, ἐν πείρᾳ γενέσθαι, προσελαβου Χριστέ Σωτήρ, τὸ ἄμεμπτον βρέφος αἰωνίων, καταξιῶν ἀγαθῶν ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀφράστως τεκοῦσα τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλεπὸν, θεραπεύσον τραῦμα καὶ καρδίας, τὴν ἀλγηδόνα καταπραΰνον.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ὁ προτέλειος Λόγος, βρέφος ὄφθεις τέλειον, βρέφος ἀτελὲς ἡλικία, πρὸς σὲ μετέστησας ὅπερ ἀνάπαυσον, μετὰ διαίμων ἀπάντων, εὐαρεστησάντων σοι, μόνε φιλάνθρωπε.

Τῶν τοῦ κόσμου ἡδέων, ἀναρπασθὲν ἄγευστον, τῶν ὑπερκοσμίων Οἰκτίρμον ἀγαθῶν μέτοχον, δεῖξον δεόμεθα, τὸ ἀδιάφθορον βρέφος, ὅπερ μετατέθεικας, θείᾳ προσταξίῃ σε.

Οὐρανίων θαλαμῶν, καὶ φωταυγοῦς λήξεως, καὶ ἱερωτάτης χορείας Ἁγίων Κύριε, μέτοχον ποίησον, τὸ καθαρώτατον βρέφος, ὅπερ ὡς ἠυδόκησας, Σῶτερ μετέστησας.

Θεοτοκίον.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων, ἐπὶ τὴν σὴν ἄχραντε, Δέσποινα καὶ μόνην προσφεύγω, σκέπην, βοήθει μου· πολὺν συνῆψα γὰρ τῆς ἀμαρτίας τὸν πλοῦτον, ἀρετῶν πτωχεία δὲ ὄλος πεπλήρωμαι.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. β'. Ἀληθῶς, ματαιότης τὰ σύμπαντα.

Ῥδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μὴ τὰ Νήπια κλαίωμεν, ἑαυτὸς δὲ μᾶλλον ἀποδυρώμεθα, ἀμαρτάνοντας ἐκάστοτε, ὅπως τῆς γεέννης λυτρωθείημεν.

Ἐπιγείων ἐστέρησας Δέσποτα τὸ Νήπιον ἀπολαύσεων· οὐρανίων ἀγαθῶν αὐτὸ, ὡς δικαιοκρίτης καταξίωσον.

Παραδείσου πολίτην σε, δείκνυσο μακάριον ὄντως Νήπιον, ὁ ἐκ γῆς σε προσλαβόμενος, καὶ χοροῖς Ἁγίων κατατάττει σε.

Θεοτόκου σε πάναγνε, οί πεφωτισμένοι πάντες γινώσκου-
μεν· τὸν γὰρ Ἥλιον ἐκύησας, τῆς δικαιοσύνης Ἀειπάρθενε.

Ῥδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Τῇ δικαίᾳ σου κρίσει, πρὸ τοῦ ἐκβλαστῆσαι τελείως
ἐθέρισας, ἀπαλὴν ὡς γλόβη, ὃ μετέστησας Κύριε Νήπιόν
ἀλλὰ τοῦτο Λόγε, εἰσαγαγὼν εἰς θεῖον ὄρος, ἀγαθῶν αἰ-
ωνίων ἐμφύτευσον.

Ἀπαλὸν ὡπερ κλάδον, ξίφος ἐπελθὼν τοῦ θανάτου σε
ἔτεμε, μὴ λαβόντα πείραν, κοσμικῶν ἡδονῶν ὃ μακά-
ριον· ἀλλ' ἰδοὺ Χριστὸς σοι, τῶν οὐρανῶν πύλας ἀνοίγει,
ἐκλεκτοῖς ἀριθμῶν σε ὡς εὐσπλαγχνος.

Ἐπ' ἐμὲ μὴ θρηνεῖτε· θρήνου γὰρ οὐδὲν ἐπετήδευσα
ἄξιον· ἑαυτοὺς δὲ μᾶλλον, ἀμαρτάνοντα πάντας πενήθ-
σατε, συγγενεῖς καὶ φίλοι, τὸ τεθνηκὸς κραυγάζει βρέφος·
ὅπως πείραν μὴ σχῆτε κολάσεως.

Θεοτοκίον.

Ἐμαυτὸν ἀπελπίξω, ὅταν πρὸς τὸ πλῆθος ἀπίδω τῶν
ἔργων μου· ὅταν δὲ εἰς νοῦν σε, ὑπὲρ νοῦν τὴν τεκοῦσαν
τὸν Κύριον, Θεομητορ λάβω, ἐπαναψύχω τῇ ἐλπίδι· σε
γὰρ μόνην προστάτιν κεκτήμεθα.

Ῥδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὡς νήπιον ἐπὶ φάτνης ἐτίθης, καὶ ἀγκάλαις ἐπεδόθης
Πρεσβύτου, ὃ βρεφουργῶν, ἐν κοιλίᾳ τὰ βρέφη, καὶ πρὸ
τοῦ φθᾶσαι τελείαν εἰς αὐξήσιν, μετάγεις τοῦτο πρὸς ζωὴν·
εὐχαρίστως διό σε δοξάζομεν.

Ἐβόας τοῖς Ἀποστόλοις· Ἄφετε, τὰ παιδιά πρὸς με
ἔρχεσθαι, Λόγε· ἡ γὰρ ἐμὴ, βασιλεία τοῖς οὕτω, γεγεννη-
μένοις, ὑπάρχει τὸ φρόνημα· τὸ Νήπιον οὖν τὸ πρὸς σέ,
μεταστάν, τοῦ φωτός σου ἀξίωσον.

Ἐστέρησας ἀγαθῶν ἐπιγείων, τὸ σὸν βρέφος ἵνα τῶν
οὐρανίων, σοῦ ἀγαθῶν, τοῦτο μέτοχον δείξης, μὴ παραδάν-
πως τὸ θεῖον σου πρόσταγμα· δοξάζομέν σου Ἀγαθὲ, τῶν
κριμάτων τὸ βάθος τὸ ἄπειρον.

Θεοτοκίον.

Ὡς τείχος καταφυγῆς κεκτίμεθα, καὶ φυγῶν σε παντε-
λῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμόν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ
τῷ φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα: ὦ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς,
τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Κοντάκιον. Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπασσον.

Ὁ Οἶκος. Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις. Εἶτα καὶ τοὺς παρόν-
τας Οἶκους.

Οὐδὲν ἔστι μητρός συμπαθέστερον, ἔδεν ἔστι πατρός ἀ-
θλιώτερον· τὰ γὰρ σπλάγχνα αὐτῶν συνταράττονται, ὅταν
νήπια ἐνθεν προπέμπωσι· μέγα τὸ κέντρον, ὅπερ ἔχουσιν
αἱ καρδίαι αὐτῶν, διὰ τὰ παιδία, μάλιστα ἐάν ὦσιν
εὐλαλα, ἐνθυμούμενοι λόγους αὐτῶν μετ' ὠδῆς· Ἀλληλουΐα.

Πολλάκις γὰρ τοῦ μνήματος ἔμπροσθεν, τοὺς μαστοὺς
συγκροτοῦσι καὶ λέγουσιν· ὦ υἱέ μου καὶ τέκνον γλυκύτα-
τον, οὐκ ἀκούεις μητρός σου τί φθίγγεται; ἴδου καὶ ἡ
γαστήρ ἡ βαστάσασά σε· διὰ τί οὐ λαλεῖς, ὡς ἐλάλεις
ἡμῖν, ἀλλ' οὕτω σιγᾶς τοῦ λαλεῖν μεθ' ἡμῶν; Ἀλληλουΐα.

Ὁ Θεός, ὁ Θεός ὁ καλέσας με, παραμυθία γενοῦ νῦν
τῷ οἴκῳ μου· μέγα πένθος αὐτοῖς γὰρ συμβέβηκεν· εἰς ἐμέ
γὰρ ἠτένιζον ἅπαντες, μονογενῆ με εἶποι ἔχοντες· Ἀλλ' αὐ-
τὸν ὁ τεχθὲν, ἐκ μήτρας Παρθένου, τῆς μητρός μου τὰ
σπλάγχνα ἀνάψυξον, καὶ δρόσιον καρδίαν πατρός, δι' οὗ,
Ἀλληλουΐα.

Ὤδῆ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Γράψον ἐν βίβλῳ σωζομένων, ὡς φιλόανθρωπος Οἰκτίρ-
μον τὸ σὸν Βρέφος, ἵνα χαῖρον βοᾷ, τῷ κράτει τῆς σῆς
δόξης· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀἴγλη τοῦ σοῦ Λόγι προσώπου, καταλάμπρυνον τὸ Βρέ-
φος τὸ σὸν πίστει, μεταστάν νῦν πρὸς σέ, ἀώρῳ ἡλικία,
καὶ μελωδοῦν σοι Κύριε· Ὁ Θεός εὐλογητὸς εἰ.

Θλίψεων αἴτιος ἐδείχθη, τοῖς ποθοῦσί σε νυνὶ ὁ χωρι-
σμός σου· ἀλλὰ σοὶ ἀληθῶς, χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης· κλη-
ρονομεῖς γὰρ Νήπιον, τὴν ζωὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἴδε τὴν Θλίψιν μου Παρθένη, ἣν ἐπήγαγε τὸ πλῆθος τῶν κακῶν μου· καὶ πρὸ τοῦ ἀπελθεῖν, ἀνάψυξίν μοι δί-
δου, ταῖς μητρικαῖς δεήσεσιν, ἰλεοῦσθαί μοι τὸ Θεῖον.

Ὡδὴ ἦ. Ἑπταπλασίως.

Τοῦ Ἀβραάμ ἐν κόλποις σε, ἐν σκηναῖς ἀναπαύσεως,
ἔνθα ἡ χαρὰ ἐορταζόντων πάντοτε, ἐν τόποις ἀνέσεως, ἔνθα
τὸ ὕδωρ ἐστὶ τὸ ζῶν, τάξαι σε Χριστός, ὁ δὲ ἡμᾶς νη-
πιάσας, βοῶν αὐτῷ ἀπαύστως· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑ-
περυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λύπης ἡμῖν παραίτιος, καὶ δακρῶν ἀείμνηστος, σοῦ ὁ
χωρισμός ὡς ἀληθῶς γεγένηται· πρὸ τοῦ γὰρ σε γεύσα-
σθαι, τῶν ἐν τῷ βίῳ τούτῳ τερπνῶν, ἔλιπες τὴν γῆν, καὶ
γεννητόρων κόλπους. Ἄλλ' οὖν τοῦ Ἀβραάμ σε, ὑπεδέξατο
κόλπος, ὡς νήπιον καὶ πάσης, ἀμέθεκτον κηλῖδος.

Τί με πευθεῖτε Νήπιον μεταστάν, ὁ προκείμενος, κράζει
ἀοράτως· οὐ γὰρ πέλω κλαύσιμον· νηπίοις γὰρ ὄρισταί,
ἢ τῶν Δικαίων πάντων χαρὰ, ἄξια δακρῶν, μὴ ποιή-
σασιν ἔργα· Χριστῷ γὰρ μελωδοῦσιν· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν ἐμὴν βοήθειαν, Θεοτόκε ἀνάστηθι· πρόσχευς τῇ
δεήσει, τῇ ἐμῇ καὶ ρῦσαί με, δεινῆς κατακρίσεως, καὶ
χαλεπῆς ἐτάσεως, σκότους καὶ πυρός, καὶ βρυγμοῦ τῶν
ὀδόντων, δαιμόνων ἐπηρείας, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, ἐλπίς
ἀπηλπισμένων, ζωὴ ἀπεγνωσμένων.

Ὡδὴ Δ'. Ἐξίστη ἐπὶ τούτῳ.

Χριστέ ὁ νηπιάσας δίχα τροπῆς, καὶ Σταυρῷ ὀμιλήσας
Σελήματι, καὶ μητρικόν, πόνον τῆς Τεκούσης σε κατιδὼν,
τὴν ἀθυμίαν κούφισον, καὶ τὴν ἀλγηδόνα τὴν χαλεπὴν,
Νηπίου τοῦ θανόντος, πιστῶν τῶν γεννητόρων, ἵνα δοξά-
ζωμεν τὸ κράτος σου.

Ἀπίστειλας ἐξ ὕψους Παμβασιλεῦ, καὶ λαθῶν τὸ μα-
κάριον Νήπιον, ὡς καθαρὸν, Δείσοτα στρουθίον πρὸς κα-

λιάς, ἐπουρανίους ἔσωσας, τούτου ἐκ παγίδων πολυειδῶν, τὸ πνεῦμά καὶ Δικαίων, τοῖς πνεύμασι συνῆψας, κατα-
 τρυφᾶν τῆς βασιλείας σου.

Μὴδὲν πεποιηκόσι Λόγε Θεοῦ, τοῖς νηπίοις παρέσχες
 τὴν οἰκνησιν, τῶν οὐρανῶν· οὕτω γὰρ κηδόνησας ἀγαθῶ-
 οῖς ἀριθμοῖς τὸ πλάσμα σου, Νήπιον φοιτῆσαν ταυῦν πρὸς
 σέ, τὸ ἄλγος τῶν γονέων, αὐτὸς ἐπικουφίζων, ὡς πανα-
 κτίρμον καὶ φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας διαπαντός, ἀτενίζων πρὸς σέ
 τὴν Πανάμωμον, τὴν μητρικὴν, ἔχουσαν πρεσβείαν πρὸς
 τὸν ἐκ σοῦ, σέ ἱκετεύω Πάναγνε· Κοίμισσον τὰ πάθη μου
 τῆς ψυχῆς, πρὸς ὀρθρον μετανοίας, ἐξέγειρόν με Κόρη, καὶ
 τῷ φωτί σου καταλάμπρυνον.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Ἦχος πλ. β'. Οἱ ὅσιοί σου Παῖδες:

Ληστὴν τοῦ Παραδείσου Χριστέ πολίτην, ἐπὶ Σταυροῦ
 σοὶ βοήσαντα, τὸ Μνήσθητί μου προαιργάσω· αὐτοῦ
 τῆς μετανοίας, ἀξίωσον καὶ τὸν ἀνάξιον.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ.

Ὁ ζωῆς κυριεύων καὶ τοῦ Θανάτου, ἐκ ταῖς αὐλαῖς Ἀ-
 γίων ἀνάπαυσον, ὃν προσελάβου ἐκ τῶν προσκαιρῶν, βοῶν-
 τα· Μνήσθητί μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί.

Ὁ τῶν ψυχῶν δεσπόζων καὶ τῶν σωμάτων, οὗ ἐν τῇ
 χειρὶ ἢ πνοῇ ἡμῶν, τῶν Ἰλιθομένων παραμυθία, ἀνάπαυ-
 σου ἐν χώρᾳ Δικαίων, ὃν μετέστησας δοῦλόν σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης.

Χριστὸς σε ἀναπαύσει ἐν χώρᾳ ζώντων. καὶ πύλας Πα-

ραδείσου ανοίξοι σοι, καὶ βασιλείαν δείξοι πολίτην, καὶ ἄφειν σοι δῶν, ὧν ἡμαρτες ἐν βίῳ φιλόχριστε.

Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ἡμᾶς.

Ἐξέλθωμεν καὶ ἴδωμεν ἐν τοῖς τάφοις, ὅτι γυμνά ὁστέα ὁ ἄνθρωπος, σκωλήκων βρῶμα καὶ δυσωδία, καὶ γνῶμεν τίς ὁ πλοῦτος, τὸ κάλλος, ἡ ἰσχύς, καὶ εὐπρέπεια.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε ὅτι ὁ μισθός.

Ἀκίσωμεν τί κράζει ὁ Παντοκράτωρ· Οὐαὶ οἱ ἐκζητῆντες θεάσασθαι, τὴν φοβεράν ἡμέραν Κυρίου· αὕτη γὰρ ἐστὶ σκότος· πυρὶ γὰρ δοκιμάσει τὰ σύμπαντα.

Δόξα Πατρί.

Ἀνάρχῳ καὶ γεννήσει τε, καὶ προῶδῳ, Πατέρα προσκυνῶ τὸν γεννήσαντα, Υἱὸν δοξάζω τὸν γεννηθέντα, ὑμνῶ τὸ συνεκλάμπον, Πατρί τε καὶ Υἱῷ Πνεῦμα ἁγίον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Πῶς ἐκ μαζῶν σε γάλα βρῦεις Παρθένε; πῶς τρέφεις τὸν τροφία τῆς κτίσεως; ὡς οἶδεν ὁ πηγᾶσας ὕδωρ ἐκ πέτρας, τὰς φλέβας τῶν ὑδάτων, διψῶντι τῷ λαῷ, καθὼς γέγραπται· Ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον εἰς Κοιμηθέντας.

Σελ. 205 καὶ 206. Εἶτα Συναπτὴ μικρά· καὶ μετὰ ταύτην ἡ

ΕΥΧΗ.

Ο φυλάσσω τὰ νύπια, Κύριε, ἐν τῷ παρόντι βίῳ, ἐν δὲ τῷ μέλλοντι, διὰ τὸ τῆς γνώμης ἀπλοῦν καὶ ἀνεύθυνον, τοὺς Ἀβραμιαίους κόλπους ἀποπληρῶν, καὶ φωτισίδεσι τόποις κατασκηνῶν, ἐν οἷς αὐλίζεται τῶν Δικαίων τὰ πνεύματα· πρόσδεξαι ἐν εἰρήνῃ καὶ τοῦ δούλου σου (τοῦ δεῖνος) τὴν ψυχὴν· αὐτὸς γὰρ εἶπας, τῶν τοιούτων εἶναι τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Ἐκφώνως· Ὅτι σοῦ μόνου ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Καὶ τὸ Ἐξαποστειλᾶριον.

Νῦν ἀνεπαυσάμην, καὶ εὖρον ἀνεσιν πολλήν, ὅτι μετέστην ἐκ φθορᾶς, καὶ μετετέθην πρὸς ζωὴν. Κύριε δόξα σοι.

Στίχος. Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ.

Στίχος. Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ.

Στίχος. Καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει.

Καὶ εἰς καθέκαστον στίχον λέγεται, τὸ Ἑξαποστειλᾶριον.

Δόξα, καὶ νῦν.

Νῦν ἐξελεξάμην, τὴν Θεομήτορα Κόρην, ὅτι ἐτέχθη ἐξ αὐτῆς, Χριστὸς ὁ πάντων λυτρωτὴς Κυρίε, δόξα σοι.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρά, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Ὡ τίς μὴ θρηνήσει Τέκνον μου, τὴν ἐκ τοῦ βίου τανῦν, πενθηράν σου μετὰστασιν; ὅτι βρέφος ἄωρον, ἐκ μητρικῶν ἀγκαλιῶν νῦν, ὥσπερ στρουθίον τάχος ἐπέτασας, καὶ πρὸς τὸν Κτίστην πάντων κατέφυγες· ὦ Τέκνον τίς ποτε, μὴ θρηνήσει βλέπων σου τὸ ἐμφανές, πρόσωπον εὐμάραντον, τὸ πρὶν ὡς ῥόδον τερπνόν;

Δίς.

Ὡ τίς μὴ στενάξει Τέκνον μου, καὶ μὴ βοήσει κλαυθμῷ, τὴν πολλὴν σου εὐπρέπειαν, καὶ τὴν ὠραιότητα, τῆς ἀγνῆς πολιτείας σου; ὥσπερ γὰρ ναῦς τις, ἵχθος οὐκ ἔχουσα, οὕτως ὑπέδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου ταχύ. Δεῦτε οἱ φίλοι μου, συγγενεῖς καὶ γείτονες, ἅμα ἐμοί, τοῦτο ἀσπασώμεθα, τάφῳ ἐκπέμποντες.

Θάνατος νηπίσι ἀνεῖσι· τῶν γὰρ τοῦ βίου κακῶν, ἀνεπίδεκτα ὠφθησαν, καὶ πρὸς λῆξιν ἐφθασαν, καὶ χαρὰν ἐπουράνιον· τοῦ Ἀβραάμ τοῖς κόλποις ἀγάλλονται, καὶ τῶν Νηπίων ἀγίων θείοις χοροῖς, νῦν συνευφραίνονται, καὶ πιστῶς χορεύουσιν, ὅτι φθορᾶς, τῆς φιλαμαρτημόνος, ἀγνοί μετέστησαν.

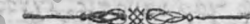
Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἄλγος τῷ Ἀδάμ ἐχρημάτισεν, ἡ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις πάλαι ἐν Ἑδέμ, ὅτι ὄφιν ἰὸν ἐξηρεύξατο· δι' αὐτοῦ γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, παγγενῆ κατεσθίων τὸν ἄνθρωπον· ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Δεσπότης, καθείλε τὸν δράκοντα, καὶ ἀνάπαυσιν ἡμῖν ἐδωρήσατο. Πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν· Φεῖ-

σαι Σωτήρ, καὶ οὐς προσελάβου, μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνά-
 παυσον, ὡς φιλόνηθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων,
 ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν
 πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη, ἢ
 μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς εὐλογητόν· καὶ εὐθὺς τὸ, Ἅγιος ὁ Θεός·
 Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασι-
 λεία· καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ
 δούλου σου Σῶτερ ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν εἰς τὴν
 μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρὰ σοῦ φιλόφθωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε, ἔπου πάντες οἱ Ἅγιοί
 σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον Κύριε καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ
 δούλου σου, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα Πατρί.

Σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν ὁ καταβάς εἰς ἄθην, καὶ τὰς ὀδυ-
 νὰς λύσας τῶν πεπεδημένων· αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ
 δούλου σου Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως
 κούσασα, πρέσβευε τῷ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου.

Ὁ Διάκονος, ἢ ὁ Ἱερεὺς.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεό-
 μεθα σοῦ, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμη-
 μένου δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε), καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆ-
 ναι αὐτῷ πᾶν πληρμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεός τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἔνθα οἱ
 Δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ ἔλεη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν
 τῶν οὐρανῶν, καὶ ἄφεισιν τῶν αὐτοῦ ἁμαρτιῶν παρὰ Χρι-
 στῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Θεός τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας, καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος· αὐτὸς, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (τοῦ δε), καὶ τάξον αὐτὴν ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός· πᾶν ἀμάρτημα τὸ παρ' αὐτοῦ πραχθὲν ἐν λόγῳ, ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον· ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται, καὶ οὐκ ἀμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος Κύριε, ἐκτὸς ἀμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σου, ἀλήθεια.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (τοῦ δε), Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΑΙ

ΕΥΧΑΙ ΛΕΓΟΜΕΝΑΙ

Εἰς χωράφια καὶ κήπους καὶ ἀμπελῶνας, εἰ συμβῆ
βλάβεσθαι ὑπὸ ἐρπετῶν, ἢ ἄλλων εἰδῶν.

Χρὴ γίνεσθαι Λειτουργίαν, καὶ ἄπειν κανδήλαν τοῦ ἁγίου
Τρύφωνος, ἢ τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου, ἢ τοῦ ἁγίου Ἰου-
λιανοῦ τοῦ Λίβυος, ἢ καὶ ἀμφοτέρων.

Καὶ μετὰ τὴν Δείαν Λειτουργίαν λαβὼν ὁ Ἱερεὺς ἔλαιον
ἐκ τῶν κανδηλῶν, καὶ ὕδωρ τῶν ἁγίων Θεοφανείων,
καὶ ἐπιρράϊων σταυροειδῶς τὸ χωράφιον, ἢ τὸ ἀμπε-
λίον, ἢ τὸν κῆπον, λέγει τὰς Εὐχὰς ταύτας.

ΕΥΧΗ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ τῆς δημιουργίας σου
ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· καὶ τὸν μὲν οὐρανὸν
κατακοσμήσας διὰ τῶν μεγάλων φωστῆρων, ὥστε φαίνειν
ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θαυμάζεσθαι δι' αὐτῶν σὲ τὸν μόνον
Δημιουργὸν καὶ Δεσπότην τῆς κτίσεως· τὴν δὲ γῆν κα-
τακοσμήσας γλῆψι, καὶ χόρτῳ, καὶ ποικίλα σπερμάτων
σορίμων κατὰ γένος, καὶ πᾶσιν ἄνθεσι μορφώσας εἰς εὐ-
κοσμίαν, καὶ εὐλογήσας αὐτήν· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα,
ἐπίβλεψον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, ἐπὶ τὸ κτῆμα τοῦτο,
καὶ εὐλόγησον αὐτό· καὶ διαφύλαξον ἀπὸ πάσης φαρμα-
κείας, καὶ ἐπαιδίας καὶ παντὸς κακοῦ, περιεργείας τε πονη-
ρᾶς, καὶ πανουργίας ἀνθρώπων πονηρῶν· καὶ δὸς αὐτῷ
προσφέρειν καρποὺς κατὰ καιρὸν πεπληρωμένους τῆς εὐλο-
γίας σου· καὶ πᾶν θηρίον, καὶ ἐρπετὸν, καὶ πᾶσαν ὄργην

καὶ νόσον ἐπερχομένην βλαβερώς, ἀποδώξον ἐξ αὐτοῦ. Ὅτι ἡγιάσται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΞΟΡΚΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ.

Λεγόμενος εἰς Κήπους, Ἀμπελώνας, καὶ Χωράφια.

Ὁντος μου ἐν Λαμψάκου Κώμῃ, καὶ τὰς χῆνας ἐπιμελουμένου μου καὶ βίσκουτος, ὀργὴ κατήλθεν ἀπὸ Θεοῦ παντοκράτορος, οὐκ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς κύκλω περιχώρους, τουτέστιν ὀργὴ πρὸς πᾶσαν ἄμπελον, χώραν τε, καὶ κῆπον, ἀθρόως τῶν φύλλων καὶ τῶν καρπῶν βριθομένων, μαραινομένων, καὶ ἀφανιζομένων. Ὁρῶν οὖν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος Τρύφων, οὕτω τηκομένός τοὺς καρπούς, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν δαπανωμένους τοὺς ἀνθρώπους, τῷ παντελεῖ ἀφανισμῷ τῶν καρπῶν τῆς γῆς, τῶν τε χωραφίων, ἀμπελῶν, κήπων, καὶ λαχάνων καὶ παντοίων δένδρων τῷ τοιοῦτῳ ὀλέθρῳ παραδιδομένων, διαπονηθεὶς, ἐδεήθην πρὸς τὸν Κύριον καὶ Θεόν μου, τοῦ γενέσθαι ἀφανῆ πάντα τὰ θηρία, τὰ πρὸς ἀδικίαν καὶ φθορὰς ὑπάρχοντα τῶν τε κήπων, καὶ χωραφίων, καὶ ἀμπελῶν, καὶ παντοίων δένδρων τε καὶ λαχάνων, καὶ μάλιστα τῶν τὴν Κώμην ἐκείνην οἰκούντων τῆς παρακειμένης λίμνης, καὶ πρὸς ὑπέκλησιν καὶ πρόσκλησίν μου παραγενομένων. Καὶ δὴ εἰς προσευχὴν κλίναντός μου τὸ γόνυ, καὶ τὰς χεῖρας πρὸς τὸν Θεὸν ἐκπετάσαντος, ὁ εἰσακούων τῶν εἰς αὐτὸν πεπειθότων Θεός, αὐτὸς ἕξαπέστειλεν ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ Ἄγγελον, τοῦ πατάξαι πᾶν φύλλον καὶ πᾶν γένος κακούργων θηρίων, τῶν ἀδικούντων τὴν ἄμπελον, τὴν χώραν τε, καὶ τὸν κῆπον τῶν

δούλων αὐτοῦ, ὁ καὶ τῶν θηρίων τούτων τὰ ὀνόματα σαφῶς ἐπιστάμενος, οἷα· Κάμπη, Σκώληξ, Σκωληκοκάμπη, Σκάνδαρος, Βρούχος, Ἀκρίς, Ἐπίμαλος, Καλιγάρης, Μακρόπες, Μύρμηξ, Φθείρ, Ρυγίτης, Ψυλλίτης, Καυσοκόπος, Ἐρυσίβη, Κοχλοί, Ψαλίτης, καὶ εἴτι ἄλλο προσφυσοῦν καὶ μαραινοῦν τὸν καρπὸν τῆς σταφυλῆς, καὶ τῶν λοιπῶν εἰδῶν καὶ λαχάνων· οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ ὄρκω ταῦτα ἐδέσμου, τοῦ μηκέτι τοὺς τόπους τῶν ἐμὲ προσκαλουμένων ἐπιβαίνειν τούτους καὶ διατρίβειν, ἀλλ' ἐπὶ ἀθάτων τόπων ἐπέταξα ἀπελθεῖν. Ὁ δὲ ὄρκος τοιοῦτος ἐστίν· Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν ἁγίων πολυμμάτων Χερουδίμ, καὶ τῶν ἑξαπτερύγων Σεραφίμ, τῶν ἵπταμένων κύκλω τοῦ θρόνου καὶ κραζόντων τό· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος Κύριος Σαβαώθ, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν. Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, καὶ πάσης Δυνάμεως, καὶ τῶν μυρίων μυριάδων, καὶ χιλίων χιλιάδων, τῶν φόβω πολλῶ ἵσταμένων κατενώπιον τῆς δόξης Κυρίου· μὴ ἀδικήσητε τὴν ἀμπελον, μῆτε τὴν χώραν, μῆτε τὸν κῆπον τῶν δένδρων τε καὶ λαχάνων τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δέινος), ἀλλὰ ἀπέλθετε εἰς τὰ ἄγρια ὄρη, εἰς τὰ ἄκαρπα ξύλα, εἰς ἃ ἔχαρίσατο ὑμῖν ὁ Θεὸς τὴν καθημερινὴν τροφήν. Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, δι' οὗ καὶ ἡ σωτηρία ἐδόθη ἡμῖν καὶ ἀπολύτρωσις, καὶ ὑπὲρ οὗ μέλλομεν ἀποθνήσκειν· μὴ ἀδικήσητε μῆτε τὴν χώραν, μῆτε τὴν ἀμπελον, μῆτε τὸν κῆπον, μῆτε πᾶν δένδρον κάρπιμόν τε καὶ ἄκαρπον, ἢ φύλλον λαχάνων ἀδικήσητε, ἐκ τοῦ περιορισμοῦ καὶ τόπου τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δέινος)· εἰ δὲ παρακούσητέ μου, καὶ παραβῆτε τὸν ὄρκον, ὃν ὤρκισα ὑμᾶς, οὐκ ἔχετε πρὸς ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἐλάχιστον Τρύφωνα, ἀλλὰ πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, τὸν ἐρχόμενον κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Διό, καθὼς προεῖπον ὑμῖν, ὑπάγετε εἰς τὰ ἄγρια ὄρη, καὶ εἰς τὰ ἄκαρπα ξύλα, εἰδὲ μὴ ἀκούσητέ μου, ἵκετῶν μέλλω τὸν

φιλόανθρωπον Θεόν, τοῦ ἀποστεῖλαι τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ τὸν ἐπὶ τῶν Σηρίων, καὶ σιδήρῳ καὶ μολύβδῳ δήσει ὑμᾶς, καὶ ἀποκτενεῖ, ἀνδ' ὧν τὲς ὄρκους καὶ τὴν προσευχὴν ἐμὲ τῷ ταπεινοῦ ἠθετήσατε Τρύφωνος· ἀλλὰ καὶ οἱ στρεβοὶ, πεμπόμενοι δι' ἐμῆς προσευχῆς καταφάγονται ὑμᾶς. Ἐπι ὀρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῆς μεγάλου Ὀνόματος, τοῦ ἐπὶ τῆς πέτρας ἐπιγραφέντος, καὶ μὴ βαστασάσης, ἀλλὰ διαρράγείσης ὡσεὶ κηρὸς προσώπου πυρός. Ἐξέλθετε ἐκ τῶν καδ' ἡμᾶς, εἰς ἃς προεῖπον ὑμῖν τόπους ἀδάτους, καὶ ἀνύδρους, καὶ ἀκάρπους· ἐξέλθετε ἀπὸ τοῦ τόπου καὶ περιορισμοῦ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ τῶν καμὲ προσκαλουμένων εἰς βοήθειαν αὐτῶν, καὶ ἀντίληψιν, καὶ σωτηρίαν· ἵνα καὶ ἐν τούτοις δοξασθῇ τὸ πανάγιον ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ αἱ προσευχαὶ καὶ αἱ αἰτήσεις τοῦ ταπεινοῦ Τρύφωνος ἐκπληρωθῶσιν. Ὅτι τῷ Θεῷ πρέπει δόξα, κράτος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο' Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο' Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Εἶτα τὴν ἐξῆς.

ΕΥΧΗΝ.

Δέσποτα Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ ἐνσάρκῳ σου οἰκονομία εὐλογήσας τὴν Βηθλεὲμ, καὶ τὴν Γεθσημανῆ, καὶ πρώην τὸν οἶκον Ἰακώβ, ὃς καὶ εὐλογηθεὶς, Ἰσραὴλ μετωνομάσθη· ὁ καὶ τὸν οἶκον Δαυὶδ εὐλογήσας· αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τὸ κτῆμα τῆτο, καὶ ποιήσον αὐτὸ ἐπ' εὐλογίαις καρποφορεῖν· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων

μεγάλων Μαρτύρων Τρύφωνος, Ευσταθίου, καὶ Ἰουλιανῆ· τοῦ Ἁγίου (τοῦ δε), καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἀγιαζῶν τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ ζωοποιῶ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ.

Ἐπὶ Σεμελίου οἴκου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Θεὸς, ὁ παντοκράτωρ, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν ἐν συνέσει, καὶ Σεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ἐπίδω ἐπὶ τὸν δούλόν σου (τόν δε), τὸν ἐλόμενον, ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος σου, ἐγεῖραι οἶκον εἰς κατοικίαν, καὶ τῷ κτίσματι αὐτοῦ ἀνεγεῖραι ἑδρασον αὐτὸν ἐπὶ τὴν στερεὰν πέτραν, ἣν, κατὰ τὴν σὴν Σείαν ἐν Εὐαγγελίοις φωνῆν, οὐκ ἄνεμος, οὐχ ὕδωρ, οὐχ ἕτερόν τι καταβλάψαι ἰσχύσει· εὐδόκησον αὐτὸν εἰς τέλος ἀγθῆναι, καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ μέλλοντας κατοικεῖν, ἐκ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου ἐλευθέρωσον. Ὅτι σὺν τῷ κράτει, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ.

Ὅταν μέλλῃ τις εἰσελθεῖν εἰς οἶκον νέον.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ καταξιώσας ὑπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ Ζακχαίου εἰσελθεῖν, καὶ σωτηρία αὐτῷ, καὶ παντὶ τῷ

οἴκῳ αὐτοῦ γενόμενος· αὐτὸς καὶ νῦν τοὺς ἐνταῦθα οἰκεῖν βουληθέντας, καὶ δι' ἡμῶν τῶν ἀναξίων τὰς δεήσεις σοι καὶ ἰκεσίας προσάγοντας, ἀπὸ πάσης βλάβης τήρησον ἀτρώτους, εὐλογῶν αὐτῶν καὶ τὴν ἐνταῦθα κατοικίαν, καὶ ἀνεπιβούλευτον αὐτῶν τὴν ζωὴν διαφυλάττων. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, κτλ.

ΕΥΧΗ.

Ἐπὶ εὐλογήσει σπόρου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ τῆς ἀχράντου καὶ παμπλούτου παλάμης σου, τὴν προκειμένην πρὸ ὀφθαλμῶν σου τῶν σπερμάτων παροχὴν ἐχομισάμεθα Δέσποτα, καὶ ταύτην σοι παρακαταθέσθαι δεόμεθα· οὐ γὰρ ἐθαῤῥήσαμεν τοῖς ἀψύχοις τῆς γῆς κόλποις ἐγκαθεῖρξαι ταῦτα, εἰμὴ ἀφορωμένεν εἰς τὸ πρόσταγμα τῆς σῆς μεγαλειότητος, τὸ κελεῦσαν ἐκτεκεῖν καὶ βλαστῆσαι τὴν γῆν, καὶ δοῦναι σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν. Καὶ νῦν δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν· Ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου καὶ ἀνοιξοῦν ἡμῖν τὸν θησαυρὸν σου τὸν μέγαν, καὶ ἀγαθὸν, καὶ οὐράνιον, καὶ ἔκχεον τὴν εὐλογίαν σου, ἕως τοῦ ἰκανωθῆναι κατὰ τὰς ἀψευδεῖς σου ἐπαγγελίας· καὶ διάστειλον ἀφ' ἡμῶν ἅπαντα τὰ βιβρώσκοντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς ἡμῶν, καὶ πᾶσαν παιδείαν, δικαίως ἐπαγομένην ἡμῖν διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν· καὶ τοὺς πολλοὺς σου οἰκτιρισμοὺς ἀπέμψον ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου. Χάριτι, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, κτλ.

Ε Τ Χ Η.

Εἰς φύτευμα Ἀμπελῶνος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ Πατήρ σου ὁ γεωργὸς ἐστὶ· σὺ καὶ τοὺς Ἀποστόλους σε ἐκάλεσας κλήματα· σὺ καὶ τὸν Ἰσραὴλ, ὡς ἄμπελον, ἐξ Αἰγύπτου μετήρας· ἐξέβαλες ἔθνη, καὶ κατεφύτευσας αὐτήν· Οὕτω καὶ νῦν, Δέσποτα, ἐπιφοίτησον ἐπὶ τὸν Ἀμπελῶνα τοῦτον· φύτευσον, ρίζωσον, βάθυνον τὸ ἔλεός σου ἐπ' αὐτόν· δός αὐτῷ φύλακα τὴν σὴν βοήθειαν· περιχαράκωσον τὰς εἰσόδους καὶ ἐξόδους αὐτοῦ ρίζωσον, τῇ προνοίᾳ σου· λῦτρωσαι αὐτόν, καὶ πᾶσαν τὴν περιοχὴν αὐτοῦ, ἀπὸ πάσης χαλάζης, ἀπὸ χιόνος, καὶ κρυστάλλου φερομένου βιαίως, ἀπὸ φρικτῶν κρυμῶν, καὶ πνευμάτων καύσωνος· ἀπὸ καταιγίδος καὶ πάσης ἀπαξαπλῶς ἐφόδου ὀρατῶν τε καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν. Ἐπίδε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου· ἵνα ἀποδῶ ἐν καιρῷ τοὺς καρποὺς αὐτῆς, καὶ καταξιωθῶμεν τρυγηθῆσαι καὶ προσκομίσαι σοι ἐξ αὐτῆς, εἰς τὸ μεταποιηθῆναι εἰς αἷμα σοῦ τοῦ Χριστοῦ. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

Ε Τ Χ Η.

Εἰς μετάληψιν σταφυλῆς, τῇ ἕκτῃ Αὐγούστου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου τὸν νέον, ὃν διὰ τῆς τοῦ ἀέρος εὐκρασίας, καὶ τῶν σταγόνων τῆς βροχῆς, καὶ τῆς τῶν καιρῶν γαλήνης, εἰς ταύτην

τὴν ὀριμωτάτην στάσιν ἐλθεῖν εὐδόκησας, ἵνα ἡ ἐν ἡμῖν, τοῖς ἐν αὐτοῦ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου μεταλαμβάνουσιν, εἰς εὐφροσύνην, καὶ τοῖς προσενέγκασι δῶρον, εἰς ἐξιλασμόν ἀμαρτιῶν, διὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ.

Ἐπὶ τρυγῆς Ἀμπέλου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ εὐδόκησας Ἀμπελον κληθῆναι τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτῆς ἀθανασίας πρόξενον ἀναδείξας, διὰ τῆς τοῦ Πνεύματός σου χάριτος· αὐτός καὶ νῦν, Δέσποτα, καὶ τοῦτον τῆς ἀμπέλου τὸν καρπὸν εὐλόγησον· καὶ δός πᾶσι τοῖς μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ τὸν ἁγιασμόν, καὶ τὴν τῆς ψυχῆς προκοπὴν· τὸν δὲ συγκαλίσαντα ἡμᾶς, τῆς ἀληθινῆς σου ἀμπέλου μέτοχον ποιήσον, καὶ ἀνεπηρέαστον τὴν ζωὴν αὐτοῦ διαφύλαξον, ταῖς αἰωνίοις σου καὶ ἀναφαιρέτοις δωρεαῖς κατακοσμῶν. Χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ.

Ἐπὶ εὐλογίῃσι οἴνου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, ἀγαθὴ καὶ φιλάνθρωπε, ἐπίθε ἐπὶ τὸν οἶνον τοῦτον, καὶ τοὺς μεταλαμβάνοντας ἐξ αὐτοῦ·

καὶ εὐλόγησον αὐτὸν, ὡς ἠύλογησας τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, καὶ τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, καὶ τὸ ποτήριον τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων. Ὁ παραγευόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ εὐλογήσας τὰς ἐξ ὕδριας, καὶ τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μεταβαλὼν, καὶ τὴν δόξαν σου φανερώσας τοῖς ἀγίοις σου Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις· αὐτὸς καὶ νῦν ἐξαπόστειλον, Κύριε, τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα ἐπὶ τὸν οἶνον τοῦτου, καὶ εὐλόγησον αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τῷ ἀγίῳ. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν. κτλ.

ΕΥΧΗ.

Ἐπὶ εὐλογίσει κολύβων.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου, Κύριε, καὶ κελεύσας τῇ γῆ παντοδαποὺς ἐκφύειν καρποὺς, εἰς ἀπόλαυσιν καὶ τροφήν ἡμετέραν· ὁ τοῖς σπέρμασι τοὺς τρεῖς Παῖδας καὶ Δανιήλ, τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀβροδιαίτων λαμπροτέρως ἀναδείξας· αὐτὸς, πανάγαθε Βασιλεῦ, καὶ τὰ σπέρματα ταῦτα σὺν τοῖς διαφόροις καρποῖς εὐλόγησον, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἀγιάσον· ὅτι εἰς δόξαν σὴν, καὶ εἰς τιμὴν τοῦ Ἁγίου (τοῦ δε), ταῦτα προετίθησαν παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ εἰς μνημόσυνον τῶν ἐν εὐσεβεῖ τῇ πίστει τελειωθέντων. Παράσχου δέ, Ἀγαθὲ, τοῖς τε εὐτρεπίσασι ταῦτα, καὶ τοῖς τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ Ἁγίου (τοῦ δε), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων τὰ

σύμπαντα, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ.

Εἰς τὸ εὐλογῆσαι ἄλωνα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ὁ κελεύσας τῇ γῇ ἐξενεγκεῖν καρπὸν διὰ τὴν σὴν εὐσπλαγγίαν καὶ ἀγαθότητα, εὐλόγησον καὶ πλήθυνον καὶ τὴν ἄλωνα ταύτην, καὶ τὴν καρποφορίαν τῶν δούλων σου· ἐμπλησον τὰ ταμεῖα αὐτῶν παντός καρποῦ, σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου· καὶ φύλαξον αὐτοὺς ἀπὸ παντός πειρασμοῦ, μετὰ πάντων τῶν προσόντων αὐτοῖς· καὶ φώτισον αὐτοὺς ἐν τῇ ἐπιγνώσει σου, ἵνα, εὐάρεστοί σοι γενόμενοι καταξιωθῶσι τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν. Ὅτι ἠυλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου τοῦ Πατρὸς. κτλ.

ΕΥΧΗ.

Εἰς τὸ εὐλογῆσαι ποιμνὴν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξουσίαν ἔχων πάσης κτίσεως, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν· Ὡς ἠλόγησας καὶ ἐπλήθυνας τὰ ποιμνία τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, εὐλόγησον καὶ τὴν ποιμνὴν τῶν κτηνῶν τούτων τοῦ δούλου σου (τῆ δε)· καὶ πλήθυνον, καὶ ἐνδυναμώσον αὐτήν, καὶ ποιήσον αὐτήν εἰς χιλιάδας, καὶ ῥῦσαι ταύτην ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ διαβόλου, καὶ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ πάσης ἐπιβελῆς ἐχθρῶν, καὶ αἰσρας θανατικῆς, καὶ λοιμικῆς νόσου. Περιφρούρησον αὐτήν δι' ἀγίων Ἀγγέλων σου, πάσαν ἀσθένειαν.

Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

νειαν, πάντα φθόνου, καὶ πειρασμὸν φαρμακείας, καὶ γοη-
τείας, ἐξ ἐνεργείας ἐπερχομένης τοῦ διαβόλου, ἀποδιώκων
ἐξ αὐτῆς. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ
ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς. κτλ.

Τ Α Ξ Ι Σ
Γ Ι Ν Ο Μ Ε Ν Η,

Εἰ συμβῆτι μιὰρὸν οἶονδῆποτε ἐμπισεῖν
εἰς φρέαρ ὕδατος.

Χρὴ πρῶτον ἐξαντλήσαι ἐκ τοῦ φρέατος κάδους, μ'. καὶ
αὐτοὺς ἐκχέειν ἔξω· εἶτα ἄψας ὁ Ἱερεὺς τρεῖς κηρούς,
καὶ λαβὼν θυμιατὸν, θυμιατὸν κύκλω τοῦ φρέατος· εἶτα
βάλλει ὕδωρ τῶν ἀγίων Θεοφανείων, σταυροειδῶς, ἐκ γ.
καὶ οὕτω σταθεῶς κατὰ ἀνατολᾶς, ἐπεύχεται λέγων·

Ε Υ Χ Η Α'.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, ὁ πάντα καλὰ λίαν ποιή-
σας, ὁ καθαρίζων ἐν τῷ ὀνόματί σου πάντα μολυσμὸν, καὶ
ἀκαθαρσίαν, καὶ μετασκευάσας, ἀγιάζων τὰ πάντα· αὐτὸς
καὶ νῦν Δέσποτα, ἐπίφανον ἐπὶ τῆς παρούσης ὥρας, διὰ
τοῦ τύπου τοῦ Σταυροῦ σου, καὶ καθάρισον τὸ φρέαρ τοῦτο
ἐκ τῆς εὐρεθείσης ἐν αὐτῷ ἀκαθαρσίας, καὶ ἐκ τοῦ ἐμπε-
πτωκότος ἐν αὐτῷ μισαροῦ, ἢ κνωδαίου, συγκαταβαίνων
τῷ ἀτελεῖ τῆς διανοίας ἡμῶν, καὶ τῇ ἀσθενείᾳ τῶν λο-
γισμῶν· καὶ μὴ κατακρίνης ἡμᾶς τὰ καλὰ λίαν μὴ χω-
ροῦντας, ἀλλὰ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρ-
κὸς καὶ πνεύματος, καὶ ἀγιάσον τὸ ὕδωρ τῆτο τῷ Πνεύματι
σου τῷ Ἁγίῳ.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀνα-
πέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ σου

Πνεύματι, νυν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ-
νων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Β΄.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Θεός, ὁ μέγας, καὶ θαυμαστός, ὁ ἀνεκδιηγήτῳ ἀγαθω-
σύνη, καὶ πλοσίᾳ προνοίᾳ διοικῶν τὴν τῶν ἀνθρώπων ζωὴν·
ὁ καὶ τὰ ἐγκόσμια ἡμῖν δωρησάμενος ἀγαθά σου· ὁ τὸ πι-
κρὸν ὕδωρ ἐπὶ Μωϋσέως τῷ λαῷ εἰς γλυκύτητα μεταποιή-
σας, καὶ τὰ βλαβερά ὕδατα ἐπὶ Ἑλισσαίᾳ ἄλατι θεραπεύσας·
ὁ τῷ Ἀποστόλῳ σε Πέτρῳ δι' ὀπτασίας νομοθετήσας, μηδὲν
ἡγεῖσθαι κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον· αὐτός, Δέσποτα φιλάνθρωπε,
καθάρισον τὸ ὕδωρ τῆτο, διὰ τῆς σημειώσεως τοῦ τύπου τοῦ
Σταυροῦ σε, ἀπὸ παντός μολυσμοῦ· καὶ ἀγιάσον αὐτὸ τῷ
Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ τοῖς ἐξ αὐ-
τοῦ μεταλαμβάνουσιν ἀρρύπτωτον. Ὅτι σὺ εἶ, ὁ εὐλογῶν
καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι,
νυν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑΞΙΣ

ΓΙΝΟΜΕΝΗ

Εἰ συμβῆτι μιαρὸν, ἢ ἀκάθαρτον προσφάτως ἐμπεσεῖν
εἰς ἀγγεῖον οἴνου, ἢ μέλιτος, ἢ ἄλλου τινός.

Χρὴ τὸ ἐμπεσὸν ἀκάθαρτον παραχρῆμα αἷρισθαι, καὶ
ρίπτεσθαι ἔξω, καὶ εἰς ἕτερον ἀγγεῖον βαλεῖν τὸν οἶνον,
ἢ τὸ ἔλαιον· τὸ δὲ κενωθὲν ἀγγεῖον πλύνεσθαι ἔσωθεν, καὶ
ἔξωθεν· καὶ τὸν Ἱερέα λαβόντα θυμιάτον, θυμιάσαι τὸ
πλυθὲν ἀγγεῖον ἔσωθεν, καὶ ἔξωθεν, καὶ βαλεῖν ἐν αὐτῷ
ὕδωρ ἀπὸ τῶν ἁγίων Θεοφανείων, ποιῶντα Σταυροῦ
τύπον, τρίτον· εἶτα, βαλεῖν ἐν αὐτῷ τὸν οἶνον, ἢ τὸ
ἔλαιον, καὶ θυμιάσαντα, ἐπέχεσθαι οὕτως·

ΕΥΧΗ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αγιε Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῆ σῆ εὐσπλαγγυῶ ἐπίδημία πᾶσαν ἀκαθαρσίαν τοῦ ἐχθροῦ καταργήσας· ὁ διαστείλαμενος, μὴ τὰ εἰσπορευόμενα κοινοῦν τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ πάντα καθαρὰ εἶναι τοῖς καθαροῖς· ὁ διὰ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς τοῦ σου Ἀποστόλου, διδάξας ἡμᾶς, πάντα τὰ ὑπὸ σοὶ κτισθίντα καλὰ, εἶναι πιστεύειν, καὶ μηδὲν ἠγεῖσθαι ἀποβλητον, τὸ διὰ θεῖς λόγος, καὶ τῆς πρὸς σὲ ἐντεύξεως ἀγιαζόμενον· αὐτὸς, εὐλόγησον τὸν οἶνον τούτου (ἢ τὸ ἔλαιον), τῆ σῆ χάριτι, διὰ τῆς ἐπιχύσεως τῆ ἀγίης ὕδατος τούτου· καὶ πάντα μολυσμὸν, ἢ δισταγμὸν, ἐκ τοῦ ἐν αὐτῷ ἐμπεσόντος ἐρπετῆ κατα μεθοδείαν τῆ πονηροῦ, ἀπέλασον ἐκ τῆς διανοίας τῶν δούλων σου, εἰς τὸ γενέσθαι πᾶσι τοῖς πίνουσι αὐτὸ (ἢ ἐσθίουσιν) εἰς εὐφροσύνην, διδοὺς πᾶσι τοῖς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνουσιν, ἐν ἀγιασμῷ, καὶ ἐν καθαρᾷ συνειδήσει προσιέναι τοῖς ἀχράντοις σε Μυστηρίοις. Ὅτι σὺ εἶ εὐλογῶν, καὶ ἀγιαζῶν τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

Εἶτα ἀπογεύεται πρῶτον ὁ Ἱερεὺς ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἀποδίδωσι καὶ τοῖς τοῦ οἴκου κυρίοις. Εἶδέ γε συμβῆ τὸ ἔμπεσόν ἀκάθαρτον, χρονίσαν ἐν τῷ ἀγγεῖῳ τοῦ οἴνου, ἢ τοῦ ἐλαίου σαπῆναι, χρὴ ἐκχέσθαι ταῦτα (τὸν οἶνον, ἢ τὸ ἔλαιον) καὶ μηδένα τούτων ἄπτεισθαι.

ΕΥΧΗ.

Ἐπὶ σκεύους μιανθέντος.

Χρὴ αὐτὸ πλύνεσθαι, καὶ βαλομένου Ἀγιάσματος σταυροειδῶς, λέγειν καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος Ἅγιος, ἀγιάσον τὸ σκεῦος

Agiasm. T. Φ.

19

τοῦτο τῇ ἁγιαστικῇ σου ἐπιφοιτήσῃ, καὶ καθάρισον αὐτό, τοῦ εἶναι εἰς ὑπηρεσίαν τῶν δούλων σου ἀμίαντον· καὶ δὸς ἡμᾶς πάντοτε ἐν ἀγιωσύνῃ προσεύχεσθαι ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις· ὅπως, ὑπὸ σοῦ πάντες φυλαττόμενοι, δόξαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σοὶ τῷ Πατρὶ. κτλ.

ΕΥΧΗ.

Ἐπὶ σίτου μιανθέντος, ἢ ἀλεύρου, ἢ ἄλλου τινὸς εἶδους.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ κατὰ σάρκα σου οἰκονομία διαστειλάμενος, μὴ τὰ εἰσπορευόμενα κοινοῦν τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ πάντα καθαρὰ εἶναι τοῖς καθαρῶς· ὁ διὰ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς Παύλου τοῦ σοῦ Ἀποστόλου, διδάξας ἡμᾶς, πάντα τὰ ὑπὸ σοῦ κτισθέντα καλὰ εἶναι πιστεύειν, διὰ Θεοῦ λόγου καὶ τῆς πρὸς σὲ ἐντευξέως ἀγιαζόμενα· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, συμπαθῶν ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, εὐλόγησον τὸν σῖτον τοῦτον τῇ σῇ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, διὰ τῆς τῆς ὕδατος τούτου, τοῦ ἐπὶ τῷ σῷ ὀνόματι ἁγιασθέντος, εὐλογίας καὶ ἐπιβράντισεως, καὶ πάντα μολυσμὸν ἢ δισταγμὸν, ἐκ τοῦ ἐν αὐτῷ ἐμπεσόντος ἀκαθάρτου κατὰ μεθοδείαν τοῦ διαβόλου, ἀπέλασον ἐκ τῆς διανοίας τῶν δούλων σου· καὶ δὸς αὐτοῖς, τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ, καὶ πληροφορίᾳ τῶν σῶν οἰκτιρμῶν, τῆς τούτου μετασχῆν μεταλήψεως, ἐν εὐχαριστίᾳ τοῦ ἀγίου σου ὀνόματος, καὶ ἀκατακρίτους διαφυλαχθῆναι. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιαζῶν τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ.

Ἐπὶ τῶν μιαιροφαγησάντων.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινά ἐφορῶν, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ· κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ παράσχου συγγνώμην τῷ σῶ οἰκέτῃ (τῷ δε), μιαιροφαγήσαντι, καὶ γευσαμένῳ κρεῶν, ἢ τοίω δὴ βρωμάτων μὴ καθαρῶν, ὧ τὴν βρωσιν ἀπηγόρευσας ἐν Νόμῳ ἁγίῳ σου· τούτων δὲ ἀδουλήτως μετασχόντι συγχώρησον, καὶ καταξίωσον αὐτὸν ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν φρικτῶν Μυστηρίων, τοῦ τιμίου Σώματος τε καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· ὅπως ῥυθειῇ τοῦ λοιποῦ πάσης ἀκαθάρτου μεταλήψεως, καὶ πράξεως, ὡς ἐντροφῶν τοῖς θείοις σου Μυστηρίοις, καὶ ἀπολαύων τῆς ἁγίας σου καὶ μυστικῆς Τραπέζης, καὶ διαφυλασσόμενος σὺν ἡμῖν ἐν τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, αἰνῶν, καὶ δοξάζων τὸ Ὄνομά σου τὸ ὑψιστον πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς. κτλ.

ΕΥΧΗ.

Εἰς τὸ κατασκευάσαι πλοῖον.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ἐντειλάμενος Νῶε τῷ σῶ θανάπτῃ κατασκευάσαι Κιβωτὸν πρὸς σωτηρίαν τοῦ κόσμου· ὁ ἐκ πολλῶν ξύλων εὐδοκήσας αὐτὴν ἐν ξύλον γενέσθαι καὶ συναρμοσθῆναι· αὐτὸς, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ὁ εὐδοκήσας διὰ τῶν ἀψύχων ξύλων κυβερνασθαι, τῇ κραταιᾷ σου δὲ χειρὶ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων

διασώζων· αὐτὸς καὶ νῦν, τὸ Πλοῖον τοῦτο διατήρησον· δὲς αὐτῷ Ἄγγελον ἀγαθὸν καὶ εἰρηνικόν· τοὺς μέλλοντας πλείειν ἐν αὐτῷ διαφυλάξον· δὲς αὐτοῖς καὶ εἰς τὰ ἴδια ἀφικνεῖσθαι, ὑγιαίνοντας· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προσασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων, νοερῶν Δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφίμων Ἀποστόλων· τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν τοῦ ἀγίου (τοῦ δε), καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ κυβερνῶν, καὶ ἀγιαῶν τὰ σύμπαντα, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ ὡς Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ ὡς Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ.

Εἰς τὸ εὐλογῆσαι δίκτυα.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ πέντε ἄρτων, καὶ δύο ἰχθύων, πεντακισχιλίους κορέσας, καὶ ἐκ τῶν περισσευμάτων πλήθος συναχθῆναι παρασκευάσας· αὐτὸς, Δείσποτα παντοδύναμε, καὶ τὰ προκείμενα Δίκτυα εὐλόγησον, διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκος, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· τοῦ ἀγίου ἐνδόξου καὶ πανευφίμου Ἀποστόλου, καὶ Πρωτοκορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου· καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἰχθύων, ἐν εἰρήνῃ, καὶ ὑγείᾳ ψυχῆς καὶ σώματος διαφυλάξον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ. κτλ.

ΕΥΧΗ.

Ἐπὶ ὀρύξει φρέατος.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παντοκράτωρ καὶ παντοδύναμος ὁ ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων μόνῳ τῷ βούλεσθαι· ὁ ἐν ἀπόροις πόρον εὐρίσκων, ἀρρήτων καὶ ἀκαταλήπτῳ σοφίᾳ· ὁ ἐξ ἀνίκμου πέτρας, ὑδάτων παρασκευάσας ρυτῖναι χειμάρρους, καὶ διψῶντα τὸν σὸν ἐμπλήσας λαόν· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ὑπάκουσον ἡμῶν τῆς δεήσεως τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἀναξίων δούλων σου, καὶ χάρισαι ὑμῖν ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τῷ δε, διειδές τε καὶ πότιμον, ἄφθονον μὲν εἰς χρείαν, ἀβλαβές δὲ πρὸς ἀπόλαυσιν· ὡς ἂν καὶ ἐν τούτῳ δοξάζωμεν τὸ πανάγιον ὄνομα σου, τῷ Πατρὶ. κτλ.

ΕΥΧΗ.

Εἰς τὸ εὐλογῆσαι ἄλας.

Ο Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐν Ἱεριχώ ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ Προφήτου, καὶ τὰ βλαδερὰ ὕδατα ἄλατι θεραπεύσας· αὐτὸς εὐλόγησον τὸ Ἄλας τοῦτο, καὶ μετάβαλε αὐτὸ εἰς Ψυσίαν ἀγαλλιάσεως. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ. κτλ.

ΕΥΧΗ.

Ἐπὶ τῶν προσφερόντων ἀπαρχὰς ὀπίρας.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν προσφέρειν σοι, κατὰ τὴν πρόθεσιν, ἐκάστῳ κελεύσας, καὶ τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν τούτοις ἀντάμειψιν χαριζόμενος·

ὁ τῆς Χήρας τὴν κατὰ δύναμιν προσφοράν εὐαρέστως δεξάμενος, πρόσδεξαι καὶ τὰ νῦν προσκομισθέντα παρὰ τοῦ δούλου σου (τοῦ δεῖνος), καὶ τοῖς αἰωνίοις σου θησαυροῖς ἐναποθέσθαι ταῦτα καταξίωσον· δωρούμενος αὐτῷ καὶ τῶν ἐγκοσμίμων σου ἀγαθῶν ἄφθονον τὴν ἀπόλαυσιν, σὺν πᾶσι τοῖς διαφέρουσιν αὐτῷ. Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ.

Εἰς τοὺς σηρικούς σκώληκας, ἦτοι κουκούλια.

Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀγαθὲ καὶ φιλόνητοπε, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ κοσμήσας ἄμφω ἀρρήτῳ κόσμῳ, εἰς δοξολογίαν τοῦ δεδοξασμένου σου ὀνόματος· σὺ, πανάγαθε Βασιλεῦ, δεῖξον καὶ νῦν ἡμῖν τὴν χρηστότητά σου· καὶ ὡς εὐλόγησας τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, καὶ τὴν κολυμβήθραν τῆς Σιλωάμ, καὶ τὸ ποτήριον τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων, εὐλόγησον καὶ τοὺς σκώληκας τοὺς σηρικούς τούτους· καὶ ὡς ἐπλήθυνας τοὺς ἀστέρας ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης, οὕτως πλήθυνον καὶ τοὺς σηρικούς σκώληκας τούτους· καὶ δός αὐταῖς ἐργίαν, ἐρωστίαν, καὶ νέμεσθαι ἀλυμάντως, καὶ διαφυλάττεσθαι ἐκ πάντων, τῶν λυμαινομένων τούτους, διαφυλάττων αὐτοὺς ἀπὸ ἐπαροιδίας, βασκανίας, καὶ πάσης φαρμακείας, ὅπως ποιήσωσι κουκούλια μετὰ καθαροῦ μεταξίου, πρὸς δόξαν σὴν καὶ αἰνεσιν. Ναί, πανάγαθε, καὶ φιλεῦσπλαγγχε Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σε. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἀγιάζων, καὶ πληθύνων, καὶ διασώζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ πανα

γίνῃ, καὶ ἀγαθῶ, καὶ ζωοποιῶ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ.

Ἐπὶ τῆς μετάξῃς, ἦτοι σηρικῆς πλοκῆς.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ,
καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, καὶ ὑπὸ ἀναριθμητῶν
Ἀγγέλων δοξαζόμενος· ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ θαυμαστά
καὶ ἐξαισία ἔργα, ἃ οὔτε ἔννοια καταλαβέσθαι δύναται,
οὔτε λόγος ἐρμηνεῦσαι ἰσχύει· αὐτὸς οὖν Κύριε, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὁ τὸν Θεράποντά σου Ἀβραάμ Πατέρα πολλῶν ἐθνῶν
ἀποκαλέσας, καὶ δοὺς αὐτῷ μετὰ γῆρας υἱὸν τὸν Ἰσαάκ,
καὶ εἰπὼν αὐτῷ εὐλογήσας· Πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρ-
μα σου ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν
παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης· ὁ γινώσκων, καὶ σύνεσιν,
καὶ σοφίαν, καὶ πλοῦτον Δαυὶδ, καὶ Σολομῶντι τῷ αὐτοῦ
υἱῷ χαρισάμενος, καὶ εὐλογήσας αὐτούς· αὐτὸς εὐλόγησον
καὶ τὸν σκώληκα τοῦτον τῆς μετάξῃς, τὸν ἐξεληθόντα, διὰ
τὴν σὴν ἄπειρον ἀγαθότητα, ἐκ τῆς ὀσφύος καὶ τῆς ποδὸς
τοῦ σου Θεράποντος Συμεῶν, καὶ πληθυνον αὐτὸν ἐν τῷ
παρόντι αἰκῶ, καὶ καρποφόρον ποίησον καὶ εὐκρατον, καὶ
ἀδραβῆ ἀνάδειξον ἐκ παντὸς ῥίγους, καὶ φθοροποιοῦ πά-
θους. Ναί, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἵνα ἐπιβλέ-
ψῃς ἐπὶ τὸν σκώληκα τοῦτον τῆς μετάξῃς, τὸν ποιοῦντα
τοιαύτην θαυμαστήν καὶ ἐξαιρετὴν ἐργασίαν· καὶ εὐλόγη-
σον αὐτὸν, καὶ διαφύλαξον αὐτὸν ἀπὸ πάσης φαρμακείας
καὶ ἐπαιδίας, καὶ ἀπὸ παντὸς βασκάνου βλέμματος καὶ
ὀράσεως βλαπτικῆς. Δὸς τοῖς ἐργαζομένοις αὐτὸν, ἵνα μὴ
μάτην κοπιῶσιν, ἀλλὰ πλουσίως τῆς εὐλογίας σου ταύτης
καὶ δωρεᾶς ἐμπλησθῆναι ἀξίωσον. Εἰς σὲ πᾶσαν τὴν ἐλ-
πίδα ἡμῶν ἐθέμεθα· πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, ἐπερχομένην
βλαβερῶς, ἀποδίωξον, καὶ διασκέδασον ἀπ' αὐτοῦ· πρὸς

Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

βείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ τοῦ σοῦ Σερπονά-
τος Συμεῶν· Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων τὰ πάντα
Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν
τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ σου Πνεύματι, νῦν,
καὶ αἰί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ.

Ἐπὶ δυσκρασίας ἀνέμων, καὶ κλύδωνα θαλάσσης.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δίσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ ἐνυπνοτάτῳ καὶ
ἀνάρχῳ σου Λόγῳ, καὶ τῷ ζωοποιῷ καὶ ὁμοτίμῳ σου Πνεύ-
ματι, ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ πάντα· ὁ
θαλάσσης θέμενος, ὄριον ψάμμον, καὶ θαμνίσας ὄρη τε καὶ
τὰς νάπας ζυγῶ· ὁ σπιθαμῇ μετρήσας οὐρανόν, καὶ δρα-
κί συνέχων τὴν γῆν· ὁ μέτρα καὶ κανόνας καὶ ἔρουε
ἀρμονίας τε καὶ τάξεις, τῇ ὄρωμένη, καὶ αἰσθητῇ κτίσει
ταύτῃ δούς, καὶ καιρῶν ἀλλαγῆς, καὶ τροπᾶς ἡλίου, κρᾶ-
σεισι στοιχείων νεύματί σου ταύτην συνέχων ἀρρήτως, καὶ
πρὸς τὸ ἀπαθές τε καὶ ἄλυπον διακυβερνῶν· αὐτοῦ, πανάγα-
θε Βασιλεῦ, τῇ ἐμφύτῳ καὶ συνίθει σου φιλανθρωπία καὶ
ἀγαθότητι πάλιν χρυσάμενος πρὸς ἡμᾶς, ἐπίσκεψαι τὰ τῶν
σῶν χειρῶν ἔργα, καὶ μὴ ἀποστήσης ἀφ' ἡμῶν τὰ ἐλεή-
σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου, μηδὲ διασκοδάσῃς τὴν δια-
θήκην σου, ὁ κατ' εἰκόνα ὁμοειργήσας ἰδίαν ἀπορρήτως
ἡμᾶς. Ὁ τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν λύτρον ὑπὲρ ἡμῶν δούς
καὶ Πνεύματος ἀπορρήτως κοινωνία, τῆς οἰκείας Θεότητος
μεταδούς, ἄφες τὸ τῶν ἁμαρτιῶν, δεόμεθα, πλήθος τῶν
περέχοντι πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου. Ὁ τῷ Σταυρῷ τοῦ
σοῦ Υἱοῦ, καὶ τῷ Αἵματι τὴν ἁμαρτίαν ἀπαλείψας τοῦ
γίνους ἡμῶν, ἐπανάγαγέ σου τὴν κτίσιν πρὸς τὴν φυσικὴν
ἀρμονίαν καὶ τάξιν, εἰς τὸ παρὰ φύσιν ἐλεινῶς ἐκτραπέ-

σαν, διὰ τὴν παρά φύσιν ἀταξίαν καὶ ἀκοσμίαν τῆς ἀθέ-
 ομου καὶ φαύλης πολιτείας ἡμῶν. Δείξον ἡμῖν τὴν συ-
 νήθη τοῦ μεγάλου τούτου γαλήνην πελάγους, καὶ τὸν ἐπι-
 κείμενον κλύδωνα καὶ τὴν ταραχὴν τοῦ ἀέρος διακόψας,
 ἐντειλαὶ τοῖς ἀνέμοις καίριον καὶ κατάλληλον πνοὴν δεῦ-
 ναι. Ἐπιτίμησον τῷ κλύδωνι τῆς θαλάσσης, καὶ ταῖς
 παρὰ φύσιν τῶν ἀνέμων κινήσει· στήτω πνεῦμα κατα-
 γίδος, καὶ πρὸς γαλήνην, τὰ τῆς ζάλης μετατεθίτω· ἵνα
 τὰ σὰ ἔργα καὶ θαυμάσια πάλιν ἴδωσιν οἱ καταβαίνοντες
 εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι
 πολλοῖς· παρασκευάσον αὐτήν, φιλάνθρωπε Δέσποτα, τῇ
 σῇ ἀνεκιάστῳ φιλάνθρωπίᾳ παύσασθαι τοῦ κλύδωνος. Ὁ
 τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χρι-
 στὸν, εὐδοκία σῇ, καὶ συνεργείᾳ τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος,
 καταξιώσας γενέσθαι ἄνθρωπον, καὶ συμπλεῦσαι τοῖς ἁ-
 γίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, καὶ ἐπιτιμῆσαι
 τῇ λαίλαπι τῶν ἀνέμων, καὶ τῆς θαλάσσης γαληνίαν τὰ
 κύματα κελύσας· αὐτὸς καὶ νῦν πάντα ἐναντίον ἄνεμον
 κοίμισον, καὶ τὰ κύματα πρᾶνον, καὶ τὸν κλύδωνα κα-
 τάπαυσον, καὶ διέγειρον τοὺς ἐπιτηδεῖους καὶ εὐθέτους και-
 ροὺς καὶ ἀνέμους, κυβερνήτης καὶ βοηθὸς πανταχοῦ γι-
 νόμενος τοῖς δούλοις σου, ὁδηγῶν αὐτοὺς εἰς λιμένα σω-
 τηρίας· οἱ γὰρ τὸ σὸν μόνον εἰδότες Ὄνομα, καὶ μὴ γι-
 νώσκοντες πλὴν σου Θεὸν ἕτερον, πρὸς τὴν σὴν βοήθειαν
 διαπαντὸς ἀπεβλέπουσιν· εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς ὑπερ-
 ευλογημένης Θεοτόκου, τῶν Θεοιδῶν Ἀγγέλων, καὶ πάν-
 των τῶν Ἁγίων. Εὐδοκία, καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς
 σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ὁ-
 γαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰς πᾶσαν λιτήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ μόνος ἐν ἐλέει πλούσιος, ὁ καὶ σπλάγχχνος χρησιμότητος ἐπικαμπτόμενος ἐπὶ ταῖς δεήσεσιν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀναξίων δούλων σου ὁ πάντα συμφερόντως τὰ κατ' ἡμᾶς δι' ἡμῶν καὶ διακυβερνῶν ὁ σοφῆ σου προνοίᾳ τὸν ἡμέτερον βίον διεξάγων ὁ καὶ παντὶ τρόπῳ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἐφιέμενος ὁ φύσει μακρόθυμος τε καὶ πολυέλεος ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος, καὶ τὴν παιδείαν ἐκτείνων χρηστῶς τε καὶ φιλανθρωπῶς, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τὸ ἀπολέσαι τῶν χειρῶν σου τὸ πλάσμα, μᾶλλον δὲ πρὸς τὸ ἀρχαίου ἐπανασώσασθαι κάλλος, καὶ τὴν πρώτην ἐκείνην εὐγένειαν, ἣν ἀπώλεσαμεν ἀπλότῃ γνώμῃ, καὶ συμβουλίᾳ ἀλάστορος, ἐπαναγαγεῖν βουλόμενος, καὶ, πᾶσι τρόποις διοικονομούμενος, ἐπανασώσασθαι τὸ τῆς ἐκπτώσεως ἐκείνης ἔλλειπον· αὐτὸς, Δέσποτα παντοκράτωρ, ἐπίδη ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πρόσχες ταῖς δεήσεσιν ἡμῶν, τῶν ἀμαρτωλῶν· τὸ γὰρ πλῆθος τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν ἀπαρρήσιάστους ἡμᾶς πεποίηκε, καὶ μηδὲ τολμᾶν ὄλως αἰτεῖσθαι τὴν τῶν ἐπταιομένων συγχώρησιν. Ἄλλ' εἰδέτερες σου τὸ φιλάνθρωπον, τὸ εὐσπλαγχνον, τὸ πολυέλεον, τὸ μακρόθυμον, τὸ ἀνεξίκακον, καὶ τὸ ὑπεράγαθον, ἀποτολμῶντες τῷ βάθει ταύτων, καὶ τῷ πελάγει τῆς χρησιμότητός σου, αἴρομεν χεῖρας, καὶ ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Ἠμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠσεθήσαμεν, ὅτι ἐπελαθόμεθα τῶν ἐντολῶν σου, καὶ ὀπίσω τῆς διανοίας ἡμῶν τῆς πονηρᾶς ἐπορευθήμεν· ὅτι ἀναξίως τῆς κλήσεως, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ σου πεπολιτεύμεθα, καὶ τῶν ἀγίων αὐτοῦ παθημάτων, καὶ τῆς ὑπὲρ ἡμῶν κενώσεως· ὅτι ἐγενήθημεν ὄνειδος τῷ ἀγαπητῷ σου· Ἱερεῖς, καὶ ὁ λαός σου ἐξέστημεν ἐπὶ τὸ αὐτῷ·

πάντες ἐξεκλίναμεν, ἅμα ἠχρειώθημεν, ἔκ ἔστι ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην, οὐκ ἔστι ἕως ἐνός· ἀπεκλείσαμεν τοὺς οἰκτιρμούς σε καὶ τὴν φιλανθρωπίαν σε, καὶ σπλάγχνα ἐλέος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, διὰ τὴν κακίαν ἡμῶν, καὶ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων, μεθ' ἧς ἀνεστράφημεν. Σὺ χρηστός, ἀλλ' ἡμεῖς, ἠνομήσαμεν. Σὺ μακροθυμὸς, ἀλλ' ἡμεῖς πληγῶν ἄξιοι· γινώσκομέν σου τὴν ἀγαθότητα, καὶ περ ἀσυνετοῦντες· ὀλίγα, ὧν ἠμάρτομεν, μεμαστιγώμεθα. Σὺ φοβερὸς, εἴ, καὶ τίς ἀντιστήσεται σοι; Ἔρμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη· καὶ μεγέθει βραχίονός σου τίς ἀντερήσει; εἰάν κλείσης τὸν οὐρανὸν, τίς ἀνοίξει; καὶ εἰάν κλείσης τοὺς καταρράκτας σου, τίς συνάξει; Κουφὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου πτωχίσαι καὶ πλουτίσαι, ζωῶσαι καὶ θανατῶσαι, πατάξαι καὶ ἰάσασθαι, καὶ τὸ θελήσαι σου πρᾶξις ἐστὶ συντελεσμένη. Σὺ ὠργίσθης, καὶ ἡμεῖς ἠμάστομεν, λέγει τις τῶν πάλαι, ἀνθολογούμενος. Ἡμῖν δὲ, καὶ τὸ ἐναντίον καιρὸς εἰπεῖν· ἡμεῖς ἠμάρτομεν, καὶ σὺ ὠργίσθης· διὰ τῆτο ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν· ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἀτιμίας ἐπλήσθημεν. Ἀλλὰ κόπασον, Κύριε· ἄνες, Κύριε, ἰλάσθητι, Κύριε· μὴ παραθῶς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τῆς ἀνομίας ἡμῶν, μηδὲ διὰ τῶν ἡμετέρων μαστίγων παιδείσης ἄλλους. Δός ἡμᾶς διὰ τῆς ἐτέρων βασάνου σωφρονισθῆναί· τινὰς τούτων τῶν ἐθνῶν, τῶν οὐ γινωσκόντων σε, καὶ βασιλειῶν, αἱ τῷ σῶ κράτει οὐχ ὑπετάγησαν. Ἡμεῖς δὲ λαὸς σου, καὶ ῥάβδον κληρονομίας σου· διὰ τοῦτο παίδευσον ἡμᾶς· πλην ἐν χρηστότητι, καὶ μὴ τῷ θυμῷ σου· ἵνα μὴ ὀλιγοστοὺς ἡμᾶς ποιήσης, καὶ παρὰ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ἐξουδένωμα· τὸ γὰρ ἔλεός σου ἄφατον, καὶ ἡ φιλανθρωπία σε ἀνυπερβλητός, καὶ ὁ τῆς χρηστότητός σου πλοῦτος ἀνεξιχνίαστος· ἐφ' οἷς καὶ τεθαρρήκοτες, δεόμεθα καὶ ἱκετεύομεν, κάμπτοντες γόνυ καρδίας ἡμῶν. Κόπασον τὴν θραῦσιν τῆς ὀργῆς σου, ἐξαιτούμεθα, ὡς ἐπὶ τοῦ Δαυὶδ πάλαι τὴν ἐπὶ τῷ λαῷ σου· κἄν οὐχ ὁμοίαν καὶ τὴν μετανοίαν

ἐπιδεικνύμεθα, ἀλλ' ὡς ὑπεράγαθος στῆσον τὴν ὀργὴν σου, καταπραΰνον τὸν θυμὸν σου τὸν δίκαιον· καὶ δὸς τοῖς κάμνουσι τὴν ὑγίαν, τοῖς ἀσθενοῦσι τὴν ῥῶσιν, τοὺς δὲ ὑγαιίνοντας τήρησον ἐν ταύτῃ· πᾶσαν δὲ νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἀπέλασον ἐκ τοῦ λαοῦ σου· πάντα τῆς προσδοκίας ταύτης ἐλευθέρωσον, συντηρῶν ἀνεπηρέαστους τῆς αἰκισίας ἀσθενείας, καὶ φυλάττων τῇ παντοκρατορικῇ σὺ χειρὶ ἀπροσφάστους τῆς δεινῆς ταύτης κακώσεως, καὶ ἐλεθρίου συντριβῆς· ὄντως γὰρ συνέχει πάντα καὶ συνετάραξεν ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου· καὶ ἐκ ἐπιστρέψωμεν ὅλως ἐκ τῶν πονηριῶν ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπάλλαξον τοῦ κακοῦ συνειδότος πάντα, καὶ δὸς ἐν πάσῃ ἀγαθοεργίᾳ εὐαρεστεῖν σοι· πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· προστασίαις τῶν ἁγίων καὶ θεοιδῶν Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ τοῦ ἐλέους πηγή, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ.

Εἰς τὸ εὐλογῆσαι τὰ Βαῖα, τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουδὶμ, ὁ ἐξεγείρας τὴν δυναστείαν, καὶ ἀποστείλας τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἵνα σώσῃ τὸν κόσμον διὰ τοῦ Σταυροῦ, τῆς Γαφῆς, καὶ τῆς Ἀναστάσεως αὐτοῦ· οὐ παραγενομένου ἐν Ἱερουσαλήμ ἐπὶ τὸ ἐκούσιον Πάθος, ὁ λαὸς, ὁ καθήμενος ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, λαβόντες τὰ τῆς νίκης σύμβολα, τοὺς κλάδους τῶν δένδρων, καὶ τὰ Βαῖα τῶν φοινίκων, τὴν ἀνάστασιν προσημή-

νυσαν. Αὐτός, Δέσποτα, καὶ ἡμᾶς, τοὺς κατὰ μίμησιν ἐκείνων τῇ προεορτίῳ ταύτῃ ἡμέρᾳ, Βαῖα καὶ κλάδους δένδρων ἐν χερσὶ φέροντας, διατήρησον, καί, ὡς ἐκείνοι οἱ ὄγλοι καὶ οἱ Παῖδες, τὸ Ὡσαννά σοι προσφέροντας, διαφύλαξον· ὅπως ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς καταξιωθῶμεν τῆς ζωοποιῦ καὶ τριημέρου Ἀναστάσεως, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ.

Εἰς τὸ εὐλογῆσαι ἐδέσματα κρεῶν.

Τῇ ἀγία καὶ μεγάλη Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητόν· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, γ'. εἶτα·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εἰπίσκεψαι, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὰ ἐδέσματα τῶν Κρεῶν, καὶ ἀγιάσον αὐτὰ, ὡς ἡγίασας τὸν ἀρνόν, ὃν σοι προσήγαγεν ὁ πιστὸς Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἀρνόν, ὃν περ Ἀβελ σοὶ προσήνεγκεν εἰς ὀλοκάρπωσιν· ὁμοίως καὶ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὃν θῦσαι ἐκέλευσας τῷ υἱῷ σου τῷ πεπλανημένῳ, καὶ πάλιν ἐπανελθόντι πρὸς σέ· ἵνα, καθὼς αὐτὸς ἠξιώθη τῆς σῆς χάριτος ἀπολαῦσαι, οὕτως καὶ τῶν ἀγιασθέντων ὑπὸ σοῦ καὶ εὐλογηθέντων ἀπολαύσωμεν εἰς τροφήν πάντων ἡμῶν.

Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀληθινὴ τροφή, καὶ ὁ δοτήρ τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ.

Εἰς τὸ εὐλογῆσαι τυρόν καὶ ὄα.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ κτίστης καὶ δημιουργ-

γὸς τῶν ἀπάντων, εὐλόγησον τὸ Γάλα τὸ πεπηγὸς, σὺν αὐτῷ δὲ καὶ τὰ ὕδα· ἡμᾶς δὲ συντήρησον ἐν τῇ χρηστότητί σου, ὅπως οἱ μεταλαμβάνοντες αὐτῶν, τῶν σῶν ἀφθονοπαρόχων δωρεῶν ἐμπλησθῶμεν, καὶ τῆς ἀνεκλαλήτου σου ἀγαθότητος.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σου ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. κτλ.

ΕΥΧΗ.

Ἦν λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς
Ἐπὶ ἱστορηθεῖσαν καινὴν εἰκόνα.

Χρῖει αὐτὴν τῷ ἁγίῳ Μύρῳ ἐν τοῖς τέσσαρσι μέρεσι, εἶτα δὲ εὐχεται οὕτω·

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν.

Κύριε, Βασιλεῦ ἡμῶν παντοκράτορ, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὀρίσας τὸν δούλον σου Μωϋσῆν, ἵνα ἱστορήσῃ τὴν εἰκόνα τῶν Χερουδὶμ ἐν τῇ Σκηνῇ τῇ ἁγίᾳ· καὶ ἡμεῖς, Κύριε, οὕτως ἐλάβομεν εἰκόνα ἁγίαν εἰς μνήμην αὐτῶν· δεόμεθά σε, Βασιλεῦ ἡμῶν, τοῦ ἀποστεῖλαι τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ τὸν Ἄγγελόν σου ἐπὶ τὴν εἰκόνα ταύτην τὴν ἁγίαν· ἵνα γένηται εἴ τις εἰς αὐτὴν δεθῆ, εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς δεήσεως αὐτοῦ, διὰ τῆς χάριτος, καὶ ἐλεημοσύνης, καὶ σπουγῆς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ φιλανθρώπου Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐκφώνως·

Ὅτι σοὶ πρέπει τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ μονογενοῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ.

Εἰς τὸ εὐλογῆσαι ἄρτον πρὸς ἰασιν ἀσθενοῦς.

Κύριε, ἅγιε, Πάτερ παντοκράτορ, ἀΐδιε Θεέ, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν οἱ ταπεινοὶ σου δούλοι· Καταξίωσον εὐλογῆσαι καὶ ἀγιάσαι τὸν ἄρτον τοῦτον τῇ σῇ ἀγιαστικῇ καὶ ἀναφαιρέτῳ εὐλογία, ἵνα ὅσοι πιστῶς ἐξ αὐτοῦ φάγωσιν, ἐν αὐτῷ τὴν τῆς ψυχῆς τε καὶ τοῦ σώματος εὐρίσκωσιν ὑγείαν καὶ εὐρωστίαν, καὶ τοῦτον ἔχωσιν ἐν τῷ ὀνόματί σου καθ' ἐκάστην ἀντίδοτον κατὰ τῶν συμβαινόντων αὐτοῖς, παντοίων ἀσθενειῶν, καὶ τῶν τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ ἐπιβουλῶν, διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὄντως ἀληθινοῦ ἄρτου, τοῦ κατάβάντος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ζωὴν καὶ σωτηρίαν δίδόντος παντὶ τῷ κόσμῳ· ᾧ σὺν σοί, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, πρέπει πᾶσα δόξα καὶ τιμὴ, κράτος καὶ προσκύνησις, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

✠

ΕΩΘΙΝΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

Α Ν Α Γ Ι Ν Ω Σ Κ Ο Μ Ε Ν Α

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῶν Κυριακῶν, καὶ τῶν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς τῶν Ἁγίων Πάντων Κυριακῆς Δεσποτικῶν Ἑορτῶν καὶ εἰς πᾶσαν ἀρρώστειαν.

ΕΩΘΙΝΟΝ Α΄.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. κη. 16.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἑνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ Ὄρος, οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα, ὅσα ἐνετείλάμην ὑμῖν. Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μετ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

ΕΩΘΙΝΟΝ Β΄.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον Κεφ. ιε'. 1.

Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου, καὶ Σαλώμη, ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσι τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶτ' τῆς μιᾶς Σαββάτων, ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι, θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκυλισται ὁ λίθος· ἦν

γάρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον Νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιῶς, περιβεβλημένου στολὴν λευκὴν· καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνοῦ τὸν ἑσταυρωμένον; ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε, ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε, εἶπατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ, ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

ΕΘΘΙΝΟΝ Γ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. Κεφ. ις'. 9.

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς, πρῶτῃ πρώτῃ Σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβελήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα, ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι. Κάκεινοι ἀκούσαντες, ὅτι ζῆ, καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα, οὐσίῳ ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν, ἐφανερῶθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Κάκεινοι ἀπελθόντες, ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· ἃ δὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον, ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκά ἐφανερῶθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν, καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θρασυμένοις αὐτὸν ἐγγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς, σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας, κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν, ταῦτα παρακολουθήσει. Ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἄροῦσι· κἄν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάβει· ἐπὶ ἄρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκείνοι

δέ ἐξελθόντες, ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργούν-
τας, καὶ τὸν λόγον βεβαιούντος, διὰ τῶν ἐπακολουθούντων
σημείων. Ἀμήν.

ΕΩΘΙΝΟΝ Δ΄.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. κδ'. 1.

Τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, ὄρθρου βαθύς, ἦλθον γυναῖκες
ἐπὶ τὸ μνήμα, φέρουσαι ἅ ἠτοίμασαν ἀρώματα· καὶ τινες
σὺν αὐταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ
μνημείου· καὶ εἰσελθούσαι, οὐκ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτάς περὶ τούτου,
καὶ ἰδοῦ, δύο ἀνδρες ἐπέσησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστρα-
πτούσαις. Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν
τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε
τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἢκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη·
μνησθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέ-
γων· Ὅτι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς
χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων
αὐτοῦ. Καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν
ταῦτα πάντα τοῖς Ἐνδεκα, καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν
δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρία Ἰα-
κώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς
Ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ
λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστου αὐταῖς. Ὁ δὲ
Πέτρος ἀναστὰς, ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παθακύ-
φας, βλέπει τὰ ἐθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς
ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ε΄.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. κδ'. 12.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ

μνημείον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ εὐθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδὲ, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην, ἀπέχουσαν σταδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἡ ὄνομα Ἐμμαούς· καὶ αὐτοὶ ὠμίλουσιν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ μνημείῳ αὐτοὺς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας, συνεπορεύετο αὐτοῖς. Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστὲ σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ὃ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ. Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ· ὅπως τε παρέδωκεν αὐτόν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Ἀρχόντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. Ἡμεῖς δὲ ἠλπίσαμεν, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξίστησαν ἡμᾶς, γενομένηι ὄρθρια ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἤλθον, λέγουσαι καὶ ὄψασίαν Ἀγγέλων ἐωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅ ἀνῆται καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεῦειν ἐπὶ πᾶσιν ὡς ἐλάλησαν οἱ Προφῆται. Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσείως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν Προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς Γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς προσειποῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβία-

σαντο αὐτόν, λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστὶ, καὶ κελικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβῶν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας, ἐπέδιδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοιχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς Γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὔρον συνηθροισμένους τοὺς ἑνδεκά, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγῶντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

ΕΩΘΙΝΟΝ 5.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. κδ'. 36.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν, ἔστη ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμβοβοι γενόμενοι, ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διὰ τί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουνσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ψηλαφήσατέ με, καὶ ἴδετε ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἐπεὶ δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου. Καὶ λαβῶν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς, ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσείως καὶ Προφήταις, καὶ Ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ.

Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν, καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρχαίμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ, ἕως οὗ ἐνδύσῃσθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης· καὶ ἦσαν διαπαντός ἐν τῷ Ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Ε Ω Θ Ι Ν Ο Ν Ζ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. κ'. 1.

Τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτῃ, σκοτίας ἔτι οὖσας, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει οὖν, καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον Μαθητὴν, ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος Μαθητής, καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐστρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ, καὶ ὁ ἄλλος Μαθητής προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον. Καὶ παρακύψας, βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια, οὐ μὲν τοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς, ἐνετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος

Μαθητής, ὁ ἔλθων πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσεν. Οὐδέπω γὰρ ᾗδεισαν τὴν Γραφήν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ Μαθηταί.

ΕΩΘΙΝΟΝ Η.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. κ'. 11.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἰστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον, κλαίουσα ἔξω· ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ θεωρεῖ δύο Ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἕνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἤραν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ εἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Καὶ ταῦτα εἰπούσα, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα· καὶ οὐκ ᾗδει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη, δοκούσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ εβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκες αὐτόν· κἀγὼ αὐτόν ἀρῶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη, λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνί, ὃ λέγεται, Διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μή μου ἄπτου· οὕτω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν Πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς Ἀδελφούς μου, καὶ εἰπέ αὐτοῖς· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου καὶ τὸν Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν με καὶ Θεὸν ὑμῶν. Ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλουσα τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι εώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

ΕΩΘΙΝΟΝ Θ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. κ'. 19.

Ὅσας ὀφίας, τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς,

καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν· Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν, καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύση, καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον. Ἄν τινων ἀφήτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ, εἰς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λέγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἐλέγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι Μαθηταὶ· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτώ, πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου, καὶ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτε ἐωράκαάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστευσῆτε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες, ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Ε Ω Θ Ι Ν Ο Ν Ι .

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. καὶ 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφάνησεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς

Τιβεριάδος· ἐφάνέρωσε δὲ οὕτως. Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεῦν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον, καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτί ἐπίασαν οὐδέν. Πρωΐας δὲ ἦδη γενομένης, ἔσται ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν, οὐ μὲν τοι ἤδεισαν οἱ Μαθηταί, ὅτι Ἰησοῦς ἐστί. Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά, μή τι προσφάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. Ἐβαλον οὖν, καὶ οὐκἔτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. Λέγει οὖν ὁ Μαθητῆς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος, ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο (ἦν γὰρ γυμνός), καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Οἱ δὲ ἄλλοι Μαθηταί τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον (οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηγῶν διακοσίων), σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀνέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνδρακιὰν κειμένην, καὶ ὀψάριον ἐπιχείμενον, καὶ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων, ὧν ἐπίασατε νῦν. Ἀνέβη Σίμων Πέτρος, καὶ εἴλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων, ἑκατὸν πενήτηκοντα τριῶν. Καὶ τοσοῦτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν Μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτόν, Σὺ τίς εἶ; εἰδότες, ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. Ἐρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. Τοῦτο ἦδη τρίτον ἐφανερῶθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

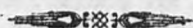
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. κα΄. 14.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν· καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τῶν ἄλλων; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε· σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἀρνία μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον· Φιλεῖς με; καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας· σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀμήν ἀμήν λέγω σοι, ὅτε ἢς νεώτερος, ἐζώνυυες σεαυτὸν, καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ ἴσσει ὅπου σὺ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποῖῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθεῖ μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος, βλέπει τὸν Μαθητὴν, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ, ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος, λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ, σὺ ἀκολουθεῖ μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, ὅτι ὁ Μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ', Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτος ἐστὶν ὁ Μαθητὴς, ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἶδαμεν, ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἃ τίνα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲν αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα Βιβλία. Ἀμήν.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΑΞΙΝ

Ἐν ταῖς Δεσποτικαῖς καὶ Θεομητορिकाῖς Ἑορταῖς,
εἰς τὴν Ἑννάτην Ὡδὴν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ἦχος α΄.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν προσενεχθεῖσαν ἐν τῷ Ναῶ Κυρίου, καὶ εὐλογηθεῖσαν χειρὶ τῶν ἱερέων.

Ἦχος δ΄.

Ἄγγελοι τὴν εἰσοδὸν τῆς Πανάγου, ὀρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς παραδόξως εἰσέδου εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Ἦχος α΄.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου Θεὸν σαρκί τεχθέντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ τεχθέντα Βασίλεα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ τῶν Μάγων Θεὸν προσκυνηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ ἀστέρος τοῖς Μάγοις μνησθέντα.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὴν ἀγνὴν Παρθένον, καὶ μόνην Θεοτόκον, τὴν γεννησαμένην Χριστὸν τὸν Βασιλέα.

Μάγοι καὶ Ποιμένες, ἤλθον προσκυνῆσαι, Χριστὸν τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.

Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκτει τὸν Δεσπότην, ἔνθον ἐν τῷ σπηλαίῳ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τίκτεται ὡς βρέφος, ὑπὸ μητρὸς παρθένου.

Σήμερον οἱ Ποιμένες, βλέπουσι τὸν Σωτῆρα, σπαργάνοις εἰλιμμένον, καὶ κείμενον ἐν φάτῃ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ῥάκει σπαργανοῦται, ὁ ἀναφῆς ὡς βρέφος.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἐτέχθη, ἐκ τῆς παρθένου Κόρης.

Οὐράνιοι Δυναμίεις, τεχθέντα τὸν Σωτῆρα, Κύριον καὶ Δεσπότην, μηνύουσι τῷ κόσμῳ.

Δόξα Πατρί.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τῆς τριουποστάτου, καὶ ἀδιατρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΤΟΜΗΝ.

Ἦχος β'.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν κατὰ τὸν νόμον, σαρκὶ περιτμηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ, Περιτομὴν λαβόντα.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τέμνεται τὴν σάρκα, ὡς βρέφος πληρῶν τὸν νόμον.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, σαρκὶ περιετμήθη, καὶ Ἰησοῦς ἐκλήθη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ .

Ἦχος β'.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις Βασίλειον τὸν μέγαν .

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν τῆς οἰκουμένης ὑπέρλαμπρον φωστῆρα .

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν ἐκ Καισαρείας Βασίλειον τὸν μέγαν .

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν κεκοσμηκότα Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν .

ΕΙΣ ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ .

Ἦχος β'.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων .

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου, τὸ Βάπτισμα αἰτοῦντα .

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, ἐλθόντα βαπτισθῆναι .

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν ἐκ τῆς πατρῴας, φωνῆς μαρτυρηθέντα .

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, κλίναντα τὸν αὐχένα, καὶ Βάπτισμα λαβόντα .

Προφήτα δεῦρο πρὸς με, ἔκτεινον τὴν χεῖρα, καὶ βόπτισόν με τάχος .

Προφήτα ἄφες ἄρτι, καὶ βάπτισόν με θείων· πληρῶσαι καὶ γὰρ ἦλθον, πᾶσαν δικαιοσύνην .

Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχένα, ὑπὸ χειρὶ Προδρόμου .

Σήμερον Ἰωάννης, βαπτίζει τὸν Δεσπότην, ἐν ρείθροις Ἰορδάνου .

Σήμερον ὁ Δεσπότης, νάμασιν ἐνθάπτει βροτῶν τὴν ἀμαρτίαν.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἄνωθεν μαρτυρεῖται, Υἱὸς ἀγαπημένος.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἦλθεν ἀγιάσαι, τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τὸ Βάπτισμα λαμβάνει, χειρὶ τῆ τοῦ Προδρόμου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΑΠΑΝΤΗΝ.

Ἦχος γ'.

Ακατάληπτόν ἐστι, τὸ τελούμενον ἐν σοί, καὶ Ἀγγέλοις καὶ βροτοῖς, Μητροπάρθενε ἀγνή.

Ἀγκαλίζεται χερσίν, ὁ πρεσβύτες Συμεῶν, τὸν τοῦ νόμου ποιητὴν, καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.

Βουληθεῖς ὁ Πλαστοργός, ἵνα σώσῃ τὸν Ἀδάμ, μήτραν ὤκησε τὴν σὴν, τῆς Παρθένου καὶ ἀγνῆς.

Γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, μακαρίζει σε Ἀγνή, καὶ δοξάζει σε πιστῶς, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Δεῦτε ἴδετε Χριστόν, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὃν βαστάζει Συμεῶν, σήμερον ἐν τῷ ναῷ.

Ἐπιβλέπεις πρὸς τὴν γῆν, καὶ ποιεῖς τρέμειν αὐτήν, καὶ πῶς γέρον κεκμηκῶς, σὲ κατέχει ἐν χερσὶ ;

Ζήσας ἔτη Συμεῶν, ἕως εἶδε τὸν Χριστόν, ἀνεβόα πρὸς αὐτόν· Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.

Ἡ λαβὴς ἢ μυστικὴ, ἢ τὸν ἄνθρακα Χριστόν, συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, σὺ ὑπάρχεις Μαριάμ.

Θέλων ἐννηθρώπησεν, ὁ προάναρχος Θεός, καὶ ναῷ προσφέρεται, τεσσαρακοθήμερος.

Κατελθὼν ἐξ οὐρανοῦ, ὁ Δεσπότης τοῦ παντός, ὑπέδέξατο αὐτόν, Συμεῶν ὁ ἱερεὺς.

Δάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ φῶς τὸ αἰσθητόν, ὅπως ἴδω καθαρῶς, καὶ κηρύξω σε Θεόν.

Μητροπάρθενε ἀγνή, τί προσφέρεις τῷ ναῶ, νέον Βρέ-
φος ἀποδούς, ἐν ἀγκαλαῖς Συμεῶν;

Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ, ὑπὸ σοῦ τοῦ Πλαστουργοῦ, ὅτι εἶ-
δόν σε Χριστὲ τὸ σωτήριόν μου φῶς.

Ὅν εἰ ἄνω λειτουργοί, τρέμω λιτανεύουσι κάτω νῦν ὁ
Συμεῶν, ἀγκαλιζεται χερσί. Δόξα Πατρί.

Ἡ τῇ φύσει μὲν Μονάς, τοῖς προσώποις δὲ Τριάς, φύ-
λαττε τοὺς δούλους σου τοὺς πιστεύοντας εἰς σέ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε, φρού-
ρει, φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ.

Ἦχος α΄.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τά-
φου, Χριστὸν τὸν ζωδότην.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐθειλουσίως, παθόντα καὶ τα-
φέντα, καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς
Θεοῦ ὁ αἴρων, τὴν ἀμαρτίαν κόσμου.

Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένῃ· Ἀγνή Παρθένε
χαῖρε, καὶ πάλιν ἐδῶ, Χαῖρε· ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη, τριή-
μερος ἐκ τάφου.

Μαγδαληνὴ Μαρία, προσέδραμε τῷ τάφῳ, καὶ τὸν Χρι-
στὸν ἰδοῦσα, ὡς κηπουρὸν ἠρώτα.

Ἄγγελος ἐξαστράπτων, ταῖς γυναῖξί ἐβόα· Παύσασθε
τῶν δακρῶν, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη.

Ἐξύπνησας ὑπνώσας, νεκροὺς τοὺς ἀπ' αἰῶνος, βασιλι-
κῶς βρυχήσας, ὡς ἐξ Ἰούδα λίων.

Ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, τὸν θάνατον πατήσας, καὶ τοὺς
νεκροὺς ἐγειράς, λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χρι-
στὸς ἀνέστη, καὶ ἄθης ἐσχυλεύθη.

Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἐσκύλευσε τὸν ἄδην ἐγείρας τοὺς
θεομίους, οὓς ἀπ' αἰῶνος εἶχε, δεινῶς κεκρατημένους.

Δόξα Πατρί.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τριουποστάτου, καὶ ἀδιαιρέ-
του Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Παρθένη χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδο-
ξασμένη· σὸς γὰρ Τίος ἀνίστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΛΗΨΙΝ.

Ἦχος δ'.

Ἄγγελοι τὴν ἀνοδὸν τοῦ Δεσπότη, ὀρῶντες ἐξεπλήττοντο,
πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

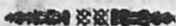
ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΙΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ἦχος α'.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Ἦχος δ'.

Ἄγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παναγῆς, ὀρῶντες ἐξεπλήτ-
τοντο, πῶς παραδόξως ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

ΥΠΑΛΛΟΜΕΝΑΙ ΕΝ ΟΛΩ ΤΩ ΧΡΟΝΩ.

Μηνὶ Νοεμβρίῳ κά. τὸ, Χριστὸς γεννᾶται· καὶ ψάλλεται ἕως τῆς πρώτης τοῦ Ἰανουαρίου Μηνός. Μηνὶ Ἰανουαρίῳ ά. Βυθοῦ ἀνεκαλυψε πημένα· καὶ ψάλλεται ἕως τῆς ιδ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός. Ἀπ' αὐτῆς δέ, Χέρσου ἀβυσσοτόκον. Εἰ δέ τύχη διὰ μέσου ἢ Κυριακῆ τῆς Ἀπόκρεω, λέγομεν· Βοηθός καὶ σκεπαστής. Τὰς δ' ἄλλας Κυριακὰς τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Κυριακῆ τρίτῃ τῶν Νηοτσιῶν· Ὁ Ζειότατος προετύπωσε.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων· Ὁφθησαν αἱ πηγαί.

Τῇ ἀγία καὶ μεγάλη Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Ἀναστάσεως ἡμέρα· καὶ καθεξῆς ἕως τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ· ἐν αὐτῇ δέ καὶ ἕως τῆς Ἀναλήψεως λέγομεν, Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Ἐν δέ τῇ Ἀναλήψει, καὶ ἕως τῆς Πεντηκοστῆς, λέγομεν, τὸ, Θεῷ καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος.

Μετὰ δέ τὴν Πεντηκοστὴν τὸ, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῇ ά. τοῦ Αὐγούστου λέγομεν, Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

Τῇ ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνός· Χοροὶ Ἰσραὴλ. Μετὰ δέ τὴν ἀπόδοσιν τῆς Μεταμορφώσεως· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

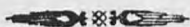
Τῇ ιε'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός, ἦτοι τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου· Πεποικιλμένη τῇ Ζεῖα δόξη. Ἀπ' αὐτῆς δέ, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῇ ά. τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς· καὶ καθεξῆς ἕως τῆς ἀποδόσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Μετὰ δέ τὴν αὐτοῦ ἀπόδοσιν, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ

ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.

Λεγόμεναι εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰς τὸν Ὅρθρον,
καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, κατὰ τάξιν.

Εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ο ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς, καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, διὰ
τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Περιτομὴν.

Ο ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξά-
μενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια.

Ο ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμε-
νος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

Ο ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθῆναι κα-
ταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ο ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν
ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ, Ἑσπέρας,
μέχρι τῆς Μεγάλης Τετάρτης.

Ερχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον Πάθος, διὰ τὴν
ἡμῶν σωτηρίαν.

Agiasm T. Φ.

21

Δημόσια Κεντρικὴ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Τῇ ἀγία καὶ μεγάλη Πέμπτη.

Ὁ δὲ ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα, ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας, ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ Ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν.

Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν τῶν ἀγίων Παθῶν.

Ὁ ἔμπυσμούς, καὶ μάστιγας, καὶ κολαφισμούς, καὶ σταυρὸν, καὶ Θάνατον ὑπομείνας, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν.

Τῇ ἀγία καὶ μεγάλη Παρασκευῇ.

Ὁ δὲ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ Πάθη, καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν, καὶ τὴν ἐκούσιον Ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος.

Τῇ ἀγία καὶ μεγάλη Κυριακῇ τοῦ Πάσχα,
καὶ πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Χρόνου.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς, ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.

Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ὁ ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ, Ἑσπέρας.

Ὁ ἐκ τῶν Πατρικῶν καὶ Θεϊκῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν, καὶ ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς κατελθὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν ὄλην ἀναλαβόμενος φύσιν, θείσας καὶ αὐτὴν μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανοὺς αὐθις ἀνελθὼν, καὶ ἐν δεξιᾷ καθί-

θας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, τότε Δεῖον, καὶ ἅγιον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμοδύναμον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ συναΐδιον Πνεῦμα καταπέμφας ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτούς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστός, ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν· ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, πανευφύμων, Θεοκηρύκων, καὶ πνευματοφόρων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθός, καὶ φιλάνηθρωπος.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

Ὁ ἐν τῷ Ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ Μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΙΕΡΕΩΣ ΤΟΥ ΜΑΛΛΕΟΥ

ΠΡΩΤΟΠΑΠΠΑ ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ.

Περὶ τῆς σημασίας τῶν ἐνουμένων δακτύλων τοῦ Ἱερέως ἐν τῷ εὐλογεῖν τὸν Χριστῶνυμον λαόν.

Τὸ μὲν ὀρθιον τοῦ λιχανοῦ δακτύλου, καὶ τὸ ἐπικαμπές τοῦ μέσου τοῦ καὶ σφακίλου λεγομένου, τὸ Ἰησοῦς ὄνομα προδήλως χαρακτηρίζει, τοῦ ὀρθίου τὸ Ι. παριστῶντος, τοῦ δὲ καμπύλου τὸ Σ. ὅθεν καὶ ἔγγιστα ἀλλήλων οἱ δύο οὗτοι δάκτυλοι οὕτως ἴσως διασκοπούμενοι, ἀριδῆλως τοῦτο ἐμφαίνουσιν. Ἡ δὲ τοῦ ἀντίχειρος, καὶ τοῦ παραμέσου, τοῦ καὶ ἐπιδάτου καλουμένου, πρὸς ἀλλήλους πλαγία ἔνωσις, καὶ αὖθις τὸ ἔγγιστα τούτων καμπύλου τοῦ μύωπος, τὸ Χριστός ὄνομα σημαίνουσιν ἀμφοτέρα. Ἡ γὰρ πλαγιότης τοῦ ἀντίχειρος, καὶ τοῦ ἐπιδάτου, τὸ Χ, στοιχείον ἐνδείκνυται· ὁ δὲ κυρτόςχημον μύωψ, τὸ μετὰ τοῦτο Σ, δι' ὧν τὸ Χριστός ὄνομα ὡς εἴρηται δείκνυται. Γνα δὲ σαφέστερον τοῦτο πρὸς διάγνωσιν ἔχη ὁ βουλόμενος, σχεδιασάτω τὴν χεῖρα εὐλογοῦσαν· καὶ ἀριδῆλως τὸ λεγόμενον οὐδὲν ἄλλο παραδηλοῦν ὠρήσει· ἢ τὸ τοῦ εὐλογημένου Ἰησοῦ Χριστοῦ ὄνομα, ἐνῶ εὐλογοῦνται πάντα τὰ ἔθνη, ὡς ἡ πρὸς τὸν μακάριον Πατριάρχην Ἀβραάμ ἐπαγγελία γέγονεν· Ἐνευλογηθήσονται γάρ, φησὶν, ἐν τῷ σπέρματί σου πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· οὐκ εἶπε δὲ, φησὶν ὁ Θεὸς Ἀπόστολος, ἐν ταῖς σπέρμασιν, ἀλλ' ἐν τῷ σπέρματι, ὅς ἐστιν ὁ Χριστός. Ἐχρῆν τοιγαροῦν, καὶ

τὸν σχηματισμὸν τῆς εὐλογούσης χειρὸς, τοὺς ἐν Χριστῷ
 Ἰησοῦ εὐλογουμένους, οὐδὲν ἄλλο σημαίνει, ἢ αὐτὸ τὸ
 ὄνομα, ἐνῶ εὐλογούμεθα. Διὰ τοῦτο γάρ, οἶμαι, καὶ Σειο-
 τέρα προνοία, οὕτως ἀρχῆθεν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ τῶν ὄλων Δη-
 μιουργοῦ, οἱ δάκτυλοι τῆς ἀνθρωπίνης παλάμης ἐξήρτην-
 ται καὶ οὐ πλείους, οὐδ' ἐλάττοντες, ἀλλ' ὅσοι ἂν μὴ πε-
 ριτῶς μηδὲ ἔλλειπῶς, ἀλλ' ὀρκούντως πρὸς τὴν τοιαύτην
 σημασίαν ἔχοντες.

ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΕΡΑ.

Μεταφρασθὲν εἰς ἀπλὴν φράσιν.

Σπούδασον, ὦ Ἱερεῦ, νὰ παραστήσης τὸν ἑαυτὸν σου ἐργατήν ἀκαταίσχυτον, ὅπου νὰ ὀρθοτομήσῃ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Μὴν ἤθελες παρασταθῆ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἐν καιρῷ προσευχῆς ἔχοντα ἔχθραν κατὰ τινος, διὰ νὰ μὴν ἤθελες χωρίσει μακρὰν ἀπὸ σὲ τὸ Παράκλητον Πνεῦμα. Εἰς τὴν ἡμέραν, ὅπου εἶναι ἡ σύναξις διὰ τὴν προσευχὴν, μὴν ἤθελες κάμνει κρίσεις, οὔτε νὰ φιλονεικῆς, ἀλλὰ μένωντας καὶ προσκαρτερῶντας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, προσεύχου καὶ ἀναγίνωσκε ἕως νὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα, εἰς τὴν ὁποίαν μίλλει νὰ ἐπιτελέσῃ τὴν Σεῖαν Μυσταγωγίαν· καὶ ἔττι παραστήσου μὲ κατάνυξιν, καὶ καθαρὰν καρδίαν, εἰς τὸ ἅγιον Θυσιαστήριον, μὴ κυττάζωντας ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἀλλὰ μὲ φόβον καὶ τρέμον παριστάμενος τῷ ἐπουρανίῳ Βασιλεῖ· μὴ διὰ ἀνθρώπινον δουλείαν, ἢ διὰ χάριν τιῶν ραθύμων, ἢ διὰ προσωποληψίαν, ἤθελες ἀφαιρέσει, ἢ συντάμει τὰς εὐχὰς, ἀλλὰ κύτταξε πρὸς μόνον τὸν Βασιλέα, ὅπου εἶναι ἔμπροσθέν σου, καὶ εἰς τὰς Ἀγγελικὰς Δυνάμεις, ὅπου τὸν περιτριγυρίζουν. Κάμε τὸν ἑαυτὸν σου ἄξιον τῶν ἱερῶν Κανόνων, καὶ μὴ συλλειτουργῆς μὲ ἐκείνους, ὅπου οἱ αὐτοὶ Κανόνες σὲ ἐμποδίζουν. Βλέπε εἰς ποῖον παραστέκεσαι, πῶς ἱεουργεῖς, καὶ εἰς ποίους μεταδίδεις· μὴν ἤθελες ἀλησμονήσῃ τὴν Δεσποτικὴν ἐντολὴν, καὶ ἐκείνην τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἧτις λέγει· Μὴ δότε τὰ ἅγια τοῖς χοίρσι, καὶ τοὺς μαργαρίτας μὴ βάλετε ἔμπροσθεν τῶν χοίρων. Κύτταξε μὴν ἤθελες πα-

ραδώσει τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἰς χεῖρας ἀναξίων· μὴν ἤ-
 θελες ἐντραπῆ τοὺς ἐνδόξους τῆς γῆς εἰς ἐκείνην τὴν ὥ-
 ραν, οὔτε καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον Βασιλέα, ὅστις φέρει εἰς
 τὴν κεφαλὴν του διάδημα, ἀλλὰ εἰς τοὺς ἀξίους μεταδίδοι
 τὴν μετάληψιν δωρεάν, καθὼς καὶ σὺ τὴν ἔλαβες· καὶ εἰς
 ἐκείνους ὅπου οἱ θεῖοι Κανόνες ἐμποδίζουν, μὴν ἤθελες
 τὴν μεταδίδοι. Πρόσεχε, μὴ δὲ ἀμελείαν, ποντίκι, ἢ ἄλ-
 λο τι ζῶον ἤθελε ἐγγίσει τὰ θεῖα Μυστήρια, μηδὲ νὰ νο-
 τισθοῦν, ἢ καπνισθοῦν, ἢ νὰ μεταδοθοῦν ἀπὸ ἀνιέρους καὶ
 ἀναξίους. Ταῦτα καὶ τοιαῦτα φυλάττωντας, θελεῖς σώσει
 τὸν ἑαυτὸν σου, καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

Λ Ο Γ Ο Σ

Τ Ο Υ Α Γ Ι Ο Υ Μ Α Ξ Ι Μ Ο Υ

ΤΟΥ ΣΟΦΟΥ.

Περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ ἦναι ὁ Ἱερεὺς.

Πρέπει ὁ Ἱερεὺς νὰ ἦναι ἅγιος καὶ ψυχὴ καὶ σῶματι, νὰ ἦναι στύλος πυρός, νὰ φωτίζη τὴν Ἐκκλησίαν, ἡγουν τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἦναι καθαρώτερος ἀπὸ τὰς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου, διὰ νὰ μὴ τὸν ἀφήσῃ ἔρημον τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Ἡ Ἱερωσύνη γίνεται εἰς τὴν γῆν, καὶ τάξις ἔχει ἐπικρατιῶν Ταγμάτων· διότι ὄχι ἄνθρωπος, ἀλλ' ἄγγελος, οὐδὲ ἄλλη καμμίαν δυνάμεις κτιστὴ δύναται νὰ τὴν ἐνεργήσῃ, ἀλλ' αὐτὸ τὸ πανάγιον Πνεῦμα αὐτὴν τὴν Λειτουργίαν τελειοῖ, καὶ ὁ Ἱερεὺς κάμνει τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ἀγγέλων. Διὰ τοῦτο πρέπει καὶ ὁ Ἱερωμένος νὰ βάλλῃ εἰς τὸν νοῦν του, ὅταν λειτουργῇ, πῶς στέκεται μὲ τοὺς Ἀγγέλους εἰς τὸν οὐρανόν, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, καὶ πρέπει νὰ ἦναι καθαρὸς, ὡσὰν καὶ τοὺς Ἀγγέλους. Ἡ δὲν ἠξεύρετε, πῶς δὲν ἤθελε δυνηθῆ ποτὲ ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ νὰ βαστάξῃ ἐκεῖνο τὸ πῦρ τῆς θυσίας, εἰάν δὲν ἦτον πολλὴ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ἢ βοήθεια; διότι, εἰάν δὲν δύναται νὰ γνωρίσῃ τινὰς τὸν ἄνθρωπον, ὅπου εἶναι ἀκόμη σαρκὶ καὶ αἵματι συμπεπλεγμένος, πῶς δύναται νὰ σιμόνῃ τῆς μακαρίας φύσεως καὶ ἀκηράτου; Τότε θέλει εἶδει καλά, πόσης τιμῆς ἠξίωσε τοὺς Ἱερεῖς ἢ χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος. Τὴν Ἱερωσύνην λοιπὸν καὶ αὐτὸ οἱ ἅγιοι καὶ θεοφόροι Πατέρες πολλὰ τὴν εὐλαβήθησαν, ὡς ὑψηλὴν, οὐράνιον, καὶ ἔνθεον, καὶ μετὰ βίας πρέπει καὶ ἀρμόζει μόνον τῶν Ἁγίων νὰ τὴν ἔχουν· καὶ διὰ τοῦτο ὅποιος Ἱερεὺς δὲν εἶναι ἅγιος, ἅς φεύγῃ μακρὰν ἀπὸ τὴν Λειτουργίαν, νὰ μὴ κατῆ καὶ ψυχικὰ καὶ σωμα-

τικά. Τόσον είναι ύψηλότερα ἢ Ἰερωσύνη ἀπὸ τὴν βασιλείαν, ὅσον είναι εἰς τὸ μέσον τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ἡ διαφορά. Ἐκεῖνοι οἱ Ἱερεῖς, ὅπου ὑπάγουν νὰ λειτουργήσουν τὴν φρικτὴν Ἱερουργίαν, πρέπει νὰ καθαρῖζον καὶ τὰς μικρὰς φαντασίας τῆς ψυχῆς, καὶ κατὰ τὸ δυνατόν εἰσιέναι κατὰ μίμησιν τῶν Σεραφίμ καὶ τῶν Χερουβίμ. Διότι εἶναι τινὲς τῶν Ἱερέων, ὅπου οὔτε πράξει, οὔτε λόγῳ, οὔτε γνώσει πολιτεύονται, κατὰ τοὺς θεῖους Κανόνας, ἀλλὰ προφάσει φιλοδοξίας καὶ φιλοτιμίας, ἤγουν διὰ νὰ τοὺς τιμοῦν, καὶ νὰ ἔχουν ἀξιώματα οἱ Ἱερεῖς καὶ διὰ τοῦτο μήτε τοῦ λόγου τους, μήτε ἄλλους ἠδυνήθησαν νὰ σώσουν. Ἄλλοι δὲ πάλιν, διὰ νὰ ἦναι ἀμελεῖς καὶ ὀκνηροὶ, καὶ δὲν ἐδύνοντο νὰ κυβερνήσουν τὴν ζωὴν τους, ἔγιναν Ἱερεῖς. Εἶναι δὲ καὶ ἄλλοι, ὅπου δὲν ἤξεύρουσαν τὸ κρίμα τῆς ὑπηρεσίας ταύτης τῆς Ἐκκλησίας, μηδὲ εἰς νοῦν βάλλοντες τῆς ἀξίας τὸ μέγεθος, εἰσέβησαν εἰς τὸ Θουσιαστήριον, καθὼς ἔτυχαν, ἀγράμματοι καὶ ἀπαιδέυτοι· καὶ μὴ γνωρίσαντες τὸ τοιοῦτον φοβερὸν Μυστήριον, ἀποκοτίαν λέγουσιν εἶναι τὴν Ἰερωσύνην. Ἄλλοι δὲ πάλιν ἦσαν ἐνάρετοι καὶ ἐγκρατεῖς, καὶ ἀνέβησαν εἰς ἀγιωσύνην, καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς Ἰερωσύνης ἀξιοθέντες, ἐθάρρῃσαν πολλὰ εἰς αὐτὸ τὸ ἀξίωμα, ὅπου τοὺς ἐδόθη, καὶ οὕτω κλαπέντες καὶ κλασθέντες, ἠμέλησαν τῆς ἀρετῆς αὐτῶν, καὶ ἔπεσαν εἰς πάθη καὶ πταίσματα, καὶ ἐκολάσθησαν. Ἔτεροι δὲ διὰ ταπεινώσεως καὶ καθαρᾶς συνειδήσεως λειτουργοῦσι τῷ Θουσιαστηρίῳ, καὶ ἀπαντυχαίνουσι τὴν ἀνταπόδοσιν παρὰ τοῦ Κυρίου. Ἐκεῖνος δὲ, ὅπου εἶναι ἀνάξιος, καὶ λειτουργεῖ, δεύτερος Ἰούδας είναι, καὶ προδέτης· διότι διὰ τὸν Δαθάν καὶ Ἀβειρῶν ἐσχίσθη ἡ γῆ, καὶ τοὺς ἐκατάπιε ζῶντας, μόνον διατὶ ἀπεκόπησαν νὰ θυσιάσουν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου ἀναξίως· πόσον οὖν φαίνεται ἐνοχώτερος ἐκεῖνος, ὅπου καταπατεῖ τὸ σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ; Ἐκεῖνος βέβαια μὲ χειροτέραν τιμωρίαν καὶ κόλασιν θέλει παιδευθῆ.

Ὁ καλὸς καὶ ἀληθινὸς Ἱερεὺς πρέπει νὰ ἦναι εὐσεβὴς, σὴν φρων, διδασκτικὸς, ταπεινὸς, νὰ μὴν ἦναι μεθυστὴς, νὰ κρατῆ τὴν γλῶσσάν του, νὰ μὴν ἦναι μνησίκακος, μήτε φιλάργυρος, ἀλλὰ ἐλεήμων, καὶ πλέον ἀπὸ ὅλα, φιλόξενος. Μὲ ὄλους, μικροὺς καὶ μεγάλους, ἠγαπημένος καὶ εἰρηνικὸς· νὰ μὴ πέρνη κέρδος ἀπὸ ἐκείνους ὅπου δανεῖζει· νὰ μὴ βλασφημῆ, καὶ νὰ ἀφορίζῃ τινὰ, μηδὲ πραγματευτὴς νὰ γένη, διὰ νὰ μὴ λέγῃ ψεύματα· κατάκρισιν νὰ μὴ δέχεται· νὰ μὴ μετορίζεται, καὶ νὰ κάμνῃ τοὺς ἄλλους νὰ γελοῦν. Νὰ μὴν ἀργολογᾷ, ἀλλὰ νὰ συντυχαίνει εἰς ὠφέλειαν τῶν ἀκούοντων, καὶ αὐτὰ νὰ ἦναι ἀπὸ τὴν θείαν Γραφήν. Νὰ μὴν ἦναι γαστρίμαργος καὶ φιλήδονος, διὰ νὰ μὴ λυπηταὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· νὰ μὴν ἀποκρίνεται μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς, ἀλλὰ ταπεινὰ εἰς ὄλους· νὰ μὴ καλλωπίζεται, μηδὲ νὰ φθονῆ τὴν προκοπὴν τοῦ ἄλλου. Τὸν ὑδρίσαντα αὐτὸν νὰ συγχωρῆ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, καὶ ἔμπροσθεν πάντων, πρὶν νὰ βασιλεύσῃ ὁ ἥλιος. Νὰ ἐξετάξῃ μετὰ πραότητος τοὺς ἁμαρτάνοντας, καὶ με φόβον Θεοῦ νὰ τοὺς ἐλέγῃ· οὐδὲ πρέπει νὰ σκανδαλίσῃ τινὰ ἢ πλούσιον, ἢ πτωχόν. Αὐτὰ ὅλα, εἰπὺ εἶπομεν, χρεωστῆ ὁ Ἱερεὺς νὰ φυλάττῃ μετὰ πολλῆς ἀκριβείας καὶ προσοχῆς, ἵνα μετὰ παρρησίας, καὶ μετὰ καθαρᾶς καρδίας, καὶ ἄλλους διδάσκῃ. Ἐὰν δὲ πάλιν ἀμελῆ τὰ λεγόμενα, καὶ ὄν τὰ φυλάττῃ καλῶς πρὸς ὠφέλειαν τῶν διδασκομένων ὑπ' αὐτοῦ, συμφέρει αὐτοῦ μὴ λίλιθον νὰ κρεμάσουν εἰς τὸν λαιμόν του, καὶ νὰ τὸν ρίψουν εἰς τὴν θάλασσαν, διότι παρέβη τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἠμίλησε τοιαύτης διδασκαλίας.

Τ Ε Λ Ο Σ .

Π Ι Ν Α Ξ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΕΝ Τῃ ΠΑΡΟΥΣῃ ΙΕΡᾷ ΒΙΒΛῳ.

Ἀκολουθία τοῦ Λυχνικοῦ.	Σελ.	5
Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου.		18
Ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἀγιασμοῦ.		31
Ἀκολουθία τῆς Κοινῆς Παρακλήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.		43
Ἀκολουθία, ἣτοι Κανῶν Παρακλητικῶς, εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.		53
Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος.		77
Ἀκολουθία γενομένη ἐπὶ Μνήστροις, ἤγουν τῶ Ἀρράβωνι.		90
Ἀκολουθία τοῦ Στεφανώματος.		95
Ἀκολουθία εἰς Δίγαμον.		108
Ἀκολουθία εἰς Παράκλησιν ἀσθενῶν χειμαζομένων ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐπηρεαζόντων.		127
Ἀκολουθία τῶν ἐξομολογουμένων.		138
Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἐλαίου, ψαλλομένη ὑπὸ ἑπτὰ Ἱερέων συναχθέντων ἐν Ἐκκλησίᾳ, ἢ ἐν οἴκῳ.		145
Ἀκολουθία εἰς ψυχορραγοῦντα.		177
Ἀκολουθία νεκρώσιμος εἰς Κοσμικούς.		183
Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ τῶν Μοναχῶν.		213
Ἀκολουθία νεκρώσιμος εἰς Ἱερεῖς.		230
Ἀκολουθία νεκρώσιμος εἰς Νήπια.		265
Ἀκολουθία τοῦ Τρισαγίου.		275
Ἀπολύσεις τῶν Δεσποτικῶν Ἑορτῶν.		321
Ἑρμηνεία τῆς νεκρωσίμου Ἀκολουθίας, τοῦ ἐξοδια-		

στικοῦ τῶν Κοσμικῶν, εἰ τύχη τῇ ἀγίᾳ Ἑβδομάδι τῆς Διακαινησίμου, πῶς ψάλλεται.	Σελ. 211
Εὐχαὶ εἰς Γυναῖκα Λεχῶ, τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως τοῦ παιδίου αὐτῆς.	61
Εὐχαὶ εἰς τὸ κατασφραγίσαι παιδίον, λαμβάνον ὄνο- μα, τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ τῆς Γεννήσεως αὐτοῦ.	63
Εὐχαὶ εἰς τὸ ἐκκλησιάσαι Παιδίον, μεθ' ἡμέρας τεσ- σάρακοντα.	64
Εὐχὴ εἰς Γυναῖκα, ὅταν ἀποβάληται.	68
Εὐχὴ εἰς τὸ ποιῆσαι Κατηχούμενον.	70
Εὐχὴ εἰς Τριχοκουρίαν.	88
Εὐχὴ ἐπὶ λύσειν Στεφάνων τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ.	107
Εὐχαὶ, ἦτοι Ἑξορκισμοὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου, πρὸς τοὺς πάσχοντας ὑπὲρ δαιμόνιον, καὶ πρὸς ἐ- κάστην ἀσθένειαν.	116
Εὐχαὶ ὅμοιαι τοῦ Χρυσσοτόμου.	122
Εὐχὴ εἰς ἀσθενοῦντα.	132
Εὐχὴ εἰς πάσχοντα βασκανίαν.	133
Εὐχὴ ἐπὶ πᾶσαν ἀρρώστιαν.	134
Εὐχὴ τῶν ἀγίων ἐπὶ Παιδῶν εἰς ἀσθενῆ, καὶ μὴ ὑπνοῦντα.	—
Εὐχὴ ἐπὶ πᾶν εἶδος ἀρρώστιας.	136
Εὐχὴ ἐπὶ μετανοούντων.	140
Εὐχὴ τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυ- σοστόμου, συγχωρητικὴ ἐπὶ ἐξομολογουμένων.	141
Εὐχὴ ἑτέρα ἐπὶ ἐξομολογουμένων.	142
Εὐχὴ ἐπὶ τῶν ἐν ἐπιτιμίοις ὄντως, καὶ ἑαυτοὺς ὄρκω δεσμούντων.	143
Εὐχὴ ἐπὶ τῶν ἐξ ἐπιτιμιῶν λυομένων.	144
Εὐχὴ εἰς ψυχorrαγοῦντα.	181
Εὐχὴ ἑτέρα εἰς ψυχὴν κρινομένην.	182
Εὐχὴ μετὰ θάνατον συγχωρητικὴ.	—
Εὐχὴ τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Τρύφωνος, λεγομένη εἰς Κήπους, καὶ Ἀμπελώνας, καὶ Χωράφια.	278

Εὐχή ἐπὶ Σερελίου Οἴκου.	Σελ. 281
Εὐχή ὅταν μέλλῃ τις εἰσελθεῖν εἰς Οἶκον νέου.	—
Εὐχή ἐπὶ Σπόρου.	282
Εὐχή εἰς φύτευμα Ἀμπελώνος.	283
Εὐχή εἰς μετάληψιν Σταφυλῆς τῆς τοῦ Ἀβγούσς.	—
Εὐχή ἐπὶ τρυγῆς Ἀμπέλου.	284
Εὐχή ἐπὶ εὐλογίῃσι Οἴνου.	—
Εὐχή ἐπὶ εὐλογίῃσι Κολύβων.	285
Εὐχή εἰς τὸ εὐλογῆσαι Ἄλωνα.	286
Εὐχή εἰς τὸ εὐλογῆσαι Ποίμνην.	—
Εὐχή ἐπὶ σκεύους μianθέντος.	289
Εὐχή ἐπὶ Σίτου μianθέντος, ἢ Ἀλεύρου, ἢ ἄλλου εἰ- δους τινός.	290
Εὐχή ἐπὶ τῶν μιαιροφαγησάντων.	291
Εὐχή εἰς τὸ κατασκευάσαι Πλοῖον.	—
Εὐχή εἰς τὸ εὐλογῆσαι Δίκτυα.	292
Εὐχή ἐπὶ ὀρύξει Φρέατος.	293
Εὐχή εἰς τὸ εὐλογῆσαι Ἄλας.	—
Εὐχή ἐπὶ προσφερόντων ἀπαρχὰς Ὀπώρων.	—
Εὐχή εἰς τοὺς Σηρικῶς Σκώληκας, ἦτοι τὰ Κου- κούλια.	294
Εὐχή ἐπὶ τῆς Μετάξης, εἴτε σηρικῆς πλοκῆς.	295
Εὐχή ἐπὶ δυσκρασίας ἀνέμων, καὶ κλύδωνα θα- λάσσης.	296
Εὐχή παρακλητικὴ εἰς πᾶσαν Αἰτήν.	298
Εὐχή εἰς τὸ εὐλογῆσαι τὰ Βαῖτα, τῆ Κυριακῆ τῶν Βαΐων.	300
Εὐχή εἰς τὸ εὐλογῆσαι ἐδέσματα κρεῶν, τῆ ἀγία καὶ μεγάλῃ Κυριακῆ τοῦ Πάσχα.	301
Εὐχή εἰς τὸ εὐλογῆσαι τυρόν, καὶ ὠά.	—
Εὐχή ἣν λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπὶ ἱστορηθεῖσαν καινὴν Εἰκόνα.	302
Εὐχή εἰς τὸ εὐλογῆσαι Ἄρτον πρὸς ἴσιν ἀσθενούς.	303
Εὐαγγέλια Ἐωθινὰ Ἀναστάσιμα τὰ ΙΑ'. ἀναγινω- σκόμενα εἰς πᾶσαν ἀρρώστIAN.	304

- Καταβασίαι ψαλλόμεναι ἐν ὄλῳ τῷ χρόνῳ . Σελ. 320
- Λόγος τοῦ ἀγίου Μαξίμου τοῦ σοφοῦ, περὶ τοῦ πῶς
πρέπει νὰ ἦναι ὁ Ἱερεὺς. 328
- Μεγαλυνάρια ψαλλόμενα κατὰ τάξιν εἰς τὰς Δεσποτι-
κάς, καὶ Θεομητορικάς Ἑορτάς, εἰς τὴν ἐννάτην
ᾠδὴν. 314
- Νικολάου Ἱερέως τῆ Μαλαξῆ Πρωτοπαπᾶ Ναυπλῆς,
περὶ τῆς σημασίας τῶν ἐνουμένων δακτύλων τῆς
χειρὸς τοῦ Ἱερέως, ἐν τῷ εὐλογεῖν τὸν Χριστῶν-
μον Λαόν. 324
- Ὅταν σταυροῖ ὁ Ἱερεὺς πάθος νοσήματος μετὰ τῆς
ἀγίας Λόγχης. 437
- Παράγγελμα τοῦ μεγάλου Βασιλείου πρὸς τὸν Ἱερέα,
μεταφρασθὲν εἰς ἀπλὴν φράσιν. 328
- Τάξις γινομένη εἰς Χωράφιον, ἢ εἰς Ἀμπελῶνα, ἢ
εἰς Κῆπον, εἰ συμβῆ βλάπτεσθαι ὑπὸ ἐρπετῶν, ἢ
ἄλλων εἰδῶν. 277
- Τάξις γινομένη, εἰ συμβῆ τι μιαρὸν οἰουδήποτε ἐμ-
πεσεῖν εἰς φρέαρ ὕδατος. 287
- Τάξις γινομένη, εἰ συμβῆ τι μιαρὸν, ἢ ἀκάθαρτον
προσφάτως ἐμπεσεῖν εἰς ἀγγεῖον οἴνου, ἢ μέλιτος,
ἢ ἄλλου τινός. 288

Τ Ε Λ Ο Σ .

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

264

ΑΓΙ

33

21

8

20

67

20

25

30

19

10

60

5

6

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΙΑΤΙΣΤΑΣ	
ΕΙΣΑΓΟΓΗ	351/02
ΗΜΕΡΑ	23-09-02
ΩΡΑ	55
ΑΓΟΡΑ	99
ΑΓ. ΑΓΡΑ	Manavouli Kalny

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Εὐφροσύνη
Δυμητρίος
Ναυμάχης
Παναγιώτης
Γεωργίου
Εὐφροσύνη

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανουσίου"

